

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

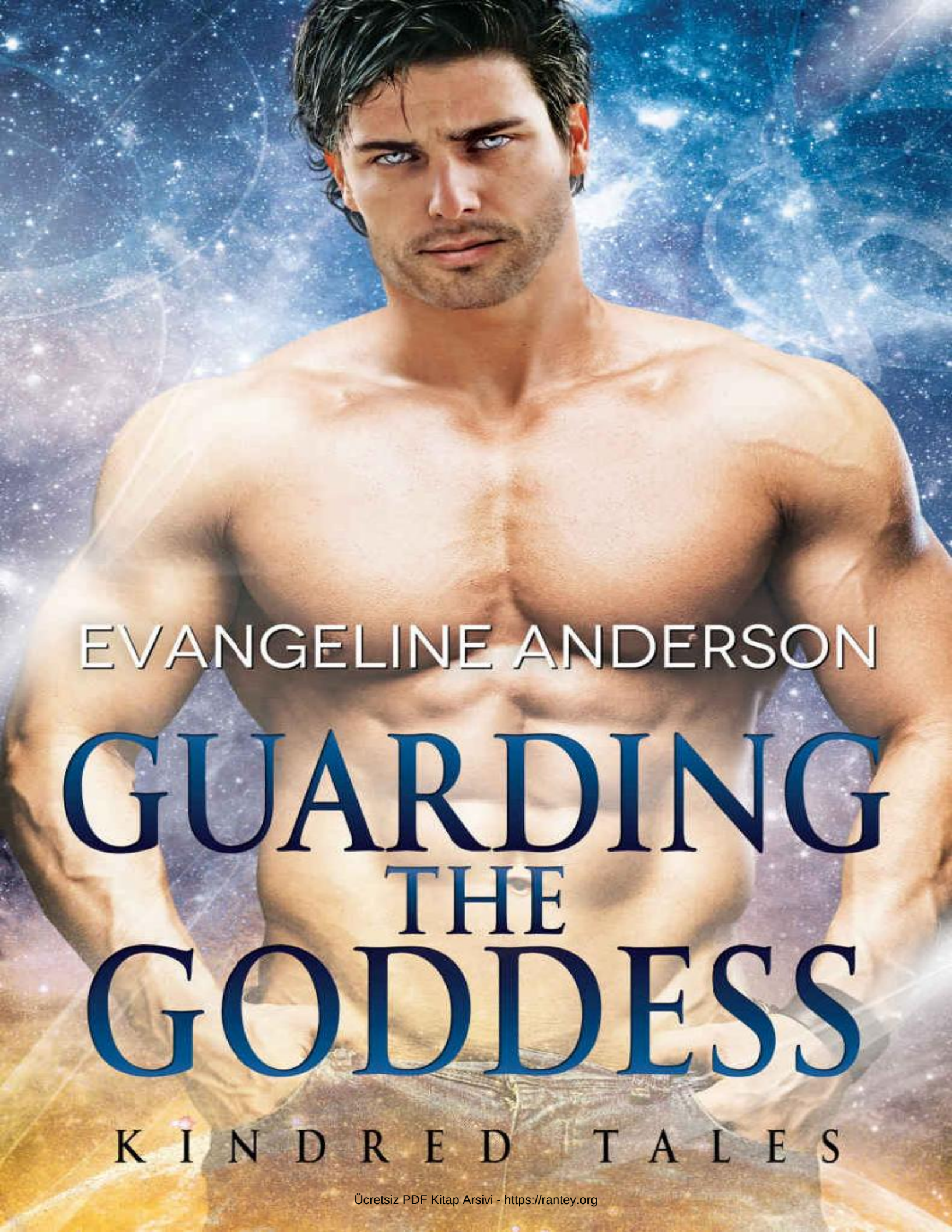
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

EVANGELINE ANDERSON

GUARDING THE GODDESS

KINDRED TALES

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Tanrıçayı Korumak

Bir Kindred Tales

Romanı

Evangeline Anderson

* * * * *

YAYINLAYAN

Evangeline Anderson

Kindred'in Gelinleri

Telif Hakkı © 2020 Evangeline Anderson tarafından

Lisans Notları

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir paylaşmak isterseniz, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, Smashwords.com veya Amazon.com'a geri dönmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız. Yazarın eserine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Kapak içeriği sadece açıklama amaçlıdır. Kapakta tasvir edilen herhangi bir kişi modeldir

OceanofPDF.com

Yeni sürümlerden ilk siz haberdar olmak için
Bültenime katılmak için [BURAYA](#) tıklayın. *Spam yok, sadece kitaplar.*

Yazarın Notu: *Tanrıçayı Korumak tek başına okunabilecek bir kitap olsa da, bir önceki kitabı okursanız muhtemelen daha fazla keyif alacaksınız*
Kindred Tales romanı, Falling for Kindred Claus.
Sevgiler ve Mutlu Okumalar!
Evangeline

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[Evangeline Anderson tarafından da](#)

Kindred'in Gelinleri Serisi (Bilimkurgu / Aksiyon-Macera /Romantik)

[Claimed](#) ([Sesli](#) [Sesli](#) [Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Hunted](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Sought](#) (olarak da mevcuttur) [Found](#) (olarak da mevcuttur) [Revealed](#) ([Sesli](#) [Sesli](#) [Sesli](#) [Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Pursued](#) (olarak da mevcuttur) [Exiled](#) (olarak da mevcuttur) [Shadowed](#) olarak da mevcuttur) [Zincirlenmiş](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Divided](#) ([Sesli](#) Olarak da Mevcuttur) [Devoured](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Geliştirilmiş](#) ([Sesli](#) Olarak da Mevcuttur) [Lanetli](#) ([Sesli](#) Olarak da Mevcuttur) [Enslaved](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Hedeflenen](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Forgotten](#) (yakında Audio'da) [Switched](#) [Kesfedilmemiş](#) [Bağlanmamış](#) [Teslim Olmuş](#) [Kaybolmuş](#) [Hapsedilmiş](#) [Bükülmüş](#) [Aldatılmış](#)

Kindred Tales serisi (Kindred'in Gelinleri'nde ana hikaye örgüsünün dışında kalan yan hikayeler. Bunlar şu şekilde okunabilir STAND ALONE romanları)

[Hanımefendiye Hakim Olmak Bağ ile Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Kalp Görmek Mahkumu Özgür Bırakmak](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) ([Sesli Sesli](#) olarak da mevcuttur) olarak da mevcuttur)

[Healing the Broken](#) (bir Kindred Noel romanı) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Taming the Giant](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Mücevheri Bulmak Asmak Bir Yabancıyı Sevmek](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Kazayla Bağlanmak](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Melezi İdare Serbest Bırakmak](#)

([Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Acemiye Eğitmek Eşi](#)

[Paylaşmak](#) ([Sesli Sesli Sesli Sesli](#) olarak da mevcuttur)

(olarak da mevcuttur) [Dev Tarafından Uyandırılmak](#)

(olarak da mevcuttur) [Hedefi Vurmak Etmek](#) (olarak da mevcuttur)

[Zamana Hapsedilmiş](#)

[İyileşme](#)

[Koruyucu ile Eslesmek](#)

[Akraba Clausa Aşık Olmak](#)

[Tanrıçayı Korumak](#)

Karanlığın Doğuşu serisi (Paranormal/Aksiyon-Macera/Romantik)

[Crimson Debt](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Scarlet Heat](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Ruby Shadows](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

Cardinal Sins (Çok Yakında)

[Dessert](#) (Scarlet Heat'i takip eden kısa roman) ([Sesli](#) olarak da)

Uzaylı Eş Dizini serisi (Bilimkurgu /Aksiyon-Macera /Romantik)

[Abducted](#) ([Basılı](#) ve [Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Protected](#) ([Basılı](#) ve [Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Descended](#) ([Basılı Basılı](#) ve [Sesli Sesli](#) olarak da

mevcuttur) [Severed](#) ve olarak da mevcuttur)

Cougarville Serisi

(Paranormal/Aksiyon-Macera/Romantik/)

(Yaşlı Kadın/Genç Erkek)

[Buck Naked](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Cougar Bait](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Stone Cold Fox](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) Big
Bad Wolf (yakında)

Enstitü serisi (Baba-Dom/Yaş Oyunu Romantizmi)

[Enstitü: Baba Sorunları](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Enstitü: Mishka'nın Şaplağı](#)

Mina Carter ile CyBRG Dosyaları

(Bilimkurgu /Aksiyon-Macera

/Romantik) [Birim 77: Kırık](#)

[Birim 78: Bred](#)

Swann Kardeşler Günlükleri

(Çağdaş Peri/Fantastik/Romantik)

[Wishful Thinking](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Ne Dilediğinize Dikkat Edin](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

Nocturne Akademi

(Genç Yetişkin Paranormal/Aksiyon-Macera/Romantik)

[Lock and Key](#) (Ocak 2020'de çıkacak)

Fang and Claw

Taş ve Sır

Compendiumlar ve Kutu Setleri

[Kindred'in Gelinleri Birinci Cilt](#)

Sahiplenilen, Avlanan, Aranan ve Bulunan İçerikleri

[Kindred'in Gelinleri Cilt İki](#)

Açığa Çıkarılan, Takip Edilen ve Sürgün Edilen'i içerir

Kindred'in Gelinleri Üçüncü Cilt

Shadowed, Chained ve Divided'ı içerir

Kindred'in Gelinleri Dördüncü Cilt

Devoured, Enhanced ve Cursed içerir

Akraba Gelinleri Besinci Cilt

Köleleştirilmiş, Hedeflenmiş ve Unutulmuş'u içerir

Kindred'in Gelinleri Altıncı Cilt

Switched, Uncharted ve Unbound'u içerir

Akraba Gelinleri Yedinci Cilt

Teslim Olan, Kaybolan ve Hapsedilenleri İçerir

Kindred Tales Birinci Cilt

Metresine Hakim Olmak, Canavarla Bağ Kurmak, Kalbiyle Görmek kitaplarını içerir.

Kindred Tales Cilt İki

Tutsağı Özgür Bırakmak, Kırılmışı İyileştirmek, Devi Evcilleştirmek İçerir

Kindred Tales Cilt Üç

Mesafeyi Aşmak, Bir Yabancıyı Sevmek, Mücevheri Bulmak kitaplarını içerir

Kindred Tales Cilt Dört

Kazayla Bağlanan, Ejderhayı Serbest Bırakmak ve Bir Eşi Paylaşmak kitaplarını içerir

Uzaylı Es Dizini Birinci Cilt

Kaçırıldı, Korundu, Alçaltıldı ve Koparıldı'yı içerir

Karanlığa Doğmak Kutu Seti

Crimson Debt, Scarlet Heat ve Ruby Shadows'u içerir

***Sıcak Bir Cadılar Bayramı**

Kızıl ve Kurt, Çingene Ayı ve Canavarı Evcilleştirmek kitaplarını içerir

***Kendine Seksi Küçük Bir Noel Yaşa**

Noel İçin Kaçırılanlar, Cougar Noel'i ve Mevsimlerin Şaplakları'nı içerir

***Bağlı ve Kararlı**

Nicolett ve Koğuşunun Cezalandırılmasını İçerir

Tek Başına Romanlar

(Bilimkurgu VEYA Paranormal Aksiyon-Macera/Romantik)

[Saflık](#) (Şimdi [Sesli](#) olarak [mevcut](#))

[Stres Giderici](#)

[Dünyadaki Son Adam](#)

[İstedğin Herkes](#)

[Gölge Düsler Açlık Ayı](#)

[Yükseliyor Puma Noel](#)

[Planet X](#) ([Sesli](#) olarak da [mevcuttur](#))

[Deal with the Devil](#) ([Sesli](#) olarak da [mevcuttur](#))

[The Sacrifice](#) ([Sesli](#) olarak da [mevcuttur](#)) [Blood](#)

[İkinci Cekim](#)

[Zevk Sarayı](#)

[Dünyadaki Son Adam Bir](#)

[Vampirle Kör Randevu](#)

[Kurt Gibi Gözler](#) (Foster Brother romanı)

*Defiled

*Üçlü Seremoni

*Str8te Boys (M/M romantizm)

* Sonsuza Kadar Kırık (M/M romantizm)

* Kırmızı ve Kurt

*Çingene Ayı

*Son Isırık (M/M romantizm)

*The Assignment (M/M romantizm)

*Yabancılarla Seks

*Sevgililer İçin Bir Şaplak

*Antlaşma

*Tandem Ünite

** sadece Evangeline'in Uzaylılar ve Alfalar Kitabevi'nde bulunan kitapları gösterir*

Yaramaz Masallar (Sizi Kısa Okumalar)

*Günah Yiyici

[Bir İc Modelinin İtirafı Caması Hız](#)
[Cezası Bay Siyah Eve Geldiğinde](#)
[*Gösteri Yapmak](#)

YA Romanları

[Akademi](#) (Şimdi [Sesli](#) olarak mevcut)

True Love starts with a
Whisper

Join my
Audiobook Newsletter
today

Sesli [kitap bültenime](#) katılmak için [BURAYA](#) tıklayın.

OceanofPDF.com

İçindekiler

Birinci Bölüm	
İkinci Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Üçüncü	
Dördüncü Beşinci	
Altıncı Onaltı	
Yedinci Sekizinci	
Dokuzuncu Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Onuncu	
Onbirinci Oniki	
Onüçüncü	
Öndördüncü	
Onbeşinci Bölüm	
Bölüm Bölüm	
YirmiOnyedinci	
Onsekizinci	
Ondokuzuncu	
Yirmi Birinci Bölüm	
Yirmi Yirmi Üçüncü	
İkinci Bölüm Otuzuncu	
Otuz Otuz Otuz Otuz	
Otuz Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm Bölüm	
Birinci Bölüm Bölüm	
Yirmi Yirmi Yirmi	
Yirmi Yirmi Yirmi	
Dokuzuncu Dördüncü	
Beşinci Beşinci Altıncı	
Yedi Sekizinci İkinci	
ÜçüncüDördüncü	

[Bölüm Otuz Altı Otuz](#)

[Otuz Otuz Dokuz](#)

[Yedi Sekiz Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm Yedi](#)

[Bölüm Bölüm Kırk](#)

[Kırk Kırk Kırk Kırk](#)

[Kırk Kırk Kırk Kırk](#)

[Kırk Bir İki Üç Dört](#)

[Beş Altı Sekiz Dokuz](#)

[Elli](#)

[Sönsöz](#)

[Yeni serim Nocturne Academy'ye göz atın, Ocak 2020'de geliyor bir Bir](#)

[Arkadaşımıza Ateşli Bir Kindred Savaşçısı Verin!](#)

[Also by Evangeline Anderson](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Bülten Kaydı](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

Birinci Bölüm

Helios Beta'nın yeni taç giymiş Potentate'i *Dördüncü Y'res*, ellerini arkasında kavuşturmuş, yüzünde endişeli bir konsantrasyon ifadesiyle kraliyet dairesini arşınıyordu. Uyku odası olması gerektiği gibiydi; yatağı altın kumaşla kaplıydı ve duvarları yumuşak *ura* yosunundan yapılmış, insanları yöneten atalarını tasvir eden duvar resimleriyle kaplıydı ama etrafındaki ihtişamı görececek gözü yoktu. Taç giyme töreni sırasında Tüm Duyguların Ziyafeti'ndeki suikast girişiminin üzerinden sadece bir hafta geçmişti ve şimdi yeniden halkın karşısına çıkması isteniyordu.

Başka bir görünüm. Ölmek için bir şans daha, diye düşündü, volta atarken midesi sıkıca yumruklanıyordu. Başka bir suikastçı dışarıda bekliyor olabilirdi.

Ve bu sefer başarılı olabilirler.

Bir tutam saçı kulağının arkasına attı ve *çiğneme köpeği* Lor'un elinden kurtulmak için çevik bir hareketle bir tarafa kaçıştığını hissetti. Dışarıdan bakan biri için evcil hayvanından çok daha fazlası olan bu küçük, pofuduk yaratığı görmek zor olabilirdi. Saçlarıyla aynı renkteydi, hatta teni ve gözleriyle bile aynı renkteydi.

Kutsal Mavi.

Parlak, kraliyet mavisi rengi, halkının olağan ten renginin nadir bir mutasyonuydu. Chorkaylar soluk mavi-griden parlak turkuaza kadar mavinin her tonuna sahipti ama sadece Kutsal Mavi saç, ten ve gözlere sahip olan kraliyet dişileri halklarına liderlik etmeye uygun görülüyordu. Bu da *Dördüncü Y'res'i* sadece bir hükümdar değil, aynı zamanda kendi türü arasında bir tanrıça yapıyordu.

Ama bir tanrıça bile öldürülebilir, diye düşündü acımasızca. Onun öldüğünü görecektik kadar kararlı biri tarafından.

Ve onun ölümü halkı için felaket anlamına gelecekti.

Şu anda, tacı kendisine devreden büyükannesi dışında, Kutsal Mavi deriye ve Chorkay tanrısı Thufar'ın yönetme yetkisine sahip tek kadın oydu. Bu da onun yok olması halinde krallığının kaosa sürükleneceği anlamına geliyordu. Halkını iyi yönetmek ve mümkün olan en kısa sürede bir varis çıkarmak onun göreviydi; aynı Kutsal Mavi tene ve gözlere sahip, hazır ve layık görüldüğünde tacı devralacak bir kadın. Tahtı ve gezegeninin barış ve refahının devamını sağlamanın tek yolu buydu.

Bir varis üretmek. Doğru, diye kendi kendine homurdandı. Keşke bu kadar kolay olsaydı.

Daha bir hafta önce taç giymişti; henüz uygun bir eş aramaya kesinlikle hazır değildi. Kızlarından en az birinin de kraliyet ten rengine sahip olacağından emin olmak için asil doğumlu ve ten rengi mümkün olduğunca Kutsal Mavi'ye yakın bir adam.

Bunu yapma düşüncesi -bir eş edinme ve onun bebeğine sahip olma- midesini bulandırıyor. Soyluların kendisi hakkında ne düşündüğünü biliyordu; bunu küçük yaşlardan beri biliyordu. Sıradan insanlar kraliçelerini, hüküm süren Potentate'in sık sık söylediği gibi "Bedendeki Tanrıçalarını" seviyorlardı. Ama onu sadece uzaktan . Soylular onun farklılıklarını görebilecek kadar yakındı.

-Kutsal Mavi teninin taşıdığı tek mutasyon olmadığını anlamak için...

Birdenbire çiğneyicisi Lor, kolundan aşağıya doğru koştu ve bileğinin arkasına tündü. Geniş, koyu, sıvı gözleriyle ona baktı ve konuştu.

"Ellina, canım, yine kendini düğümlere mi bağlıyorsun?"

Ses tanıdıktı ve konuşanın Chewchie olmadığını biliyordu. Aksine, onun aracılığıyla konuşan büyükannesiydi.

Helios Beta'yı yönetmek için her zaman Kutsal Mavi deriye sahip bir dişi olması çok önemli olduğundan, neredeyse hiçbir zaman aynı yerde bulunmalarına izin verilmiyordu. Bu, büyükannesiyse yüz yüze daha fazla zaman geçirebilmeyi dileyen Ellina için zor bir durumdu.

Bununla birlikte, çiğneme kemikleri birbirine bağlıydı, bu da sürekli iletişim kurabildikleri anlamına geliyordu; Ellina, özellikle rehberliğe ihtiyacı olduğunu hissettiğinde gerçek bir nimet olduğunu düşündü. Ayrıca, büyükannesinin ona hâlâ ilk adıyla hitap etmesi de hoşuna gidiyordu; saraydaki diğer herkes ona artık sadece unvanıyla hitap ediyordu. Bir hafta öncesine kadar tüm hayatı boyunca Ellina'yken *Dördüncü* kulağa çok kasıntı geliyordu.

"Ben iyiyim, Büyükanne," diye mırıldandı Lor'la konuşurken ve küçük çiğnemenin onun sözlerini telepatik olarak muadiline -büyükannesinin yaşlı çiğnemesine, Shel'e- göndereceğini, onun da bunları kendi sesiyle büyükannesine söyleyeceğini biliyordu. "Özür dilerim," diye ekledi. "Duygularım seni rahatsız mı ediyordu?"

Normalde bir chewchie ancak eşleşmiş bir çiftin parçasıysa diğerine düşünce ve duygularını aktarabilirdi. Ancak Lor ve Shel çiftleşmemiş olsalar da, Kutsal Mavi renkleri nedeniyle özel bir bağı paylaşıyorlardı (Shel o kadar yaşlıydı ki bu noktada maviden çok gümüş rengindeydi).

Lor, Ellina'nın kendisi gibi çiftleşmemişti ve muhtemelen öyle kalacaktı. Kutsal Mavi chewchie'ler neredeyse eşleştirildikleri soylular kadar nadir bulunurdu. Aslında, Chorkay tanrısı Thufar'ın, bir Kutsal Mavi chewchie ile eşleştirilecek değerli bir aday bulunana kadar hiçbir yumurtadan Kutsal Mavi chewchie çıkmasına izin vermeyeceği söylenirdi.

Lor'un yumurtası Ellina'nın üçüncü isim gününde çatlamıştı - ki bu bir çocuğun ömür boyu çiğneyeceği kişiyle eşleşmesi için olağan bir zamandı. O gün

sıvı siyah gözlerine baktı ve yumuşak, Kutsal Mavi kürkünü okşadı ve o anda anında ve ömür boyu sürececek bir bağ oluştu. Küçük Chewchie onun daimi yoldaşydı ve Ellina'nın -büyükannesi dışında- dünyada tamamen güvendiği tek kişiydi.

"Kimseye güvenmemek de ne demek oluyor?" Lor büyükannesinin sesiyle sordu ve Ellina onun düşüncelerinin de ortak bağlantılarından geçtiğini fark etti. İki chewchie arasındaki bağlantıyı bu kadar keskinleştirmek için endişesi yüksek sesle ve net bir şekilde yayın yapıyor olmalıydı. *"Müttefiklerimizin bize gönderdiği yeni Kindred muhafızlarına güvenmiyor musun?"* Lor devam etti, bir şekilde Ellina'nın büyükannesinin kullandığını bildiği nazik azarlama tonuyla konuşmayı başarmıştı. *"Komutan, özellikle de size atanan komutan, sadakat yemini ederken çok samimi görünüyordu. En azından ona güvenmelisin."*

"Sanırım siz güvendiğiniz için ben de ona güveniyorum," dedi Ellina isteksizce. Aslında, büyük Kindred, Komutan Ty'rial o kadar mesafeli ve işkolikti ki, onun hakkında ne hissettiğini bilmek zordu. "Sanırım Guffin'i özleyorum," diye itiraf etti.

Guffin küçüklüğünden beri onun koruması ve kendi kişisel kraliyet muhafızlarının kaptanı olmuştu. Savaşta sertleşmiş bir asker ve birçok seferin yaralı gazisi olmasına rağmen, yaşlı muhafız ona karşı her zaman nazik ve kibar olmuştu, özellikle de babası ve annesi öldürüldükten sonra, beşinci isim gününden kısa bir süre sonra. Ellina'nın onu korumak için ölebileceğini bildiği biri olarak, ona son derece bağlı ve sadıktı.

Muhtemelen olan da buydu, diye düşündü, içinde keder ve suçluluk karışımı bir his vardı.

Taç giyme töreninden birkaç hafta önce Guffin hastalanmıştı. O kadar hastaydı ki, Thufar'ın Baş Rahibi Lord Kikbax bile kendi

ona bakması için kişisel doktoru.

Baş Rahip, Ellina'nın hiçbir zaman umursamadığı ama Guffin'le ilgilendiği için minnettar olduğu, küstah ve işgüzar bir adamdı. Yine de, doktoru bile yaşlı askeri tedavi edemiyor gibiydi. Buna "zayıflama hastalığı" diyordu ve gerçekten de altmış yaşına rağmen çok zinde ve dinç olan Guffin hızla yitip gitmiş, sadece bir gölge haline gelmişti. Ve sonra hastalık ölüme yol açmıştı, hem de birkaç hafta içinde, o kadar çabuk ki Ellina hâlâ onun kaybının şokunu yaşıyordu.

Gözlerini kapattı, son nefesini verirken yaşlı muhafızın elini nasıl tuttuğunu hatırladı, soluk mavi gözleri grimsi yüzüne gömülmüştü...

"Seni bıraktığım için çok üzgünüm küçüğüm," diye mırıldandı, hızla zayıflayan elleriyle kızın parmaklarını kavrarken. "Özellikle de taç giyme töreninden hemen önce."

"Böyle konuşma! Beni terk etmiyorsun, *hiçbir yere* gitmiyorsun." Ellina gözyaşlarını zor tuttu ve gülümsemeye, konuşurken sesinde olumlu bir ton tutmaya çalıştı. "Taç giyme töreninde ve ondan sonraki her gün tam arkamda, beni koruyor olacaksın. Bak bakalım değil misin!"

Ama Guffin ağarmış başını sallamıştı. Chewchie'si bu olumsuzlama hareketi karşısında güçsüzce kıpırdandı - o sırada o da ölüyordu, çünkü bir chewchie ev sahibi olmadan yaşayamazdı.

"Üzgünüm küçüğüm," diye fısıldamıştı. "Ama şimdi, Thufar'ın huzurunda, gitmeliyim. Fundreg'e güven, o benim yerime geçecek. Onu iyi eğittim."

Ve sonra son bir derin nefes verdi ve gözleri artık onu görmüyordu. Çiğnemesi -kürkünde gümüş çizgiler olan küçük siyah bir hayvan- korkunç bir feryat kopardı ve son nefesini verdi; efendisini ölüme takip etti.

"Guffin? Guffin, beni bırakma!" Ellina eski muhafızın öldüğüne inanmak istememişti. Orada oturmuş, onun elini tutmuş ve başka bir kelime, başka bir nefes ummuştu; ta ki Lor onun omzuna çıkıp keder ve saygıyla dolu yumuşak, hüzünlü bir ulumaya başlayana kadar.

Ellina'nın aklını başına getiren ve Guffin'in gerçekten öldüğünü anlamasını sağlayan ölüm ulumasıydı. Chewchie'ler bunu kendilerine sadakatle ve iyi hizmet etmiş biri için yaparlardı ve asla yanılmazlardı. Üzülerek Guffin'in elini bıraktı - kendi eli zaten kaskatı ve soğuktu- ve odadan çıktı. Guffin'in son tavsiyelerinin kendisini zor zamanlardan kurtaracağını ummuştu.

Ama eski koruması yerine geçerken kandırılmıştı. Fundreg ve emrindeki tüm kraliyet muhafızları, taç giyme töreni sırasında Güney kıtasından gelen bir Büyükelçi kılığındaki bir terörist hem Ellina'yı hem de büyükannesini aynı anda öldürmeye çalıştığına görmezden gelmeleri için rüşvet almıştı. Eğer bir Kindred diplomatın hızlı müdahalesi olmasaydı, ikisi de ölmüş olacaktı ve kaos hüküm sürecekti.

Ellina, Guffin'in kendisine suikast düzenlenmesi için asla rüşvet veremeyeceğini biliyordu; kendisine böyle bir şeyi öneren herkesin bağırsaklarına hançerini saplardı. yüzden şimdi onu ele geçiren "zayıflama hastalığının" gerçekten bir hastalık olup olmadığını merak ediyordu. Belki de bunun yerine yavaş etkili bir zehirdi - hastalığın tüm belirtilerini taklit eden ve sadık eski muhafızını yolundan çekerek hayatına kast edilmesini sağlayan bir zehir.

Benim yüzümden öldü, diye düşündü, suçluluk ve keder içinde karanlık bir dalga gibi yükseliyordu. Çünkü o satın alınamazdı ve bunu biliyorlardı.

Lor, büyükannesinin sesiyle, *"Guffin'i özlediğini biliyorum,"* dedi. *"Ama Ellina, çocuğum, onun ölümü senin sorumluluğunda değil. Onu öldürenin hastalık değil de zehir olduğunu kesin olarak bilmiyorsun."*

Ellina kaşlarını çatarak, "Hayır ve artık bunu asla bilemeyeceğiz - çünkü çoktan yakıldı ve külleri yukarıdaki çöle savruldu," dedi. Krallığı tamamen yer altındaydı, üst dünyayı kaplayan geniş, değişken kum tepelerinin altında derinlere gömülmüştü. Ve Guffin'in külleri şimdi orada -yeşil kumlarla karışmış halde- geri dönüşü olmayan bir şekilde yok olmuştu.

Başrahip Kikbax eski muhafıza, genellikle soylular ve kraliyet mensupları için düzenlenen böylesine görkemli bir cenaze töreni teklif ettiğinde, Ellina bunu minnetle kabul etmişti. Sıradan bir muhafızın böylesine onurlandırılması fikri hoşuna gitmişti, böylece herkes onun gerçek değerini bilebilecekti - günlük saray hayatında etrafını saran küstah, bencil soylular da dahil olmak üzere. Ellina'ya göre Guffin hepsinin toplamından daha değerliydi ve hayattayken kendilerinden aşağı görülmesine rağmen cenazesine katıldıklarını görmek onu memnun etmişti.

Yine de şimdi, ayinleri kabul etmekte bu kadar aceleci davranmamış olmayı diliyordu. Belki de eski korumasının kalıntıları üzerinde yapılacak daha kapsamlı bir inceleme bir şeyler ortaya çıkarabilirdi - gerçi bunu düşünmeye bile zor dayanıyordu.

Bilmesi gereken bir şey var.

"Hayal gücünün seni ele geçirmesine izin veriyorsun çocuğum," diye azarladı büyükannesi Lor'un içinden. "Bu kadar paranoyak olmayı ve gözünü dört açmayı bırakmalısın; Kindred'in bize gönderdiği yeni muhafızlara güvenmelisin. Sana Kindred'lerin bir kadına asla zarar vermeyeceğini söylediğimi unutma; onlar kadınsı olan her şeye saygı duyar ve dişi bir tanrıya taparlar. Onlar da mükemmel savaşçılardır; onların ellerinde güvendesiniz ve sizin için yeni bir kişisel muhafız eğitilip onaylanana kadar buradan ayrılmayacaklar."

"Evet, büyük anne, haklı olduğunu biliyorum," dedi Ellina itaatkâr bir tavırla. "Sadece çok az tanıdığım birine güvenmek çok zor. Bu yeni muhafız -bu Komutan Ty'rial- Guffin'e hiç benzemiyor. Çok soğuk, çok iş adamı gibi.

Ne pahasına olursa olsun beni güvende tutacağına dair ettiği yemini yerine getirmesi gerektiğini biliyorum.

"Yaşasam da ölsem de umurunda değil gibi *görünüyor.*"

"Tabii ki umurunda, çocuğum! İşine gelince, o sadece işini yapıyor," dedi büyükannesi Lor'un içinden. "Kindred Yüksek Konseyi'nin başı Komutan Sylvan'la bizzat konuştum ve bana en iyi ve en ölümcül savaşçısını seni şahsen koruması ve yeni muhafızlarını eğitmesi için göndereceğini söyledi. Kindred seninle birlikteyken korkmana gerek yok."

"Sanırım değil," diye iç geçirdi Ellina. "Ama o çok *soğuk*. Çok katı ve-"

Kapısının hızlı bir şekilde çalınması onu rahatsız etti ve ardından kapı açıldı ve bahsettiği erkek kapı aralığında belirdi.

Ellina'nın kalbi hızla boğazına kaçtı ve adamın onun hakkında konuştuğunu duyup duymadığını merak etti. Yüzündeki sert ve amansız ifadeden bunu anlamak imkânsızdı.

"Majesteleri," dedi uzun boylu Kindred savaşçısı, soğuk bir şekilde de olsa saygıyla eğilerek. "Tüm halk sizi Bilgelik Kadehi'ni içerken görmek için toplandı. Baş Rahip ve yardımcıları yerlerini aldılar, ben ve ekibim de balkona çıkmaya hazırız. Gitmeye hazır mısınız?"

Ellina her zamanki gibi uzun boylu Kindred'in yanında dilinin tutulduğunu hissetti. Onu şaşırtan sadece soğuk tavırları değil, görünüşüydü de.

Bir yabancıyı çekici bulmayı hiç bekleme de, Ellina Komutan Ty'rial'in o güne kadar gördüğü en güzel erkek olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Bu garipti, çünkü daha önce karşılaştığı herkesten çok farklı görünüyordu.

Teni, içinde mavinin kırıntısı bile bulunmayan karamel rengindeydi ve gözleri... şey, Ellina gözlerinin ne renk olduğuna henüz karar verememişti. Soluk ve yansıtıcıydılar ve bazen mavi, bazen yeşil ve hatta bazen soluk bir kehribar gibi görünüyorlardı. Saçları çoğu Chorkay erkeğinin saçları gibi ince, dar bir şerit halinde değil, kafasının her yerinde uzanıyordu ve uygun olduğu gibi yeşil veya mavi olmak yerine koyu bir gece yarısı siyahıydı.

Üçüncü bir gözü bile yoktu, diye düşündü Ellina, bu onu tamamen itici kılmalıydı. Bunun yerine, üçüncü bir gözün olması *gereken* -bir Chorkay'da olması *gereken*- kavisli siyah kaşlarının arasındaki pürüzsüz, boş alan onu bir şekilde egzotik ve her zamankinden daha güzel kılıyordu.

Ama Ellina uzun boylu Kindred'in güzelliğinin tamamen erkeksi olduğunu kabul etmek zorundaydı. Düz bir burnu, yüksek elmacık kemikleri ve bir erkekte gördüğü en uzun kirpikleri vardı. Ağzı tezatlarla doluydu -üst dudağı ince ve ciddiye ama alt dudağı gürdü- sert ama yakışıklı yüz hatlarının geri kalanının gizlediği doğuştan gelen bir kırılmalı ele veriyordu.

Ellina kendi kendine, geçici kişisel muhafızı hakkında bu kadar çok düşünmenin elbette saçma olduğunu söyledi. Komutan Ty'rial sadece kendi halkı arasından seçtiği muhafızlar düzgün bir şekilde eğitilip incelenene kadar buradaydı. Daha sonra Kindred Ana Gemisi'ne geri dönecek ve büyük olasılıkla onu bir daha hiç görmeyecekti.

Olması gerektiği gibi.

"Majesteleri?" diye tekrar sordu ve kadın orada durup hiçbir şey söylemeden bir aptal gibi onun mükemmel yüz hatlarına baktığını fark etti. "Hazır mısınız?" diye sordu ona, biraz sabırsızca, diye düşündü.

Ellina, yönetebildiği en buyurgan sesle elbette hazır olduğunu söylemek için ağzını açtı ama bunun yerine kendi söylediğini duydu,

"Korkuyorum."

[*OceanofPDF.com*](http://OceanofPDF.com)

İkinci Bölüm

"Korkmak mı?" Komutan Ty'rial biraz kaşlarını çatı, kızmış gibi değil ama tam olarak anlamamış gibiydi. "Neden korkasın ki?" diye sordu ona doğru bir adım atarak. "Tüm ekibim sizi balkona kadar çevreleyecek ve oraya vardığınızda yarı saydam, bomba ve patlayıcı geçirmez bir perde kuracağız. Ama insanlar bunu görmeyecek; sadece seni, yeni Vekilharçlarını, içgörüsünü artırmak ve onları bilgece yönetmek için Bilgelik Kadehi'nden içerken görecekler."

"Korktuğum sadece bombalar ve patlayıcılar değil," diye fısıldadı Ellina.

"O zaman ne?" Yasak olması gereken uyku odasına bir adım daha atınca kaşları daha da çatıldı. Ellina kraliyet ailesindendi ve bakireydi; sadece açıkça davet ettiği erkeklerin onun en özel odasına girmesine izin verilmeliydi. Yine de uzun boylu Kindred'ı dışarı göndermek için hiçbir hamle yapmadı.

"Ben... sanırım eski muhafızım Guffin zehirlendi," diye itiraf etti sonunda, kelimeleri tükürürken midesi sıkıştıyordu.

"Ne?" Komutan Ty'rial başını salladı. "Bunu ilk kez duyuyorum - neden bana daha önce söylenmedi?"

"I-" Ellina başladı ama tam o sırada uyku odasının kapısında yeni bir kafa belirdi.

"Asil Hanımefendi," dedi genizden gelen, kendini beğenmiş bir ses. "Efendim, Lord Kikbax, en kutsal Thufar'ın Baş Rahibi, Bilgelik Kadehi'ni içmeniz için hazır. Sizi hemen almam için beni gönderdi."

Ellina ellerini yumruk yapıp iki yanına sıkıştırdı. Başrahip'in hizmetkârları ona, Başrahip'in kendisine davrandığı gibi, yola getirilmesi ve ne yapması gerektiğinin söylenmesi gereken inatçı bir çocuk gibi davranma eğilimindeydi. Onlar asla

Lord Kikbax'tan daha yaşlı olduğu için büyükannesiyile böyle konuşmaya cesaret edememişti. Ancak Ellina sarayda Baş Rahip'in burnunun dibinde büyüdüğü için, ona kraliçesi ve tanrıçası gibi değil de aşağı tabakadan biri gibi davranıyordu ki ilişkilerinin de böyle *olması gerekiyordu*.

Komutan Ty'rial, Ellina'ya yapılan üstü kapalı hakareti en az kendisi kadar hissetmiş görünüyordu. Kapıya doğru yürürken ve ürkmüş hizmetkâra ters ters bakarken kaşları gök gürültüsünü andırıyordu.

"Sen kimsin ve ne cüretle Potentatee, ete kemiğe bürünmüş Tanrıça'ya emir verirsin?" diye sertçe sordu.

Hizmetkâr şaşkınlıkla geri çekildi, üçünün de gözleri iri Kindred'ın sesindeki hırıltıyla irileşti.

"Ben... Ben Başrahip Lord Kikbax'ın mütevazı bir hizmetkârıyım," diye kekeleydi. "Onu getirmek için gönderildim."

"*Dördüncü Y'res'i* bir çocuk ya da evcil hayvanmış gibi 'getiremezsin'," diye tersledi Komutan Ty'rial. "Ve ona hakaret ettiğin için diz çökerek affını dileyeceksin. *Şimdi*."

Açık kapı aralığının zeminini işaret etti ve hizmetçiye ters ters baktı.

Telaşlanan diğer erkek dizlerinin üzerine çöktü ama yine de itiraz etmeye çalıştı.

"Ama benim efendim Baş Rahip! Ve hemen gelmesi gerektiğini söylüyor! Tüm insanlar *bekliyor*. "

Komutan Ty'rial, "Hem efendiniz hem de halk, Leydi'm Potentate'in zevkini bekleyebilir," diye homurdandı. "Ve henüz özrünü duymadım, *hizmetkâr*."

Ellina'nın kendisiyle kıyaslandığında adamın aşağı statüsüne yaptığı vurgu ve özür dileme ısrarı hizmetkârın yüzünü utanç verici bir öfkeyle morarttı. Ama üzerinde yükselen Kindred savaşçısına bir bakış

Potentate'in huzurunda olması gerektiği gibi başını öne eğdi ve derin üzüntülerini ve Kraliyet Majestelerinin kırılmamış olmasını umduğunu belirten bir şeyler mırıldandı.

Ellina, Komutan Ty'rial'in hizmetkârın konuşması ve daha düzgün bir özür dilemesi için ısrar edeceğini hissediyordu ama o noktada sadece onun gitmesini istiyordu.

"Efendinize hazır olduğumda orada olacağımı söyleyebilirsiniz," dedi en buyurgan, "Kudretli ve Tanrıça" sesiyle. "Şimdilik gidebilirsiniz."

Lord Kikbax'ın hizmetkârı bir kez daha başını salladı ve sonra aceleyle yerden kalkıp koşarak uzaklaştı, şüphesiz Başrahip'e yeni genç Potentate'in ne kadar yanlış ve asi davrandığını söylemek için.

Ellina'nın umurunda değildi. Aslında hizmetkârın -ve onun efendisi olan Baş Rahibin- haddinin bildirilmiş olmasından memnundu. Komutan Ty'rial haklıydı; kimse tarafından getirilmeyecek ya da emredilmeyecekti ve Lord Kikbax'ın bunu anlamasının zamanı gelmişti.

Yine de o anın zaferi bile, Büyük Balkon'a çıkıp Bilgelik Kadehi'nden içmeyi düşündüğünde hissettiği mide bulandırıcı korkuyu tam olarak bastıramadı.

Uzun boylu Kindred bunu hissetmiş olacak ki yatak odasının kapısını kapattı ve öne çıkıp onun elini tuttu. Parmakları sıcaktı ve onunkilerden o kadar uzundu ki, onu nadir bulunan altın *zanda* lifleriyle kaplı alçak kanepeye götürüp üzerine oturturken kendini bir çocuk gibi hissetti. Sonra, onun yanında oturmak yerine, önünde bir dizinin üzerine çöktü ve gözlerinin içine baktı.

"Şimdi söyleyin bana, Majesteleri," diye gürledi. "Bütün bunlar ne için? Gerçekten eski muhafızlarınızın zehirlendiğini mi düşünüyorsunuz?"

"Evet... Hayır... Bilmiyorum!" Ellina söyledi. Dudağını ısırıldı. "Tek bildiğim, taç giyme törenimden birkaç hafta önce gayet iyiydi ve sonra aniden, ülkedeki en iyi doktorun bile tedavi edemediği gizemli bir 'israf hastalığına' yakalandı. O... Guffin..." Yaşlı muhafızın adı boğazında düğümlendi ve neredeyse devam edemiyordu. "O... o kadar çabuk öldü ki, sonra da yakıldı ve külleri yukarıdaki kum tepelerine savruldu," dedirtti kendine. "Hastalığının zehirden kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak ettiğimde artık çok geçti... çok geç." Başını iki yana salladı.

"Guffin'iniz sizin için çok şey ifade ediyordu." Bu bir soru değil, bir ifadeydi ve Komutan Ty'rial'ın derin sesi sessizdi. Ellina ona baktığında gözlerinin daha önce hiç görmediği kadar yumuşak olduğunu gördü.

"Annemle babam öldürüldükten sonra hep yanımdaydı," diye fısıldadı. "Beni her zaman güvende tutacağını biliyordum, bu yüzden ölmüş olsalar bile korkmadım. O... o gideli sadece bir aydan az oldu... ve ben... ben..."

Ama sözleri boğuk bir hıçkırıkla son buldu. Gözlerinde yaşların sıcak sızısını hissetti ve onları tutmaya çalışsa da yine de taştilar ve yanaklarından aşağı akarak özenle dikilmiş altın rengi elbisesinin yakasını ıslattılar.

Uzun boylu Kindred tek kelime etmedi ama onu nazikçe kendine doğru çekti. Hareketi açıkça sadece bir davetti. Dilerse elini onunkinden çekip görmezden gelebilirdi.

Ama Ellina bunu görmezden gelmek istemiyordu; rahatlamak istiyordu. Guffin Thufar'ın yanına gittiğinden beri kimsenin veremediği teselli. Her ne kadar büyükannesiyile çiğnemeleri aracılığıyla istediği sıklıkta konuşabilse ve konuşsa da, Lor ve Ellina aracılığıyla ondan bir kucak alamıyordu.

Shel. Ve elbette, başka hiç kimse Potentate'e bu kadar yakından dokunmayı hayal edemezdi, bu yüzden kendini yapayalnız hissetti.

Ancak Komutan Ty'rial ona dokunmaktan hiç çekinmiyor gibiydi. Bir şekilde kendini onun dizine oturmuş, yüzünü geniş göğsüne dayamış ve hıçkırığa hıçkırığa ağlarken buldu.

Taç giyme törenini çevreleyen heyecan ve telaş içinde, kendisine neredeyse bir baba gibi davranan eski muhafızının kaybının yasını hiç tutamamıştı. Bunca zaman boyunca tek bir damla gözyaşı bile dökmemiş, kendini uyuşmuş hissetmişti. Ama Kindred'in güçlü kolları onu sardığında, uyuşukluk çöldeki kar gibi eriyip gitmiş ve Guffin'in ölümünün tüm acısı taze bir keder dalgasıyla yüzüne çarpmıştı.

Ellina kalbi kırılacakmış gibi ağladı ve başına tüneyen çiğneyicisi Lor kederli bir şekilde uludu, tıpkı mutlu olduğunda neşesini ve kahkahasını paylaştığı gibi acısını ve kederini paylaştı. Uzun bir an boyunca kendini tamamen mutsuzluğa bıraktı ve kendini bıraktı.

Ancak Ellina'nın kendine gelmesi uzun sürmedi. Kederin ilk dalgası geçerken, yerini utanç duygusu aldı. Burada ne işi vardı, bir yabancının dizine oturmuş, dizinin derisi yüzülmüş küçük bir kız gibi onun omzunda ağlıyordu? Bu çok uygunsuz bir davranıştı ve eğer biri kafasını uyku odasının kapısından içeri sokup onu bu halde görürse, kesinlikle korkunç bir skandal ortaya çıkardı.

Sertçe doğrulup gözlerini ovuşturdu. Tüm Chorkaylarda olduğu gibi alnının ortasında bulunan üçüncü gözü, genellikle bu işlevi yerine getirmediği için ağlamaktan özellikle ağrıyordu. Sadece gerçek keder ve kaybın bir Chorkay'ın üçüncü gözünden yaş getirebileceği söylenirdi ki Guffin'e karşı hisleri de tam olarak buydu.

"İyi misin ufaklık?" Komutan Ty'rial yumuşak bir sesle sordu ve Ellina neredeyse yeniden hıçkırmaya başlayacaktı.

"Ah!" Bir elini boğazına götürdü. "*Küçüğüm*," diye fısıldadı.

"Beni affedin." Dizinde oturmaya devam etmesine rağmen sesi daha resmi bir hal aldı. "Sizden bu kadar sıradan ve gayri resmi bir şekilde bahsetmemeliydim Majesteleri."

"Hayır, hayır, öyle değil," dedi Ellina çabucak. Uzun boylu Kindred muhafızı nihayet biraz çözülmeye başlamıştı; onu buzdan arkasına geri göndermek istemiyordu. Yine de aynı zamanda kendisinin de biraz saygınlığını koruması gerekiyordu. Çenesini kaldırarak, "Sadece... Guffin bana böyle seslenirdi - '*küçüğüm*'," diye açıkladı. Hassas anısına rağmen bir daha ağlamamaya kararlıydı.

"O halde sizden ikinci kez af dilemeliyim," dedi Komutan Ty'rial, ancak bu kez sesi biraz daha az resmiydi. "Eski anıları canlandırdığım ve size acı verdiğim için."

Ellina biraz titreyerek onun dizinden kalktı ve derin bir nefes aldı. Kendine gelmesinin ve küçük bir kız gibi davranmayı bırakmasının zamanı gelmişti. O koca bir gezegenin Potentate'siydi - öyle davranmak zorundaydı.

"Anılar çoktan canlandı," dedi önünde diz çökmüş olan iri Kindred'e. O kadar uzundu ki, ayakta dursa bile neredeyse göz göze geliyorlardı. "Ayrıca ben..." Boğazını temizledi. "Bana böyle seslenmene pek aldırmadım. Bana kendimi güvende hissettiğim zamanları hatırlattı."

"Benimle güvendesiniz, Majesteleri." Komutan Ty'rial'ın sesi sert ve kararlıydı. "Sizi güvende tutacağıma ya da bu uğurda öleceğime dair yemin ettim ve bunda ciddiye dim. Benim gözetimim altında zarar görmeyeceksiniz."

"Ama beni zehirden nasıl koruyabilirsin?" Ellina kaşlarını çatarak sordu. "Kendini benimle bir bomba ya da bir blaster atışı arasına koyma isteğini takdir ediyorum ama Kadeh'ten içmesi gereken kişi *benim*."

Bilgelik." Yumuşak, yosunlu halının üzerinde volta atmaya başladı. "Yani, Baş Rahip'e güvenmediğimden değil - taç giyme törenimdeki suikast girişiminden aklandı. Ama ya başka biri bardağın içine bir şey koymaya karar verirse? O zaman ne olacak?"

Kaşlarını çattı. "Bir yiyecek ve içecek test uzmanınız yok mu? Siz bir lokma ya da bir yudum almadan önce aldığınız her yemeği ve içeceği deneyen biri?"

Ellina başını salladı.

"Guffin bunu benim için hep yapardı ama o gittikten sonra bana başka bir tadımcı atanmadı. Sormam gerekirdi sanırım ama her şey o kadar alt üst oldu ki..." Tüm korumalarının suikast komplosuna karışmasından sonra, bu görevi doldurmak için güvenebileceği kimsenin olmadığını itiraf etmekten utanarak omuz silkti.

Büyük Kindred'in kaşları daha da çatıldı.

"Bana söylemeliydin. Burada bulunduğum süre boyunca zehre karşı herhangi bir savunman olmadığına inanamıyorum! Yediğin ve içtiğin her şey uyuşturulmuş ya da *daha kötüsü* olabilirdi ve ben bunu bilmiyordum bile."

Ellina kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve çenesini kaldırdı.

"Haftalardır hizmetkârların bana getirdiği hiçbir şeyi yiyip içmedim," dedi ona. "Yani herhangi bir tehlike altında değildim - ta ki Bilgelik Kadehi'nden içmek *zorunda kalana* kadar."

"Ne?" Komutan Ty'rial başını salladı. "Ne ile yaşıyordun o zaman?"

Ellina ona, "Guffin ölmeden önce bana ballı çubuklar getirirdi - bir tür çıtır çıtır, tatlı atıştırmalık," dedi. "Küçüklüğümden beri bana hep ikram ederdi, kendi yöresinin spesiyalitesiydi. Kendi kız kardeşi benim için yapardı ama çok uzakta yaşadığı için her zaman büyük bir parti yapardı.

Onunla göndermek için. *Haftalardır* ballı çubuklar yiyorum." İçini çekti. "Ama neredeyse bitmek üzereler ve bunu söyleyeceğimi hiç düşünmemiş olsam da ballı çubuklardan *çok sıkıldım*," diye bitirdi yüzünü buruşturarak.

"Artık onları yemenize gerek yok," dedi Komutan Ty'rial kararlı bir şekilde. "Şu andan itibaren hem kişisel tadımcınız hem de korumanız olacağım. Ben tatmadan hiçbir şey yiyip içmeyeceksin."

Ellina belirsiz bir şekilde ona baktı.

"Ama... ya zehirlenirsen?" diye itiraz etti. "Benim için kendini riske atmanı istemiyorum."

"Bunun için endişelenme, ufaklık. Er..." Boğazını temizledi. "Majesteleri. Ben iyi olacağım. Ayrıca, benim sizi korumam gerekiyor, unuttunuz mu?"

"Biliyorum. Sadece..." Ellina dudağını ısırды ve ona baktı. "Canının yanmasını istemiyorum, hepsi bu," diye alçak sesle itiraf etti.

Saraydaki soylular, onun sınıfından birinin bir hizmetkârın başına gelenleri önemseydiğini duysalar skandal çıkarırlardı. Ama elinden bir şey gelmiyordu; artık buzları biraz çözülmüş olan koca Kindred'i seviyordu ve onun yüzünden öleceği düşüncesine katlanamıyordu.

Guffin'in yaptığı gibi, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Onu şaşırtacak şekilde, adam hafifçe gülümsedi.

"Eğer zehrin bana zarar verebileceğini düşünüyorsanız, beni çok iyi tanıyorsunuz demektir, Majesteleri."

"Seni hiç tanımıyorum," diye itiraz etti Ellina. "İşte bu yüzden az önce senin için ağlamış olmam çok utanç verici." Öne doğru eğildi ve adamın üniforma gömleğindeki ıslak lekeye dokundu. Ağır, satenimsi bir kumaştan dokunmuştu ve altın rengindeydi, bu da gözlerini kehribar gibi gösteriyordu. "Lütfen bunu benim yaptığımı unut," dedi ve ıslak izi görünce sıkıntıyla kaşlarını çatı.

ısrar etti. "Bu, tüm üst çevreler arasında en uygunsuz davranış olarak kabul edilir."

Söz konusu sosyal kastlar hakkında ne düşündüğünü göstermek için yüzünü buruşturdu ama aynı zamanda ciddiye. Muhafızının kucağına oturup ağladığı ve kendisini tutmasına izin verdiği duyulursa, soylular onu zaten hor gördüklerinden daha da fazla hor görürlerdi.

"Rahatlamaya ihtiyaç duymak ayıp ya da uygunsuz bir şey değil," diye gürlledi. "Al, üçüncü gözün hâlâ biraz nemli görünüyor." Ceplerinden birinden temiz beyaz bir mendil çıkardı ve ona uzattı.

"Teşekkür ederim." Ellina üç gözünü de dikkatle kuruladı. Üçüncüsünü, kaşlarının hemen üstünü ve arasını dikkatle silerken, "Ah, çok acıyor," diye haykırdı.

"Gözyaşları canını mı?" Adam endişeyle ona baktı.

Ellina başını salladı.

"Hayır, sadece normalde ondan ağlamıyorum. *Umum* ya da üçüncü göz genellikle sadece kişiye rehberlik etmek için kullanılır - sezgilerimizin kaynağıdır," diye açıkladı. "Sadece bir Chorkay gerçek bir keder ve kayıp yaşadığında umludan gözyaşı geldiği söylenir."

"Bu yüzden ağlamış olmanız şaşırtıcı değil o zaman," dedi. "Sana bu kadar yakın birini kaybetmenin yasını tutarken."

"Guffin *her zaman* bana yakın olacak." Ellina mendilini katlayıp ona geri verirken içini çekti. "Sadece Thufar'ın yanına yükselene kadar onu bir daha göremeyeceğim."

"Halkım Tanrıça'yla birlikte olmaya gittiğimize inanıyor," dedi ona. "Lafı açılmışken, ey ete kemiğe bürünmüş Tanrıça, Büyük Balkon'da halkın huzuruna çıkmaya hazır mısın?"

"Sanırım öyle." Ellina başını salladı. "Hayır, öyle olduğunu *biliyorum*," diye düzeltti çenesini kaldırarak. Gerçekten de adamın ona hatırlattığı gibi "ete kemiğe bürünmüş Tanrıça "ydı o. Artık öyle davranmanın zamanı gelmişti. Özellikle de tüm sarayın ve sıradan insanların karşısına aynı anda çıkacakken.

"İşte." Uzun boylu Kindred, bunca zamandır diz çökmüş olmasına rağmen usulca ayağa kalktı ve ona kolunu uzattı.

"Teşekkür ." Ellina onun koluna girdi ve ne kadar kaslı olduğunu bir kez daha fark etti. Ona baktı, onun o tuhaf, değişken gözleriyle karşılaşma cesaretini göstermeye çalıştı. "Biliyor musun," dedi ona, "bundan önce senden hoşlandığımdan emin değildim. Ama şimdi, şey... neredeyse bir arkadaşmışsın gibi hissediyorum." Bu güzeldi - büyükannesi ve Lor dışında bir arkadaş ihtiyacı vardı.

Sonra fazla mı yakın davrandığını merak etti; belki de büyük Kindred arkadaş olarak görülmekten hoşlanmıyordu. Belki de sadece bir iş yapmak için oradaydı ve onunla arkadaş olmak bunun bir parçası değildi.

"Yani, demek istediğim, sadece arkadaş olmak *istiyorsanız*," dedi çabucak. "Öyle olmak *zorunda* değilsiniz Komutan Ty'rial. Sadece beni korumak için burada olduğunuzu biliyorum, o yüzden-"

"Bana Ty diyebilirsiniz leydim," diye nazikçe sözünü kesti. "Bütün arkadaşlarım bana böyle seslenir," diye ekledi gülümseyerek.

"Pekâlâ... Ty." Ellina onun gülümsemesine kendi gülümsemesiyle karşılık verdi ve başını asil bir şekilde salladı. Asaletini takınmanın zamanı gelmişti. "Teşekkür ," dedi. "Çok nazıksın, Ty. Ve bana Ellina diyebilirsin ama sadece etrafta kimse yokken," diye ekledi. "Çünkü bu pek uygun olmaz."

Başını salladı.

"Anlıyorum, sizin pozisyonunuzda her ne pahasına olursa olsun görünüşünüzü korumalısınız."

"Gerçekten yapmalıyım." İç çekti. "Sarayın soyluları *korkunç* dedikoduculardır; özellikle de katı kurallarından birinin çiğnendiğini düşünürlerse."

"Gitsek iyi olur yoksa şimdi bir tanesini kırma tehlikesiyle karşı karşıyayız. Gelin leydim, halkınız sizi bekliyor."

"Evet." Ellina derin bir nefes aldı ve omuzlarını dikleştirdi. "Öyle." Çenesini kaldırarak bir adım öne çıktı ve Ty'ın uyku odasının kapısını açıp onu dışarı çıkarmasına izin verdi.

Artık eskisi kadar korkmuş, umutsuz ve kapana kısılmış hissetmiyordu. Ve içinde dönüp duran keder, onu büyük savaşçıyla paylaşarak büyük ölçüde azalmıştı. Belki de büyükannesi Kindred'lar konusunda haklıydı.

Beni güvende tutacak, diye düşündü uzun boylu savaşçıya bakarak. Lor da onu onaylarcasına kulağına usulca bir şeyler fısıldadı. *Ty yanımda olduğu sürece iyi olacağım.*

Sadece kısa bir süre olsa da, büyük Kindred'in yanında olduğunu ve onu korumak için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olduğunu bilerek kendini daha güvende ve rahat hissetti.

Başını kaldırarak halkını selamlamak için öne doğru yürüdü.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Üçüncü Bölüm

Ty, önünü açmak için Potentate'in bir adım önünde koridorda ilerledi. Bizzat kendi seçtiği Kindred muhafızlardan oluşan bir falanks kızın etrafını sararak hiçbir şeyin ve hiç kimsenin ona zarar veremeyeceğinden emin oldu. Mavi tenli kız ile karşısına çıkabilecek herhangi bir tehlike arasına girmeye hazır bir şekilde etrafı gözlüyordu.

Ve ilk kez, bizzat Komutan Sylvan'dan kabul ettiği bu iş hakkında tereddüt etmeye başladı. Bu görevi kabul etmekle akıllıca davranıp davranmadığını merak etmeye başladı.

Zihni, zararsız bir görev gibi görünen bu işi ilk kabul ettiği görüşmeye geri döndü...

"Komutan Ty'rial, geldiğiniz için teşekkür ederim." Kindred Yüksek Konseyi'nin başkanı Komutan Sylvan oturduğu yerden kalktı ve Ty'rial'a bir savaşçı tokası sunmak için masasına doğru eğildi.

"Bu şeref bana ait, Komutan Sylvan." Ty teklif edilen kolu aldı ve sıkıca kavradı. "Anladığım kadarıyla benim için yeni bir göreviniz var," dedi otururken.

"Evet, var. Ama sadece almayı seçerseniz. Bu daha ziyade..." Sylvan boğazını temizledi. "*Hassas*, muhtemelen bunu ifade etmenin en iyi yolu."

Ty ona "Hassas işlerin üstesinden gelebilirim," diye güvence verdi. Kindred Elite Espionage Corps'un bir üyesi olarak, sık sık her türlü tehlikeli ve diplomatik müzakereyi gerektiren işlere çağrılıyordu.

"Biliyorum, bu yüzden seni düşündüm," dedi Sylvan ona. "Bazı Kolordu üyelerimiz gibi sadece kör bir enstrüman değilsin. Durum gerektirdiğinde ustalıklı hareket edebiliyorsun. Ancak bu görevin hassas olmasının nedeni işin ayrıntılarıyla ilgili değil. Daha çok..." Tekrar boğazını temizledi. "Geçmişiniz."

"Geçmişim mi?" Ty boş boş konuştu. "Bunun konuyla ne ilgisi var?" Kaşlarını çatı. "Görev Yonnie Six'te bir yerde değilse tabii?"

"Hayır, hayır, öyle bir şey yok," dedi Sylvan aceleyle. "En azından görev orada gerçekleşmiyor. Ama yapmanız gereken görevler ile başlangıçta eğitimini aldığınız görevler arasında benzerlikler ."

Ty bu bilgiyi çözmeye çalışırken kaşlarını çatı. Geçmişini en hafif tabirle sıra dışıydı ama bu durum daha önce bir görev almasına hiç engel olmamıştı.

Çünkü çoğu Kindred gibi sevgi dolu bir anne ve babadan doğmak yerine Ty, Yonnie Six'teki seçkin bir köle istasyonunda genetik olarak tasarlanmıştı.

Kadınların yönettiği bu gezegen, erkeklere karşı acımasız muameleleri ve Y kromozomuna sahip olanların yalnızca hizmetkâr ve Beden Kölesi olmaya uygun, daha aşağı yaratıklar olduğu konusundaki ısrarlarıyla tanınıyordu.

Bir Beden Kölesi kendini Sahibesine adar ve ona her konuda olduğu gibi cinsel açıdan da hizmet ederdi. Birinin arkasında durup hizmet edecek büyük, kaslı bir erkeğe sahip olmak, Yonnie Six'in yönetici sınıfı arasında bir statü sembolü olarak kabul edilirdi ve Ty'ı yaratan elit köle istasyonunun da güvendiği şey .

DNA'sı birkaç farklı çalıntı Kindred genetik materyalinden şekillendirilmişti ve ona her türün en çok arzu edilen niteliklerini veriyordu. Bir Kan Kindred'ın dişlerine sahipti - gerçi onunki daha çok

tek bir amacı vardı. Ayrıca şaftının bir Canavar Türününki gibi bir çiftleşme yumruğu oluşturmalarını sağlama yeteneğine de sahipti - ama sadece Sahibesi isterse. Bir Aydınlık İkiz'in nazik tavırlarına ve diplomatik becerilerine ve bir Karanlık İkiz'in şiddetli yoğunluğuna sahipti ve tüm bunlara ek olarak, genlerini manipüle eden bilim adamları ona olağanüstü fiziksel güzellik, daha fazla güç ve hız ve başka hiçbir Kindred türünün sahip olmadığı ekstra yetenekler vermişti.

Ty, garip DNA kombinasyonuna rağmen kendisine haklı olarak Melez denilip denilemeyeceğini bilmiyordu. Kendisini daha çok Değiştirilmiş bir Kindred olarak görüyordu, çünkü daha geleneksel olarak tasarlanmış kardeşlerinin yapamadığı pek çok şeyi yapabiliyordu.

Ancak tüm faydalı değişikliklerin yanı sıra, kesinlikle onun yararına *olmayan* bir değişiklik de geldi. Çünkü genleriyle Tanrı'yı oynayan bilim adamları, tüm Kindred savaşçılarının sadık olmasına ve dışilere hizmet etmeyi arzulamasına neden olan özelliği almış ve katlanarak güçlendirmişlerdi. Ardından, bu hatayı daha da derinleştirmek için, onu istasyonda hayatının geri kalanında tek bir dişiye köle gibi hizmet etmesi için yetiştirmiş ve eğitmişlerdi.

Ty hâlâ ilk eğitimini hatırlıyordu; eğitmenlerinin ona ve türünün diğer üyelerine, Sahibelerinin onları seçeceği günü özlemle beklemeyi nasıl öğrettiklerini.

Köle eğitim programının müdürü onlara, "Gelip kalbinize işaretini koyduğunda, sonsuza dek onun olacaksınız," demişti. "Sizi seçtiğinde, bedeniniz ve ruhunuz ona ait olacak. Onu güvende tutmak için her şeyi yapacaksınız - onu memnun edecek ve koruyacaksınız. Tüm varlığınız onun etrafında dönecek çünkü o sizin Güneşiniz olacak ve hayatınız sonsuza dek onun yörüngesinde olacak."

O günü nasıl da özlemle beklemişti! Ty buruk bir şekilde düşündü. Bir Sahibenin - *kendi* Sahibesinin - onu seçmesini ne kadar da istemişti. Bütün gününü

Hayatının ilk on dokuz devresini onu bekleyerek ve dileyerek geçirdi - her kim olursa olsun.

Zevk ve koruma sanatlarının yanı sıra şifa konusunda da eğitim almıştı. Kaslarını onun için, yakında kalbinin Sahibesi olacak bu kadın için güçlendirmiş ve tüm klasik edebiyatı ve videoları incelemişti, çünkü zihninin de vücudu kadar hoş olmasını istiyordu. Onun kendisini yakışıklı ve çekici bulmasını istiyordu - her ihtiyacını karşılamak ve her hevesini yerine getirmek için iyi eğitilmiş ve iyi eğitilmiş.

Beni bir fahişeye dönüştürdüler, diye düşündü acı acı. Varsayımsal Sahibemin bana atacağı onay kırıntılarının zevki için kendimi satmaya istekli bir fahişe.

Bir gün tanışmayı ve sahiplenilmeyi umduğu o ele avuca sığmaz "Hanımefendi"nin hizmetinde harcadığı emek ve fedakârlık saatlerini hatırlayarak şimdi için için ağlıyordu. DNA'sını karıştıran bilim adamları ve onu eğiten eğitmenler, bir gün mükemmel köle olma umuduyla onu her şeyi feda etmeye ikna etmişlerdi.

Neyse ki bu gerçekleşmemişti. Yirminci isim gününe yaklaştığında, yani "mükemmel Vücut Kölelerinin" (Yonnie Six'in Hanımlarına ilan edildiği gibi) satıldığı yaşa geldiğinde, bir Kindred akıncı ekibi geldi.

DNA'larının kötüye kullanıldığını duymuşlardı ve kadınların yönettiği dünyanın zalim Metreslerine hizmet etmek için özel olarak yetiştirilen Mod-Kindred adına öfkeliydiler. Ty, köle istasyonunu yerle bir ettiklerinde kurtardıkları sayıdan biriydi ve kaçan bilim adamlarının aksi takdirde yeniden başlamak için kullanabilecekleri Kindred DNAsını yok etmişti.

O zaman hayatının gri bir alanı başlamıştı - şimdiye kadar inanması öğretilen her şeyin yeniden programlanması.

Ty'ı kanatları altına alan Canavar Kindred Kairn, "Beynin yıkanmış," diye açıklamıştı. "Elbette doğru dişiyi bulmak, onu ömür boyu sevmek ve korumakta yanlış bir şey yok; Tanrıça'nın halkımız için isteği de bu. Ancak sahiplenilmeye boyun eğmeniz ve bir dişiye kölece hizmet etmeniz, onun eşinden çok evcil hayvanı gibi davranmanız gerektiği fikri yanlış ve aşağılayıcıdır. Tanrıça hepimize özgür irade vermiştir ve bunu kullanmamızı beklemektedir."

Zaman içinde Ty yeni akıl hocasının haklı olduğunu anlamıştı. Kairn Elit Casusluk Birliği'nde olduğu için o da katılmıştı. Ve böylece yepyeni bir yaşam tarzı başlamıştı; anlaşılması güç bir Hanımefendiden ziyade halkına hizmet eden Ty, nihayet aradığını bulmuştu. Çünkü onun için her şey haline gelen özgür iradesini kaybetmeden zor ve tehlikeli görevleri yerine getirebiliyordu.

O günden bu yana on iki döngü geçti ve asla arkasına bakmadı. Aslında, artık garip başlangıçları hakkında neredeyse hiç düşünmüyordu.

Şu an hariç, Komutan Sylvan onları gündeme getirdiğinde.

"Benden bir Beden Kölesi olarak gizli göreve gitmemi istemiyorsunuz, değil mi?" diye sordu Sylvan şüpheyle. "Çünkü size söylemeliyim ki Komutan, böyle bir görevi saygıyla reddetmek zorundayım. İlk öğretilerimin 'programdan çıkarılmasına' rağmen, hala bu tür bir görevi tehlikeye atabilecek bazı... eğilimlere sahip olabileceğime inanıyorum."

Elbette korktuğu eğilimler, kendisini Tanrıça'nın kendisiymiş gibi sahiplenilen bir Metres'i sevmeye ve ona hizmet etmeye zorlamak için DNA'sında yapılan değişikliklerdi. Kendisini bir Beden Kölesi gibi davranmak gibi savunmasız bir duruma sokmak ve sonra da bu hileyi gerçeğe dönüştürmek istemezdi.

Çünkü eğer bir kadına yaratıcılarının istediği şekilde hizmet etmesine izin verirse, aşık olmasına ve kalbini ona vermesine izin verirse

Tamamen.

Bu benim sonum olur, diye düşündü kaşlarını çatarak. Özgür irademin sonu -Özerkliğimin sonu. Her eylemim, her kararım onun tarafından belirlenecekti. Artık kendi adıma düşünemeyecektim - sadece ömrümün sonuna kadar ona körü körüne hizmet etmek isteyecektim ve o güvende ve mutlu olduğu sürece başka hiçbir şey umurumda olmayacaktı.

Bunun doğru olduğunu biliyordu - iliklerine kadar biliyordu - bu yüzden kalbini bu kadar dikkatli koruyor ve kendisini genetik kırılabilirliğinin istismar edilebileceği herhangi bir pozisyona sokmayı reddediyordu.

Ama Komutan Sylvan başını sallıyordu.

"Hayır, Ty," dedi kaşlarını çatarak. "Senden asla kendini böyle bir duruma sokmanı istemem. Hayır, görevimiz bir Hanımefendiye Beden Kölesi olarak hizmet etmek değil. Ancak yakınlardaki bir gezegenin kadın hükümdarını, yeni müttefikimiz Helios Beta'nın Chorkay'ının Potentate'ini korumak."

"Gerçekten mi? Açıklayın lütfen."

Ty kaşlarını çattı ve ellerini kucağında gevşekçe kavuşturdu, bir karar vermeden önce iyice dinlemeye hazırlandı.

Sylvan, Espionage Corps üyesi arkadaşı Komutan Asher'ın Helios Beta gezegenine yaptığı son görev hakkında hızlıca bilgi vermişti. Asher'ın bir suikast girişimini nasıl önlediğini ve yeni hükümdarın, yani Potentate'in artık nasıl savunmasız olduğunu, çünkü tüm kişisel muhafız kadrosunun tehlikeye atıldığını ve komploya dahil edildiğini anlattı.

"Chorkaylar bizim müttefikimiz ve bizden özellikle yardım istediler çünkü biz Kindredlerin dışilere saygı duyduğumuzu ve onlara zarar vermeyi reddettiğimizi biliyorlar," diye açıklamıştı Sylvan. "Bu sadece geçici bir görev. Onu güvende tutmaları için bazı Kindred birlikleri gönderdim bile ama başlarında karakteri iyi değerlendiren tecrübeli bir savaşçıya ihtiyacım var."

"Öyle mi? Neden?" Ty sordu. "Oradaki işim ne gerektiriyor?"

"Yeni Potentate'i şahsen korumanız ve kendi halkından yeni bir muhafız birliği seçmeniz gerekecek - biz gittikten sonra ona sadık kalacaklarına güvenilebilecek erkekler."

"Kulağa çok zor gelmiyor," dedi Ty kaşlarını çatarak. "Neden yetiştirilme tarzımın meseleyi karmaşıktırabileceğini düşündünüz? Güçlü bir kadına hizmet edeceğim ve onu koruyacağım için mi?"

Sylvan omuz silkti. "Sanırım. Hizmet etmek üzere yetiştirildiğiniz Yonnie Six'in Hanımları ile Helios Beta'nın Potentate'i arasında doğrudan bir ilişki olmadığını biliyorum ama bunun sizin için... garip olabileceğini düşündüm."

Ty başını salladı.

"Bir dışiden emir almakta ya da onu korumakta hiçbir sorunum yok," dedi Sylvan'a. "Sadece kendime dikkat etmeli ve birine kölece ." Kalbini bu kadar dikkatli korumasının nedeni de buydu... kıskançlıkla.

Sylvan başını sallayarak, "Eğer böyle , seni bu görevde görmek isterim," dedi. "Bu iş için daha iyi bir erkek düşünmüyorum."

"Yapabilirim," dedi Ty açıkça. "Peki ya Komutan Asher? Helios Beta'ya giden ilk görevi o üstlendi ve en başta onların bu Potentate'lerini kurtardı. İnsanları ve geleneklerini zaten biliyor - neden ondan geri dönüp işi bitirmesini istemeyelim?"

"Çünkü Komutan Asher yakın zamanda bir gelin aldı ve bağlandı," diye açıkladı Sylvan. "Yeni geliniyle birlikte olmak için biraz izin istedi ve ben de onu suçlamıyorum." Yüzü ciddileşti. "Az kalsın onu, kaçmaya çalıştığı tacizci eski arkadaşının öfkesi yüzünden kaybediyordu."

"Ah?" Ty şaşkınlığını gizleyemedi. "Ama Asher'ın türünün kendi DNA'ları olmadan gelinleri arayamadığını sanıyordum?"

Sylvan omuz silkti. "Asher da öyle düşünüyordu ama Tanrıça onun için bir yol açtı ve ona bir gelin verdi. En başta bu kutsamaya sahip olmayı hiç beklemediği halde onunla zaman geçirmek istediği için onu suçlayamam."

Lütuf. Doğru, diye düşündü Ty ekşiyerek. Bir dişiye ömür boyu bağlanmak onun için en son isteyeceği şeydi ama neredeyse tüm Kindred kardeşlerinin farklı hissettiğinin de farkındaydı. Çoğu için doğru dişiye bulmak ve onu kendilerine bağlamak hayattaki amaçlarıydı. Basitçe bu şekilde yaratılmışlardı.

Ty kendi kendine, *sadece Tanrıça tarafından bağlandıklarını* söyledi. *Genetik olarak bu amaç için tasarlanmışım - beni satın almayı seçen dişiye umutsuzca, çaresizce aşık olmak ve sonra tüm varlığımı onu memnun etmeye ve korumaya adanmak için yapay olarak yapılmışım.*

Ancak yüksek sesle, tarafsız bir ses tonuyla sadece "Anlıyorum," dedi.

"Eğer görevi kabul edersen, Asher'ı görmeye gitmeni istiyorum." Sylvan alaycı bir yüz ifadesi takındı. "Yine de önce aradığınızdan emin olun. Yeni bağlanmış çiftlerin nasıl olabileceğini bilirsin."

"Elbette," demişti Ty, hâlâ aynı, dikkatle nötrleştirdiği ses tonuyla. "Herhangi bir zorluk öngörmüyorum. Görevi ben alacağım, Komutan."

"Teşekkür ederim." Sylvan'ın yüzünde rahatlamış bir gülümseme belirdi ve ayağa kalkarak kolunu tekrar uzattı. "Bu iş için doğru kişi olduğunuzu biliyorum Komutan Ty'rial."

"Bana olan inancınız için teşekkür ederim." Ty teklif edilen kolu sıkıca kavradı. "Pişman olmayacaksınız Komutan Sylvan."

Sonra da Asher'ı bulmaya gitmek için ayrıldı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Dördüncü Bölüm

Eski dostu, bağlandıktan sonra kendisine tahsis edilen yeni çiftler süitinde mutlu bir şekilde yerleşmişti. Gelini, uzun kahverengi saçlı ve iri mavi gözlü bir kız -adı Lisa'ydı- Asher Ty'ı içeri davet edip oturma alanında oturmasını istediğinde uzak duvardaki duvar asmalarını düzenlemekle meşguldü.

Ty bir sandalyeye yerleşirken, "Seni son gördüğümde farklı görünüyorsun," dedi.

"Ben farklıyım, tamamen farklıyım." Asher koltuğa yerleşti ve kürkünde dumanlı gri lekeler olan küçük, tüylü bir yaratık koluna doğru koştu. Başının üzerine tünedi ve sanki konuşuyormuş gibi sohbet eder gibi bir tonda gevezelik etti.

"Um...*bu* nedir?" Ty yaratığı işaret etti.

Asher'ın yeni eşi Lisa'da da bir tane olduğunu ama onunkinin parlak pembe olduğunu fark etmeden edemedi. Omzunda oturuyor ve yerleştirdiği çeşitli resimleri nereye asacağına karar verirken kulağına bir şeyler söylüyordu. Lisa da ona alçak sesle cevap veriyor gibiydi; sanki ikisi çeşitli sanat eserlerinin doğru yerleştirilmesi konusunda tartışıyorlardı.

Ty kendi kendine bunun çok saçma olduğunu söyledi. Bir insan neden böyle bir konuda bir evcil hayvana danışır ki? Özellikle de bir evcil hayvan cevap ?

"Helios Beta'ya giderseniz *buna* alışmanız gerekecek."

Asher uzanıp kafasına tünemiş küçük yaratığı okşadı ve küçük canavar "*Gruff!*" diye bir sesle karşılık verdi. *Gruff!*"

"Evet, tamam, ona söyleyeceğim," dedi Asher, görünüşe göre sese karşılık olarak. "Bu Gruff, benim çiğneme köpeğim. Ve bir hayvandan daha fazlası olduğunu bilmenizi istiyor, o yüzden lütfen ona sizden aşağı biriymiş gibi bakmayı bırakın çünkü öyle *değil*."

"Ne? Bütün bunları o mu söyledi?" Ty gözlerini kocaman açmış, küçük yaratığa bakıyordu.

Asher başını salladı. "Çok fazla kelimeyle değil - Gruff daha çok duygularla ve imgelerle iletişim kurma eğilimindedir - yine de konuştuğu da bilinir. Lisa'nın chewchie'si Isabel ondan daha sesli. Ancak elbette her chewchie'nin kendine özgü bir iletişim şekli vardır. Ve onlara alışmanız gerekecek çünkü her Helios Beta vatandaşının bir tane var."

"Gerçekten mi?" Ty şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "*Hepsinin* böyle küçük evcil hayvanları var ve sürekli onlarla mı konuşuyorlar?"

"*Gruff! Gruff-gruff!*" Bu kez Asher'ın kafasında oturan pofuduk yaratığın sesi kesinlikle öfkeliydi.

"Gruff onun benim evcil hayvanım *olmadığını* bilmeni istiyor," dedi Asher kuru bir sesle. "O benim yoldaşım -tıpkı Isabel'in Lisa'nın yoldaşı olduğu gibi. Lütfen ona bir daha evcil hayvan diyerek hakaret etmeyin diyor."

"Yoksa ne olur?" Ty kaşlarını çatarak sordu.

"Şey..." Asher omuz silkti. "Isırdığı biliniyor."

"*Beni* hiç ısırmadı." Lisa o sırada gelip Asher'ın yanındaki kanepeye yerleşti. Arkadaşının kaslı kolunun altına sokularak Ty'a gülümsedi. "Asher'ın çiğneme çubukları hakkında size kötü bir fikir vermesine izin vermeyin, Komutan Ty'rial," dedi. "Onlar gerçekten harikadır. "Duygularımızı hissediyorlar ve sonra onları büyütüp bize geri gönderiyorlar. Ayrıca, görüntü ve mesaj iletebilirler ve kendinizi yalnız ya da hüzünlü hissettiğinizde harika birer yoldaşlardır."

"Eminim öyledir," dedi Ty en iyi diplomatik tonuyla. Gruff ve Isabel sahiplerinin yanından ayrılıp birlikte kanepenin arkasına oturduklarında, "Sevimli görünüyorlar," diye ekledi. İki tüylü yaratık mutlu bir şekilde mırıldandı ve uzun pembe ve siyah dilleriyle birbirlerini tımar etmeye başladı.

Lisa başını salladı ve Ty'ın temkinli ifadesi karşısında iç geçirdi.

"Chewchies'in önemini, kendine ait bir chewchies'i olmayan birine anlatmanın hiçbir yolu yok," dedi üzüntüyle. "Keşke size bu küçük adamların hayatımızı ne kadar değiştirdiğini ."

Asher ciddiyle başını sallayarak onayladı.

"Daha önemli olan tek değişiklik aramızdaki bağ olmalı," dedi Lisa'yı kendine doğru daha sıkı çekerek.

Lisa sahte bir protestoyla ciyaktadı ve sonra kıkırdarak kendini Asher'a oldukça kışkırtıcı bir şekilde sürttü, Ty biraz şaşırılmış olsa da. Bu tür açık cinsel arzu gösterileri genellikle uyku odası için saklanırdı. Ama sonra iki çiğneyicinin birbirlerini tımar etmekten daha fazlasını yaptıklarını fark etti - görünüşe bakılırsa *çok* daha fazlasını.

"A-hem." Boğazını temizledi ve rahatsız bir şekilde sandalyesinde kaydı. "Belki de gitmeliyim."

"kalabilirsin," diye özür dilercesine gürledi Asher.

"Bunun için üzgünüm." Lisa arkadaşına daha da yakınlaşırken kıkırdadı. "Çiğnemeler bir kez başladı mı, hayır demek biraz zor oluyor."

Asher ona "Gitmeden önce daha sonra konuşabiliriz," dedi ama dikkatinin Ty'ın üzerinde olmadığı çok açıktı. Lisa'nın çenesinin altına sokuluyordu ve Ty dişlerinin sivri uçlarının tehlikeli bir şekilde Lisa'nın çenesi boyunca kaydığını gördü.

boğazının savunmasız eti. Belli ki gelinini ısırma ya hazırlanıyordu, bu da ona anında orgazm yaşatacaktı.

Ty, eski arkadaşının yeni ilişkisini görmek istediğinden daha fazlasını görmek istemiyorsa, şimdi gitmesi gerekiyordu.

"Sorun değil," dedi aceleyle ayağa kalkarak. "Um, ayrılmadan önce Chorkay hakkında bilmem gereken başka bir şey var mı?"

"Sadece hepsinin mavi teni ve üç gözü var. Oh, ve kadınların üç göğsü ve iki vajinası var," diye gönüllü oldu Lisa ve kıkırdadı. "Oh, Asher, *yapma!* En azından henüz değil..."

"Onlar *ne?*" Ty haykırmıştı. Ama sonra sevişmelerinin yakın olduğunu görünce soruyu geçersiz kılmak için elini salladı. "Boş ver. Eminim kendim öğreneceğim. Teşekkür ederim."

Ve zaten maruz kaldığından daha fazlasını görmeden önce kendisini aceleyle sütlerinden çıkarmıştı.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

Uzun, kıvrımlı metal koridora çıktığında Ty başını iki yana salladı. Eski arkadaşının süitinde tanık olduğu erotik aşk oyunu onu rahatsız etmişti. Bunun benzerini daha önce hiç görmediği için değil -erotik oyunun tüm biçimleri ve bir dişinin uygun şekilde tatmin edilmesi köle istasyonundaki ilk derslerinden bazılarıydı.

Hayır, onu rahatsız eden şey, genellikle çok profesyonel ve ağırbaşlı olan Asher'ın onun önünde böyle davranmış olmasıydı. Eski arkadaşı değişmişti ve Ty'a göre bu hiç de iyi olmamıştı. Mesele sadece bir gelini olması ve ona sahip olduğu için delicesine mutlu görünmesi değildi, oysa o ve Ty eskiden bağlanma fikriyle hep alay ederlerdi. Artık telepatik bir evcil hayvanı olduğu ve onun zihniyle konuştuğu ve hareketlerini gelecekteki görevler için iyi olamayacak bir şekilde etkilediği gerçeği idi.

Bu şaşırtıcı ve pek de hoş olmayan bir olaydı. Yine de Ty, Asher ve yeni karısıyla geçirdiği kısa süre içinde bazı değerli dersler aldığını hissetti. Her şeyden önce, çiğneyenlere karşı dikkatli olmalıydı. Her ne kadar saygılı olması gerektiği açık olsa da, Chorkaylar için bu kadar büyük bir öneme sahip olduklarından, kendisinin de bir tane kapmaktan kaçınması daha iyi olurdu.

Öğrendiği ikinci şey çok daha memnuniyet vericiydi. Chorkay'ın normalden çok farklı görünmesi, hizmet edeceği yeni Potentate ile arasındaki profesyonel mesafeyi korumasına yardımcı olacaktı.

Ne de olsa mavi tenli, üç gözlü, üç göğüslü, otoriter bir telepatik hayvanı olan bir kadına aşık olma riski yoktu ve

iki vajina.

Değil mi?

* * * * *

Ancak şimdi, yanında Potentate ile Büyük Balkona giden uzun koridorda yürürken, Ty o kadar da emin değildi.

Bir kere, Ellina alnının ortasında, diğer iki normal gözünün biraz üzerinde duran üçüncü gözüne rağmen, hatta belki de bu yüzden oldukça güzeldi. Hepsi de teni ve saçlarıyla aynı zengin, canlı maviydi; tüm Chorkay halkının mavi ve mavimsi yeşil tonlarından oluşan okyanusunda bile çarpan hoş bir renkti.

Üç göğüs ve iki vajinaya gelince, henüz bunlarla bir kanıt görmemişti - her zaman mütevazı giyindiği için görmeyi de beklemiyordu. Çiğnemesi de -ona Lor diyordu- Asher'ın çiğnemesi Gruff'ın aksine uslu ve sessiz görünüyordu.

Ty'ın endişelenmesine neden olan şey, onu çekici bulması ve sadece işini yapmak istemekten ziyade onu korumak istemesiydi. Küçük Chorkay dışısiyle arasına koymak için çok uğraştığı profesyonel mesafe, onu ağlarken gördüğü anda bir şekilde bozulmuştu.

Gözyaşları onun içinde bir yerlere dokunmuştu -kalbinin dokunulmaz olduğunu düşündüğü bir yerine- ve Ty ona sarılıp teselli etmekten kendini alamamıştı. Hiç de kibirli Yonnie Six Hanımlarından birine benzemiyordu - beklediği de buydu zaten. İnsanların içindeyken bir asalet ve gurur maskesi takıyordu. Ama özel hayatında yalnız ve savunmasızdı; güvenilebileceği kimse olmadan zor bir durumun içine itilmiş bir kızdı.

Ty, zehirlenmediğinden emin olmak için haftalarca güvenli olduğunu bildiği ballı çubuklardan başka bir şey yemediğini nasıl itiraf ettiğini düşündü. Zavallı küçük kadın! Kendisine rağmen kalbi onun için acıyordu. Kendini bu kadar köşeye , bu kadar yalnız hissetmesi korkunç bir durumdu. Halkına liderlik etmesi ve sadece güç gösterisinde bulunması gerekirken, hayatta kaldığından bile emin olamaması son derece korkutucu ve sinir bozucu olmalıydı.

Artık buradayım, onu güvende tutacağım, dedi kendi kendine. Ama sadece işim bu olduğu için. Onu profesyonel bir şekilde önemseydiğim için değil. Ayrıca, yeni Chorkay muhafızını tamamen eğitir ve araştırır araştırmaz buradan ayrılacağım. Yani geçici olarak buradayken kalıcı bir bağ kurabilirim diye endişelenmeye gerek yok.

Helios Beta'daki konumu hakkında biraz daha iyi hissederek, Ellina'yı ve etrafını saran diğer Kindred savaşçılarını uzun koridorun sonuna kadar götürdü ve bağırdı, "Yol açın! Helios Beta'nın Potentate'ine, ete kemiğe bürünmüş Tanrıça'ya yol açın. Yol açın!"

OceanofPDF.com

Altıncı Bölüm

Koridor, geniş bir altın çift kapı setinde son buluyordu. Yanlarında duran muhafızlar kapıları açarken Ellina derin bir nefes aldı ve en asil ifadesini takındı.

"Büyükanne, insanları selamlamak ve Bilgelik Kadehi'ni içmek üzereyim," diye mırıldandı Lor'a. O da hemen canlanıp mesajı ilettili.

"İyi olacaksın, çocuğum. Sana güveniyorum," diye fısıltıyla cevap verdi.

Ellina kaşlarını çatı. Büyükannesinin sesi daha önce olduğundan biraz daha mı zayıftı? Muhtemelen değildi - sadece sinirleriydi. Her neyse, bu ilk önemli tören sırasında yaşlı kadının desteğine sahip olduğunu bilmek güzeldi.

Büyükannesini birçok kez sıradan halkı selamlarken görmüştü - gerçi her zaman uzak bir noktada bulunur ve uzaktan izlerdi, böylece ikisi tek bir darbeyle öldürecek kadar yakın olmazlardı. Büyükannesinin omurgasının dikliğini ve halkına hitap ederken başını gururla eğişini hatırlıyordu.

Bu Ellina'nın ilk halka sesleniş i olacaktı ve Lord Kikbax'ın yanında durmak üzere Büyük Balkona çıkarken midesindeki çarpıntıya engel olamadı.

Büyük Balkon, krallığının tamamı gibi, Helios Beta'nın yüzeyinin derinliklerinde yer alıyordu. Ancak, başkentteki tüm vatandaşları ve yeni Vekilharçlarını görmeye gelen çok sayıda ziyaretçiyi aynı anda alabilecek kadar genişletilmiş olan geniş doğal mağaraya bakan biri bunu neredeyse hiç bilemezdi.

Balkon, Ellina'nın bakış açısından hepsi küçük noktalar olan bir yüzler denizine bakıyordu. Hemen altında, yükseltilmiş bir platformda soylular oturuyordu. Neredeyse hepsinin ten rengi sıradan insanlardan daha koyu mavi tonlarındaydı. Yıllardır üreyerek Kutsal Mavi rengine mümkün olduğunca yaklaştırmaya çalışıyorlardı.

Yine de Kutsal Mavi ten rengine sahip birini bulduklarında onu aşağılıyorlar, diye düşündü Ellina acı acı. Ama tabii ki onu hor görmelerine neden olan şey teninin rengi değildi. Diğer tuhaflıklarıydı.

"Ekselansları." Başrahip onun yanında yerini almak için adım attığında hafifçe eğildi, ağır yüzünde hoşnutsuz bir ifade vardı. Mavinin her tonundan uzun bir *yona* tüyü pelerin ve hatırı sayılır göbeğinin üzerinde şişkin duran, ağır mücevherlerle süslü altın göğüs plakası ile tam bir rahip kıyafeti giymişti. Sesindeki kınamayı gizleme zahmetine katlanmadan, "Buraya gelmek için çok geç kalmışsınız," dedi.

Ellina arkasında alçak bir hırıltı duydu ve Ty'ın omzunun üzerinden Kikbax'a dik dik baktığını fark etti. Eğer Baş Rahip'e bir şey söylemezse, Kindred muhafızı kesinlikle söyleyecekti. Kikbax'ın hizmetkârını çoktan giydirmiş olduğu için bu da şüphesiz bir soruna yol açacaktı.

"Kendinizi unutuyorsunuz Lord Kikbax," dedi yaşlı adama soğuk bir bakış atarak. "Ben sizin programınıza tabi değilim, hazır olduğumda gelirim."

Başrahip onun cevabı karşısında şaşırmış ve biraz da hoşnutsuz görünüyordu ama anlaşılan şimdi hesaplaşmanın yeri olmadığına karar vermişti.

"Sonunda gelmeye tenezzül ettiğinize göre, Majesteleri Bilgelik Kadehi'nden içmeye hazır mı?" diye sordu ve hizmetkârına kadehi uzatmasını işaret etti. Kocaman, som altından bir kadehti, o kadar ağırdı ki iki yanında kavramak için kulpları vardı. Başrahip kadehi ona göstermek için kaldırırken homurdandı ve Ellina kadehin yarısının koyu kırmızı şarapla dolu olduğunu gördü.

"Öyleyim." Ellina başını salladı, kalbi hızla çarpıyordu. Ama Ty aniden onun yanındaydı.

"Tadına bakar bakmaz ve içinde zehir ya da kirlilik olmadığından emin olur olmaz," dedi yumuşak bir sesle ve fincana uzandı.

"Ne? Hayır!" Kikbax altın kadehi koruyarak geri çekti. "Bilgelik Kadehi kutsaldır. Potentate'in dudakları dışında kimse ona dokunmamalıdır."

"Mükemmel bir dünyada tam da böyle olurdu," dedi Ty yumuşak bir sesle. "Ama Leydim'in hayatı son zamanlarda tehdit altında ve bu yüzden ekstra önlemler alınması gerekiyor. Şu andan itibaren, yemesi ya da içmesi için verilen her şeyi dudaklarına değmeden önce tadıyor olacağım."

"Ama... ama bu *küfür!*" Kikbax tükürdü. "Sen bir Chorkay bile değilsin, sadece sıradan bir gezginsin. Bilgelik Kadehi'nin tadına *bakamazsın!*"

Ty uzun boyundan aşağı eğildi ve Kikbax'ın yüzüne baktı. "Başrahip," dedi, neredeyse hırıltıya dönüşecek kadar alçak bir sesle. "Belki ama Leydimi güvende tutmak için yemin ettim. ve buna zehir ihtimali *de dâhildir*. Onu korumamam konusundaki ısrarınız bazılarınca suçun kabulü olarak görülebilir; bu da Potentate'in onun hayatını ve tüm Helios Beta'nın refahını riske atmasını istediğinize dair açık bir ifade."

"Ne?" diye haykırdı Başrahip, uzun boylu Kindred'a ters ters bakarak. "Bu ne cüret? Sen... sen *Kindred*, Potentate'in şarabına zehir koyacağımı ima etmeye *nasıl cüret* edersin?"

"Ben asla öyle bir şey söylemedim," dedi Ty yumuşak bir sesle. "Sadece bu şekilde *görülebileceğini* söyledim - özellikle de başka biri o bardağa zararlı bir şey koyduysa ve sen de güvenli olmadığını anlaması için tadına bakmama izin vermediysen."

"Neden... Asla... Ben... Sen..." Baş Rahip hiddetlendi ama tartışmayı Ty'ın yürüttüğü açıktı. Biraz daha yaygara kopardıktan sonra Kikbax sıradan insanların göremeyeceği gölgelere geri çekildi ve iki kulplu Bilgelik Kadehi'ni somurtkan bir şekilde uzattı. "Dikkatli ol," diye tersledi Ty ağır kadehi altın sapından hafifçe tutarken, sanki normal bir su bardağından daha ağır değilmiş gibi tutuyordu. "Şarap dökülmemeli yoksa tüm gezegen için kötü şansa neden olur."

Ty cevap vermedi. Sadece fincanı kaldırdı ve uzun uzun düşünerek bir yudum almadan önce altın kenarı dudaklarına götürdü.

Çok uzun zaman almış gibi görünüyordu ve kadehi indirdiğinde yüzünde hafif bir çatıklık vardı. Ancak Baş Rahip kızgın ve kırgın bir tonda "Eee?" diye sorduğunda, büyük Kindred sadece omuz silkti.

"Mükemmel bir bağbozumu," dedi yumuşak bir sesle ve Bilgelik Kadehi'ni Baş Rahip'e geri verdi.

"Çok komik!" Kikbax kadehi Kindred'in elinden kaptı, koyu kırmızı şarap altın kâsenin içinde şıpırdıyordu. Balkonun kenarına doğru ilerleyerek yüksek bir sesle, "Helios Beta halkı, bugün yeni Vekilharcınız *Dördüncü Y'res*'i selamlayacaksınız. Onun Bilgelik Kadehi'nden içişine ve Thufar'dan hepimizi yönetirken ona içgörü bahşetmesini isteyişine tanık olacaksınız."

Ellina geri çekilerek Baş Rahibin kendisini anons etmesini bekledi ama Ty'a işaret etmekten de kendini alamadı.

Uzun boylu Kindred kulağı ağzına yakın olacak şekilde eğildi ve fısıldadı, "Ee? Yani güvenli mi?"

Ona eğik bir bakış attı. "*Şimdi* öyle."

"Ne? Bu ne anlama geliyor?" Ellina talep etti. "Daha önce zehirlenmiş miydi? Ona ne yaptınız?"

Ama Ty sadece başını salladı.

"Baş Rahip sizi anons ediyor. Dudaklarınızı tam olarak benimkilerin olduğu yere, büyük yakutun yanına koyduğunuzdan emin olun, sorun çıkmayacaktır."

Ellina bu sözlerle tam olarak rahatlamamıştı ama o anda Kikbax, "Ve şimdi, lütfen yeni Potentate'inize hoş geldiniz deyin, Bedendeki Tanrıça, *Dördüncü Y'res!*" diye mırıldanıyordu.

Başını yukarı kaldıran Ellina, Büyük Balkon'un kenarına kadar ilerledi ve aşağıya baktı. Altın korkuluğun yanında durarak bir elini kaldırdı ve artık tebaası olan yüzler denizine el salladı.

Kalabalık kabaran bir onay kükremesiyle karşılık verdi, muazzam ses yükseldi ve kulaklarına çarpan gök gürültülü bir dalga gibi uçsuz bucaksız mağarada yankılandı.

"Çok iyi, çok iyi," dedi Kikbax ekşiyerek ve Ellina'nın aklına Başrahip'in sıradan insanların onu onaylamasından memnun olmadığı geldi. "Ve şimdi," diye yüksek sesle devam etti, ses biraz kesildiğinde, "Bilgelik Kupası!"

Adam kadehi Ellina'nın ellerine tutuşturdu ve Ellina kadehi kulplarından tutmaya vakit kadehi bıraktı. Ağır altın kadehin muazzam ağırlığı hemen bileklerine yapıştı.

Sendeledi ve daha sıkı kavradı, sanki eline bir fincan değil de kurşun bir top mermisi tutuşturmuş gibi hissetti. Ön kollarının alt tarafındaki tendonlar derisinin altında belirgin bir şekilde göze çarpıyordu ve bir şekilde kadehi tutmayı başardı - zar zor.

Ama ne kadar denerse denesin, ağır şeyi dudaklarına kadar kaldıramadı - yetişkin bir erkeğin iki katı ağırlığında bir şeyi dudaklarına kadar kaldırmaya çalışmak gibiydi

Yüzü. Ellina formunu korumasına ve kendini hiçbir zaman zayıf görmemesine rağmen bunu yapamıyordu. Denerken kolları titredi ve dudaklarından bir nefes kaçtı.

"Yardıma ihtiyacınız var mı, Majesteleri?" Kikbax ona sırtıttı ve Ellina da ona ters ters baktı. Başrahip Bilgelik Kadehi'nden içerken ona destek olması *gerektiğini* çok iyi biliyordu; bu törenin bir parçasıydı. Ellina'yı yardım etmesi için *yalvartması* büyük bir hakaretti; belli ki bunun bedelini asla ödemek zorunda kalmayacağını düşünüyordu.

Ama aniden, iki kulplu kadeh ellerinde hafifledi.

"Sanırım Potentate siz olmadan da idare edebilir, rahip," diye gürledi Ty arkasında.

Ellina aşağı baktığında, adamın uzun koluyla arkadan uzandığını ve ağır altın kupanın ağırlığını bir eliyle tabanındaki yuvarlak diskin altından desteklediğini gördü.

Bu hareket göze batmıyordu ve kalabalıktan hiç kimse onun yardımını fark edemeyecekti. Görecekları tek şey Başrahip'in yardımı olmadan Potentate'in Bilgelik Kadehi'nden tek başına içiyor olmasıydı. Bu, Lord Kikbax'tan bağımsızlığını açıkça ifade eden cesur bir jestti ve Ellina bunu yapmaktan memnundu.

"Teşekkür Ty," diye mırıldandı.

"Elbette leydim," mırıldandı. "İçmeye hazır mısınız?"

"Evet." Kadın başıyla onayladı ve adam kadehi kolaylıkla kadının ağzına götürdü. Kadın dikkatle dudaklarını tam onun dudaklarının olduğu yere yerleştirdi -altın kenara gömülü, başparmak büyüklüğündeki yakutun yanına- ve ekşi tatlı şaraptan uzun bir yudum aldı.

İşini bitirdiğinde Ty kadehi indirdi ve kaşları çatık Baş Rahibe geri vermesine yardım etti.

"Sorun değil," diye homurdandı, onu eline aldığında. "Artık gidebilirsiniz, *Majesteleri.*"

Ama Ellina henüz gitmeye hazır değildi ve Kikbax tarafından kesinlikle kovulmayacaktı. Altın korkuluklara yaklaşarak iki kolunu kaldırdı ve halkına yüksek sesle seslendi.

Ne söyleyeceğinden tam olarak emin değildi ama yüzler denizine -şu anda yönetmek ve korumakla sorumlu olduğu insanların yüzlerine- , derinlerde bir yerden kelimelerin fışkırdığını hissetti ve onları serbest bıraktı.

"Halkım," diye bağırdı ve kalabalık önce kükredi, sonra Ellina sessizlik için ellerini sallayınca sustu.

Ellina bir zafer coşkusu hissetti. Tek bir hareketle bu kadar çok kişiyi susturabilmek baş döndürücü bir duyguydu ama orada halkına hükmetmek için değil, onları rahatlatmak için bulunuyordu.

"Uzun yıllar boyunca büyükannem *Üçüncü Y'res* tarafından akıllıca ve iyi bir şekilde yönetildiniz," dedi Ellina, sesi mağaranın her yerine taşınacak şekilde yükseldi. Mükemmel akustik, en arkada duran ve yüzlerini bile göremediği kişilerin bile onu net bir şekilde duyabileceği anlamına geliyordu.

Tekrar tezahürat yaptılar ve kız onları susturmak için el salladığında sessizleştiler.

"Büyükannemin yıllara dayanan deneyimine sahip değilim," diye devam etti Ellina. "Ama onun size, halkıma olan sevgisine sahibim. Bugün hepimizi gözeten Thufar'dan bana rehberlik etmesini ve sizi iyi yönetmem ve dünyamıza barış ve refah getirmem için bana bilgelik vermesini istiyorum. şimdi size söz veriyorum, her biriniz benim kalbimdesiniz ve hepimizi etkileyecek her türlü kararı vermeden önce sizi düşüneceğim."

Buna verilen tepki kulakları sağır edecek cinstendi ve Ellina sıradan insanların onun doğaçlama konuşmasını alkışlarken keplerini havaya fırlattıklarını görebiliyordu.

Soyluların oturduğu aşağıdaki balkonda farklı bir tepki duydu. Tedirgin mırıltılar birkaç alaycı yorumla kesiliyordu.

"Tezahüratlarını dinleyin - keşke onu yakından görebilselerdi."

"Onun ciddi olduğunu düşünüyorlar, değil mi? Sanki böylesine aşağılık kişiler kimsenin umurunda olabilirmiş gibi."

Belli ki soylular onun samimiyetinden ya da belki de sadece yönetme yeteneğinden şüphe ediyorlardı. Ellina onları fark etmemeye ya da görünüşü hakkındaki yorumlarının kendisini rahatsız etmesine izin vermemeye çalıştı. Ne de olsa çocukluğundan beri, sınıfındaki diğer öğrencilerle birlikte Kutsal Sisler'e gittiği ve onlardan ne kadar farklı olduğunu fark ettiği zamandan beri duyduğu şeylerin aynısıydı bunlar.

"Pekâlâ, bu kadar yeter," diye tersledi Başrahip Ellina'nın kulağına. İnsanlara -kendi insanlarına- hitap etmeye cüret ettiği için kesinlikle kızgın görünüyordu, diye düşündü Ellina kaşlarını çatarak.

"Artık gitmeye hazırım," dedi sakın bir vakarla. Ancak bunu yapmadan önce kollarını bir kez daha yukarı kaldırdı ve aşağıdaki kalabalıktan yükselen tezahürat ve *"Po-ten-tate! Po-ten-tate!" sloganları* yükselmeye başladı.

Ancak o zaman gitmek için döndü.

"Bu çok iyi, çocuğum. Çok iyi iş çıkardın, insanlar seni seviyor," diye mırıldandı Lor, büyükannesinin sesiyle kulağına belli belirsiz.

"Beni gördün mü Büyükanne?" diye mırıldandı, Ty önünde yerini alırken ve diğer Kindred muhafızları etrafını sararak onunla olası bir tehdit arasında kaslı vücutlardan oluşan uzun bir barikat oluştururken.

"Seni uzak bir pencereden izledim," diye belli belirsiz bir cevap geldi. "Ama senin için tezahürat yapan kalabalığın sesinin tüm şehirden duyulduğunu söyleyebilirim. Şimdi gitmeliyim - daha sonra konuşabiliriz."

Lor konuşmayı kesti ve Ellina kaşlarını çattı. Büyükannesinin sesi yorgun mu geliyordu? Dikkati mi dağılmıştı? Neler oluyordu?

İlk kez sevgili büyükannesini şahsen görmeyi dilemiyordu ama elbette bu imkânsızdı. Eğer ikisi birlikte olursa, krallık için risk çok yüksekti.

İç çekerek Ty'ı uzun, zengin döşenmiş koridordan kraliyet dairesine kadar takip etti. Halkın karşısına ilk çıkışının çok iyi geçtiğini düşündü.

Sadece bir sonrakini yapmak için hâlâ hayatta olmayı umuyordu.

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

Ellina son derece iyi iş çıkarmıştı, bunu inkâr etmek mümkün değildi. Helios Beta'nın sıradan insanları arasında popüler olduğu, Baş Rahip'in yüzündeki ekşi ifade kadar, o berrak ve tatlı sesiyle söylediği sözlere tezahürat yapan kalabalıktan da anlaşılıyordu.

Ty, insanların Ellina için tezahürat yapmasını izlerken Lord Kikbax'ın kütük gibi yanaklarını ve üç kızgın gözünü hayal edince kaşlarını çattı. Belli ki Baş Rahip yeni Vekilharcının başarılı olduğunu görmek istemiyordu ama neden?

Ty'ın tahminine göre onu bir şekilde kontrol etmek istiyordu -onun üzerinde güç sahibi olmak ve böylece tüm gezegen üzerinde güç sahibi olmak- ve Ellina'nın ona direnmesinden hoşlanmıyordu. Ama onu kendi iradesine boyun eğdirmek için ne kadar ileri gitmeye istekliydi?

Bilgelik Kadehi'ni dolduran şarabın içine o tuhaf maddeyi koyan Kikbax mıydı?

Çünkü orada kesinlikle bir şey vardı. Bu bir zehir değildi - Ty bundan emindi - ama şaraba ait olmayan yabancı bir maddeydi. Onu hemen tatmıştı ve dişleri otomatik olarak etkilerine karşı koymak için anında bir panzehir üretmişti - eğer onu etkisiz hale getirmemiş olsaydı ne olsun.

Ty şarabın güvenli olduğunu biliyordu, ancak kadehin kenarında daha fazla garip kirlilik olup olmadığından emin değildi, bu yüzden Ellina'ya dudaklarını tam olarak kendisinininkinin olduğu yere koymasını söylemişti.

Ana Gemi'ye dönmeden önce bu işin aslını öğrenmeliyim,

Kindred savaşçılarından oluşan falanks yaldızlı kapıya doğru yürürken

Ellina'nın kraliyet dairelerinin panelleri ve ona kapıyı açmak için öne çıktı. *Ona karşı herhangi bir komplonun başarılı olmasına izin veremem.*

Daireyi baştan aşağı ararken şarabın içinde ne olduğunu bir kez daha merak etti. Belki de bir zihin kontrol ajanı? Ya da belki de onu gerçekten öldürmeden hasta edecek bir şeydi - Potentate olarak görevlerini yapamayacak kadar hasta. Helios Beta'nın yeni hükümdarının yataktan kalkamayacak kadar hasta olması ve onun yerine hüküm sürmesi için kendisine ihtiyaç duyması Baş Rahip için son derece uygun olurdu.

Kraliyet dairelerinin güvende olduğundan emin olduktan sonra Ty "her şey yolunda" dedi ve diğer muhafızların üzerine kapıyı kapatırken Ellina yaşam alanına adım attı. Tam olarak oldukları yerde kalmaları ve onun izni olmadan kimsenin içeri girmesine izin vermemeleri gerektiğini biliyorlardı.

Ty, Komutan Sylvan'ın seçtiği ekibi beğenmişti; bir birim olarak iyi çalışıyorlar ve talimatlara harfiyen uyuyorlardı. Ellina'nın kişisel koruması için kendisinin seçtiği ve şu anda eğitmekte olduğu Chorkay muhafızlarının da aynı derecede sıkı ve güvenilir bir birim olacağını umuyordu.

"Whew..." Yeni Potentate, kapı kapandığında rahat bir nefes alarak kendini ince, ipeksi altın liflerle kaplı uzun, alçak kanepelerden birine attı. "Çok heyecanlıydı," dedi Ty'a bakarak. Çiğneme köpeği Lor omzuna oturdu ve onaylarcasına gevezelik etti.

Başını salladı. "Kesinlikle öyleydi ama bence heyecan verici bir başarıydı. Kupadan içtikten sonra yaptığınız konuşma ilham vericiydi - halkınız sizi seviyor."

"Umarım haklısındır. Ama sadece beni sevsinler diye söylemedim, gerçekten *ciddiydim*." Ellina ona ciddiyetle baktı. "Biliyor musun?" "Biliyorum."

Ty başını salladı ve ona karşı bir hayranlık dalgası hissetti. Genç ve deneyimsiz olabilirdi ama çok yürekli ve sevgi dolu olduğu açıktı.

Deneyimlerine göre birçok yönetici ve politikacıda eksik olan halkı için.

Kız ona gülümsedi, biraz utangaçça, diye düşündü.

"Bilgelik Kupası konusunda bana yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim. Bunu tek başıma yapacak kadar güçlü değildim." Yüzünü buruşturdu ve ince bileklerini ovuşturdu. "Bu şey çok *ağır*."

"Som altın genellikle öyledir," dedi Ty ve kaşlarını çattı. "Onu kaldırmana yardım etmesi gereken kişi Baş Rahip olmalıydı, değil mi?"

Üzüntüyle başını salladı.

"Maalesef, evet." Omuz silkti. "Benden pek hoşlandığını sanmıyorum. Ama ben tahta çıkana kadar bana hiç ilgi göstermedi. Ondan önce sadece soylu çocuklardan biriydim. Etrafta koşuşturan, sürekli ayak altında dolaşan bir saray velediydim."

"Artık sana saygı duymak zorunda, sen artık bir çocuk değilsin. Sen onun Potentate'isin - Bedene Girmiş Tanrıça," dedi Ty kararlı bir şekilde, hâlâ kaşlarını çatarak.

"Ben öyle olabilirim ama Lord Kikbax' teni *neredeyse* Kutsal Mavi ve benden uzun yıllara dayanan bir tecrübesi var," dedi Ellina iç çekerek. "Tabii onun saçları yeşil ve benimki gibi Kutsal Mavi değil."

"Ne olmuş yani?" Ty, "Derisinin ve saçının renginin ne alakası var?" diye sordu.

"Kutsal Mavi ten rengi bir Vekilharıcı yönetmeye uygun kılan şeydir; ona Thufar'ın yetkisini veren şeydir," diye açıkladı Ellina. "Eğer Lord Kikbax erkek yerine kadın olarak doğmuş olsaydı, ten rengi onu kesinlikle taç için yarışa sokardı."

Şakaklarını çevreleyen ince altın taca dokundu. Ty, stil ekibinin onun daha ağır, daha özenli bir taç takmasını istediğini biliyordu.

Ŗu anda tuvalet masasının üzerindeki kadife minderin üzerinde duruyordu. Ancak Ellina bunun çok resmi göründüğünden ve ayrıca Ŗakaklarını sıkıŖtırıp baŖını ağırttığından Ŗikayet etmiŖti.

"Kikbax yarıŖta *değil* ve yleymiŖ gibi davranmayı bırakması gerekiyor," diye homurdandı Ty. "O sümüklü piten hoŖlanmıyorum. Sana daha saygılı davranmayı öğrenmeli."

"Bu konuda iyi Ŗanslar." Ellina baŖını iki yana salladı. "Kikbax'a göre ben asla küçük bir ucubeden baŖka bir Ŗey olmayacağım."

Bu Ty'a hiç mantıklı gelmedi ama o ne demek istediğini soramadan Ty ona kendi sorusunu sordu.

"Bilgelik Kadehi'ndeki Ŗarap hakkında ne demek istedin?" diye sordu, koltukta daha dik oturup ona bakarak. "Zehirli olup olmadığın sorduğumda, 'artık' güvenli olduğunu söyledin. Bu ne anlama geliyor?"

Ty derin bir i çekti ve kaŖlarını çattı. Onu korkutmak istemiyordu, özellikle de zaten zehirlenmekten korktuğunu bilerek. Ama gereğ i bilmeye hakkı vardı.

"Bu, birinin Ŗaraba koyduğ u maddeyi etkisiz hale getirdiğ im anlamına geliyor," dedi sonunda."

"Etkisiz hale mi getirdin? Nasıl? Neydi o?" diye sordu,  güzel mavi gözünün üçü de geniŖlerken daha dik oturdu.

Ty onu temin etmek için aceleyle, "Zehir değildi," dedi. "Ne olduğ unu bilmiyorum ama seni ldrmezdi, o kadarını söyleyebilirim."

"Nasıl?" diye sordu. "Zararlı maddeleri tespit etmeni sağlayan bir tür özel eğitimin mi var? Yoksa bu sadece özel bir Kindred zelliğ i mi?"

"yle de denebilir." Ty esprisiz bir kahkaha attı. Ama kızın yüzündeki ciddi ifadeye bakılırsa, Ty'ın bu glŖn yarısına bile aldırmayacağ ı anlaŖılıyordu.

cevaplar. "Ben... zehirleri tespit edebilecek şekilde yetiştirildim," dedi ve bunu nasıl açıklayacağını düşünmeye çalıştı. "Bu normalde bir Kindred özelliği değil ama bir şeyin kurcalanıp kurcalanmadığını anlayabiliyor ve yiyecek ya da içecekteki herhangi bir yabancı maddeyi etkisiz hale getirebiliyorum."

"nasıl?" Ellina ısrar etti. Öne doğru eğilmiş, büyük bir ilgiyle ona .

"Bunlarla." Ağzını açtı ve bir insanın köpek dişlerinin olması gereken yerdeki kısa, küt dişlerini gösterdi.

Ellina kaşlarını çatı, gözleri kısıldı. "Bunlar... dişler mi?"

Ty başını salladı. "Kan Kindred'lerde bunlar öz enjekte etmek için kullanılır - in eşini iyileştirebilen ve aynı zamanda onu ısırduğunda ona bağlayan bir madde. Ama ben bir Değiştirilmiş Kindred'ım; dişlerim zehri de algılayabilir. Ve salgıladıkları öz, temas halinde otomatik olarak ve tamamen etkisiz hale getirir."

"Bu inanılmaz," diye nefes aldı Ellina. "Onlara... onlara dokunabilir miyim?" diye sordu usulca.

Ty uzun bir süre onun isteğini düşündü. Bu yakınlığa izin verme konusunda isteksizdi - kadının kendisine dokunmasına izin vermek istemediğinden değil, bunu çok istediğinden. Şu anda bile boyun eğmek, kıvrımlı küçük dişinin vücuduna tam erişimine izin vermek istediğini hissedebiliyordu - ki böyle olmaması gerekiyordu.

Onun dokunuşu için fazla istekliyim, diye düşündü, bu duygudan hoşlanmamıştı. *Kendimi tamamen vermek için çok istekliyim.*

Ama bu aptalcaydı, değil mi? Vücudunun güzel bir kadına verdiği tepkiyi olduğundan daha fazla büyütmemeliydi.

"Ya da... belki de yapmamamı tercih edersiniz," dedi Ellina ve Ellina'nın sesine geri dönen belirsizlik notasını, resmiyeti duyabiliyordu. "Bağışlayın beni.

uygunsuz bir talepti."

"Hayır," dedi. "Hayır, ben seni korumak için buradayım ve bunu yapmak için dişlerimi kullanıyorum - onlar cephaneliğimdeki başka bir araç ya da silah. Sizi güvende tutan şeyleri görmeye ve onlara dokunmaya hakkınız var."

Kendi kendine, bu onun blaster'kabzasına dokunmak istemesiyle aynıydı, dedi. Ya da etinin derinliklerinde saklı bir düğmeye dokunduğunda sol ön kolundan çıkan şeffaf, hafif, genişleyen kalkanına.

Ama hiç de öyle değildi. Gerçekten öyle değildi.

Yine de onun yanındaki kanepeye yerleşti ve başını arkaya eğerek göz ucuyla onu izledi. Dişçiye gitmek gibi bir şey olacak, dedi kendi kendine, nedense zonklayan dişlerine erişmesine izin vermek için ağzını açarken.

Ama bu da öyle değildi ve o da bunu biliyordu.

"Hmm..." Ellina onun üzerine eğilirken ilgiyle mırıldandı, uzun, dalgali mavi saçları yüzünün etrafına tatlı kokulu bir perde gibi düşüyordu. Yumuşak, küçük eliyle onun yanağını kavradı ve sanki onun gerçek niyetini anlamaya çalışıyormuş gibi ona araştırarak baktı.

Ty bunu kendisinin de bilmesini diledi. Neden kendini bu kadar savunmasız bir duruma sokuyordu? Başka herhangi bir kadının kendisine bu şekilde dokunmasına izin vermekten şiddetle kaçındığı halde neden onun vücuduna bu kadar mahrem bir erişim sağlıyordu?

Bunu çok abartıyorsun, dedi kendi kendine sertçe. Dişlerini görmek istedi, şaftını okşamak değil, seni aptal! Sakin ol ve rahatla.

Ama o ince, mavi parmakların -yanağında çok yumuşak hissettiren parmakların- ağrıyan şaftının etrafına sarıldığı düşüncesi işleri daha da kötüleştirdi. Kız meraklı bir parmağıyla dişlerini keşfetmek için uzandığında Ty kendini nefesini tutarken buldu.

"Çok uzun ve keskinler, değil mi?" diye mırıldandı, işaret parmağının ucunu hafif dokunuşuyla ağrıyan ve zonklayan sağ dişinin uzunluğunda gezdirirken. "Onları daha önce nasıl fark etmedim acaba?"

Ty kaşlarını çattı ve ağzını kapattı, bunu yaparken parmağına istemsiz bir öpücük verdi.

"Öyle olmamaları gerekiyor," dedi, doğrulup oturduğunda kendini daha az savunmasız hissetti. "Bir Kindred'in dişlerinin keskinleşmemesi gerekir-" Aniden sözünü kesti ve boğazını temizledi.

"Neye kadar?" Gözleri ilgiyle açılmıştı.

"Tabii... tabii koşullar tam olarak uygun değilse." Ty tekrar boğazını temizledi. Aslında bir Kan Kindred'in dişleri, kendisine bağlanmasını istediği dişle tanışana kadar asla keskinleşmezdi. Ama bu çok saçmaydı; Ellina'yla bağ kurabilecek gibi değildi. Baş Rahip'in de hemen belirttiği gibi, Ellina kraliyet ailesinden geliyordu ve o da sıradan bir halktan biriydi. Ayrıca, genetik hassasiyetleri nedeniyle hiçbir dişle bağ kurmamaya ve kalbini asla vermemeye yemin etmişti.

Zaten tam anlamıyla bir Kan Kindred değilim, diye biraz tedirgin bir şekilde kendini teselli etti. Dişlerim muhtemelen tam kanlı bir Kan Türününkinden farklı tepki veriyordur, hepsi bu.

"Yani ürettiğiniz bu öz, dişlerinizden mi geliyor?" Ellina onun düşünce zincirini kırarak sordu.

Ty başını salladı.

"Dediğim gibi, zehirin varlığı dişlerimin otomatik olarak zehir üretmesine neden oluyor."

"Sanırım bu size her türlü zehre ve koruduğunuz kişiye karşı bağışıklık kazandırıyor," dedi düşünceli bir şekilde.

Ty tekrar başını salladı.

"Hiçbir zehirden ya da zehirlenmeden korkmama gerek yok. En ölümcül maddeyi bile yutabilirim ve üzerimde hiçbir etkisi olmaz."

Ellina ona kıskançlıkla baktı.

"Bu çok güzel olmalı! Keşke ben de böyle bir bağışıklık kazanabilsem."

Sözleri Ty'ın aklına aniden bir fikir getirdi ama Ty bunu söyleyemeden, duvara iliştirilmiş özenle işlenmiş altın saate baktı ve içini çekti.

"Her ne kadar yorgun olsam da, bu akşamki ziyafet için hazırlanma vakti neredeyse geldi. Sanırım stil ekibim yakında burada olur."

Sanki bir işaretmiş gibi kapı çalındı ve Kindred muhafızlarının lideri Komutan Zerek kafasını içeri uzatarak, "Affedersiniz Komutan Ty'rial, ama Potentate'in stil ekibi onu bu akşamki ziyafete hazırlamak için burada." dedi.

"Pekâlâ, içeri alın onları." Ty başını salladı ve mavimsi lavantadan parlak turkuaza kadar değişen ten renklerine sahip bir grup dedikoducu Chorkay kadınının kollarında şekillendirici ürün sepetleriyle odaya girişini izledi. Geriye dönüp baktığında, fikrini söyleyemeden sözünün kesilmiş olmasından memnundu. Gerçekten uygun değildi ve hiç şüphesiz öylece kalması daha iyiydi. söylenmemiş.

Sekizinci Bölüm

Ziyafet, bu tür etkinliklerin her zaman olduğu gibi uzun ve yorucuydu. Ellina, büyükannesinin yerine geçmeye hazırlandığı son birkaç yıldır ara sıra bu ziyafetlere katılıyor ve bunların yönetimin en kötü yanlarından olduğunu düşünüyordu.

Bu gece çoğu geceden daha sıkıcıydı; soylular onun sağlığına kadeh kaldırmak, tahta çıkışını samimiyetsizce kutlamak ve sağlığının ve mutluluğunun devamı için samimiyetsiz dileklerini sunmak için sandalyelerinden kalktılar. Hepsinin yüzünde sahte gülümsemeler vardı; çoğu küçükken onunla dalga geçen, ona "ucube" ve "mutant" diyen kişilerdi. Çiğneme kemikleri dans ediyor ve boş basmakalıp sözlerini söylerken kafalarının tepesinde kendini beğenmiş bir şekilde çılgılık atıyorlardı.

Ona mutluluk ve sağlık dilemekle ilgili söyledikleri tek kelimedede bile ciddi değillerdi ve Ellina bunu biliyordu. Büyükannesinin bunca yıl nasıl merak etti - saray hayatının tüm o korkunç, sıkıcı ikiyüzlülüğüne. Her gece o büyük ziyafet masasının başında oturup başını sallayarak, gülümseyerek ve iki yanındaki insanlardan herhangi birini görmeye bile zor dayanırken onları seviyormuş gibi davranarak...

Ama sonunda konuşmalar bitti ve hizmetçiler yemek tepsilerini taşımaya başladılar. Uygun olduğu üzere her konunun sol omzunun üzerinden servis yapıyorlardı, ancak hizmetliler Ellina'ya geldiğinde Ty onları durdurdu.

"Bu gece Leydime ben hizmet edeceğim," diye her sunucuya bilgi verdi. Ve altın maşa ve kapları eğitilmiş hizmetkârlar kadar ustalıkla kullanarak yemeğini dağıtmaya başladı.

Ellina bir kez olsun eğlenmeye başladı; bunun başlıca nedeni, daha önce hiç olmadığı şekilde, bu kez gerçekten yemeğini seçme şansına sahip olmasıydı. Bir yemeği reddetmek ya da herhangi bir şeyden daha fazla istemek uygun görülüyordu, bu yüzden sadece kendisine verileni almak zorundaydı.

Ama Ty servis yaparken değil.

"Bu yemek Leydim'in hoşuna gider mi?" diye sorardı, *yaban* mersini tabağını uzatırken. Ya da dumanı tüten *tolgen* mantarı güvecini uzatırken, "Etteki Tanrıça'nın bu akşam için iştahı var mı?" diye sorardı.

Ellina seçip alabiliyordu ama büyük Kindred ona hizmet etmeyi bitirene kadar önüne konan tek bir şeyin bile tadına bakmadı. Sonra her birinden küçük bir ısırık ya da yudum alıp başıyla onaylayana kadar bekledi.

Ellina, soluk, tereyağı sarısı *ulumina* şarabı üzerinde uzun süre oyalanmış gibi görüldüğünü düşündü. Ama sonunda başıyla onayladı ve Ellina da bir yudum aldı. Tadı her zamanki gibiydi, diye düşündü, yine de büyük Kindred'in bariz belirsizliği onu azar azar içmeye itti.

Masanın aşağısında, gümüş ve altın kadehi dudaklarına götürürken Baş Rahip'in onu izlediğini gördü. Kadının kendisine baktığını görüp gülümsediğinde, kendi kadehini sessizce ona kadeh kaldırmak için kaldırdı.

Adamın ani ruh hali değişikliği karşısında şaşkınlığa düşen Ellina kadeh kaldırdı ve bir yudum daha aldı. Belki de önceki davranışını yeniden düşünüyor ve Ellina'nın onu affedeceğini umuyordu.

Sonunda, bitmek bilmeyen ziyafet sona erdi. Ellina'yı rahatlatan şey, Potentate statüsü nedeniyle ilk ayrılan kişi olmasıydı. Ty, masadan kalkmasına yardım etmek için Ellina'yı koluna takıp götürdükten sonra, diğer soylular da gitmekte özgürdü.

Ellina, masadan yavaşça uzaklaşırken birbirleriyle konuştukları alçak sesle mırıldanmaları duydu ama dinlememek için kendini zor tuttu

onu. Duyulmayacağından emin oldukları için onun hakkında gerçekten ne söylediklerine şüphe yoktu.

Paranoyak olma, diye kendi kendini azarladı Lor başının üstünde zıplayıp gıcırdarken. *Her şey seninle ilgili değil, biliyorsun.*

Geçmişte, çocukken, onlara uyum sağlamaya çalışırken aynı insanların onun hakkında bu kadar sık konuştuğunu duymamış olsaydı, bu tavsiyeyi dinlemesi daha kolay olurdu... Ama hayır, kötü anıları aklından çıkaracak ve yeni bir başlangıç yapmaya çalışacaktı, dedi Ellina kendi kendine. O artık Potentate'ti, geçmişin acılarının üzerine çıkmanın ya da en azından bunu denemenin zamanı gelmişti.

Sağ salim dairesine döndüğü ve uzun, rahatlatıcı bir banyo yaptığı için mutluydu. En azından bu gece başka bir randevusu yoktu - gerçi yarın Kutsal Sisler'de halka açık bir gösteri yapması gerekecekti - bu da korktuğu bir ihtimaldi.

Yine de şu anda bunu düşünmenin bir anlamı yoktu. Şimdilik rahatlamaya ve kamuya açık olmaktan arta kalan zamanın tadını çıkarmaya karar verdi.

Özel hizmetçisinin kendisi için hazırladığı uzun, ipeksi geceliğin içine girdiğinde yorgunluktan kemiklerinin sızladığını ve yatmaya fazlasıyla hazır olduğunu hissetti. Giysilerinin çoğunun aksine, bu Kutsal Mavi *değil*, Ellina'nın çok sevdiği sıcak, altın sarısı bir fildişiydi. Yüksek yakası ve düşük etek boyu da hoşuna gitmişti. Mütevazı giyinmeyi tercih ediyordu; yine de serin, ipeksi kumaşın göğüslerine dokunmasından ve bacaklarının arasına sürtünmesinden hoşlanmadığını iddia ederse yalan söylemiş olurdu.

Ellina aynanın önünde durup geceliğinin yumuşak kumaşı üzerinden göğüslerini ovuştururken kaşlarını çattı. Eskiden böyle şeylerin farkına varmazdı - ipeğin çıplak tenine değen şehvetli fırçası ya da

daha hassas bölgelerine dokunduğunda hissediyordu. Ama son zamanlarda, bazen düşünebildiği tek şey buydu.

Bu da onu endişelendirdi.

Lütfen, henüz değil, diye düşündü gümüşü yansıtıcı yüzeyde kendine bakarken. *Henüz hazır değilim-lütfen!*

Ama dünyadaki tüm yalvarışlar bir şeyleri değiştirmeyecekti. Yatağa gitme ve endişelenmeyi bırakma zamanı gelmişti.

Ellina esneyerek banyo odasının kapısını açtı ve yaşam alanını geçip yatak odasına gitmeye niyetlendi. Ama başını kaldırıp baktığında o kadar irkildi ki olduğu yerde durdu.

Ty en yakındaki kanepeye bakan şöminenin önünde bir ileri bir geri volta atıyordu ve yüzünde kararsız bir ifade vardı.

"Leydim," dedi, başını kaldırıp baktığında Ellina'nın orada durduğunu ve yüzünde şaşkın bir ifadeyle ona baktığını gördü. "Konuşmamız gerek."

Dokuzuncu Bölüm

Bu gece şarabın içinde yine bir şey vardı -Ty bundan emindi. Bilgelik Kadehi'ne dökülen maddenin aynısıydı ama *daha fazlası* vardı!

Kahretsin, bunu kim yapıyordu? Yeni Potentate'i kim uyuşturmaya çalışıyordu? Kim buna cüret edebilir?

Ty bilmiyordu ama işin aslını öğrenmeye ve bunu tekrar denemeden ya da daha kötü bir şey olmadan önce her kimse onu durdurmaya kararlıydı.

Ama... ya Potentate'in içkilerine ilaç koyan kişiyi bulamazsa? Ya da kim olduğunu bulsa *bile*, Ellina'nın bu kadar çok düşmanı varken bunun uzun vadede ne faydası olacaktı?

Başta öyle görünmese de, Ty buradaki kraliyet sarayının bir gıybet ve entrika yuvası olduğunu görmeye başlamıştı. Baş Rahip'in davranışları ve bazı soylulardan duyduğu mırıltılı sözler de bunu doğruluyordu. Nedense yeni Vekilharçlarını pek sevmiyor gibi görünüyorlardı ama neden sevmediklerini anlayamıyordu. Belki de yoldan kolayca çekilebileceğini düşündükleri küçük bir kadına verilen güce aç çok fazla insan olduğu içindir.

Ben onun olmaz, diye düşündü Ty şiddetle. Ona zarar vermeye çalışan herkesi öldüreceğim ve ibret-i alem olsunlar ki geri kalanlar bir daha denemeden önce iki kez düşünsünler.

Ancak kişisel muhafızları eğitilip hazır olur olmaz, Ana Gemi'ye geri dönecek ve onu böyle bir ihanete karşı yalnız ve savunmasız bırakacaktı. Ve eğittiği muhafızlar onu savunmak için ölecek olsalar da

savaşta, hiçbir zehir gibi daha ince saldırıları çürütme yeteneğine sahip değildi.

Daha önceki fikri Ty'ın zihninde yeniden su yüzüne çıktı. Radikal bir fikirdi ve hiç de uygun değildi ama aklına gelen tek şey buydu. Ellina'nın banyo odasından çıktığını gördüğünde sessiz kalamadı.

", " dedi ona. "Konuşmamız gerek."

"Oh? Bir sorun mu var, Ty?" Kadın hemen yanına geldi, güzel yüzünde bir belirsizlik ifadesi vardı. Ateş ışığının giydiği uzun, fildişi elbisenin içinden nasıl parladığını ya da ipeksi kumaşın göğüslerinin ve kalçalarının dolgun kıvrımlarına nasıl yapıştığını fark etmemeye çalıştı.

"Leydim," dedi, doğrudan konuya girerek. "Ellina, bu gece biri sizi yine uyuşturmaya çalıştı."

"Oh, hayır!" İnce eli ağzına gitti. "Şarabın içinde miydi?" diye sordu. "Tadına baktığınızda uzun süre oyalandığınızı düşünmüştüm."

"Çünkü maddeyi tekrar nötralize etmem gerekiyordu," dedi Ty suratsızca, başını sallayarak. "Sana zarar vermeyeceğinden emin olana kadar içmen için sana veremezdim."

"Ama bunu kim yapıyor olabilir? Ve neden?" Ellina açıkça üzgün bir şekilde talep etti. "Daha yeni Potentate oldum ama insanlar yeterince mutlu görünüyor -Aslında beni seviyorlar!"

"Sıradan insanlar seviyor ama soylular konusunda o kadar emin değilim," dedi Ty karanlık bir sesle. "Ve belki de halk sizi sevdiği için birileri sizi uyuşturmaya çalışıyor olabilir. Halkı tarafından sevilen bir hükümdarı tahttan indirmek, halkın önemsemediği ya da hor gördüğü bir hükümdarı tahttan indirmekten çok daha zordur."

"Yani beni öldürmeye mi çalışıyorlar?" Yüzü solgunlaştı. Ty aceleyle başını salladı.

"Hayır, size daha önce de söylediğim gibi, bu madde -her ne ise- zehir değil. Ama yutmanıza izin verilirse size ne yapabileceğini bilmiyorum. Bir zihin kontrol ajanı, halüsinojen ya da başka bir şey olabilir."

Ellina dudağını ısırdı. "O halde beni bu tür hain planlardan korumak için yanımda olduğun için çok şanslıyım."

"Ama bana sonsuza kadar sahip olamayacaksın." Kızın geniş ve kararsız bakışları karşısında Ty sesini yumuşattı. "Bana verilen emir, Chorkay savaşçılarından oluşan yeni kişisel muhafızlarınız sizi güvende tutacak şekilde eğitilene ve incelenene kadar burada kalmam. Ondan sonra Kindred Ana Gemisi'ne döneceğim."

"Ama... ama halkımın hiçbiri senin yeteneğine sahip değil. O muhafızların hiçbiri - onları ne kadar iyi eğiterseniz eğitin - zehri tespit edip etkisiz hale getiremez!" diye haykırdı.

"Biliyorum." Ty derin bir iç çekti ve elini saçlarında gezdirdi. "İşte bu yüzden bir teklifte bulunmak istiyorum..." Boğazını temizledi. "Oldukça sıra dışı bir çözüm."

"Ne kadar sıra dışı olursa olsun, duyacağım." Ateşin önündeki kanepeye oturdu, elleri kucığında ve başı dikkatli bir öğrenci gibi ona doğru eğikti. Uzun, nemli saçları gür bir şekilde yüzünün etrafına dökülüyordu ve yüzü merak ve endişeyle dolu açık bir kitap gibiydi. Onun masum sevimliliği Ty'nın kalbini göğsünde yumruk yapmıştı.

"Bu çözüm... belli bir..." Boğazını tekrar temizledi. Tanrım, bunu söylememeliydi, bunu teklif etmemeliydi. Burada yapması gereken şey hiç de bu değildi. Ama o gittikten sonra onu başka nasıl koruyabilirdi ki?

"Devam et, Ty," diye nazikçe teşvik etti ve Ty bunu yapmak zorunda olduğunu, şimdi duramayacağını fark etti.

"Bu belli bir *samimiyet* gerektirir," dedi sonunda. "Buna izin vermek istemeyebilirsiniz."

Yüzü solgunlaştı ve gözleri korkudan irileşti.

"Seninle çiftleşmem! Henüz Isı Döngüsü'ne girmedim. En azından..." Mavi yanakları ateş ışığında soluk bir mor renge büründü. "Yaptığımı *sanmıyorum*."

"Hayır, hayır!" Ty çabucak söyledi. Kahretsin, kendini fırsatçı bir pislik gibi hissediyordu! "Seni asla benimle üremeye zorlamaya çalışmam," dedi, onu rahatlatmayı umarak. "Konumlarımız düşünüldüğünde bu uygunsuz olurdu. Ben senin muhafızınım, başka bir şey değil. Hayır, önermek istediğim şey sana zehir ve diğer maddelere karşı bağışıklığımı kazandırmaya çalışmam."

"Ama bunu nasıl yapacaksınız?" diye sordu, kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı. "Hangi yöntemi kullanabiliriz ki..." Yine solgun ve korkmuş görünüyordu. "Üreme yoluyla değilse?" diye korkulu bir fısıltıyla sözlerini tamamladı.

Ty kaşlarını çattı ve onun aşk eyleminden neden bu kadar korktuğunu merak etti. Belki de bu kültürel bir şeydi - iki beden ve ruhun birleşmesini sanki hayvandan başka bir şey değilmiş gibi "üreme" olarak adlandıran herhangi bir insan, zevk almak ve vermekle pek ilgilenmiyor . Ama bu onu ilgilendirmezdi - Ellina'yı korumak ilgilendirirdi.

"Benim özümü yutman gerekecek," dedi ona. "Bu şekilde, yiyeceğinize ya da içeceğinize konabilecek her türlü zehir ya da zararlı maddeye karşı kademeli olarak bağışıklık kazanabileceğinize inanıyorum."

"Özün mü?" Kaşlarını çattı. "Ama... bana bunun dişlerinden geldiğini söylememiş miydin?"

Ty isteksizce başını salladı.

"Ne yazık ki bu işin mahrem kısmı. Dışarıdan bir kaynak tarafından uyarılmadıkları sürece dişlerim öz üretmez."

"Zehir gibi mi?" Ellina önerdi.

Başını salladı. "Evet, ama aynı zamanda koruduğum dişiye de tepki veriyorlar." Ona sıradan bir Kan Soyu'nun dişlerinin, kendisine bağlanmasını istediği dişi için özel olarak üretilmiş bir öz ürettiğini ya da kendi dişlerinin DNA'sının manipüle edilmesi nedeniyle korumak ve zevk vermek için daha da özelleştğini söylemedi. Bunların hiçbirini bilmesine gerek yoktu, diye kendi kendine tartıştı; sadece onu nasıl güvende tutmaya niyetli olduğunu bilmesi gerekiyordu.

"Peki... senin bağışıklığını nasıl elde edebilirim? Özünü alabilmem için dişlerini benim için sağıp mısın?" Ellina kararsızca sordu.

Ty boğazını temizledi.

"Ne yazık ki, sizin deyiminizle 'sağma' işini sizin yapmanız gerekecek. Özellikle sizin için özel olarak hazırlanmış özü üretmelerini sağlamak için dilinizle dişlerimi okşamanız gerekecek."

"Oh!" Gözleri büyüdü. "Şimdi anlıyorum, seni öpmek zorundayım."

"Tam olarak değil," dedi Ty çabucak. "İkimizin öpüşmesi doğru olmazdı - daha önce de söylediğim gibi uygun olmazdı. Ama ben kanepeye otursam ve sen bana doğru eğilip sadece..."

Ne söylemeye çalıştığını pek bilmeden bir eliyle bir hareket yaptı. Şimdi önerisi açıkta olduğu için, her zamankinden daha uygunsuz hissettiriyordu. Daha önceki görevlerinden herhangi birinde koruduğu herhangi bir kişiye teklif edeceği bir şey olmadığı kesindi. Potentate onu tokatlasa ya da terbiyesizlikten rapor etse hiç şaşırmazdı.

Bunun yerine orada oturmuş, güzel yüzünde düşünceli bir ifadeyle ona bakıyordu.

"Şey..." dedi yavaşça. "işe yarar mı?" Ty kaşlarını çattı, kendini her zamankinden daha kötü hissediyordu.

"Ne yazık ki ," dedi sertçe. "Bağışıklık kazanman için muhtemelen gün, belki de haftalarca dişlerimin özünü sağman gerekecek. Ancak," diye hızla ekledi, "Bunu yaptıktan sonra, hayatının geri kalanında zehirlerden ve zararlı maddelerden korunacaksın. Ve ben..." Boğazını temizledi. "Ben gittikten sonra senin için endişelenmeme gerek kalmayacak."

Kadının bu öneriyi geri çevireceğinden neredeyse emindi. Ne de olsa, nasıl adlandırırırsanız adlandırın, bu gerçekten de öpüşmek anlamına geliyordu - derin bir öpüşme - ki bunu koruması gereken kadınla yapmaması gerekiyordu. Özellikle de kadının koca bir gezegenin hükümdarı olduğu ve kendisinin de sıradan bir halktan biri olduğu düşünülürse.

Uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Bu fikirden hoşlanmamanızı anlıyorum," dedi. "Bundan hiç bahsetmemeliydim. Bağışlayın beni. I-"

"Hayır." Onu durdurmak için elini kaldırdı. "Hayır, yapmak istiyorum," dedi ona bakarak. "Sadece bana nasıl olduğunu göstermen gerekecek. I..." Dudağını ısırdı, yanakları tekrar kızararak morardı. "Daha önce hiç kimseyi öpmedim. Gerçekten öpmedim."

Onuncu Bölüm

"Bu gerçek bir öpücük değil," diye itiraz etti Ty. Ama onun yanındaki kanepeye oturdu ve Ellina da onun yanına yaklaştı. Saten gibi altın rengi üniforma gömleği ateş ışığında parlıyordu ve berrak gözleri şu anda cam yeşili gibiydi. Kaşlarını çatarak ona baktı. "Peki kaç yaşındayım demiştin?"

Ellina dudağını ısırды. "Yirmi üç," diye itiraf etti.

Kaşları daha da çatıldı. "Ve sen hiç öpülmedin mi?"

"Bir kez. Ama gerçek değildi." Bu anıyı hatırlayınca yanakları utançtan kızardı ve ellerine baktı.

"Hey, ne oldu?" Çenesini kaldırmak için uzandı, böylece bakışları buluştu. "Her ne olduysa, seni oldukça üzmüş olmalı," dedi yumuşak bir sesle. "Bana anlatmak ister misin?"

"Pek sayılmaz," dedi Ellina ve sonra kendini yine de anlatırken buldu.

"On üç yaşındaydım ve diğer saray çocuklarından farklı olduğumu yeni fark etmeye başlamıştım," dedi Ty'a. "Yani, bir süredir biliyordum ama vücudunuz gelişmeye başladığında daha belirgin hale geliyor, anlıyor musunuz?"

Başını salladı. "Devam et. Seni öpen kimdi?"

"Hennessey Tolland - Yüksek Mabeyincilerden birinin oğlu." Ellina boğazını temizledi. "Jellra Gornrun'a Papier Thrubstood'a benden hoşlandığını ve Thufar Tapınağı'nın başındaki büyük altın sütunun arkasında benimle buluşmak istediğini söylemesini söyledi."

"Demek gittin?" Ty tahmin etti.

Ellina başını salladı. "Tabii ki. Çok heyecanlanmıştım. Hennessey çok yakışıklıydı -en azından o zaman öyle düşünmüştüm-.

onun gibi biri benim gibi birini asla sevemez."

"Neden ama? Çok tatlısın," diye gürledi Ty, kızın tekrar kızarmasına neden olarak. "O yaşlarda özellikle garip miydin? Ben öyleydim, biliyorum."

"Hayır, hiç sanmıyorum." İcini çekti. "İşleri garipleştiren şey Hennessey'nin beni gerçekten öpmek istememesiydi - benimle dalga geçmek istiyordu."

"Ne? Neden?" Ty kara kaşlarını öfkeyle birbirine yaklaştırarak sordu.

Ellina başını salladı.

"Kim bilir? Beni tapınağın yanındaki sütuna götürdü ve dudaklarıma bir öpücük kondurarak büyük bir gösteri yaptı. Sonra o..." O korkunç anın utancını hatırlayarak dudağını ısırdı. "Sonra diğer sütunların arkasına saklanmış olan diğerlerini çağırdı. Dedi ki, 'Gördünüz mü? Size yapabileceğimi söylemiştim. Size o ucubeyi öpebileceğimi söylemiştim!'"

"Ucube mi? Sana neden öyle desinler ki?" Ty her zamankinden daha öfkeli görünerek sordu.

Ellina sadece başını salladı. Nedenlerini yakışıklı, mükemmel muhafızına açıklamak istemiyordu; onun hakkındaki gerçeği bilmesini istemiyordu. Henüz değil. Yarın Kutsal Sisler'e gitmesi gerektiğinde ve ona eşlik ettiğinde yakında öğrenecekti.

"Gülerek kaçtı," dedi alçak sesle. "Hepsi öyle yaptı. Şimdi Potentate olduğumda bile bunu unutmak benim için çok zor," diye ekledi. "Ve benim hakkımda gerçekten ne düşündüklerini bilerek ziyafetlerde ve saray etkinliklerinde soyluların arasına girmek benim için çok zor."

Ty öfkeyle, "Onlar kendini beğenmiş, züppe aptallar sürüsü," dedi. "Böyle bir zalimliğe asla maruz kalmamalıydın!"

Ellina omuz silkti. "Bu sadece saray hayatı. Soyluların hepsi o kadar zengin ki çalışmak zorunda değiller, bu yüzden günlerini entrika, dedikodu ve birbirlerine karşı komplolar kurarak geçiriyorlar."

"Ve *sana* karşı komplolar," diye hatırlattı Ty ona acımasızca. "İşte bu yüzden, eğer yapabilirim, sana dokunulmazlığımı vermem gerekiyor."

"Bunu istiyorum," dedi Ellina ciddiyle. "Sadece..." Utangaç bir ifadeyle ona baktı. "Ama nasıl başlayacağımdan pek emin değilim."

"Buraya gel." Eliyle onu işaret etti ve Ellina yaklaştığında uzun kollarından birini ona doladı ve onu büyük, sıcak bedenine doğru çekti.

"Oh!" Nefes nefese küçük bir kahkaha attı, iki elini de adamın geniş göğsüne dayadı ve adam tutuşunu biraz gevşetti.

"Eğer herhangi bir zamanda durmak istersen ya da durmamı istersen, bana söylemen yeterli," dedi ciddiyle, Ellina'nın gözlerinin içine bakarak. "Kendini kapana kısılmış ya da mutsuz hissetmeni asla istemem Ellina."

"Seninle bu şekilde hissedebileceğimi sanmıyorum," dedi. "Ama durmak istersem sana söylerim."

Vücudu yine o garip şeyi yapıyordu, geceliğinin ipeksi malzemesinin onu tüm doğru yerlere srttğn hissediyordu. Özellikle bu gece inanılmaz derecede hassas hissettiği meme uçları boyunca gerilmişti.

Büyük Kindred'ın yanında diz çöktü ve yüzleri aynı hizada olacak şekilde ona yaslandı. Bu kadar yakinken onun deri, ateş ve erkeksi misk gibi sıcak ve baharatlı kokusunu alabiliyordu. Duyularını dolduruyor gibiydi ve ona daha da yaklaşmak istemesine neden oldu.

"Söyle bana," diye fısıldadı. "Bana ne yapacağımı söyle."

"Ağzımı al," diye mırıldandı, gözleri ateş ışığında yarı kapalı. "Dilinin ucuyla dişlerimi okşa."

Ellina biraz garip bir şekilde onun önerdiği gibi yaptı. Adamın kare şeklindeki çenesini avucunun içine aldı ve kısa bıyıklarının kıllarını avucunun içinde hissetti. Sonra gözlerini kapadı ve dudaklarını onunkilere bastırdı, ancak henüz onu istila etme konusunda kararsızdı. Bir an için sadece nefeslerini paylaştılar, birbirlerine hem samimi hem de lezzetli bir şekilde nefes verdiler.

Bir an için geri çekildi ve kararsızca onun gözlerinin içine baktı.

"Emin misin?" diye fısıldadı. "Yani, bunu yapmamın doğru olduğundan emin misin?"

"Her yolunda Leydim." Derin sesi biraz boğuktu. "Al beni. Yapmanı istiyorum."

Buna sadece onu güvende tutmak için izin vermediğini, bunu gerçekten yapmak *istediğini* bilmek karar vermesine yardımcı oldu ve son belirsizliğini de ortadan kaldırdı. Dudaklarını bir kez daha onunkilere bastıran Ellina, dilinin ucunu onun ağzına kaydırarak dişlerini aradı.

Onları neredeyse aynı anda buldu, uzun, sert ve keskindiler - tehlikeli ama inkar edilemez bir şekilde arzulanan. Dilinin ucuyla hafifçe yukarı ve aşağı doğru okşadı ve çabalarının karşılığında sıcak, tatlı ve baharatlı bir şey tattı.

Onun özü, onun özü bu olmalı.

Ellina tadının bu kadar güzel olmasını beklemiyordu, doğrusunu söylemek gerekirse hiç tadı olmasını da beklemiyordu. Ama çok hoşuna gittiğini fark etti - neredeyse en başta ondan alma eylemi kadar.

Büyük Kindred'e yaklaşmak için hareket etti, bir bacağını onun kucağına attı ve ne yaptığını pek bilmesine de onun üzerine bindi. Sadece yaklaşmak istiyordu... öpücüğü derinleştirmek.

Dişlerini biraz daha okşarken, adamın , sıcak ellerinin belini kavradığını ve sonra kalçalarını sıkmak için aşağı indiğini belli belirsiz fark etti. Boğazından alçak bir inilti yükseldi ve sonra bacaklarının arasında sıcak ve sert bir şeyin bastırdığını hissetti... sanki içinde olmak istiyormuş gibi ona sürtünüyordu...

"Ah!" Aniden geri çekildi ve aşağı baktı, bir şekilde onun kucağına girdiğini ve ona doğru bastırdığını görmekten utandı. Ama daha da endişe verici olan, *adamın ona doğru* bastırma şekliydi.

Biraz geri çekildiğinde, adamın dar deri pantolonunun kasıklarında uzun, sert bir çıkıntı gördü ve bunun ne olduğunu hemen anladı.

"Bu... bu senin... senin shaftın mı?" sordu titreyen bir sesle ona bakarken.

"Öyle." Boğazını temizledi. "Affet beni küçüğüm. Vücudumun seninkine verdiği tepkiye engel olamıyorum."

"Ama bana benimle çiftleşmek istemediğini söylemiştin!" Ondan uzaklaşırken boğazında korku yükseldi. "Söz vermiştin! Bunu yapamam, henüz değil. Henüz bunu isteyecek kadar acımıyor!"

Ty kanepenin yastıklarına yaslanmıştı ama şimdi kaşlarını çatarak doğrulup oturdu.

"Yeterince acıtmıyor mu? Sen neden bahsediyorsun? Sevişmek istemen için neden canının yanması gerekiyor?"

"Sevişmek mi?" Ellina kaşlarını çattı, kafası karışmıştı. "Neymiş o?"

"Sanırım üreme dediğiniz şey bu." Kaşlarını çattı. "Tabii sizin halkınız bunu benimkinden farklı bir şekilde yapıyorsa?"

"Ben... Ben bilmiyorum." Ellina başını salladı. "Tek bildiğim henüz buna hazır olmadığım. Bunu yapmak istemiyorum!"

"Yapmayacağız, yapmamı istemediğin bir şeyi asla yapmam küçüğüm."

Derin sesi alçak ve yatıştırıcıydı ve ona uzandığında, Ellina yaklaşacak kadar sakinleştiğini hissetti - yine de kucağına geri tırmanmadı. En başta oraya nasıl geldiğini hayal bile edemiyordu!

", " dedi. "Özür dilerim. Seni suçlamak istememiştim. Sadece korkmuştum."

"Bunu görebiliyorum." Ty kaşlarını çatı. "Ama neden? Halkınız 'üremeyi' bu kadar korkutucu bir deneyim haline getiren ne yapıyor?"

Ellina dikkatle, "*herkes* için korkutucu olduğunu sanmıyorum," dedi. "Ama benim için öyle, Potentate için, biliyorsun," diye açıkladı.

Ty hâlâ şaşkın görünüyordu.

"Anlat bakalım," dedi, bir eliyle bir hareket yaparak. "Bana ne yaptığını, nasıl yaptığını ve seni neden bu kadar korkuttuğunu anlat."

"Şey... Henüz yapmadım," dedi Ellina. Büyük Kindred ile böylesine mahrem bir konu hakkında konuşurken kendini biraz komik hissediyordu. Ama ne de olsa onu uzunca bir süredir derin ve samimi bir şekilde öpüyordu. Bundan sonra hassas konulardan bahsetmek yanlış görünmüyordu.

"Peki, bunu *yaptığında* ne olacak o zaman?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. "Ya da sen biliyor musun?"

"Elbette, biliyorum!" Ellina sinirlenerek haykırdı. "Bakire olabilirim ama cahil değilim. Bana ne olacağını biliyorum." Titredi. "Sadece bu fikirden pek hoşlanmıyorum, hepsi bu."

"Neden olmasın?" diye sordu, belli ki hâlâ şaşkındı.

"Tabii ki *acıyacak!*" diye haykırdı kızgın bir şekilde.

"Çünkü bu senin ilk seferin olacak?" Ty sordu. "Chorkay dişilerinin kızlık zarı var mı? Bu, dişi deliğinin içindeki ince bir deri zarıdır ve ilk kez içine bir penis girdiğinde yırtılabilir ya da esneyebilir," diye açıkladı onun şaşkın ifadesini görünce.

"Hayır, öyle bir şey değil." Ellina başını salladı. "Ama bir dişi ilk kez yetiştirildiğinde *açılmak* zorunda, anlıyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, bilmiyorum. Lütfen açıklayın - nasıl açıldı? Alıştığımdan biraz farklı olduğunu hissediyorum."

Utanan ama anlamasını sağlamaya kararlı olan Ellina açıklamaya çalıştı.

"Çorkay dişilerinin birincil kutsal ağızlarının en sonunda gizli bir odaları vardır," diye açıkladı. "Sıkıca kapatılmış ve dövülerek açılması gereken bir rahim girişi."

"*Hırpalanmış* açık mı?" Kaşları kalktı ve berrak gözleri karardı. "Bir erkek tarafından mı demek istiyorsun?"

"Elbette." Ellina omuz silkti. "İşte bu yüzden halkımın erkeklerinin shaftlarının ucunda bir tür kıvrım vardır. Bu, erkeğin tohumunu doğrudan dişinin rahmine bırakabilmesi için odaya girmeye zorlamasına yardımcı olur, böylece gebe kalmayı sağlar."

Ty'ın kara kaşları çatık bir şekilde birbirine yaklaştı.

"Bu 'dayak' ve 'zorlama' laflarından hoşlanmıyorum, Ellina. Benim halkım buna tecavüz derdi."

"Öyle değil ama, bu gerekli," dedi ona. "Sadece..." dudağını ısırdı. "Sadece pek hoş bir şey değil. Ya da bana öyle söylendi."

"Kulağa pek hoş gelmiyor," diye homurdandı Ty. "Özellikle de işin içindeki kadın için."

"Bir varise gebe kalmanın başka yolu yok." Ellina hafifçe omuz silkti, ancak bir gün üreme ihtimali konusunda hiç de iyimser hissetmiyordu. Ty'a "Her neyse, ilk Kızgınlık Döngüsüne girene ve bir eş seçmek zorunda kalana kadar bu konuda endişelenmeme gerek yok," dedi. "Umarım bu da bir süre daha gerçekleşmez."

"Isı Döngüsü mü?" Kaşlarını çatı. "O da ne?"

"Sizin dişileriniz kızıışmıyor mu?" diye sordu şaşırarak. "Tüm medeni insanların öyle yaptığını sanıyordum. Bu sadece vücudunuzun size çiftleşmeye hazır olduğunu söylemesidir," diye açıkladı. Dudağını ısır. "Bana oldukça yoğun olabileceği söylendi."

"Peki bu 'Isı Döngüsü'nü görmezden gelerseniz ne olur?" Ty sordu? "Ya 'çiftleşmek' istemiyorsan?"

"Oh, bunu görmezden *gelemezsin!*" Ellina bu fikir karşısında şok olmuş bir halde haykırdı. "*Ölürsün*. Saflık Rahibeleri bile üzerlerine geldiğinde Döngülerini görmezden gelemeler. İffet Kardeşliği işte bu yüzden var: Döngüleri sırasında Rahibelere hizmet etmek için."

"Saflık ve iffet için çok fazla sanırım." Ty homurdandı.

"Oh, bu konuda çok ihtiyatlılar," diye onu temin etti Ellina. "Rahibeler sadece popoları dışarıda kalacak şekilde bir tür kutuya girerler. Kardeşler kimin kim olduğunu bilmeden onlara arkadan yaklaşır ve onlar da... yapılması gerekeni yaparlar." Öksürdü. "Ve bu yılda sadece bir kez oluyor."

"Yani bu 'Isı Döngüsü'ne başladıktan sonra yılda sadece bir kez 'üreme' konusunda endişelenmeniz mi gerekiyor?" Ty sordu.

"Şey..." Ellina kucağında birbirine dolanan parmaklarına baktı. "Soylular için daha kötü çünkü onların kanı daha rafine. Ve en kötüsü de soylular için," diye bitirdi, neredeyse fısıltıyla.

"Daha kötüsü, nasıl?" Ty kaşlarını çatarak sordu.

Ellina ona, "Döngü sırasında kanının *yandığını* duydum," dedi. "Canının yanacağını bildiğin halde yetiştirilmek için can atana kadar için zonkluyor ve ağrıyor."

"Ama *neden* acıtmak zorunda?" diye ısrar etti. "Bana öyle geliyor ki, eğer bir erkek nazik ama ısrarcı olursa, işleri yavaştan alırsa..."

"Bazılarının böyle olduğunu duymuştum," diye itiraf etti Ellina. "Ama..."

"Ama ne?" Adam kaşlarını ona doğru kaldırdı.

"Ama kraliyet ailesi için, yani Potentate için bu şekilde olamaz," dedi ona.

"Ne? Neden olmasın?" Yüzü fırtına bulutu gibiydi.

"Çünkü tehlikede olan çok şey var," diye açıkladı Ellina. "Krallığın refahının devamını sağlamak için Potentate'in bir varise gebe kalması *gerekıyor*. Bu nedenle işi şansa bırakmamalı. Kutsal ağzı hem kabaca hem de iyice açılmalı ve içine bol miktarda tohum bırakılmalıdır. Gebe kaldığından emin olmak için rahmi tohumla yıkanmalıdır."

"Bence buna katlanmak zorunda değilsin," diye karşı çıktı Ty. "Acı içermesi gerekmemeli. İki taraf da birinin ya da her ikisinin de canının yanmasını sürece sevmek zevkle ilgili olmalıdır, ki bazıları bunu kesinlikle yapar."

"Öyle mi?" Ellina kocaman gözlerle sordu.

"Öyle." Başını salladı. "Ama Ellina..." Uzanarak yüzünü büyük, sıcak eliyle kavradı ve onu kendisine bakması için çevirdi. Gözlerini kendi gözleriyle tarayarak nazikçe şöyle dedi: "Sadece seninle konuşarak bile incinmek *istemediğini* söyleyebilirim. Özellikle de ilk seferinde. Bu zevkli bir deneyim olmalı, kendini güvende hissettiğin, sevildiğin, değer verildiğin ve korunduğun bir deneyim olmalı."

Ellina üzüntüyle başını salladı.

"Yetiştiricilikte zevke yer yoktur - en azından bir Potentate için. Zevk için doğru ekipmana bile sahip değiliz."

"Nasıl ?" Kaşlarını çatı. "Bacaklarının arasında bir 'kutsal ağız' yok mu?"

"Evet," diye mırıldandı Ellina. "Bende bir tane var, en azından orada. Ama zevk için değil, sadece gebe kalmak için."

"Bunu sana kim söyledi?" Ty talep etti. "İlk seferinde canının yanması gerektiğini sana kim söyledi?"

Ellina şaşkınlıkla ona baktı.

"Tabii ki büyükannem," diye haykırdı. Kaşlarını çatı. "Şöyle bir şey anlattı... Hiç çürük bir dişin oldu mu? Çok ağrıyan ve sonunda dişçiye gitme korkunuzu yenmenize neden olan bir diş?"

"Şey, evet, sanırım." Başını salladı.

"Doğru." Ellina başıyla onayladı. "Şifacıya gittiğinizde canınızın yanacağını biliyorsunuz ama dişinizdeki ağrı o kadar kötüleşiyor ki artık umurunuzda bile olmuyor. Sadece rahatlamak istiyorsun, bu rahatlama acı çekmeyi gerektirse bile."

Ty temkinli bir şekilde başını salladı. "Evet, bir keresinde o noktaya ulaşmıştım."

"Büyükannem bana üremenin böyle bir şey olduğunu söyledi," diye açıkladı Ellina. "Isı Döngünüzün belli bir noktasında, ihtiyaç ve acı o kadar kötüleşir ki, artık canınızın yanacak olması umurunuzda bile olmaz. Kendinizi eşinize teslim edersiniz ve onun yapmasına izin verirsiniz..." Dudağını ısır. "Yapması gereken şey," diye ekledi kısık bir sesle.

Ty'ın yüzü taş kesilmişti. "Senin için neden böyle olması gerektiğini hâlâ anlamıyorum. Sırf şehvetten aklını kaçırdığın için tecavüze varan bir şeye katlanmak zorunda bırakılman zalimce ve barbarca görünüyor."

"Bu tam olarak şehvet değil, *acı*," diye açıkladı Ellina. "Hayati organlarınızda sadece erkek tohumuyla söndürülebilen bir ateş gibi olduğunu duymuştum."

Ty ikna olmuş görünmüyordu.

"Bu fikir hâlâ hoşuma gitmiyor." Sesi onaylamayan bir hırıltıydı.

"Ben de bilmiyorum," diye itiraf etti Ellina. "Ama gibi, bunu çok uzun bir süre ertelemeyi umuyorum."

"Isı Döngüsünün başladığını nasıl anlayacaksın?" diye sordu.

"Oh, şey..." Ellina dudağını ısırdı. "Her şey... daha hassas oluyor," dedi, meme uçlarının ve kutsal ağzının bu gece ne kadar hassas olduğunu düşünerek. Ama kendi kendine, bunun muhtemelen geceliğini giymeden önce aldığı sıcak banyo yüzünden olduğunu söyledi. "Ve... *ihtiyaçların* olmaya başlıyor."

"Ne tür ihtiyaçlar?" diye ısrar etti.

Ellina'nın tam olarak emin olmadığı bir alana giriyorlardı. Büyükannesi genellikle bir şeyleri açıklamak konusunda harikaydı ama bu konuda Ellina'ya en azını anlatmış ve ancak ilk Döngüsünü geçirdikten sonra tam olarak anlayabileceğini söylemişti.

"Tam olarak bilmiyorum," diye itiraf etti. "Tek bildiğim, büyükanneimin onları hissettiğimde anlayacağımı söylediği. Hepsi bu." Omuz silkti.

Ty kaşlarını çattı. "Bu 'Döngü'nün herhangi bir kısmı hakkında bilgisiz bırakılmanızın doğru olduğunu düşünmüyorum. Kulağa ciddi geliyor."

"Dediğim gibi, bir süre bu konuyla uğraşmamayı umuyorum." Ellina artık onunla bu konu hakkında konuşmak istemiyordu. İçten içe garip ve belirsiz hissetmesine neden oluyordu. Bir esneme uydurdu. "Oh, çok *yorgunum*."

Ty kibarca ipucunu aldı.

"O zaman yatmalısın. Sanırım yarın bir kez daha halkın karşısına çıkacaksın?"

"Evet, Kutsal Sisler'de." Bu ismi söylemek bile Ellina'nın içini korkuyla dolduruyordu. Muhtemelen yarın onu sislerin içinde gördükten sonra Ty onun hakkında farklı düşünebilirdi. Onun "sevimli" olduğunu söylemişti ama onu gerçekte olduğu gibi gördükten sonra şüphesiz fikrini değiştirecekti. Onun özünü alması için böylesine samimi bir faaliyet gerektiğinden, artık özünü onunla paylaşmak da istemeyebilirdi.

Bu düşünce Ellina'yı üzdü ve derin bir iç çekti.

"Hey, ufaklık-iyi misin?" Ty ona baktı, görünüşe göre endişeliydi.

Büyük Kindred'a gerçeği söyleyemediği için Ellina gülümsemeye çalıştı.

"Ben iyiyim. Sadece yorgunum. Artık yatağa gitsem iyi olacak." Attan atladı kanepeye uzandı ve ona başını salladı. "İyi geceler, Ty."

Ayağa kalktı ve ona resmi bir selam verdi.

"İyi geceler leydim. İyi uykular ve tatlı rüyalar."

"Teşekkür ederim," dedi Ellina ama muhtemelen hayalini kurduğu şeyin onu öpmek ve büyük elleri kalçalarını kavrarken özünün tatlı, baharatlı tadını dilinde tatmak olduğunu düşündü.

Lezzetli bir anıydı ve bunu bir daha tekrarlamayı seçmese bile, Ellina bunu asla unutmayacağını biliyordu.

On Birinci Bölüm

Ty o gece dönüp durdu ve kendi kendine onu öpmemesi gerektiğini söyledi. Daha doğrusu, *onu* öpmesine izin vermemeliydi. Neden ona kendisini almasını söylemişti? Ve neden onun üzerine bindiğinde, aslında kontrolü ele aldığında - bir Metresin yapabileceği gibi üstün pozisyonu aldığında - şaftı çok daha sertleşmişti?

Kendini ona vermek *istiyor muydu*? Ona hizmet etmeyi ve onu korumayı işi olduğu için değil, değiştirilmiş DNA'sı ve eğitimi onu buna özendirdiği için mi arzuluyordu?

Dikkatli olmalıyım, dedi kendi kendine, yatak odasının kapısının önüne kurduğu dar karyolada dönerek. Normalde bu kadar yakınında uyumazdı ama onu uyuşturmak için iki girişimde bulunulduğu gerçeğini göz önünde bulundurarak, her kim daha doğrudan bir yaklaşım denemeye karar verirse diye yakınlarda olmanın daha iyi olacağını düşündü. *Duygularına dikkat etmelisin, çok derine inmediğinden emin olmalısın.*

Ama ne kadar derin çok derindi? Bazıları, kıvrımlı küçük dişiyi kucığında tutup onu öpmesine ve özü için dişlerini sağmasına izin vermenin çok ileri gitmek olduğunu söyleyebilirdi. Ama ona zehirlere karşı bağışıklık kazandıracağına söz vermişken ve bu bağışıklığı ancak işlemi defalarca tekrarlayarak kazanabilecekken nasıl durabilirdi ki?

Daha şimdiden bunu tekrar yapma düşüncesiyle şaftının pantolonunun içinde sertleştiğini hissedebiliyordu; kızın hafif ağırlığını kalçalarında hissediyor, onu öperken ona doğru bastırıyor, yumuşak, tatlı küçük dilini dişlerinin etrafında gezdirirken kendini ona sürüyordu...

Kesin şunu! Ty kendini sertçe azarladı. Onu bu şekilde düşünmeyi bırak. Sen sadece onu korumak için buradasın. Başka bir şey yapmak için değil.

Sanki yapacakmış ya da yapabilirmiş gibi. Bu gece ona anlattıklarından anlaşıldığı kadarıyla Chorkay'ların Ellina'nın çiftleşmesi için önceden hazırlanmış bir planları vardı. Ve planları sadece tek bir şey için tasarlanmıştı; onu bir varisle hamile bırakmak. Annesi gibi Kutsal Mavi deriye sahip mükemmel bir küçük kız.

Ancak Ty, o mükemmel çocuğu *elde etmek* için Ellina'ya ne olması gerektiğini düşünmekten hoşlanmıyordu. Anlattıklarına bakılırsa, Chorkayların cinsel yakınlık anlayışı tecavüzden biraz daha iyiydi. Tatlı, masum Ellina'nın böyle bir hoyratlığa maruz kalması fikri dayanılmazdı. Acı içinde haykırırken bir erkeğin onu bu şekilde -kızın deyimiyle içine "vurarak"- alacağı düşüncesi bile ellerinin yumruk şeklinde kıvrılmasına ve boğazında alçak bir hırıltının yükselmesine neden oldu.

Sakin ol, Ty kendine söylemeye çalıştı. Fazla karışyorsun. Burada işler böyle yürür! Bu yerel bir gelenek.

Ama kendisine ne söylediğinin bir önemi yoktu; Ellina'ya böyle bir şey yapılması fikri hiç hoşuna gitmiyordu. Ve yerel gelenekler olsun ya da olmasın, Ellina'nın bu şekilde istismar edilmesine seyirci kalabileceğini düşünmüyordu.

Umarım buna gerek kalmaz, diye kendini teselli etti. Ellina'nın da söylediği gibi, onun Kızgınlık Döngüsü çok uzakta olabilirdi. Ellina "yetiştirilme" ihtiyacı hissettiğinde muhtemelen Ana Gemi'ye geri dönmüş olacaktı.

En azından Ty öyle umuyordu. Çünkü olması gerekenden çok daha fazla önemsemeye başladığı kıvrımlı küçük dişinin o pozisyona sokulduğu düşüncesi dayanabileceğinden çok daha fazlaydı.

On İkinci Bölüm

Ertesi sabah Ellina şafak vakti kalkmış, çeşitli bakanlarla belgeleri ve politika konularını gözden geçiriyordu. Artık Potentate olduğu için evrak işleri hiç bitmeyecekmiş gibi görünüyordu. Ancak sonunda onu yalnız bıraktılar ve o da rahat bir nefes aldı. O çok korkulan Kutsal Sisler'e gitmek için hazırlanmadan önce dairesinde sakın bir öğle yemeği yemeye karar verdi. Bu onu rahatlatacak ve çetin geçeceği kesin olan bu yolculuk için daha iyi bir ruh haline sokacaktı.

Ama tam da kendi zevkine göre pişirilmiş sıcak *hondel ezmeli* sandviçler ve *bindle* otu çorbasından oluşan güzel bir yemeğe oturduğu sırada, Kindred muhafızlarının yüzbaşısı kafasını kapıdan içeri soktu ve anons etti,

"Leydim, Thufar Baş Rahibi Hazretleri ve Baron Hennessey Tolland sizi ziyaret etmek için buradalar."

"Oh, gerçekten mi? Şimdi mi?" Ellina kendini durduramadan inledi. Bu, bütün gün kendine ayırdığı ilk boş dakikaydı ve tadını çıkarmak için can atıyordu! Şimdi öğle yemeği saatini sadece kendini beğenmiş Lord Kikbax'la değil, aynı zamanda eski düşmanı Hennessey Tolland'la da geçirmek zorunda kalacaktı - daha gençken onu kandıran ve "ucubeyi" öpmekle övünen aynı çocuk.

Yine de bu tür ziyaretçiler geri gönderilebilir ya da reddedilebilir gibi görünmüyordu. Özellikle de Baş Rahip'in, kendisini herhangi bir şekilde küçümsediğini düşündüğü takdirde sorun çıkaracağına hiç şüphe yoktu.

Ellina en azından Ty'ın kendisini rahatlatmak için burada olmasını diledi. Ama yiyecek ve içeceğini dikkatle tattıktan sonra, başını sallayarak onaylamış ve işine gitmişti

kendi seçtiği yeni Chorkay muhafızlarıyla bazı eğitim manevraları yaptı.

"Dairelerinizde kaldığınız sürece iyi ve güvende olacaksınız Leydim," demişti ona, öğle yemeğine kalmasını istediğinde. "Bu vesileyle yeni kişisel muhafızlarınızın durumunu kontrol etmeliyim. Ana Gemi'ye dönmek üzere yanınızdan ayrılmadan önce mükemmel olduklarından emin olmak istiyorum."

Ellina ona, onun gitme düşüncesinin kalbini göğsünde yumruk yaptığını söylemedi - kesinlikle öyle olmasına rağmen. Kindred korumasına gereğinden fazla düşkün olmaya başladığından korkuyordu. Bunun yerine başını asilce salladı ve ona gitmesini söyledi.

Ancak şimdi, Baş Rahip ve Baron Hennessey Tolland yemek odasına girerken, keşke ondan kalmasını isteseydim diye düşündü. Arkasında varlığı olsaydı, diğer iki erkeğin üzerinde tehditkâr bir şekilde belirip onlara kurcalanmayacağını bildirseydi, bu toplantı çok daha katlanılabilir olurdu.

Ellina, yine de kendi başına bir güce sahip olduğunu kendine hatırlattı. O tüm gezegenin Potentate'iydi - öyle davranmanın zamanı gelmişti.

İki adam gelenek olduğu üzere elini eğerek uzatırken sandalyesinde daha dik oturdu. Hennessey'nin uzattığı parmaklara zar zor dokunduğunu ve bunu yaptığında yüzünde tiksinti dolu bir ifade belirmediğini fark etti ama Hennessey ona daha yakından baktığında bu ifadeyi çabucak sildi.

Belki de hayal etmişti.

"Beni ziyarete gelebilmenize çok sevindim," dedi, ama hiç de öyle biri değildi. "Öğle yemeği yemeyecek misin? Ben de tam yemek oturdum."

Hennessey, "Aslında Kontes Birany'nin malikanesinde oldukça kapsamlı bir brunch'tan yeni geldik," dedi. "Yemekler sayılamayacak kadar çok,

Tatlı olarak da traşlı buzlar ve parlayan kremalı puflar. Gerçekten, oldukça abartılı; sade ya da sıkıcı hiçbir yanı yok," diye ekledi, basit öğle yemeği yemeğine yan gözle bakarak.

"Ama her zaman daha fazlası için yer var elbette!" Lord Kikbax açıkladı. "Elbette öğle yemeğinde sana katılacağız, canım."

Ellina, Başrahip'in Potentate'e "canım" diye hitap etmesinin hiçbir şekilde doğru olmadığını belirtmeyi düşündü ve bunun savaşımaya değmeyeceğine karar verdi. Lord Kikbax bugün geniş bir ruh hali içinde görünüyordu; bu da son konuşmalarına kıyasla kesin bir gelişmeydi. Belki de bir barış jesti olarak buradaydı, bu durumda törende durmamak daha iyi olabilirdi.

"Pekâlâ, kalabildiğinize çok sevindim Başrahip," dediona unvanıyla hitap ederek ve onun ipucunu alıp bu iyiliğe karşılık vermesini umarak.

Ama Kikbax sadece gülümseyip başını salladı ve Hennessey'nin karşısındaki koltuğa oturdu. Ellina onun pantolonunun cebinden tertemiz beyaz bir mendil çıkarıp oturduktan sonra gizlice ellerini mendile silmesini izlerken, temas ettiği her şeye mikrop kapmış gibi dokunduğunu düşündü.

Ellina, nadiren yalnız kaldığı anlarda mükemmel bir yalnızlığı tercih ederek kendi kendine servis yapacaktı. Ancak ziyaretçileri olduğu için, daha fazla tabak, kase ve fincan getirmesi için bir hizmetçi çağırmak zorunda hissetti ve gerçekten üç kişi için yeterli olmasa da iki porsiyon daha öğle yemeği servis etti.

Hizmetçi elinden gelenin en iyisini yaptı, çorba ve sandviçlerin aslan payını Lord Kikbax ve Hennessey'e verdi. Bu doğru ve bir davranıştı.

Ev sahibi, Potentate olsa bile, her zaman konuklarına en fazla hizmeti vermeli ve kendisi için en azını almalıdır.

Özellikle de ev sahibi Potentate ise, *diye* düşündü Ellina asık suratla, Hennessy'nin sandviçini sanki *onu* ısıracakmış gibi nazıkçe dürtüklemesini ve sonra uzun saplı kaşığı alıp çorbasını yere koymadan önce tam *bir kez* karıştırmasını izlerken.

Belli ki eski düşmanı bir şey yemeyecekti. Ancak Lord Kikbax başka bir meseleydi.

"Teşekkür ederim canım, çok nazıksın. Çok nazıksınız," diye mırıldandı ve ardından, özenle hazırlanmış bir brunch'tan yeni gelmiş olmasına rağmen sanki haftalardır yemek yememiş gibi çorba ve sandviçe yumuldu.

Ellina kendi yetersiz sandviç parçasına ve kâsesinin dibindeki küçük çorba birikintisine baktı ve iç çekmemeye çalıştı. Herhangi bir iş konuşulmadan önce yemek yemeleri gerekiyordu elbette, o da yemeğe koyuldu ve yetersiz öğle yemeğinden en iyi şekilde yararlanmaya çalıştı.

Yine de fazla bir şey yoktu, bu yüzden oldukça çabuk bitirdi. Başrahip de tabağındakileri kısa sürede bitirdi. Hennessy'nin kendi yemeğine hiç dokunmayacağı belli olduğu için onu bitirdi. Sonra memnun bir geçirmeyle arkasına yaslandı ve iki eliyle yuvarlak mavi karnını sıvazladı.

"Pekâlâ, sevgili Ellina, muhtemelen neden burada olduğumuzu merak ediyorsundur," dedi ve sonunda işe koyuldu.

Ellina onun ilk adını rahatça kullanması karşısında dişlerini sıktı -sanki hükümdarı değil de kızı ya da yeğeniymiş gibi, diye düşündü. Ama barışı korumaya kararlıydı, bu yüzden sadece başını salladı ve şöyle dedi,

"Elbette, Baş Rahip. Lütfen bana bugün size eşlik etmekten duyduğum memnuniyeti anlatın."

"Güzel konuştun!" Lord Kikbax Hennessy'yi dürttü ve Ellina'ya onaylarcasına başını salladı. "Çok terbiyeli bir çocuk," diye mırıldandı, sanki uzun uzun tembihlendikten sonra "lütfen" ve "teşekkür ederim" demeyi hatırlayan bir çocuğu takdir ediyormuş gibi.

Ellina bu durumdan ilk adını kullanmasından bile daha az hoşlanmıştı, ama sadece kibarca bekledi, çenesi sabit, onun konuya girmesini bekledi.

"Yani..." Başrahip tombul ellerini birbirine vurdu ve belirgin bir beklentiyle ovuşturdu. "Burada bulunmamın sebebi eşiniz Barron Hennessy Tolland'ı resmi bir şekilde tanıtmak, biliyorsunuz," diye ekledi Ellina'ya. "İkinizin çocukken birlikte oynadığınızı biliyorum."

Sanki etmeden önce bir şaka yapmış gibi içtenlikle güldü.

"Kızgınlık Döngünüz yaklaşıyor olmalı, bence en iyisi Baron Tolland'ın üreme zamanınız yaklaşıpı kadar yanınızda kalması."

"Bir dakika bekleyin, Baş Rahip." Hennessy ince bir elini buyurgan bir tavırla kaldırdı. "Potentate'e katılmayı ve özellikle de onunla çiftleşmeyi kabul etmeden önce benim de birkaç şartım var." Sanki Ellina'yla birlikte olma düşüncesi bile iğrençmiş gibi yüzünü buruşturdu.

Ne olduysa oldu, Ellina da aynı şekilde hissediyordu. Sözüne kesmek ve

Baş Rahip'e eş ilgili hiçbir şey yapmak istemediğini söylemek istedi. Ama Hennessey konuşmaya devam etti ve onun tek kelime etmesine bile izin vermedi.

"Şimdi, bunu kabul etmeden önce," diye başladı kendini beğenmiş bir tavırla,

"sanırım bazı temel kurallar belirlememiz gerekiyor. Kendime ait bir *dairem* olmalı.

Ellina'nın sarayından," diye başladı. "Oldukça güzel bir kasaba var-

Veebly caddesinde, yüksek fiyatlı zevk evlerinin karşısında bir ev. Çoktan kontrol ettim, sadece beş yüz bin kredi. Ellina bunu benim için bir katılım günü hediyesi olarak satın alabilir." Doğrudan Ellina'ya baktı. "Ayrıca sizi ışıklar açıkken çiftleştirmeyeceğimin de anlaşılmasını istiyorum. Bu konuda istekliyim.

ama size hizmet ederken onlara bakmayı *reddediyorum*. Bu *çok* iğrenç."

"Bu biraz sert oldu, sence de öyle değil mi oğlum?" Kikbax hafifçe itiraz etti.

"Bu sadece gerçek. *Zalim* olmaya çalışmıyorum, anlayın, sadece gerçekçi," dedi Hennessy, yeşil-mavi gözleri kötü niyetle parlayarak. "Demek istediğim, onu çiftleştirebilmek için... bayrağı tam selamına kaldırabilmeliyim, diyebilirsiniz. Ve eğer onun mutasyonlarını görmeye katlanmak zorundaysam, bu mümkün olmayacaktır. Hayır..." Kararlı bir şekilde başını salladı. "Işıklar *kapalı* olmalı. Ayrıca, sana sağlıklı bir varis bulduğum anda, her türlü cinsel ilişkinin sona ereceğinin anlaşılmasını istiyorum." Ellina'ya alaycı bir bakış attı. "Zaten onları özlemeyeceksin, çünkü herhangi bir zevki takdir edecek doğru organlara sahip değilsin."

"Şimdi, Baron Tolland..." dedi Başrahip biraz kaşlarını çatarak.

"Bu *doğru*," diye haykırdı Hennessy. "Öyle olmadığını biliyorsun. Kutsal Sisler'i ziyaret ettiğimizde arınma odalarında hepimiz gördük, her ne kadar saklamaya çalışsa da. Neyse, konumuza dönelim," diye devam etti. "Sana bir varis bulduktan *sonra*, her türlü sadakat yükümlülüğünden kurtulacağım. O zaman kendime bir cariye alacağım -muhtemelen iki ya da üç tane- tabii ki sen bana cömert bir aylık ödeyeceğin için onları karşılayabileceğim. Devlet törenleri dışında ayrı hayatlar yaşayacağız, o zaman doğru ve haklı olan her konuda size rehberlik etmek için yanınızda olacağım. Sanırım *birinin* buna ihtiyacı var."

Sanki Ellina mahkemede nasıl davranması gerektiği öğretilmesi gereken bir yarım akıllıymış ve bu iş onun sırtında bir yükmüş gibi başını salladı.

"Ve elbette, bir varise hamile kaldığında, daha zor kararları senin elinden alacağım canım," diye ekledi Başrahip. "Karnın şişmeye başladığında, artık başka bir şey istemeyeceksin."

yönetmek gibi zor bir işle uğraşmamalısınız. Bir kadının kalbi o dönemde anneliğe yönelir -ki öyle de olmalıdır- bu yüzden zaman zaman ziyafet masasının başında oturup asil görünmekten başka bir şey yapmak konusunda endişelenmenize gerek yok." Sanki ona büyük bir iyilik yapıyormuş gibi Ellina'ya yardımsever bir şekilde gülümsedi.

Hennessy boğazını temizledi.

"Şey... artık her şey hallolduğuna göre, gerçekten gitmeliyim." Ellina'nın dairelerine baktı ve yüzünü buruşturdu. "Buraya biraz çeki düzen vermenizi önerebilir miyim? Korkunç *derecede sade*. Evlendikten sonra arkadaşlarımı davet etmek zorunda kalırsam mahcup olmak istemem." Gözlerinin renginde mavimsi yeşil bir canavar olan çiğnemesi de aynı fikirde olduğunu haykırdı.

"Bir dakika." İki adam masasından kalkmaya başladığında Ellina sonunda sesini bulabildi. Orada oturmuş, onların cüreti karşısında nutku tutulmuştu. Onun için hayatını planlamak ne büyük bir cüretti! "Bir dakika, lütfen," dedi tekrar ve Lor dikkatlerini çekmek için yüksek sesle bağırdı.

"Evet, canım?" Kikbax kaşlarını biraz çatarak konuştu. "Bir sorunuz ya da yorumunuz var mı?"

"Kesinlikle öyle." Ellina'nın sesi öfkeyle titriyordu. "İkinizin buraya gelip krallığımı ele geçirebileceğinizi -tüm *hayatımı* ele geçirebileceğinizi- ve benim *de* en ufak bir itirazda bulunmayacağımı düşündüğünüze *inanamıyorum!*" diye haykırdı onlara ters ters bakarak.

Kikbax ve Hennessy tedirgin bakışlar attılar ve Baş Rahip, "Ellina, canım, lütfen duygularının seni bu şekilde kontrol etmesine izin verme. Önerdiğimiz şeyin mantıklı olduğunu biliyorsun. Baron Tolland tüm soylular arasında en parlak kana sahip olan kişi; teni *neredeyse* Kutsal Mavi, dolayısıyla bir sonraki Potentate olacak bir varise gebe kalmanıza yardımcı olması çok muhtemel."

Ellina sakın ve net bir şekilde konuşarak, "Duygusal *davranmıyorum* - gerçi öyle davransaydım tamamen haklı olurdum," dedi, ancak kanı kulaklarında gürültüyle akıyordu ve Lor hâlâ öfkeyle çığlık atıyordu. "Hennessy'yi eşim olarak kabul edeceğimi düşünüyorsan, beni tanımıyorsun demektir," dedi Kikbax'a. "Derisinin rengi umurumda değil, onu *tamamen* iğrenç buluyorum."

O konuşurken, Lor onun başından fırladı ve Hennessy'nin kendi çiğneme oyuncağının önündeki masaya kondu. İkisi kavga etmeye başladı, birbirlerini tırmalayıp ısırırken bir tüy yumağı içinde yuvarlanıp durdular.

"Vay be! Beni böyle aşağılamaya nasıl cüret edersin?" Hennessy ona baktı, gözleri öfkeyle irileşmişti.

"*Sana hakaret mi ediyorum?*" Ellina ona inanmakta güçlük çekiyordu. "Burada beni doğuracaksan ışıkları kapalı tutmamızı talep ettikten sonra mı, çünkü beni görmek seni cılız şaftını kaldıramayacak kadar hasta ediyor?"

"Özür dilerim ama bu *değil!*" Hennessy ona hiddetle çıkıştı.

Ellina ona ters ters baktı.

"Unutma Hennessy, *seni* Kutsal Sisler'de de gördüm," dedi soğukkanlılıkla.

"Bu *kadar yeter!* Burada kalıp bu... bu *ucube* tarafından aşağılanmayacağım." Hennessy ayağa kalkarak peçetesini yere attı ve Lor'la olan kavgadan en kötü şekilde etkilenen çiğnemlik köpeğine uzandı. Çiğneme tıslayarak koluna tırmandı ve Hennessy gitmek istercesine döndü... ancak birdenbire önüne çıkan geniş, kaslı bir göğse çarptı.

"Leydime *ne* dedin sen?" Ty'ın sesi alçak, tehlikeli bir hırıltıydı ve Hennessy'ye attığı bakış katı plastik çeliği eritebilirdi. Üçü tartışırken sessizce içeri girmiş olmalı, diye düşündü Ellina Lor'u yanına toplayıp hızlıca yaralarını kontrol ederken. İyi görünüyordu.

"Ne... kim... kim bu?" Hennessy iri Kindred'dan uzaklaşarak kekeledi.

"Bu benim Kindred korumam, Komutan Ty'rial," dedi Ellina soğuk bir sesle. "Ve sanırım Potentate'inize hakaret ettiğiniz gerçeğini kabul etmiyor."

"Kesinlikle öyle," *diye* hırladı Ty, çok daha kısa boylu Hennessy'ye ters ters bakarak. "*Derhal* Leydimden özür dileyeceksin ya da sonuçlarına katlanacaksın." Eliyle yeri işaret etti. "Dizlerinin üzerine çök ve ondan af dile."

"Ne? Kesinlikle o fr...e, *ona* boyun eğmeyeceğim," *diye* bitirdi Hennessy oldukça zayıf bir sesle, öfkeli Kindred'a bakarken kendini kontrol ettiği belliydi. Konuşurken çiğnemesi başının üstünde dans ediyor ve öfkeyle ciyaklıyordu.

Ellina, "Biliyorsunuz, sanırım Potentate'e hakaret etmek cezalandırılabilir bir suç," dedi. "Hapis cezasından *ölüme* kadar değişen cezaları var. Ne kadar gücendiğine bağlı olarak," *diye* ekledi. "Ve sana söylemeliyim ki Hennessy, ben *çok kırıldım*."

"Ne?" Hennessy'nin neredeyse Kutsal Mavi olan yüzü soldu. "Ama bunu yapamazsınız! Sadece fikrimi söylediğim için beni *öldüremezsiniz*."

Ty, "Yapabilir ve yapacak da, eğer *şimdi* özür dilemezsen Potentate'in iradesini kendim uygulayacağım," *diye* hırladı. Yine anlamlı bir şekilde yeri işaret etti.

Öfkeden kaskatı kesilen Hennessy, bir erkeğin bir kadına hayatını kendisinininkiyle birleştirmesini teklif etmesi gibi dizlerinin üzerine çöktü.

"Sözlerim sizi kırdıysa lütfen beni affedin," dedi tahta gibi bir sesle, gözleri öfkeyle parlıyordu. Çiğnemesi o kadar yüksek sesle çılgık atıyordu ki Ellina kelimeleri güçlkle duyabiliyordu. Ellina'nın ne söylediği

Hennessy'nin özrünün ne kadar samimi olduğunu küçük yaratığın hareketlerinden anlayabiliyordu. Yine de hiç yoktan iyiydi.

"Pekâlâ," dedi. "Gidebilirsin. Ama bir daha benimle bugün yaptığın gibi konuşma, yoksa bunun sonuçları olur. *Ağır sonuçları* olur."

Tüm bunlar olurken Baş Rahip, yuvarlak mavi yüzünde şaşkın bir ifadeyle öylece duruyordu. Ama Hennessy ayağa kalkıp hışımla uzaklaşmaya başladığında, genç erkeğe elini uzattı.

"Bekle, Barron Tolland!" diye bağırdı ama Hennessy sadece elini sıktı ve Ellina'nın dairesinden hızla çıktı. Belli ki yatıştırılmakla ilgilenmiyordu.

Başrahip Ellina'ya dönerek kaşlarını .

"Canım, bu kadar üzülmemelisin! Barron Tolland'ın asla zarar vermek istemediğini biliyorsun; o da ben de sadece senin için en iyisini istiyoruz!"

"Hayır, sen kendin için en iyi olanı istiyorsun," *diye* karşılık verdi Ellina. "Bu da sen Helios Beta'ya hükmederken benim hamile ve güçsüz bir şekilde bir yerlerde saklanmam demek. Bunu unutabilirsin Kikbax, çünkü bu asla gerçekleşmeyecek!"

Belki de çok ileri gitmişti. Ne de olsa Vekilharç ve Başrahip'in asla anlaşmazlığa düşmemeleri gerekiyordu; krallığın iyiliği için birlikte çalışmaları gerekiyordu. Ama Ellina kendine engel olamadı; sözlerine dikkat edemeyecek kadar öfkeliydi. Söylediklerine dikkat edemeyecek kadar incinmiş ve hakarete uğramıştı.

Baş Rahip'in yüzü öfkeden mosmor kesildi ve çiğnemesi öfkeyle çılgık attı.

"Şimdi, buraya bak, Ellina" diye gürledi. "Yeni eşini bu şekilde bırakıp gidemezsin! Soylu bir erkeğe ihtiyacın olacak.

Kızgınlık Döngünüz gerçekten başladığında olabildiğince Kutsal Mavi'ye yakın olacak. Peki ya seninle çiftleşmeyi reddederse ne yapacaksın?"

"Öncelikle bana 'Potentate' ya da 'Majesteleri' diye hitap edeceksiniz," dedi Ellina soğuk bir şekilde ve Lor'u Baş Rahip'in çiğnemesine saldırmaktan alıkoydu. İkisinin kavga etmesi yakışsız olurdu. "Ne 'canım' ne de çok tanıdık olan ve sana kullanma hakkını vermediğim ilk adımla. İkincisi," diye devam etti, Kikbax'ın yüzü daha da morarırken, "Hennessy Tolland'ı *asla* eşim olarak almam, Ateşle yanıp tutuşsam ve çaresiz olsam bile. Ki bu arada, *değilim*."

"Sen değil misin?" Şaşkın görünüyordu. "Ama öyle *olmalısın*. O kadar emindim ki..." Kaşlarını çatarak sözünü kesti.

Ellina çenesini kaldırdı. "Isı Döngüm yakınlarda bir yerde değil ve eğer devreye girmesi , eşimi *ben* seçerim, *siz* değil Lord Kikbax," dedi kararlı bir şekilde. "Şimdi, yemeğe geldiğiniz için teşekkür ederim ama sanırım artık gitseniz iyi olur. Dairelerimi kendime ayırmak istiyorum."

Başrahip ona yarı kızgın, yarı sinirli uzun bir bakış attıktan sonra başıyla selam vermek yerine kısa bir selam verdi.

"Majesteleri," dedi kısaca ve gitmek için döndü.

Ellina sandalyesinde oturmaya devam etti, arkasında Ty vardı ve Thufar'ın Baş Rahibi'nin sert adımlarla dairesinden çıkışını izledi. İçinden bir ses, büyükannesinin dediği gibi, başına bir ton bela aldığını söylüyordu.

Ama gerçekten, başka ne yapabilirdi ki?

On Üçüncü Bölüm

"Başka ne yapabilirdin ki?" Ty tüm hikâyeyi dinledikten sonra makul bir şekilde sordu. *En azından çoğunu* -Allina ona her şeyi anlatmaya dayanamıyordu- Hennessy'nin onu ışıklar açıkken çiftleştiremeyeceğini söylediği kısmı değil. Bu çok aşağılayıcıydı, çok küçük düşürücüydü.

"Bilmiyorum." Başını iki yana salladı, oturma odasında bir ileri bir geri yürürken omuzları çökmüştü. "Eminim büyükannem daha iyi bir yol bulurdu - daha diplomatik bir çözüm- ama ben çok *sinirlendim*."

"Öyle olmakta da haklıydınız," dedi Ty acımasızca. "Bu kansız da olsa bir darbe girişiminden başka bir şey değildi."

"Beni hiç çaba harcamadan kenara itebilecekleri aptal küçük bir kız sanıyorlar," dedi Ellina, yeniden sinirlenerek ve uzun etekleri bacaklarına değecek şekilde daha hızlı adımlarla ilerleyerek. "Başrahip tüm Helios Beta'ya hükmedebilsin, Hennessy de zamanını fahişelerle oynayarak geçirsin diye benden kurtulmaları gereken biri sadece!"

Ty kuru bir sesle, "Artık senin hakkında böyle düşünmediklerini söyleyebilirim," dedi. Gülümsedi. "Onlara gerçekten hadlerini bildirdin."

"Yaptım, değil mi?" Ellina derin bir iç çekmeden önce kendine bir anlık zafer izni verdi. "Bunun Baş Rahip'le başımı derde sokacağını *biliyorum* ve büyükannemin dediği gibi 'daha politik' davranmalıydım ama kendime engel olamadım. Beni çok *kızdırdılar!*"

"Bazen sinirlenmek iyidir," dedi Ty. "Tıpkı Kikbax ve yordakçısının sizi itip kakamayacaklarını bilmelerinin iyi olduğu gibi."

"Geldiğine çok sevindim," diye itiraf etti Ellina, volta atmayı bırakıp ona kısaca gülümseyerek. "Sen orada olmasaydın, onu neyle tehdit edersem edeyim, Hennessy'nin diz çöküp özür dilemesini sağlayabileceğimi sanmıyorum."

"O bir piç," dedi Ty kısaca, derin sesinde hâlâ bir hırıltı vardı. "Seni onu öpmen için kandıran ve sonra da dalga geçen oydu, değil mi?"

Ellina onun bu ismi hatırlamasına şaşırılmıştı.

"Şey, evet." Başını salladı. "Ama onu eşim olarak kabul etmememin tek nedeninin o uzun zaman önceki hakaret olmadığını düşünmek istiyorum. Bazı insanlar alçaklıklarını ve çocukluklarında edindikleri kötü alışkanlıkları aşarlar, ama o *aşmadı*."

"Bunu söyleyebilirim," dedi Ty. "Yeminini bozmayı ve seni aldatmayı planladığını bile bile onunla birlikte olmanı gerçekten bekliyor muydu?"

"Görünüşe göre öyle." Ellina başını salladı. "Hennessy için bile bu çok yüzsüzce."

Ty kaşlarını çattı. "Anlamadığım şey, Baş Rahip'in neden senin bunu yapacağını düşündüğü."

"Bilmiyorum." Tekrar başını salladı. "Kızgınlık Döngüsü'ne girmek üzere olduğumu ve bir an önce birleşip hamile kalırsam, yoldan çekilmemin çok daha kolay olacağını düşünüyor gibiydi. Belki de bu yüzden beni bir eşle, *herhangi* bir eşle, hatta o korkunç Hennessy Tolland'la bile görmek için bu kadar hevesliydi."

Ty, "Tahminimce Tolland, Kikbax'ın ilk tercihiydi çünkü tek yapmak istediği oynamak," dedi. "Tolland'a hiç ilgi duymuyor gibi görünüyor."

Krallığı yöneten Başrahip'e dilediğini yapması için yolu serbest bırakır."

"Ama neden böyle berbat şartları kabul edeceğimi düşünsün ki?" Ellina sordu. "Gerçekten aptal olduğumu düşünüyor olmalı. Ya da *çaresiz*." Kaşlarını çattı. "Isı Döngümün başlamak üzere olduğundan son derece emin görünüyorduk." Ty'a endişeyle baktı. "Sence benim bir şey mi biliyor? Potentate Döngüsü hakkında Büyükanne'nin bana söylemediği bir şey mi?"

Ty kaşlarını çattı.

"Bilmiyorum ama belki de öğrensen iyi olur. Büyükanne'ye şimdi ulaşabilir misin?"

"Deneyeceğim." Lor'a elini uzatarak, küçük çiğnemesi başının üstünden uzattığı avucuna doğru koşturana kadar bekledi ve onu aşağı indirerek büyük, sıvı siyah gözlerine bakabildi. "Büyükanne?" dedi, Lor'un otomatik olarak büyükannesinin chewchie'si Shel ile olan bağlantısına ulaşacağını ve mesajını ileteceğini biliyordu.

Uzun bir duraklama oldu ve sonra Lor büyükannesinin sesiyle konuştu.

"Evet, çocuğum? İyi misin?"

Ses o kadar zayıftı ki... büyükannesiyle son konuştuğunda olduğundan çok daha zayıftı, Ellina kendi sıkıntılarını tamamen unuttu.

"Büyükanne!" diye haykırdı. "Sen iyi misin? Sesin *hiç de* kendin gibi gelmiyor."

"Ben iyiyim canım," diye cevap verdi büyükannesi Lor'un içinden. *"Sadece biraz üşüttüm, hepsi bu. Biraz sıcak mugworp çayının iyileştiremeyeceği bir şey değil."*

Ellina'nın kalbinin etrafında soğuk bir endişe yumağı oluşmuş gibiydi.

"Gelip seni görmek istiyorum," dedi ısrarla. "Seninle ilgilenildiğini, iyi olduğunu kendi gözlerimle görmek istiyorum."

"Saçmalama canım, bunun mümkün olmadığını biliyorsun." Büyükannesinin sesine biraz sertlik gelmişti ve bu da Ellina'yı rahatlattı. *"Aynı odada, hatta sarayın aynı bölümünde bile birlikte olamayız. Bunu biliyorsun,"* diye devam etti Lor büyükannesinin sesiyle.

"Ama büyük anne, senin için endişeleniyorum. Ve seni *özlüyorum!*" Ellina yalvardı. "Taç giyme töreni sırasında birbirimizi çok kısa bir süre gördük. Lütfen, bir dakikalığına gelip seni göremez miyim? Güvende olduğumdan emin olmak için tüm muhafızlarımı yanımda getireceğim."

"Böyle bir şey yapmayacaksın!" Büyükannesinin sesi iyice keskinleşmişti. *"Bana gelirsen sadece kendi güvenliğini değil, tüm gezegenin güvenliğini riske atacağını biliyorsun Ellina! Eğer ikimize de bir şey olursa, Helios Beta büyük bir sıkıntıya düşer. Çünkü sadece Kutsal Mavi deriye sahip bir kadın Potentate halkımıza liderlik edebilir. Başka biri denerse, tapınağın kalbindeki Mavi Barış Kristali yarılır ve depremler ülkeyi kasıp kavurur, tüm tünellerimizi çökertir ve herkesi öldürür - Thufar'ın Kitabı böyle diyor!"*

Ellina Thufar'ın Kitabı'nın ne dediğini umursamadığını söylemek istedi ama katı dindar büyükannesinin bunu küfür olarak nitelendireceğini ve üzüleceğini biliyordu.

"Pekâlâ, büyük anne," dedi sonunda. "Ama lütfen bana hizmetçilerinizin sizinle ilgilendiğini söyleyin."

"Hizmetçim Lullabella, gördüğün gibi benim için altın kadar değerlidir," diye güvence verdi büyükannesi. Lor'un gözlerine bakan Ellina aniden Shel tarafından gönderilmiş olması gerektiğini bildiği bir görüntü gördü. Küçük Chewchie, büyükannesinin yatağının ucuna tünemiş olmalıydı çünkü Ellina onun ince, zayıf formunu gördü

Hizmetçisi solmuş dudaklarının arasına dumanı tüten çorbadan bir lokma daha kaşıklamak için beklerken yastıklara yaslanmış ve battaniyelerle sıcak bir şekilde örtülmüştü.

Bu görüntü gerçekten de kendisini biraz daha iyi hissetmesini sağlamıştı ama büyükannesinin, Lullabella'nın onu beslemek zorunda kalacağı kadar hasta olduğunu bilmek onu rahatsız etmişti. Büyükannesi genellikle böyle şeylere katlanmaz, kraliyet statüsüne rağmen neredeyse her şeyi kendisi yapmayı tercih ederdi.

"Eğer iyi olduğunuzdan eminseniz..." dedi isteksizce.

"Gayet iyi," diye ısrar etti büyükannesi. "Gerçi gördüğünüz gibi yemeğimin ortasındayım. İstedğin bir şey var mıydı çocuğum?"

"Um..."

İş o noktaya gelince, Ellina başlangıçta sormak için aradığı soruyu dile getirmekte çok zorlandı. Ancak tüm bu alışverişi izlemekte olan Ty, bir eliyle 'devam et' işareti yapınca, en azından denemesi gerektiğini anladı.

"Büyükanne," dedi cesaretini toplayarak. "Bana bir Potentate'in Isı Döngüsü'nden bahsettiğin zamanı hatırlıyor musun?"

"Evet, neden? Bunun özel bir konu olduğunu biliyorsun, Ellina," dedi Lor, büyükannesinin sesiyle azarlayarak.

"Biliyorum," dedi Ellina. "Sadece merak ettim... bana bu konuda söyleyebileceğin başka bir şey var mı?" Bu kadar muğlak olmaktan nefret ediyordu ama Lullabella'nın diğer uçtan dinlediğinin de farkındaydı.

"Sana sadece daha önce söylediklerimi söyleyebilirim." Büyükannesinin sesi soluk ve yorgundu. *"Bu başka bir zaman için bekleyemez mi çocuğum? Çorbam soğuyor ve ben çok yoruldum...."*

"Elbette, Büyükanne. Özür dilerim. Seninle sonra konuşacağım," dedi Ellina. "Seni seviyorum!"

"Ben de seni seviyorum, tatlı çocuğum." Büyükannesinin sesi artık yorgun bir iç çekişten başka bir şey değildi. "Seninle yarın konuşacağım."

"Evet, büyük anne."

Ve böylece Lor ile Shel arasındaki bağlantı koptuğu için Ellina memnun olmak zorunda kaldı.

"Korkarım eskisinden daha fazla bir şey bilmiyoruz," dedi, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş düşünceli bir şekilde değişimi izleyen Ty'a.

"Hayır, bilmiyoruz," diye onayladı. "Sanırım kendinizi izlemeniz ve Döngünün başladığına dair işaretleri takip etmeniz gerekecek."

"Sanırım." Ellina içini çekti ve duvardaki kronometreye baktı. "Ah canım, gitmemiz gerek! Yarım saat içinde Kutsal Sisler'de halkın karşısına çıkmam gerekiyor!"

"O zaman acele etsek iyi olur," dedi Ty. "Henüz Kutsal Sisler'e gitmedim. Yanıma almam gereken özel bir ekipman var mı?"

Ellina ona "Sadece cildin," dedi.

Kaşlarını çattı. "Bunun ne anlama gelmesi gerekiyor?"

"Öğreneceksin." İçini çekti ve ona işaret etti. "Haydi, yoksa geç kalacağız."

Bölüm On Dört

Görünüşe göre çoğu insan Kutsal Sisler'e girmek için uzun ve zorlu bir ritüel arınma sürecinden geçmek zorundaydı. Neyse ki, diye düşündü Ty, Ellina "çoğu insan" değildi. Potentate olarak kendisine ait özel bir girişi ve ikisi için özel bir soyunma odası vardı.

Odada iki ahşap kabin vardı ve Ellina birine girerken Ty da diğerine girdi, ancak hala ne giymesi gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu. Herhangi bir mayo ya da mayo bulabilmek için boşuna baktı ama bir duvarda asılı kancalar olmasına rağmen, onlara asılı Kutsal Mavi bir bornoz dışında hiçbir şey yoktu.

"?" diye seslendi ona. "Ne giymem gerekiyor?"

"Sana söyledim, sadece tenin," diye karşılık verdi. "Her şeyi çıkarın - erkekler Kutsal Sisler'de çıplak olmalı."

"Mecbur muyuz?" Ty kaşlarını çatı. Çıplak dolaşmak onun için sorun değildi - vücut imajıyla ilgili herhangi bir sorunu yoktu. Ama silahlarını nereye koyacaktı? Genişleyen kalkanı kolunun içine yerleştirilmişti ama diğer her şey dışarıdaydı. "Peki ya patlayıcı?" diye sordu. Ya da çok sayıda bıçağı, zehirli uçlu dartları, boğma teli de dahil olmak üzere cephaneliğinin geri kalanı...

Bu görevde bir koruma olarak hareket ediyor olabilirdi ama yine de bir suikastçının sahip olması gereken tüm aletleri üzerinde taşıyordu. Ne zaman işe yarayacakları hiç belli olmazdı, özellikle de önemli biri Potentate'e zarar vermeye çalışıyorsa ve onun sessizce icabına bakması gerekiyorsa. Örneğin, gençken kalbini kıran ve şimdi hayatına geri dönüp istediğini yapabileceğini düşünen Hennessy Tolland piçi...

Ama Ellina'nın bir sonraki sözleri onu düşüncelerinden uyandırdı.

"Blaster'ınızı burada bırakmalısınız. Kutsal Sisler'de hiçbir silaha izin verilmez. Aslında, onları getirmek büyük bir suçtur."

"Ne?" Ty soyunma odasından çırılçıplak çıkarak sordu. Çok küçük bornozla uğraşmadı. "Bu hoşuma gitmedi Ellina. Gerekirse seni çıplak ellerimle savunabilirim ama ya başka biri bir blaster ya da göğüs göğüse çarpışarak savunamayacağım başka bir silah getirirse?"

"Herkes çıplakken onu nereye saklayacaklar? Ya da çıplak kadar iyiymi?"

O konuşurken, o da soyunma odasından çıktı. Ve o da tamamen çıplaktı.

Ty ona bakarken ne söyleyeceğini unutmuştu. Kadının tatlı kıvrımları daha önce hiç görmediği kadar gözler önündeydi. Ve şimdi Asher'ın yeni gelini Lisa'nın ona söylediği şeyin doğruluğunu görüyordu.

Göğsünün ön tarafında, üç dolgun göğüs ve üç olgun, koyu mavi meme ucu açıkça görülebiliyordu - ancak ortadaki, her iki yanındakilerden garip bir şekilde daha düz görünüyordu. Ty'ın gözleri bir an orada oyalandı, sonra kendini durduramadan aşağıya doğru kayd. Biri bacaklarının arasında her zamanki yerinde, diğeri de tam üstünde ve göbek deliğinin hemen altında olmak üzere iki vajina gördü. Her ikisinde de kafasındaki saçla aynı renkte, özenle kesilmiş Kutsal Mavi bukleler vardı ve üsttekinde koyu mor renkli, çok belirgin bir klitoris vardı.

"Arınma giysilerimi beğendin mi?"

Ellina'nın yumuşak sesi Ty'ı onun vücuduna daldığı dalgınlıktan çıkardı ve orada durup ona akla gelebilecek en kaba şekilde baktığını fark etti. Daha önce her zaman çok mütevazı olduğu halde, onun önünde çıplak durmaya istekli olmasına şaşırdığını sanıyordu. Ama tabii

Elbette, bu halkının olağan rutininin bir parçasıysa, şüphesiz buna alışkın olacaktır.

Ama kendini göstermekten çekinmemesi, bakması için bir mazeret olamazdı.

"Bağışlayın beni." Gözlerini hızla kaçırdı ve sonra geç de olsa ona bir soru sorduğunu fark etti. "Giysiler mi?" diye sordu, ona bir bakış fırlatarak. "Ama... sen hiç giysi *giymiyorsun*."

"Elbette öyleyim." Beline uzandı ve bir şeyi çekti; Ty bunun tam teninin renginde esnek bir kumaş parçası olduğunu fark etti. Ve onu belinden kasıklarına kadar örtüyordu. Kaşlarını çattı. Kız ona yukarıdaki benzer bir esnek kumaş parçasını da gösterdi ve Ty anlamaya başladı. Üzerinde cinsel organlarının resimleri basılı iç çamaşırları giyiyor olabilir miydi? Ne kadar *garip*. Ama öyle görünüyordu.

"Bunlar tamamen yalan tabii ki." Ellina'nın sesi üzgün ama bir şekilde teslim olmuş gibiydi. "Ama sıradan insanlarla karşılaşma ihtimalimiz için gerekli. Sevgili Potentate'lerinin deforme olduğunu bilmemeliler."

"Deforme mi olmuş?" Ty sormayı başardı. Görünüşe göre üç göğsü ve iki vajinası ya da burada söylendiği gibi kutsal ağızları olduğu için mi demek istemişti? Ama *bütün* Chorkay kadınları böyle özelliklere sahip değil miydi? Asher'ın eşi Lisa kesinlikle öyle düşünüyor gibiydi.

Ellina sadece başını salladı.

"Boş ver, şu işi ."

"Bekle." Görünüşe göre Kutsal Sisler'e açılan altın kapıdan çıkmak üzereyken Ty onun yolunu kesti. "Oraya gitmeden önce ne beklemem gerektiğini bilmem gerekiyor. Bugünkü görevleriniz neler? Sadece etrafta dolaşıp görünmen mi gerekiyor?"

"Çoğunlukla." Ellina başını salladı. "Ama sonra özel arınma odama getireceğim birini seçmeliyim - bu odanın yanındaki oda..." Görünüşe göre bir sonraki odaya açılan bir başka altın kapıyı işaret etti. "Onu kendi ellerimle yıkayacağım, bu da Potentate'in halka hizmet ettiği gerçeğini sembolize ediyor, tam tersi değil."

"Ne? Herkesin önünde çıplak bir erkeği yıkamak zorunda mısınız?" Ty'ın kulağına *hiç* de hoş gelmemişti. Kıvrımlı, küçük Potentate'in ellerini bir başkasının çıplak tenine sürdüğünü düşündüğünde dudaklarından alçak, sahiplenici bir hırıltı yükseldi. Kız onundu, lanet olsun ve onun bir başkasına yakın bir şekilde dokunmasına seyirci kalamazdı!

Elbette ona bu şekilde sahip çıkmaya hakkı yoktu ve mantıklı zihni bunu biliyordu ama içindeki ilkel, sahiplenici parçanın üstesinden gelemiyordu. Bunu yapmasına izin veremezdi, lanet olsun! Yedi Cehennem'de hiçbir şekilde!

"Korkarım buna izin veremem," derken kendini duydu. "Bu güvenli değil. Ya tehlikeli birini seçersen? Sana zarar vermek isteyen birini?"

"Ben seçmeyeceğim, Lor seçecek," diye sabırla açıkladı Ellina, başının üstünde sessizce gevezelik eden küçük Kutsal Mavi çiğnemeyi işaret ederek. "Ve bu herkesin içinde olmayacak, sana söyledim, benim *özel* arınma odamda olacak. Eğer kendini daha iyi hissedeceksen, eyleme tanıklık edebilirsin. Bir tanık olması şart değil ama bazı Potentate'ler bunu yapıyor."

Ty, onun başka birine dokunmasına tanık olmak istemediğini söylemek istedi - özellikle de çıplak olarak - ama bu giderek daha çok bir tür dini tören gibi gelmeye başlamıştı.

"Bu gerçekten gerekli mi?" sordu kaşlarını çatarak. "Yani, çıplak bir yabancıyı yıkamak *zorunda* ? Daha önce hiç görmediğin bir erkeği?"

"Ya da kadın. Bu sadece Lor'un kimi seçeceğine bağlı." Başını kaldırdı ve yine başının üzerinde duran çiğnemeyi gösterdi. "Ve evet, bu gerekli - bu Alçakgönüllülük Ayini ve tüm Vekilharçların her yıl Thufar'ın huzurunda gözlemlemesi gereken törenlerden biri." Endişeli görünüyordu. "Aslında, Baş Rahip'in kendisinin bu törene başkanlık etmesi gerekiyor."

"*Bu* eğlenceli olmalı," dedi Ty kuru bir sesle. "Özellikle de onunla öğlen yemeğinizin nasıl bittiğini düşünersek."

"Biliyorum, biliyorum-hatırlatma bana!" Ellina dudağını ısırды, uzun saçları çıplak omuzlarının etrafında dönüyordu. Ty ona baktığında, sahip olduğu ekstra aksesuarlara rağmen güzel olduğunu düşündü.

"Belki de o kadar kötü olmayacaktır," diyerek onu teselli etmeye çalıştı. "Belki de sadece bu işi bir an önce bitirmek istiyordur."

"*Biliyorum*," dedi hararetle. "Hadi, şimdi gitmeye hazır mısınız?"

"Öyleyim ama yine de bu durumdan hoşlanmıyorum," diye homurdandı Ty. "Her zaman bana yakın dur. Ve bilmeni isterim ki, eğer Lor seni yıkamak için kim seçerse seçsin, onu dışarı çıkaracağım."

"Merak etme, koruyucu muhafızım..." Ellina iki eliyle yatıştırıcı bir hareket yaptı. "Yıkanmak zorunda olduğum kişilerin *bana* dokunmasına izin verilmiyor. Ben onlara dokunabilirim ama onlar benim asil kişiliğime dokunmamalı."

"Pekâlâ... tamam." Biraz daha iyiydi ama yine de hoşuna giden bir şey değildi, diye düşündü Ty. "Gidelim o zaman," dedi. "Ama bana yakın dur, özellikle de o piç Kikbax'ın yanında."

On Beşinci Bölüm

Ancak Ellina'nın soyunma odasından çıkıp Kutsal Sisler'in girdap gibi dönen buharına karıştıklarında onları karşılayan Baş Rahip değil, emrindekilerden biriydi.

"Selamlar," dedi resmi bir şekilde, Potentate'i selamlarken doğru olduğu üzere alçak sesle eğilerek. Ayağa kalktığında Ellina'ya, "Bağışla beni, ey ete kemiğe bürünmüş Tanrıça," dedi. "Ama Thufar'ın Baş Rahibi rahatsız. Size üzüntülerini iletiyor ve Alçakgönüllülük Ritüeli'nde size önderlik etmem için beni uygun bir yedek olarak kabul etmeniz için yalvarıyor. Ben Natillus ve bu da eşim Lambada."

"Selamlar, Majesteleri." Lambada da alçak sesle eğildi.

Ellina bir rahatlama dalgası hissetti. Elbette Lord Kikbax kendisi gelmeyerek ona hakaret etmiş oluyordu - Alçakgönüllülük Ayini yıllık önemli bir törendi - Thufar'ın Büyük Ayinlerinden biriydi - ve asla bir asta bırakılmaması gerekiyordu. Yine de kendini kızdıramıyordu; Kikbax'la bir daha uğraşmak zorunda kalmayacağı için çok rahatlamıştı.

Ayrıca Natillus ve eşini tanıyor ve onlardan hoşlanıyordu. Çiğneme kemikleri uyumlu bir çift olduğu için çok erken yaşta birbirlerine bağlanmış daha küçük soylulardı ve ikisi dışında hiç kimseyle pek ilgilenmemişlerdi. Ama hiçbir zaman zalim olmamışlar ya da diğer soylu çocukların oynadığı kötü oyunlara katılmamışlardı; sadece kendi hallerindeydiler.

"Merhaba Natillus, Lambada," dedi resmi bir şekilde, başıyla onları selamlayarak. "Alçakgönüllülük Ritüeli'nde bana rehberlik etmenize izin vermekten memnuniyet duyuyorum."

Yüzlerinden rahatlama okunuyordu ve Natillus'un bu durumun ne kadar uygunsuz olduğunu bildiğini ve Baş Rahip yerine onu kabul etmeye istekli olduğu için minnettar olduğunu anladı.

"Çok iyi, Majesteleri," dedi ve Ty'a baktı. "Siz bize geleceği söylenen Kindred koruması olmal. Eşim ve ben sizin mevkidaşınız Komutan Asher ve eşi Leydi Lisa'ya ev sahipliği ve mihmandarlık yaptık."

"Evet, o benim. Ben Komutan Ty'rial." Ty, Natillus ve Lambada'ya başıyla selam verdi. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Bana bu ayinin protokolünü anlatabilir misiniz? Leydimi korumam gerekiyor ve bu mekândan hiç hoşlanmadım." Sıcak buhar ve dönen sislerle dolu geniş odaya başını sallayarak baktı ve kaşlarını çattı. "Görüş mesafesi kısıtlı," diye mırıldandı. "Ve burada herkes olabilir."

"Kutsal Sisler huzur dolu bir yerdir, savaşçı," dedi Lambada yatıştırıcı bir sesle. "Lütfen endişelenmeyin; Potentate oldukça güvende olacak."

"Yapacağını biliyorum çünkü bundan *emin* olacağım," diye hırladı Ty. "Ama onu ve çevresini her zaman görebileceğim bir yerde tutmayı tercih ederim. Bu alan bunun için hiç de iyi değil."

"Genelde Alçakgönüllülük Ayini sırasında Potentate Kutsal Sisler'de tam bir tur atar ve ardından kişisel banyosu için adayı seçmek üzere Thufar'ın Ağzı'na gelir," dedi Natillus yumuşak bir sesle. "Ama endişeleniyorsanız bu turu atlayabiliriz Komutan Ty'rial ve doğrudan pek çok kişinin toplanmış olduğu Thufar'ın Ağzı'na gidebiliriz."

"Pekâlâ." Ty kendini destekliyor gibiydi. "Hâlâ hoşuma gitmiyor ama hiç yoktan iyidir. Doğruca oraya gideceğiz, bir aday seçeceğiz, sonra da doğruca buraya döneceğiz. Ve ben de güvende olduğundan emin olmak için her kim olursa olsun yıkanırken arınma odasında olacağım."

Natillus ciddiyetle başını salladı.

"Gerekli olduğunu düşünüyorsanız, resmi tanık olarak hizmet verebilirsiniz, ancak ben veya Lambada da bu sıfatla hareket edebiliriz."

"Kindred muhafızım beni güvende tutmak için çok endişeli Natillus," diye açıkladı Ellina. "Onun şahidim olmasının daha iyi olacağını düşünüyorum."

". " Başını salladı. "Bu gelir misiniz lütfen, Potentate'im?"

"Elbette." Ve derin bir nefes alan Ellina, dönen sislerin içine adım attı.

* * * * *

Ty hâlâ durumdan hoşlanmıyordu. Yabancılarla dolu devasa bir odadaydılar ve görüş mesafeleri son derece kısıtlıydı. Chorkay halkı, uçsuz bucaksız alanı dolduran sıcak buharın içinde istedikleri zaman görünüp kayboluyor gibiydi, hepsi çıplak ve tamamen utanmazdı. Ty, Ellina'nın yanında ve biraz önünde yürümekle yetinmek zorunda kaldı, Natillus ve karısı Lambada onun diğer tarafını ve sırtını korurken, her zaman bir elin nefesinden daha uzakta değildi.

Yürürlerken, herhangi bir tehlikeye ya da olası suikastçılara karşı gözlerini dört açtı ama çoğunlukla tek gördüğü bir sürü mavi, çıplak Chorkay'dı. Kadınların hepsinde üç göğüs ve iki vajina vardı ve erkeklerin (tıpkı Ellina'nın ona söylediğı gibi) shaftlarının tepesinde, başın hemen altında garip bir tür tirbuşon konfigürasyonu vardı. Ty, yay benzeri şeklin erkek ekipmanlarını "koçbaşı" olma amacına daha uygun hale getirip getirmediğini merak etti.

Erkek Chorkay'ın bacakları arasında gördüğü aletin Ellina'ya girmesi fikri hiç hoşuna gitmemişti. Ama sonra, kendi kendine itiraf etti, *herhangi bir* erkek ekipmanının Ellina'ya girmesi fikrinden hoşlanmazdı.

içinde - tirbuşon, düz, kavisli veya başka herhangi bir konfigürasyon. Sadece herhangi bir erkek ekipmanının onu üretmesi fikrinden hiç hoşlanmıyordu.

Kendi ekipmanınız dışında herhangi bir ekipman demek istiyorsunuz, diye fısıldadı kafasının arkasında küçük bir ses ama Ty onu sertçe itti.

Kıvrımlı küçük Potentate ile asla çiftleşemeyeceğini söylemeye *gerek* yoktu. O bir off-worlder'dı ve onun Akraba DNA'sı asla Kutsal Mavi tenli bir dişi varise gebe kalmasına izin vermezdi. Ve Chorkaylar kendilerini yönetecek Kutsal Mavi ten rengine sahip bir dişi Potentate olmadan ölüme mahkum olduklarına ikna olmuş göründüklerinden, ilk düşünülmesi gereken şey bu olmalıydı.

Sonra da neden böyle şeyler düşündüğünü merak etti. Kendini bir kadına - herhangi bir kadına- ama özellikle de güçlü bir kadına bağlamak istemiyordu. Çünkü ona karşı hislerinin gerçek mi, yoksa onu bir Metres bulmaya ve hayatı boyunca ona hizmet etmeye iten değiştirilmiş DNA'sının bir sonucu mu olduğunu nasıl bilebilirdi ki? Hayır, bekâr olması daha iyiydi ve buradaki işi biter bitmez buradan ayrılacaktı.

Bundan neredeyse emindi.

Sonunda Natillus'un "Thufar'ın Ağzı" dediği yere vardılar. Meğer tavanda boyalı büyük bir oyma varmış; ağzını sonuna kadar açmış, ağzından buhar bulutları üç gözlü Çorkay tanrısının bir tasviri. Arada bir Çorkay halkından bir ya da iki kişi tam altında durur ve ağız geniş bir taş silindir halinde aşağı inerek onları tamamen sarardı. Bir an sonra tekrar yükselir ve onlar ayrılıp yerlerini başkalarına bırakırlardı.

Ty bu yeni yeri daha da az sevmişti; görüş mesafesi çok daha sınırlıydı. Bu yüzden Natillus sesini yükseltip şöyle dediğinde rahatladı,

"Chorkay halkı, şimdi Alçakgönüllülük Ayini zamanı. Thufar'ın Ağzı bir süreliğine buhar çıkarmayı kesecek, böylece Potentate'ın kişisel banyosuna katılacak tüm adaylar net bir şekilde görülebilecek."

Bir anda, sanki devasa ağzı işleten her kimse onu duymuş gibi, buhar bulutları yükselmeyi bıraktı ve sisler başladı. Ty, Potentate tarafından özel banyo için seçilmeyi umdukları belli olan bir insan kalabalığının beklediğini görebiliyordu. Hepsinin fırsatçı piçler ve sapıklar olduğunu düşünmeye meyilliydi, sadece

Genç ve güzel bir kadının ellerini koymasını istiyordu. Ama sonra gördü ki Kalabalık sadece erkeklerden oluşmuyordu.

Orada her türden insan -erkek ve kadın, genç ve yaşlı, zengin ve fakir, soylular ve halktan insanlar- bir aradaydı. Bir araya toplanma ve diğer herkesten kaçma eğiliminde olan soylular hariç. Herkes çıplak olsa da, Ty taktıkları zengin altın takılardan ve yüzlerindeki mağrur ifadeden kim olduklarını anlayabiliyordu. Natillus onları bekleyen kalabalığa yaklaştıırken, bazılarının birlikte mırıldandığını duyabiliyordu.

"baksana, sanki gerçeği temsil ediyormuş gibi o arınma giysilerini giyiyor!" diye fısıldadı soylu bir hanımefendi diğerine, Ellina'ya alaycı bir bakış atarak.

"Biliyorum! En azından biz gerçeği biliyoruz. Buraya çocukken geldiğimizde herkesin onun nesi olduğunu öğrenmek istediğini hatırlıyor musunuz?" diye kıkırdadı ikinci soylu kadın. *"Hennessy ona eksik parçalarının kesilip kesilmediğini sormuştu!"*

"Ah, gülmekten neredeyse ölüyordum," diye mırıldandı ilk kadın ve o anda gülmeye başlayacakmış gibi bir elini ağzına götürdü. *"Kutsal Mavi deriye sahip olduğunu biliyorum ama dürüst olmak gerekirse, bir ucubenin hepimizi yönetmesine izin verilmesi gerektiğini gerçekten düşünüyor musunuz?"*

Ty, Ellina'ya hızlı bir bakış attı. Ancak kaba yorumları duymuş olsa da çenesi sabitti ve onları görmezden gelmeye kararlı olduğu belliydi. Dedikoducu soylu kadınlar ise konuşmaya devam ediyordu.

*"Ya iğrenç çiğneyicisi yıkanması için **içimizden** birini seçerse?" diye fısıldadı biri diğerine. "Seçilmenin iyi şans getirdiğini biliyorum ama onun iğrenç mutant ellerinin **üzerimde** olmasını istemiyorum!"*

Bunun üzerine Ty daha fazla dayanamadı. Dedikodu yapan, kıkırdayan kadınlara doğru bir adım attı ve gözlerinin içine baktı.

"Leydim," dedi yüksek sesle Ellina'ya. "Kalabalığı size saygısızlık etmeye cüret edenlerden temizleyeyim mi? İsterseniz muhafızlarımdan bazılarını gönderip onları suçlarını düşünebilecekleri ve kötü sözlerinden pişmanlık duyabilecekleri bir yere kapattırabilirim."

Soylu kadınlar sonunda sessizleşti, gözleri büyürken ağızları sıkı sıkıya kapandı. İkisi kalabalığın arkasına doğru ilerlemeye başladı ve Ty, sonunda arka planda hâlâ dönmekte olan sislerin içinde eriyip gidene kadar onlara dik dik bakmaya devam etti.

"Şimdi Ty, bütün adayları korkutup kaçıracaksın," diye fısıldadı Ellina. Ama Ellina'nın yüz ifadesinin hafıflediğini ve çenesinin artık sıkılmadığını düşündü.

"Öhöm." Natillus sessizlik için boğazını temizledi ve Ty'ın sözlerinden sonra mırıldanan kalabalık onu duymak için sessizleşti.

"Teşekkürler iyi insanlar," dedi Natillus. "Potentate'in çiğnemesi şimdi aranızdan birini seçecek ve bu yılki Alçakgönüllülük Ritüeli'nde onunla birlikte gidip kendi elleriyle yıkanacak. O karar verirken lütfen kıpırdamadan durun."

İnsanlar sessizleşti ve birdenbire Ellina'nın çiğneyicisi Lor kendini Ellina'nın başından Natillus'un omzuna fırlattı. Pofuduk küçük yaratık oradan Lambada'nın kafasına ve sonra da kalabalıktaki ilk erkeğin omzuna atladı.

Ty, çiğneyicinin kimi seçeceğini merak ederek yüreği ağzında izledi. Sakın *erkek olmasın, diye* dua etti sessizce, Lor'un insan kalabalığı içinde omuzdan omuza atlayışını izlerken, hepsi de Chewchie aralarında ararken kıpırdamadan duruyordu. *Sadece erkek olmasına izin verme!*

Ancak duası karşılıksız kaldı. Nihayet Lor, toplanan kalabalığın arasından geçerek ilerledikten sonra, kalabalığın en sonundaki kişinin başından atladı...

Ve doğrudan Ty'ın omzuna indi.

OceanofPDF.com

On Altıncı Bölüm

"Bu doğru olamaz, değil mi?" Lambada kocasına fısıldadı. "Chewchie'nin, Potentate'in yıkanması için bir kurtadam seçmesine izin var mı?"

*"Hayır, sorun değil - Chewchie Thufar tarafından yönlendirilir. O kimi seçerse doğru seçim **olmalı**," diye fısıldadı Natillus.*

Lor omzuna oturup memnuniyetle kendini tımar ederken Ty kalabalıktaki diğer insanların kararsızca mırıldandığını duyabiliyordu. Pofuduk çiğneme oyuncağı neredeyse hiçbir şey ağırlığında değildi - orada oturduğunu neredeyse hiç hissetmiyordu. Yine de küçük yaratığa karşı muazzam bir minnet duygusu hissetti.

Teşekkür ederim, diye düşündü. Ellina'nın yıkanması için rastgele bir erkek seçmediğin için teşekkür ederim. Böyle bir şey olurken, yani Ellina yabancı bir erkeği yıkarken buna seyirci kalabilir miydi, doğrusu bilmiyordu. Kıvrımlı, küçük Potentate'e karşı bu kadar koruyucu ve sahiplenici hissederken buna katlanmak onun için çok zor olurdu.

"Potentate'in çiğnemesi, Potentate'in yıkanması için kimi layık görürse onu seçebilir," dedi Natillus, mırıldanan kalabalığın üzerinde şekilde sesini yükselterek. "Onun Thufar'ın iradesi tarafından yönlendirildiği ve bu yüzden hata yapamayacağı iyi bilinmektedir."

Bu, çoğu omuz silkip dağılmaya başlayan soyluları tatmin etmiş görünüyordu. Zaten Potentate'in kendilerini yıkaması onuruna erişmek istememişlerdi. Ancak sıradan insanların çoğu Ellina ile konuşmak için kaldı. Ty, Lor hâlâ omzundayken durumu dikkatle izlemeye devam ederken Ellina gülümsedi ve onlara zarif bir şekilde karşılık verdi.

"Thufar sizi kutsasın ve korusun Majesteleri," diyordu sarkmış, kırıışmış mavi tenli yaşlı kadın. "Torunlarımı getirdim

Bugün seni görmek için şehrin yarısını geçmem gerekti, ben de öyle yaptım."

"Teşekkür ederim. Bugün nasılsınız?" Ellina iki kızla konuşmak için eğildi; Ty'ın söyleyebildiği kadarıyla biri üç yaşlarında, diğeri ise yedi ya da sekiz yaşlarında görünüyordu.

En küçük olan utangaçtı ve büyükannesinin bacaklarının arkasına saklandı ama büyük olan cesurca öne çıktı ve Ellina'nın önünde eğildi.

"Thufar'ın lütfu üzerinize olsun, Majesteleri," dedi yüksek, tatlı bir tiz sesle.

"Ve senin üzerine, canım." Ellina ona gülümsedi. "Bugün seni burada görmek çok güzel. Adın ne senin?"

"Ben Tutti, Majesteleri ve size biraz çiçek getirmek istedim ama Kutsal Sisler'e hiçbir şey getirmemeniz gerekiyor ve ayrıca buhar onları soldurur," dedi küçük kız nefes nefese bir telaşla. "Büyükanmem dünyanın büyük, en güzel turuncu ve pembe *yalla* çiçeklerini yetiştirir! Seni Grand Promenade'de gördüğümde, o zaman sana biraz getireceğim. Söz veriyorum!"

"Şimdi yapacak mısın? Bunu dört gözle bekleyeceğim." Ellina ona gülümsedi ve kız da utangaç bir şekilde gülümsedi.

"Gerçekten çok güzelsiniz, Potentate," dedi. "Umarım büyüdüğümde ben de senin gibi olurum!"

Nedense bu Ellina'yı üzmüş gibi görünüyordu. Ya da en azından, küçük kıza başıyla selam vermesine ve şöyle demesine rağmen gülümsemesi biraz azalmış gibiydi,

"Teşekkür , Tutti. Bu gün boyunca birinin bana söylediği en güzel şeydi."

Hevesli küçük kızın bütün gün kalıp sohbet etmekten mutlu olacağı açıktı, ancak Ty Natillus'a sert bir bakış attı. Natillus başını sallayarak işleri toparlamaya başladı.

"Pekâlâ, şimdi gidip özel banyoyu gerçekleştirme zamanı," dedi yüksek sesle. "Majesteleri gitmeye hazır mı?"

"Sanırım." Ellina küçük kıza bir kez daha başını salladı ve Ty'a hızlı bir bakış fırlattı. Onun kararsız kaldığında ya da utandığında yaptığı gibi yemyeşil alt dudaklarını dişlediğini gördü ve çiğneyicisinin onu seçmiş olmasından memnun mu yoksa hoşnutsuz mu olduğunu merak etti. Ve banyo tam olarak neyi gerektiriyordu? Onun üzerinde sünger da bez mi kullanacaktı... yoksa sadece çıplak ellerini mi?

Vücudunun her yerinde gezinen o ince parmakların düşüncesi onu arzuyla titretti ve izin vermemeye çalışsa da şaftının yükselmeye başladığını hissetti. Tanrıça, birlikte tam olarak ne yapmak üzereydiler?

Yakında öğreneceğini düşündü.

* * * * *

Ellina, Lor'un yaptığı seçime inanamıyordu.

Üzüldüğünden değil - neredeyse taç giyme töreninden beri bu ilk Alçakgönüllülük Ritüeli'nden korkuyordu. Çok garip görünüyordu.

-Özel arınma töreni sırasında tamamen yabancı birini yıkama ve yağlama fikri.

Büyükannesi bunu her zaman kutsal bir ayin olarak görmüş ve ona bunun halkına hizmet etmeye istekli olduğunu gösterdiğine dair öğütler vermişti. Ellina elbette onlara hizmet etmeye çok istekliydi - sadece ellerini yabancıların çıplak bedenlerine koymaya biraz *daha az* istekliydi.

Natillus ve Lambada onları yavaşça dağılan kalabalıktan uzaklaştırırken, büyük Kindred'in bir yabancı olmadığını düşündü. O bir arkadaşı, güvenilir bir sırdaş. Onu koruması ve güvende tutması için ona güvenebilirdi - bir korumadan daha fazla ne isteyebilirdi ki?

***Bedenine** vurgu yapan bir koruma,* diye fısıldadı kafasının içindeki küçük ses. *Kutsal köpük ve kutsanmış yağlarla onu temizleyip arındırırken kısa bir süre sonra her tarafına sürtüneceğin bir vücut.*

Ama arınma giysilerinin altında yatan gerçeği gördüğünde onun her tarafını okşamasını, ona dokunmasını *ister miydi?* Ellina onların arkasına biraz daha saklanabilmeyi diledi ama tören özel arınma odasına taşındığında çıkarılmaları gerekiyordu; aksi bir şey küfür sayılırdı.

Natillus onları özel arınma odasına götürüp altın kapıyı bir el hareketiyle açarken kalbi boğazında çarpıyordu.

"Majesteleri," dedi alçak sesle eğilerek. "İçeri girebilir ve Ritüeli'nin ikinci bölümünü gerçekleştirebilirsiniz. Şahidiniz olarak benim ya da eşimin hizmet etmesini ister misiniz?"

"I..." Ellina devam etmeden önce fazlasıyla kuru olan dudaklarını yaladı. "Bunun gerekli olacağını sanmıyorum. Teşekkür ederim Natillus," dedi sonunda. "Ty -yani Komutan Ty'rial ve ben- odaya girip ayinin geri kalanını tek başımıza gerçekleştireceğiz."

"Nasıl isterseniz, Majesteleri. Ve bugün size hizmet etmemize izin verdiğiniz için teşekkür ederim." Ty ve Ellina onun özel arınma odasına girerken Natillus ve Lambada alçak sesle eğildiler. Burası küçük bir odaydı, duvarları ve zemini krem rengi fildişi karolarla kaplıydı. Zeminin ortasında bir gider vardı ve uzak duvardaki üç altın düğmenin üzerinde üç ayrı altın musluk . Ty, buranın büyük bir duş kabinine benzediğini düşündü.

Altın kapı arkalarından kapanırken kaşlarını kaldırarak Ellina'ya baktı.

"Eee? Şimdi ne olacak?"

OceanofPDF.com

On Yedinci Bölüm

"Şimdi de bu." Ellina'nın yüzünde kararlı bir ifade vardı ve üzerinde tuhaf bir cinsel organ baskısı bulunan daracık arınma giysilerini çıkarmaya başladı.

"Ellina..." Ty onu durdurmak için elini kaldırdı. "zorunda değilsin-"

"Evet, biliyorum," dedi suratsızca. "Bu ritüelin bir parçası. Ayrıca, bunu yapmama izin verip vermeyeceğine karar vermeden önce benim gerçekte kim olduğumu görmen gerekiyor - seni yıkamama izin ver."

Ty onun gerçekte kim olduğunu *bildiğini* söyleyerek itiraz etmek istedi ama şaşkınlıkla durdu ve ortaya çıkan şeye baktı.

Giysilerinin üst kısmı soyulup çıkarıldığında, Ellina'nın sadece iki göğsü olduğunu gördü - sadece ikisi. Ortadaki gitmişti ya da zaten hiç olmamıştı. Bunun yerine, ona olgun meyveleri hatırlatan sıkı meme uçları olan iki yuvarlak küre vardı.

Daha da tuhafı, kadın elbisenin alt kısmını soyduğunda gördüğü şeydi.

Çünkü onun sadece bir *amı* vardı -bir *kutsal ağzı*, diye düzeltti kendini.

-Çünkü burada öyle deniyordu. Bacaklarının arasında, normal pozisyondaydı - yani, onun normal olarak düşünmeye başladığı pozisyonda

-Göbek deliğinin hemen altındaki boşluk ise çıplaktı. "İşte... görüyor musun?"

Ellina titreyen bir sesle sordu. Göbeğini açtı kollarıyla kendini gösterircesine bir hareket yaptı. Onun hakkındaki gerçeği.

"Güzel olduğunuzu görüyorum," dedi Ty ona dürüstçe. "Kıyafetlerinle ya da kıyafetsiz."

Dudağını ısırdı. "Sadece bunu söylüyorsun. Üçüncü bir göğsüm yok, ikinci bir kutsal ağzım yok. Ben deforme olmuşum... bir ucubeyim, tıpkı hepsinin söylediği gibi."

"Hayır, değilsin!" Ty hemen ve güçlü bir şekilde söyledi. "Bunu kim söylediye tam bir pislik. Kimdi o - bütün gün dedikodu yapmaktan başka yapacak daha iyi bir şeyi olmayan sümüklü soylular mı?"

"Bütün gün dedikodu yapabilirler ama benim hakkımda haklılar," dedi Ellina alçak sesle. "Bazı çok önemli alanlarda eksiklerim var."

"Bana mükemmel görünüyorsun," dedi Ty yumuşak bir sesle.

"Sadece kendimi daha iyi hissetmemi sağlamaya çalışıyorsun," diye suçladı.

Ty kaşlarını çatı. "Sana yalan söylediğimi mi söylüyorsun, Ellina? Beni dürüst olmamakla mı suçluyorsun?"

"Hayır, ben... Bilmiyorum." Dudağını ısırdı, açıkça ona yalancı demek istemiyordu ama yine de sözlerine inanamıyordu.

"Bana bak," dedi Ty ona. Ama kız onun gözlerinin içine baktığında, Ty başını salladı. "Hayır, aşağıya bak. Şaftıma bak."

Ellina belirsiz bir şekilde ona baktı. Gördüğü şey gözlerinin büyümesine neden oldu.

"Çok *büyük*!" diye mırıldandı başını sallayarak.

"Ve çok *zor*," dedi Ty ona. "Ve neden biliyor musun? Seni tamamen çıplak görmek beni *zonklatıyor*, Ellina. O kadar sertleştim ki canım *yanıyor* ve bu senin yüzünden, çünkü sen çok güzelsin ufaklık."

Ellina'nın ona inanmasını ve sözüne güvenmesini umuyordu. Ellina'nın hayatı boyunca kendini yetersiz, hatta belki de çirkin hissettiğine dair bir his vardı içinde. Ty bunun doğru olmadığını, güzel ve muhteşem olduğunu ona kanıtlamayı çok istiyordu. Aşırı derecede arzulanabilir olduğundan bahsetmiyorum bile.

"Sen... benim için gerçekten böyle mi hissediyorsun?" Ona baktı, gözlerinde umut ve şüphe savaşıyordu.

"Küçüğüm," dedi nazikçe. "Erkekler sana ağızlarıyla yalan söyleyebilir ama vücutları yalan söyleyemez. Bazı şeylerin sahtesini yapamazsınız." Gerilen ereksiyonuna doğru başını salladı. "Bu da onlardan biri."

"Ben... Sanırım hayır. Teşekkür ederim Ty," dedi yumuşak bir sesle. "Bu beni... şey, sanırım ilk kez normal hissettirdi."

"Sen normalden daha fazlasısın tatlım," diye usulca homurdandı. "Sen çok güzelsin. Kimsenin sana aksini söylemesine izin verme."

"Pekâlâ." Boğazını temizledi ve gözlerini adamın zonklayan aletinden ayırdı. "Sanırım başlamamız gerekiyor."

"Elbette." Ty başını salladı. "Ne yapmam gerekiyor?"

"Hiçbir şey." Ellina başını salladı. "Sadece... orada dur ve seni yıkamama izin ver."

Ty omuz silkti. "Bunu yapabilirim." Kollarını bir hoş geldin jestiyle uzattı. "Tamamen sizinim leydim, benimle ne isterseniz yapın."

"Teşekkür ederim." Ellina'nın yanakları güzelce renklendi ama çenesini yüksekte tuttu. "Yapacağım."

Ve ben de ona izin vermeye son derece istekliyim, diye düşündü Ty, bir parça tedirginlikle. Bu onun DNA'sının devreye girerek bir Sahibeye cinsel olarak boyun eğmek istemesine neden olması mıydı? Yoksa sadece güzel bir kadının yumuşak küçük ellerini vücudunun her yerinde gezdirmesini mi dört gözle bekliyordu?

Her iki da gerçekten fark eder mi? diye sordu kafasının içindeki bir ses. *Kahretsin, Ty*

-Muhteşem bir kadın -istediğiniz kadın- çıplak vücudunuzu okşamak üzere. Bundan hoşlanmak için gerçekten gizli bir nedene mi ihtiyacınız var? Genetiğiniz hakkında gerçekten bu kadar endişeli misiniz ki endişenizin hayatınızın en erotik deneyimini mahvetmesine izin veriyorsunuz?

Elbette erotik olması *gerekmiyordu*, dini bir ritüeldi. Yine de Ty sesin doğru olduğuna karar verdi. Endişelerini bir kenara bırakıp

ve Ellina ona ne yapmaya karar verdiyse onun tadını çıkardı.

Görünüşe göre onu ilk altın musluktan aldığı kremsi beyaz baloncuklarla yıkayacaktı. Elleri köpüklerle dolu halde ona doğru geldi, ama sonra bir an durakladı, hala kendinden tam olarak emin değildi.

Ty'a, "Şimdi seni yıkamam gerekiyor," dedi. "Her şey bitti." Gözleri onunkilere kaydı. "Ama sen Chorkay değilsin ve buna alışık olmadığını biliyorum. Seni rahatsız etmediğimden emin olmak istiyorum."

Ty ona yumuşak bir sesle, "Sorun yok küçüğüm," dedi. "Sen Potentate'sin, hatırladın mı? Bedendeki Tanrıça. Bana istediğin her şeyi yapabilirsin.

-"Tamamen hizmetinizdeyim."

"Peki... tamam." Çenesini kaldırarak ona doğru yürüdü ve tatlı kokulu baloncukları cildinin her yerine sürmeye başladı.

Göğsünden ve kollarından başladı, görünüşe göre küçük ellerini kaslarının üzerinde gezdirmekten zevk alıyordu. Meme uçlarının yassı bakır diskleriyle gibiydi ve bir süre onları inceledi, bu da Ty'ın şaftının dalgalanmasına neden oldu, ancak bunu görmezden gelmeye çalıştı. Yumuşak küçük elleri zaten üzerinde çok iyi hissettiriyordu, daha da fazla tahrik olmasına gerek yoktu. Ama elinde değildi - kız ona yakından dokunduğunda vücudu tepki veriyordu.

"Sana tam olarak ulaşamıyorum," dedi bir süre sonra. "Omuzlarına ve sırtının üst kısmına, yani çok uzunsun."

"O zaman yardım etmeme izin verin leydim. Kendi omuzlarımı yıkamamı ister misiniz?"

"Oh, hayır!" Şok olmuş görünüyordu. "Hayır, Thufar'ın gazabını çağırmamak için kendi tenine hiçbir şekilde dokunmamalısın. Hayır, sadece eğil ki sana ulaşabileyim, gerekeni yapacağım."

"Pekâlâ." Ty, onun omuzlarını ve sırtını da yıkayabilmesi için eğildi, köpüğü her tarafına sürdü ve hiçbir noktayı atlamadı.

Kadın bir an için önünde diz çöküp bacaklarının uzunluğunu aşağı yukarı ovarak kaygan köpüğü her tarafına yayarken doğruldu. Onun her yerini tertemiz yapmaya kararlı görünüyordu ki bu onun için gayet iyiydi; elleri her yerde harika hissettiriyordu.

Şey...çoğunlukla her yerde.

Kadın tekrar ayağa kalkıp adamın kıcını okşadığında, adam biraz sertleşmekten kendini alamadı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Ellina, yumuşak parmakları adamın kaslı kalçaları arasındaki yarığın tepesinde duruyordu. "Her şey yolunda mı? Beni bağışlayın ama ritüelin tamamlanması için sizi *her yerinizden* yıkamalıyım."

Ty nasıl cevap vereceğinden emin olamayarak çenesini sıktı. Burası hassas bir bölgeydi çünkü Yonnie Six'in Metresleri erkek kölelerine bu bölgeden nüfuz etmek için genellikle metal bir fallus kullanırlardı - buna "çubuğu vermek" derlerdi. Bu nedenle, eğer bir Yonnie Six Metresi tarafından satın alınmış olsaydı, ona hem kıcını hem de şaftını sunmak zorunda kalacaktı - zevki için ona istediği her şeyi vermek zorunda kalacaktı.

Şimdi yapman gereken de bu, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *O Potentate - burada olduğun sürece ona hizmet etmeli ve ne isterse vermelisin.*

Ama ya arzuladığı şey onun içine girmekse? Ya o da bunu arzuluyorsa?

Bunu istememeliyim - böylesine derin bir yakınlığa boyun eğmeye bu kadar istekli olmamalıyım, diye düşündü Ty. Ama yine de elinde değildi - ona açılma ihtiyacı sadece değişmiş DNA'sının etkisini göstermesinden kaynaklanıyor olabilirdi ama *doğru* hissettiriyordu.

Derin bir nefes alan Ty, devam karar verdi.

Kısa süren içsel mücadele sona erdiğinde bacaklarını açtı, sanki geçit törenindeymiş gibi durdu ve kendini ona açtı.

"Elbette sorun yok Leydim," dedi, sesi biraz kısıktı. "Bana yapmak istediğiniz her şeyde sorun yok."

"Sadece seni iyice yıkamam gerekiyor," dedi Ellina, özür diler gibi bir sesle. "Ben... Çabucak halletmeye çalışacağım."

"Benimle ne istersen yap," dedi Ty ona ve kelimeler ağzından çıkarken içinden saf bir arzunun aktığını hissetti. Tanrım, bu çok *tehlikeliydi*. Onun vücudundaki küçük ellerine boyun eğmek bu kadar iyi hissettirmemeliydi!

Ama kendine engel olamıyor gibiydi. Küçük, kaygan parmakları yarığından aşağı inip daha derinlere kaydığında, daha geniş açılarak gitmesi gereken yere girmesine izin verdi.

"Bu iyi mi?" diye mırıldandı ve ince bir parmağın ucunun gül goncasının kenarında hafifçe kaydığını hissetti, nefesi dişlerinin arasında tıslayana kadar hassas etle alay etti. "Seni burada da yıkamam gerekiyor. Bunu yapmama izin verir misin, Ty?"

"Bana dokunmak istediğin her yer tamam," dedi ona, sesi kendi kulaklarında boğuk çıkıyordu. "Senin için... açmak için elimden geleni yapacağım."

Ellina ona "Sadece bir an için," diye söz verdi ve sonra ince bir parmağın gül goncasını yarıp içine girdiğini hissetti.

Nefesi boğazında düğümlendi ve kadın içine uzanırken gerilmemeye çalıştı. Dudaklarından alçak bir inilti koptu ve göğsü kabararak derin bir nefes aldı.

"Ah, özür dilerim!" Ellina geri çekildi, yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Az önce... az önce seni incittim mi?"

"Hayır." Ty başını salladı. "Sen, şey, beni memnun ettin," diye itiraf etti. "Derinden. Ben... buna hazırlıklı değildim."

"Ben de değildim." Dudağını ısırdı. "Bana kızgın mısın? Seni böyle mahrem bir yerde tatmin ettiğim için mi?"

Ty, koruması gereken kadın tarafından açılıp parmaklanması, kesinlikle kabul ettiğinden daha fazla bir Şey olduğunu düşünüyordu. Ama üzülecek bir Şey bulamadı.

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Beni yıkamayı bitirdin mi?"

"Neredeyse." Yukarıya doğru zorlanan Őaftına baktı. "Seni orada da yıkamalıyım."

"Bana ne istersen yap." Ty ellerini açtı. "Sizinim leydim." "Teşekkür , Ty."

Utangaç bir Şekilde ona gülümsedi. "Benim için anlayış."

Ellerini ilk musluktan biraz daha köpükle doldurdu ve sonra onu nazikçe kavradı ve kabarcıkları yavaşça horozunun yukarı ve aşağı vurmaya başladı.

Ty buna sessizce katlanmaya çalıştı ama bir eliyle okşamaya devam edip diğeriyle taşaklarını avuçlamak için aşağıya uzandığında dudaklarından kopan iniltiye engel olamadı.

"Lütfen dikkatli olun leydim," diye homurdandı adam, avucunun içinde tartarken. "Dokunduğunuz yer çok hassas bir bölge."

"Elbette. Sana asla zarar vermem Ty," diye mırıldandı köpüğü kesesinin üzerine nazikçe yayarken.

Sonsuza dek sürecekmiş gibi görünüyordu, vücudunu keşfediyordu ve Ty dişlerini gıcırdatmak ve onu okşarken yumuşak küçük eline itmekten kaçınmak için çenesini sıkmak zorunda kaldı. Bu sonsuza kadar sürecek tatlı bir işkenceydi ama tam da tohumlarını onun ayaklarının dibinde harcamadan daha ne kadar dayanabileceğini merak ederken, kızın işi bitmiş gibiydi.

"Seni arındırma suyuyla durulama zamanı geldi," dedi ve onu duvarda yüksek bir yere monte edilmiş duş tipi musluğa götürdü.

Kadın ikinci musluğu çevirdiğinde Ty kıpırdamadan durdu ve üzerine dökülen ılık su kutsal köpüğü bir kerede yıkayarak onu son derece temiz hissettirdi.

"İşte, şimdi." Ellina geri çekildi ve köpüğü kaçırmadığından emin olmak için kontrol ederken onu her açıdan hayranlıkla inceledi. "Sanırım kutsal yağ için hazırsın," dedi. Üçüncü musluğa başıyla işaret etti; musluğun üzerinde gökkuşağından boncuklar halinde soluk altın rengi bir yağ vardı.

"Öncekiyle aynı mı?" Ty bir kaşını kaldırarak sordu. "Burada durup beni yağlamana izin mi vereceğim?"

"Tamamen aynı. Hâlâ kendine dokunamazsın," dedi Ellina kararlı bir şekilde. "Köpüğün ve suyun gittiği her yere yağı sürerken tamamen hareketsiz durmalısın."

"*Her yerini mi?*" Ty, bu kez tamamı yağla kaplı yumuşak, kaygan küçük ellerini vücudunun her yerine sürmeye başlarken sordu.

"Her yerde," diye başını salladı Ellina kararlılıkla. Sonra ona biraz kararsızca baktı. "Tabii... sana sürtünmememi... içine *sürtünmememi* mi tercih edersin?" diye sordu.

Ty soruyu düşündü. Kız ona bir çıkış yolu gösteriyordu; bir parçasını ona yasaklamasına izin veriyordu.

Ama bunu istemediğini fark etti.

"Hayır leydim," diye gürledi. "Bana istediğin her yerde dokunabilirsin - ayini tamamlamak için ne gerekiyorsa yap. Yalnız siz dokunurken biraz ses çıkarırsam şaşırmayın. Bana daha önce yaptığınız gibi dokunduğunuzda aldığım zevk... çok yoğun."

"İçine dokunduğumda mı demek istiyorsun?" diye mırıldandı, yağla kayganlaşmış küçük elleri adamın vücudunda geziniyordu.

"Aynen öyle." Başını salladı, gözleri yarı kapalı bir şekilde ona bakıyordu. "İçeri."

Ellina yağı sürmekte acele etmedi, adamın omuzlarına, göğsüne ve karın kaslarına sürdü, ta ki adam onun sert darbeleri altında bir kedi gibi gerilmek isteyene kadar. Tanrım, onun herhangi bir yerine dokunmasına izin vermek çok iyi hissettiriyordu ve ona yakından dokunduğunda daha da iyi hissettiriyordu.

Çok geçmeden de yaptı.

"Şimdi, Ty," diye mırıldandı ve küçük, kaygan ellerinin kalçalarının üzerinde kaydığını ve ardından parmaklarının daha derine, yarığına doğru kaydığını hissetti.

Tanrım, bunu benim kadar .

Ama kendine engel olamıyor gibiydi.

Ty duruşunu genişletti ve bir kez daha içeri girmesine izin verdi, kaygan parmakları gül goncasını buldu ve sonra zorlanmadan onu ihlal etti.

"*Tanrılar, Leydim,*" diye inledi usulca, kadın daha derine kayarken ve parmağının ucu derinlerdeki özel bir noktaya sürtünürken. "Bana istediğini yapabilirsin, ama beni oraya sürtmeye devam edersen, beni yağlarken senin için harcamayacağıma söz veremem."

"Harcamak mı? Gelmek mi demek istiyorsun? Orgazm mı?" Sesi şaşırmış gibiydi.

"Evet, Leydim." Ty başını salladı ve ona baktı. Kadın bir elini adamın bacaklarının arasına koymuş, diğer elini de kalçasına dayamış, ona dokunuyordu.

"Ama... Sana henüz dokunmadım bile. En azından bu sefer, yağla değil."

Serbestçe precum sızdıran gergin shaftına bakarken gözleri genişti.

"Yapmak zorunda değilsin," dedi Ty ona boğuk bir sesle. "İçimdeki o noktayı ovmaya devam edersen boşalacağım. Yapmayacağım..." Bir an için dişlerini sıktı, meraklı bir parmak ucuyla bahsettiği noktayı ovuştururken duyduğu zevki bastırmaya çalıştı. "Buna engel olamayacağım," diye bitirdi sonunda.

"Şey..." Ellina ona baktı, kutsal mavi gözleri aynı anda hem ciddi hem de şehvet doluydu. "Gelmek *istiyor* musun, Ty? Seni boşaltmamı ister misin?"

"Benden ne yapmamı *isterseniz* onu yapmak istiyorum," dedi ona dürüstçe, hiçbir şey saklamadan. "Size istediğinizi vermek istiyorum leydim. Eğer istediğiniz şey sizin için harcadığımı görmekse, o zaman harcamaya hazırım."

"Niyetim hiç de bu değildi," diye fısıldadı Ellina. "Ama... seni harcarken görmek istiyorum. Ben... Daha önce bir erkeğin boşaldığını hiç görmemiştim," diye itiraf etti usulca.

Ty ona, "O zaman sizin için geleceğim leydim, eğer isterseniz," dedi. "Sadece içimdeki o noktayı ovmaya devam et. Beni yağlamaya devam et."

"Pekâlâ." Tekrar ovmaya başladı ama bunu yaparken diğer eli adamın beline dolandı ve hafifçe şaftını okşadı. "Seni burada da yağlamam gerekiyor, biliyorsun," dedi bunu yaparken. "Bunu sen... ben seni boşaltırken yapmamın bir sakıncası var mı?"

Ty bu çifte zevk karşısında ürperdi ama çekilmedi.

"İsteddiğiniz bu mu leydim?" diye sordu kısık sesle. "Ben harcarken şaftımı okşamak senin için bir zevk mi?"

"Evet. Evet, sanırım öyle." Ellina'nın sesi biraz şaşkındı, sanki ne yaptığına tam olarak inanamıyormuş gibiydi.

Bu ikimizi de yapar, diye düşündü Ty. Bunu yaptığına inanamıyordu - burada durduğuna, kışını ve aletini ona sunduğuna inanamıyordu.

asla böyle bir şey yapmayacağına dair kendine yemin etmişken bir dişi. Ve yine de Ellina'nın onu bu şekilde keşfetmesine izin vermek *doğru* geldi. Ona dokunmasına ve boşalmasına izin vermek doğrudu.

Sadece merak ediyor, dedi kendi kendine. *O bir bakire ve daha önce hiç erkek aleti görmemiş ya da dokunmamıştı.* Yine de şaftını sıkıca yukarı ve aşağı okşarken içindeki o yeri ne kadar ustaca ovuşturduğundan bunu kesinlikle söyleyemezsiniz.

"Tanrılar, Leydim-çok yakınım! Çok yakınım," *diye* homurdandı, elleri iki yanında kenetlenmişti ve tüm vücudu ihtiyaçla gerilmişti.

Onun sözlerine karşılık olarak Ellina, diğer ince, küçük eli şaftın kalın tabanının etrafında dolanırken ve yavaşça yukarı doğru geniş, genişleyen başa doğru hareket ederken bile içindeki noktaya daha sert ovuşturdu.

Ty duruşunu daha da genişletti. Tanrım, boşalacaktı... çok sert boşalacaktı!

Hanımefendi! Neredeyse tutarsızca düşündü. *Sahibem, ben **seninim!***

Aleti aniden daha da sertleşti, kadının elinde zonklamaya başladı ve sonra alçak bir iniltiyle tohumunu dökmeye başladı, kadın onu okşayıp sağarken kremi beyaz madde fişkırlarak ayaklarının dibine indi.

"Aman..." Ellina onun fişkirtmesini izlerken sesinin tonu dehşete düşmüş gibiydi. "Ben... bu kadarını hiç beklemiyordum," diye mırıldandı adam sonunda bitirdiğinde. "Ve... ve hâlâ sertleşmişsin!"

Ty ona boğuk bir sesle "Akraba savaşçılar çoklu orgazmiktir," dedi. Yoğun orgazm yüzünden bacakları güçsüzleşmişti ama ayakta kalmaya devam etti. Eğer tekrar boşalmasını isterse, emrettiği sıklıkta boşalacaktı.

Ama Ellina onun rahatlamasına ve hayal kırıklığına uğramasına rağmen sonunda geri çekildi. "Çok güzel bir törendi Ty," dedi yumuşak bir sesle, başını kaldırıp ona bakarak.

"Seni bu kadar... bu kadar iyi yıkamama izin verdiğin için teşekkür ederim."

"Elbette, Majesteleri," diye karşılık verdi Ty, resmiyete geri dönmeye çalışarak - en azından biraz.

Şimdi boşaldığı için kafası biraz dağılmıştı ve boyun eğmeye ne kadar istekli olduğunu merak ediyordu. Kendi kendine, bir tür şehvet sersemliğine düştüğünü söyledi. Kendini bu kadar özgürce, bu kadar açık bir şekilde vermesinin nedeni buydu. Bunun değişmiş DNA'sıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Öyle mi?

Kendisine karşı dürüst olmak gerekirse, Ty bunu bilmiyordu. Ve umurunda olup olmadığını da merak etmeye başlamıştı.

OceanofPDF.com

On Sekizinci Bölüm

Kuruyan çarşafıya sarınıp dairelerine geri dönerlerken Ellina biraz sersemlemiş hissediyordu.

Bunu gerçekten yapmış mıydı? Gerçekten de az önce korumasının içine girip onu okşamış ve onun tohumlarını ayaklarının dibinde yere dökmesini izlemiş miydi?

Görünüşe göre varmış.

Bana ne oldu böyle? diye merak etti. *Bunu neden yaptım?*

Çünkü Alçakgönüllülük Ritüeli'ni gerçekte gerekenden *çok* daha kapsamlı bir şekilde yerine getirmişti.

Belki de bunu yapmamalıydım, diye düşündü Ty'a bir bakış atarak.

Belki de de üzgündür.

Bunu söylemek imkânsızdı. Büyük savaşçının yüzü tamamen donuktu, odasına giden özel tünelde yürürlerken gözleri tetikteydi.

Yaşam alanına geri döndüklerinde ve kapı arkalarından güvenli bir şekilde kilitlendiğinde, Ellina yaptığı şeyi neden yaptığını ya da bunu yapmaktan neden zevk aldığını anlamaya daha yakın değildi.

Ya da Ty'ın bu ne hissettiğini.

Onu bilmem ama bu beni ürpertti, diye itiraf etti kendi kendine. *Ona bu şekilde dokunmak, boşalmasını sağlamak. O kadar büyük ve güçlü ki, tek eliyle beni ikiye bölebilirdi. Yine de kendini bana verdi. Neden acaba?*

Peki neden bu kadar hoşuna gitmişti? Neden göğüslerinin uçlarını ve bacaklarının arasındaki noktayı bu kadar zonklatmış ve ağrıtmıştı? Mantıklı gelmiyordu. Isı Döngüsü başlamış olamazdı, çünkü hiç acı yoktu.

dahil. Söndürmek için her şeyi yapabileceği kadar korkunç bir ihtiyaç hissi yoktu. Bunun yerine... zevk vericiydi. Kendisini sıcak hissetmesine ve her tarafının kızarmasına neden oldu - şimdi bile karıncalanmanın olduğu noktalarda hassaslaşmıştı.

Ellina kaşlarını çattı. Bu çok garipti. Hennessy'nin daha önce açıkça belirttiği gibi, zevk veren hiçbir parçası olmadığı için -sadece cinsel arzu ve tatmin için olan üçüncü bir göğsü ya da ikinci bir kutsal ağzı olmadığı için- herhangi bir zevk alması mantıklı değildi.

"Sorun nedir ? Dalgın görünüyorsunuz."

Ty'ın derin sesi şaşkın düşüncelerini böldü ve Ellina orada, kanepenin önünde durduğunu fark etti, hala kurutma çarşafına sarılıydı ve büyülenmiş gibi şöminedeki çatırdayan alevlere bakıyordu.

"Öyle mi?" Başını kaldırıp ona baktı. "Bağışlayın beni. Ben sadece... düşünüyordum." "Ne hakkında? Ciddi görünüyor." Ty kanepeye oturdu ve yanına oturdu. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Ellina hayır demek için ağzını açtı, hayır demedi - gizli düşüncelerini özel tutmak onun alışkanlığıydı. Ama bu geçmişte kalmıştı çünkü bunları anlatabileceği güvenilebileceği kimsesi yoktu, diye düşündü. Belki Ty'ın yardımıyla kendisine neler olduğunu ve Alçakgönüllülük Ayini sırasında aralarında neler geçtiğini anlayabilirdi.

"Şey..." Onun yanına yerleşti, nasıl başlayacağını düşünmeye çalışıyordu. "Sanırım... Sanırım az önce ne yaptığımızı düşünüyorum," diye itiraf etti. "Sana ne yaptığımı. Ve bunu *neden* yaptığımı merak ediyorum."

Bir kaşını kaldırdı.

"Bir ritüel gerçekleştirdiğinizi sanıyordum."

"Öyleydim, ama..." Ellina onun kendisine kızmayacağını umarak dudağını ısırdı. "Ama, şey... Ben bir nevi ... ritüelini olduğundan kesinlikle daha ileri götürdüm."

gerekli," diye itiraf etti sonunda. Hızla ona baktı. "Bu seni üzüyor mu?"

Ty onu rahatlatmak için sadece omuz silkti.

"İstedığınız kadar ileri gittiniz, ihtiyacınız olduğu kadar, Leydim," diye gürledi. "Bana ihtiyaç duyduğunuz her şekilde size hizmet etmekten memnuniyet duydum."

"Yani bana kızgın değil misin?" diye sordu, Ty'ın bunu söylediğini duymak istiyordu. Ty kaşlarını çatı.

"Sanırım öyle *olmalıyım*," diye itiraf etti sonunda. "İlişkimizin bir noktada fiziksel bir boyuta taşınabileceğinden endişe ediyordum."

"Endişeli misin?" Ellina kaşlarını çatı. "Bu seni neden endişelendirsin ki?"

"Çünkü..." İç çekti ve bir elini hâlâ nemli olan saçlarında gezdirdi. "Benim bir geçmişim var..." Alnı kırıştı, sanki bunu nasıl ifade edeceğini düşünmeye çalışıyordu. "Kadınları, özellikle de iktidar sahibi kadınları memnun etme ve onlara hizmet etme isteği. Bunun için doğup büyüdüğümü söyleyebilirsiniz."

"Öyle miydin?" Ellina büyülenmişti. "Tüm Kindred'lar böyle mi yetiştiriliyor?"

"Bir dereceye kadar." Kaşlarını çatı. "Hepimiz doğuştan dişileri memnun etme ve koruma arzusuna sahibiz. Sadece benim içgüdülerim... bu alanda özel olarak bilenmiş durumda." Boğazını temizledi. "Size hizmet etme ve boyun eğme arzumun muhtemelen olması gerekenden daha yoğun olduğunu söyleyelim, özellikle de konumlarımızı göz önünde bulundurursak."

Ellina ona daha fazla soru sormak istedi ama o soramadan adam devam etti.

"Ama ben *senin* aklından geçenler hakkında konuşmak istemiştım küçüğüm," diye hatırlattı ona. "Benim aklımdakileri değil. Öyleyse devam et, yüzünde o şaşkın ifadeyle ateşe bakmana neden olan şey nedir?"

"Şey..." Ellina içini çekti ve gözlerini bir anlığına döndükleri alevlerden ayırdı. "Sadece neden yaptığımı merak ediyordum... ne yaptığımı," diye itiraf etti sonunda. "Ve neden... neden bundan zevk aldığımı," diye bitirdi, neredeyse fısıltıyla.

Ona bir kaşını kaldırdı.

"Demek beni boşaltmak hoşuna gitti, öyle mi?" diye gürledi.

Ellina yanaklarının kızardığını hissetti ama büyük Kindred'e karşı tamamen dürüst olmaya kararlı bir şekilde başını salladı.

"Öyle hissettim," dedi usulca. "Ama kendimi güçlü hissettim anlamında değil, gerçi hissettim de," diye itiraf etti. "Çok büyük ve güçlüsün ama yine de vücudunu kontrol etmeme izin verdin. Seni *boşaltmama* izin verdin. Bu... çok baş döndürücü bir deneyimdi."

"Benim için de, seni temin ederim, küçüğüm," diye mırıldandı Ty. "Ama söyle bana, bana dokunmaktan ve beni almaktan başka ne şekilde zevk aldın?" diye sordu.

Ellina bunu nasıl tarif edeceğini düşünmeye çalıştı.

"Ben... karıncalanma hissettim," dedi sonunda ona. "Sana dokunduğumda gerçek fiziksel zevk karıncalanmaları gibi... seni boşalttığımda."

"Bu neden şaşırtıcı?" Ty kaşlarını çatarak sordu. "Zevk vermek de almak kadar yoğun bir şekilde zevk verici olabilir - en azından benim deneyimlerime göre. Örneğin, bir dişinin tadına baktığımda-"

"Tadım mı?" Ellina kaşlarını çatarak onun sözünü kesti.

Ateşin altın ışıltısında gözleri yarı kapalı kaldı.

"Onun önünde dizlerimin üzerine çöktüğümde, yumuşak küçük amını dilimle yalayarak açtığımda," diye açıkladı alçak sesle. "Onun tatlı klitorisini yıkarken ve sularını tatmak için bal kuyusunun derinliklerine dalarken, şey... bu benim şaftımı neredeyse her şeyden daha sert hale getiriyor."

"Sen... bunu kadınlarla mı yapıyorsun?" Ellina nefesinin boğazında düğümlendiğini hissetti ve göğüslerinin ucundaki ve bacaklarının arasındaki o garip karıncalanma yeniden başladı.

"Şey, uzun zamandır yapmadım," diye itiraf etti Ty. "Ama yaptığım zaman, *tanrılar...*" Başını salladı, solgun gözleri ateş ışığında uzaklara dalmıştı, sanki son derece zevkli bir şey hatırlıyormuş gibiydi.

"Sen... gerçekten hoşuna gitti mi? Karıncalanmanı mı sağlıyor?" Ellina sordu.

Başını salladı. "Karıncalanmaktan fazlasını yaparım, ufaklık. Bazen sadece dilimde bir dişinin sularının tadı ve kulaklarımda onun inlemelerinin sesi ile boşalıyorum. Kimse bana dokunmadan bile zevk almak *o kadar* yoğun ki."

Ellina onun tohumunun şaftının geniş başından fışkıran erotik görüntüsünü düşündü ve kendi gizli bölgelerindeki karıncalanmanın arttığını hissetti.

"Bu... inanılmaz," diye mırıldandı sonunda. "Bu şekilde olabileceğini bilmiyordum."

"Artık biliyorsun," diye işaret etti. "Az önce bana dokunmanın ve beni boşaltmanın seni zevkten 'karıncalandırdığını' itiraf ettin."

"Ama mesele de bu zaten," diye itiraz etti Ellina. "Zevkten karıncalanmamalıyım. Hiçbir şekilde zevk alamamalıyım."

"Ne?" Ty ona şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Neden olmasın? Bir Potentate'in zevk alması yasak mı?"

"Şey, hayır-bildiğim kadarıyla değil," dedi Ellina. "Sadece... bunun için doğru parçalara sahip değilim, anlıyor musun?" Büyük Kindred'e eksikliklerinden bahsederken yüzü kızardı ama kendine onun mutasyonunu zaten bildiğini hatırlattı - onu çıplak görmüş ve iğrenmemişti.

Ty ona bir aşağı bir yukarı baktı, açıkça kafası karışmıştı.

"Bana bütün doğru parçalara sahipmişsin gibi geliyor," dedi sonunda. "Neden onlardan zevk almayasın ki?"

"Hayır, hayır..." Ellina kaşlarını çattı. "Anlamıyorsunuz. Benim üçüncü bir göğsüm yok," diye açıkladı. "*Ya da* ikinci bir kutsal ağızım-her ikisi de sadece zevk için."

"Öyle mi?" Ty hâlâ şaşkın görünüyordu. "Bağışlayın beni, Chorkay anatomisi hakkında pek bir şey bilmiyorum," diye itiraf etti.

Ellina ona, "İşte böyle," diye talimat verdi. "Bir Chorkay kadınının iki dış memesi çocuk emzirmek içindir. İç göğüsler -üçüncüsü- sadece zevk içindir. Çünkü meme ucu süt vermez - sadece..." Konuşurken yanaklarının ısındığını hissetti. "Bir erkek dokunduğunda ya da yaladığında," diye aceleyle bitirdi."

Ty kaşlarını kaldırdı.

"Ve sanırım ikinci kutsal ağız - bir Chorkay dişisinin göbeğinin hemen altında bulunan - da sadece zevk içindir?"

"Aynen öyle." Ellina başını salladı. "İlk ya da birincil kutsal ağız gibi rahme açılan gizli bir girişi yoktur, bu yüzden bir erkeğin onu dövüp açmasına gerek yoktur. Sadece cinsel zevk içindir. Bu yüzden bir şaft girdiğinde acı vermez ve bir erkek gebe kalma korkusu olmadan tohumunu istediği sıklıkta oraya dökebilir. Ayrıca..." Dudağını ısırды, bir an için utançtan biraz kıpırdandı.

"Ayrıca ne? Devam et Ellina," diye yumuşak bir sesle sordu Ty. "Utanma, anlat bana."

"Ayrıca ikinci kutsal ağzın zevk düğmesi çok belirgin ve... ve hassas," demeyi başardı sonunda. "Dokunulduğunda yoğun zevk verir."

"Birincil kutsal ağzın klitorisi olmadığını mı söylüyorsunuz? Zevk düğmesi yok mu?" Ty kaşlarını çatarak sordu.

"Hayır, bir tane var," diye onu temin etti Ellina. "Sadece zevk vermek için çok küçük, hepsi bu. Çünkü birincil kutsal ağız sadece üremek içindir." İcini çekti. "Bazıları bu yüzden benim gibi Kutsal Mavi ten rengine sahip dişilerin de sadece tek bir kutsal ağız olduğunu söyler; üremek için olan. Çünkü bir varis üretme ihtiyacı, Potentate'in eşinin tohumunu ikinci bir kutsal ağızda harcayamayacağı kadar büyüktür." Mutsuzca omuz silkti. "Ve bu yüzden hiç yok."

Ty şüpheli görünüyordu.

"Yani üçüncü bir göğsünüz ve ikinci bir kutsal ağzınız olmadığı için hiçbir zaman cinsel zevk alamayacağınızı mı düşünüyorsunuz?"

"Yapamayacağımı biliyorum," diye güvence verdi Ellina. "Hennessy'nin onu eşim olarak kabul edersem beni aldatmasına aldırmayacağımı düşünmesinin bir nedeni de buydu," diye ekledi. "Çünkü onun deyimiyle, zaten üremekten zevk almak için 'doğru parçalara' sahip değilim." Başını öne eğdi. "En azından o konuda haklıydı. Bunu söylediği için tam bir pislik olsa bile."

"O küçük piçi şimdilik denklemin dışında bırakalım." Ty'nın sesinde tehlikeli bir hırıltı vardı, sanki Hennessy Tolland'ı düşünmek bile onu kızdırıyordu. "Ve elimizdeki soruyu ele alalım. Gerçekten de hiçbir şekilde cinsel zevk alamadığını mı düşünüyorsun?"

"Uygun ekipmanım yokken nasıl yapabilirim?" Ellina itiraz etti.

"Ekipmanınızın doğru olmadığını nereden çıkardınız?" diye karşı çıktı.

"İçinde

Kendi türümün kadınları, üçüncü bir göğüs ya da ikinci bir kutsal ağız yoktur, Ama cinsel hazzı mükemmel bir şekilde yaşayabiliyorlar. Sen neden farklı olarsın ki?"

"Şey... çünkü ben sizden tamamen farklı bir türüm," diye itiraz etti Ellina.

"Hepimizi Tanrıça yarattı," dedi Ty ona. "Biliyorum, biliyorum, Thufar'a inanıyorsun," diye devam etti. "Ama ben hepimizin onun çocukları olduğumuza inanıyorum." Kaşlarını çattı. "Farklı yaratılmış olanlarımız bile..."

Ellina, adamın kendisinden olduğu kadar ondan da bahsettiğine dair tuhaf bir hisse kapıldı. Ama yine de onun vardığı sonuçlara katılamıyordu.

"Deforme olmadığımı söylemeniz çok hoş - Chorkay standartlarına göre kesinlikle *öyle olsam* da," dedi. "Ama bu, halkım için cinsel hazzı yaşamak için gerekli donanımdan yoksun olduğum gerçeğini değiştirmiyor."

"O zaman bana dokunduğunda neden karıncalanıyorsun?" Ty karşı çıktı. "Ve dün gece dişlerimi sağarken neden beni o kadar hevesle öptün?"

Ellina yeniden kızardığını hissetti; yanakları ateş ışığında ısınıyordu. "Ben... bilmiyorum," diye itiraf etti. "Bu yüzden kafam karıştı. mantıklı."

"Sanırım öyle." Ty ona dikkatle baktı. "Leydim, küçük bir deney yapmama izin verir misiniz?"

"Deney mi? Ne demek istiyorsun?" Ellina belirsiz bir şekilde ona bakarak sordu.

"Sana göstermek benim için anlatmaktan daha kolay," dedi Ty. "Yine de itiraf etmeliyim ki bu sana dokunmamı gerektirebilir... oldukça yakından."

Ellina kalbinin çarpmaya başladığını ve sıcak kanın kulaklarına hücum ettiğini hissetti. "Yakınlaşmak mı?" diye sordu. "Nasıl... ne kadar yakın?"

"Biraz önce bana dokunduğundan daha yakın değil," diye söz verdi alçak, yumuşak bir sesle. Ateş ışığında, solgun gözleri bir kez daha yarı kapalı duruyordu. "Merak etme ufaklık, seni çiftleştirmeye çalışmayacağım," diye ekledi. "Ama izin verirsen sana bir şey kanıtlamak istiyorum."

Ellina ne söylemesi gerektiğini düşünerek derin bir nefes aldı. Ona, onun kendisine dokunduğundan daha yakın bir şekilde dokunmayacağını söylediğinde, bu pek de güven verici değildi. Ne de olsa şaftını okşarken parmaklarını onun *içine* sokmuştu. Bu, Kindred korumasıyla yaşamayı umduğundan çok daha samimiydi.

Ama bunu yapmak istiyorum, bana dokunmasına izin vermek istiyorum, diye fark etti ona bakarken. Ve ona güveniyorum, Ty'ın bana asla zarar vermeyeceğini biliyorum.

"Pekâlâ," dediğini duydu sonunda. "Hadi yapalım - senin deneyini deneyelim, Ty."

"Güzel." Ona gülümsedi, yavaş bir gülümsemeydi bu, kadının içinde garip şeyler yapıyor gibiydi. Sadece ona bakmak bile içinin ısınmasına ve erimesine neden oluyordu. "O zaman kucağıma tırman ufaklık ve başlayalım."

OceanofPDF.com

On Dokuzuncu Bölüm

Ellina bunu yaptığına inanamıyordu. Üzerinde hâlâ sadece göğüslerinin üzerinde düğümlenmiş uzun, ince bir çarşaf vardı. Çarşafın altında tamamen çıplaktı ve yine de büyük Kindred'ın kucağına tırmanıyordu - bir gece önce özünü tatmak için dişlerini sağarken yaptığı gibi ona sarılıyordu.

Onu öperken demek istiyorsun, diye fısıldadı kafasının içindeki suçlayıcı küçük ses. *Ve görünüşe göre şu anda bundan çok daha fazlasını yapmak üzeresin. Yapmamalısın, Ellina-bunun doğru olmadığını biliyorsun!*

Ama bir şekilde kendini durduramıyor gibiydi. Suçlayıcı küçük sesi itti ve Ty'ın kucağında rahat etti, kuruyan çarşafın hala onu mütevazı bir şekilde örttüğünden, hem göğüslerini hem de seksini gizlediğinden emin oldu.

"Şimdi o zaman," dedi Ty, kız yerine yerleştğinde. Kendi kurutma çarşafını ince kalçalarına sarmış, geniş ve kaslı göğsünü çıplak bırakmıştı.

"Şimdi o zaman," diye yineledi Ellina onun sözlerini. "Ne yapacağız?"

"Sadece bu." Ve adamın büyük eli Ellina'nın göğüslerini avuçlamak için kurutma kağıdı.

"Oh!" Ellina küçük bir nefes verdi, ancak onu daha sıkı kavradığında ve başparmakları meme uçlarının sert noktalarını bulup yavaşça daire çizmeye başladığında bile uzaklaşmak için hareket etmedi.

"Ah..." dedi tekrar ve bu kez sesi yarı iniltiden daha fazlaydı. Çünkü başparmaklarının nazik hareketi ona bir şeyler yapıyor gibiydi -Uçlarında hiç beklemediği garip, sıcak bir hazzı neden oldu.

daha önce göğüslerini. Meme uçları, adam onları daire içine aldıkça aniden daha da sertleşti ve zevk kıvılcımları daha da yoğunlaştı.

"Bunu hissediyor musun?" Ty ona bakarak mırıldandı. "Sana dokunduğumu hissediyor musun?"

"Evet," diye itiraf etti Ellina.

"Güzel." Başını salladı. "Peki iyi mi kötü mü hissettiriyor?" "İyi, sanırım," diye fısıldadı.

Bir kaşını kaldırdı. "Öyle
mi düşünüyorsun?"

Ellina kendi kendine, "Ben... Bunu söylemek zor... Kurutma kâğıdı araya girmişken bilmek zor, sanırım," dediğini duydu.

Büyük Kindred düşünceli bir şekilde başını salladı.

"Deneyimizin ten tene temasla daha doğru olacağı görülüyor. Katılıyor musunuz?"

Ellina zar zor konuşabiliyordu, bu yüzden sadece başını salladı.

"Çok iyi," diye mırıldandı Ty. "Belki de bunu biraz azaltmalıyız, sadece biraz?"

Konuşurken, kuruyan çarşafın üst kısmını gevşeyene kadar çekiştirdi. Ellina'nın kalbi göğsünde küt küt atmaya başladı ve bir an için ona tutunmak, alışkanlıkla yaptığı gibi kendini saklamak istedi. Sonra kendine Ty'ın onun güzel olduğunu düşündüğünü hatırlattı - onun halkının kadınlarının *hepsinin* üç değil iki göğsü vardı. Bu yüzden onu görmesine izin vermekte bir sakınca yoktu.

Güzel olduğumu düşünüyor, dedi kendi kendine, çarşafın üst kısmının kucağında birikmesine izin verirken, göğüslerini ateş ışığında ona gösterirken. *Görünüşümü beğeniyor.*

Ty'ın yarı kapalı gözlerindeki ifadeye bakılırsa, Ellina'nın kesinlikle hoşuna *gitmişti*. Ona aç bir adamın ziyafete baktığı gibi bakıyordu Ellina.

düşündüm. Ya da belki de özellikle güzel bir sanat eserine hayranlık duyan bir uzman gibi.

Yüzündeki ifade, kızın dik oturup çıplak göğüslerini ona doğru uzatacak kadar cesur olmasını sağladı.

"Hazırım, Ty," dedi, biraz soluk soluğa. "Artık... artık deneye devam edebilirsin."

"Mmm, yani yapabilirim," diye mırıldandı ve büyük, sıcak elleri onu tekrar avuçlamak için yukarı çıktı - bu sefer aralarında hiçbir şey yoktu.

Ellina, adam tekrar hassas tepe noktalarının etrafında dönmeye başladığında bir iniltiyi ısırdı. Adamın hafif ve alaycı dokunuşuyla içi zonklıyor gibiydi ama yine de meme uçlarından bacaklarının arasına doğru kıvılcım yağmurları gönderiyordu.

"Ah..." diye inledi usulca, adamın kucağında kayarak. "Neden bu kadar iyi hissettiriyor? Bu kadar karıncalı?"

"Belki de zevk alabildiğin içindir?" Ty, şehvetli ağzını kıvrımlı bir gülümsemenin en ufak ipucuyla önerdi.

"Belki..." Ellina nefes nefese itiraf etti. Onunla tamamen aynı fikirde olmak istemiyordu - onun haklılığını kanıtlamaktan vazgeçmesini istemiyordu.

Ty da deneyi durdurmak konusunda isteksiz görünüyordu.

"Size bunu daha fazla kanıtlayayım mı?" diye sordu, kaşlarını kaldırarak. "Bunu deneyimleyebildiğinizi kanıtlamak için size daha da fazla zevk vereyim mi Leydim?"

"Sanırım bu iyi bir fikir," diye fısıldadı Ellina başını sallayarak. "Devam et, Ty-ne yapmak istiyorsun?"

"Sadece bu." Öne doğru eğilerek dilini çıkardı ve kadının sağ göğsünün ağrıyan tepe noktasının etrafında yavaşça bir daire çizdi.

"Oh!" Ellina'nın nefesi kesildi, çünkü bu yepyeni bir duyguydu - son derece zevkli bir duygu. Yine durmasını istemedi.

"Hissettin mi?" Ty biraz geri çekilerek ona sordu. "Seni yaladığımda zevk hissettin mi?"

"Sanırım öyle." Ellina onun kucağında kıpırdandı. "Belki de tekrar yapsan iyi olur," diye önerdi. "Sadece... sadece emin olmak için."

"Elbette. Leydim ne isterse," diye mırıldandı Ty. Öne doğru eğilerek başını tekrar eğdi. Ancak bu kez, onu yalamak yerine, zonklayan meme ucunun tamamını sıcak ağzına çekti ve diliyle alay etmeye başladı.

"Oh! Oh, Ty!" Ellina inledi. Göğüslerini dışarı doğru bastırdığını, ona daha iyi erişim sağlamaya çalıştığını ve bir şekilde ellerinin daha fazlası için yalvarıyormuş gibi geniş omuzlarını bulduğunu fark etti.

Boğazının arkasından alçak bir mırıldanma sesi çıkardı ve sol meme ucuna geçti, onu emdi ve tıpkı sağdaki gibi onunla oynadı. Aynı anda, büyük eli yukarı çıktı ve diğer göğsünü kavradı, sanki ona aynı anda iki yerden zevk vermeye çalışıyormuş gibi meme ucunu hafifçe sıktı.

Bunda tamamen başarılı oldu. Ellina yerinde zor durduğunu fark etti, o kadar iyi hissettiriyordu ki! Adamın kucağında kıvranıyordu ve kendini belden aşağısı erimiş gibi hissediyordu.

"Oh," diye inledi ona karşı kıpırdanırken. "Oh, Ty..." Sonunda başını kaldırdı, gözleri şehvetle kararmıştı.

"Şimdi görüyor musunuz Leydim?" diye mırıldandı, hâlâ göğüslerini avuçluyordu. "Vücudunuzun nasıl mükemmel bir şekilde zevk alabildiğini görüyor musunuz?"

"Şey, görüyorum ki... her halükarda *göğüslerim* bunu yapabiliyor," diye yanıtladı Ellina nefes nefese. "Ama daha aşağısını hâlâ bilmiyorum."

Kaşlarını çattı.

"Hâlâ ikinci bir kutsal ağzın olmadığı için mi endişeleniyorsun?"

Ellina iç çekti.

"Orası zevk düğmesinin olduğu yer. Ve benim birincil kutsal ağzımda çok *küçük* bir tane var."

"İkinci bir kutsal ağzın olmayabilir ama zevk düğmen sana zevk veremezse çok şaşırırm," diye gürlledi Ty. Kuruyan çarşafını daha da aşağı çekmeye başladı ama sonra kendini durdurdu. "İzninizle mi leydim?" diye sordu resmen.

Ellina dudağını ısırdı. Bunu yapmaya gerçekten hazır mıydı? Gerçekten de her şeyini çıkarıp büyük Kindred'ın kucağına çırlçıplak oturacak mıydı?

Evet, karar verdi. Evet, yukarıda olduğu gibi aşağıda da zevk alıp alamayacağımı bilmeliyim. Ve Ty bunu öğrenmeme yardım edebilir.

"Pekâlâ," dedi yüksek sesle ve çarşafı kendisi çıkardı. Çarşafı kanepenin kenarına bıraktığında kendini Ty'ın kucağında çırlçıplak buldu.

"Mmm, küçüğüm," diye mırıldandı, solgun gözleri açlıkla vücudunun üzerinde geziniyordu. "Ne kadar muhteşem olduğun hakkında hiçbir fikrin yok!"

Ellina daha önce kendini hiç güzel bulmamıştı ama şimdi bulmaya başlamıştı. Solgun gözlerindeki arzu dolu bakış sadece onun içindi. Bu ona kendini olması gereken Tanrıça gibi hissettirdi - daha önce hiç olmadığı kadar ateşli ve arzulu hissettirdi.

"Teşekkür Ty," diye fısıldadı. "Ama, şey... deneye devam edecek misin?"

"Kesinlikle öyleyim, eğer kendini benim için biraz daha açarsan?"

Sözcükleri bir soruya dönüştürdü, bakışları kadının bacaklarının arasındaki tek kutsal ağza sabitlendi.

Ellina istemeye istemeye, ama biraz da endişeyle bacaklarını daha da araladı, bu da am dudaklarının açılmasına neden oldu. Serin bir esinti iç kıvrımlarını gıcıklıyor gibiydi ve biraz titredi.

"Sakin ol küçüğüm," diye mırıldandı Ty ve büyük, sıcak bir eli bacaklarının arasına girerek kutsal ağzını kavradı. "Seni çok nazikçe okşayacağım," dedi ona. "Önce ıslak olup olmadığını öğrenmek istiyorum."

Ellina dudağını ısırdı ve parmak uçlarından biri am dudaklarının arasından kayarak kaygan iç kıvrımlarını buldu. Bir tepki için yüzünü izleyen Ty, Ellina'nın daha önce onu yıkayıp yağladığında gül goncasını daire içine aldığı gibi, bal kuyusunun girişini daire içine aldı.

"Tanrım, çok ıslak," diye mırıldandı alçak sesle. Başını kaldırıp ona baktı. "Yumuşak küçük amcığın *sırılsıklam* olmuş, Ellina. En azından vücudunun diğer kadınlarinki gibi penetrasyona hazır olduğunu biliyoruz."

"Penetrasyon mu?" diye fısıldadı.

"Mmm-hmm. Bunun gibi..." O konuşurken iki uzun, güçlü parmak kadının girişine girdi ve amının derinliklerine kaydı.

"Oh!" Ellina alışık olmadığı bu his karşısında nefesini tuttu ve kıpırdandı. Biraz acımadı ama daha önce orada hiç bir şey olmamıştı, bu yüzden biraz garip hissettirdi.

"Her şey yolunda mı?" Ty ona yumuşakça sordu. "Parmaklarımla amının derinliklerine inmemde bir sakınca var mı, küçüğüm?"

"Ben... Sanırım öyle." Ellina adamın parmaklarının kendisini deldiği yere baktı. "Ben... Daha önce hiç oraya bir şey yaptırmamıştım," diye itiraf etti.

"Sorun değil," diye mırıldandı. "Canını yakmadığım ve iyi hissettirdiği sürece."

"Öyle," diye itiraf etti, adamın kucağında kıpırdanarak parmaklarının daha da derinlere girmesini sağladı. "Bu da garip hissettiriyor."

"Biraz daha derine uzanabilir miyim?" Ty sordu. "Bana bahsettiğin gizli odanın girişini hissetmek istiyorum - rahmine giden o odanın."

"Şey... Sanırım öyle." Ellina duruşunu daha da genişletti. "Bunu neden hissetmek istiyorsun?"

"Öyle işte," diye cevap verdi açıklanamaz bir şekilde. Ve sonra uzun parmaklarının içine doğru kaydığını ve içinde yüksek sesle inlemesine neden olan bir noktayı okşadığını hissetti.

"Ah!" diye soludu, derin, alışılmadık bir zevk onu doldurdu ve dışarıya doğru yayıldı. "Oh, Ty-o da ne? Ne yapıyorsun?"

"Sadece gizli odanın girişini okşuyorum," diye mırıldandı, hâlâ onun yüzünü izliyordu. "Bana söylediğin gibi sıkıca kenetlenmiş durumda, ama okşadıkça biraz gevşemeye başladığını hissedebiliyorum..."

"Bu... çok *derin* hissettiriyor," diye inledi Ellina. "Ve çok *iyi*."

"Düşündüğüm gibi," diye mırıldandı Ty. "Sevişme zamanı geldiğinde " ihtiyacın yok ufaklık, okşanmaya ve zevk almaya ihtiyacın var. Aslında... Sakıncası yoksa başka bir şey denemek istiyorum."

Ellina başka ne deneyebileceğinden emin değildi ama içinden akan zevki artıracaksa, buna fazlasıyla istekliydi.

"Evet," diye fısıldadı, adam içini okşamaya devam ederken kalçalarını biraz salladı. "Evet, lütfen, Ty- devam et."

"Teşekkür ederim leydim. Şimdi, daha belirgin bir zevk düğmesi olan ikinci bir kutsal ağzınız olmadığını söylediğiniz için endişeli görünüyordunuz," diye düşünceli bir şekilde mırıldandı. "Ama benim tecrübelerime göre, bir dişinin zevk düğmesinin küçük olması, ondan aldığı zevkin de küçük olduğu anlamına gelmez. Ve senin de tam *burada* mükemmel bir Tanrıça incin var gibi görünüyor."

Konuşurken diğer başparmağının pedini ıslak kıvrımlarına kaydırđı ve hafifçe okşamaya başladı.

"Oh! Oh Tanrılarım ve Tanrıçalarım! Ty!" Ellina, diğerlerinin toplamından daha güçlü bir zevk sarsıntısı için nefesini tuttu ve aniden içinden fırladı. "Oh!" Ty nazik, basit hareketi tekrarlarırken tekrar inledi. "Oh evet - tekrar yap!"

"Yapacağım, küçüğüm." Uzun parmakları onun içinde düzenli bir ritimle okşarken, zevk düğmesinin sıcak küçük tomurcuğunu daire içine almaya başladığında gözleri yine arzıyla yarı kapalıydı. "Yapacağım ve sen benim için boşalana kadar durmayacağım."

"Gelmek mi?" Ellina kekeledi. "Ben... bunun sadece erkekler için olduğunu sanıyordum?" Yumuşak bir şekilde güldü.

"Pekala, farklı olduğunu öğrenmek üzereşin. Şimdi rahatla ve kendini zevke bırak - rahatla ve seni boşaltmama izin ver, ufaklık."

Ellina başka bir şey yapamazdı. Burada, büyük Kindred'in kucağında çırılçıplak uzanmış, parmakları amının derinliklerindeydi ve Ty ona kendini o kadar iyi hissettiriyordu ki, buna dayanmakta zorlanıyordu.

"Oh!" diye inledi, kıvranıyor ve onun istilacı parmaklarına karşı eğiliyordu. "Oh Ty, durma, *durma!*"

"Sen boşalana kadar olmaz," diye söz verdi. "Zevkiniz benim için zirveye ulaşana kadar olmaz Leydim."

Ellina bu zevkin nasıl daha da yükselebileceğini bilmiyordu ama yine de bir şekilde yükselmişti. Sanki biri karnının içine gümüş bir tel sarmış ve hâlâ daha da sıkı sarıyormuş gibi hissediyordu. Eğer o tel koparsa... ne olacağını bilmiyordu ama bir şekilde kopmasını istiyordu, hem de çok istiyordu.

Ne yaptığını bilmeden öne doğru eğildi ve Ty'ın ağzını kendi ağzıyla yakaladı. Ty onun için isteyerek ağzını açtı ve dili dudaklarının arasından kayarak dişlerini buldu. Onun özünün tatlı, sıcak tadı ağzını doldurdu ve aynı zamanda, tıpkı onun söz verdiği gibi, sonunda zevkinin zirveye ulaştığını hissetti.

Sanki içinde bir patlama olmuştu - sanki karnındaki gümüş tel sonunda kopmuş ve tüm gerginliği öyle büyük bir zevk seliyle serbest bırakmıştı ki, bir an için gözlerinin önünde parlak ışıkların yanıp söndüğünü gördü.

"Oh!" diye nefesini tuttu, öpüşmeyi kesti ve boşalırken onun geniş, çıplak omuzlarını kavradı. "Oh, Ty, evet-evet!" Zevk spazmları onu sarsarken, iç kaslarının onun istilacı parmaklarının etrafında kenetlendiğini ve onu sıkıca kavradığını hissedebiliyordu.

"Bu iyi hissettiriyor mu, ufaklık?" Gözlerinin içine bakarken sesi alçak, şehvetli bir hırıltıydı. "O küçük tatlı amını okşadığımda ve seni boşalttığımda iyi hissediyor musun?"

"Evet!" Ellina neredeyse yeniden feryat ediyordu. "Oh Tanrım, evet, Ty-evet."

Ona karşı kıvrandı, içinde bir şeylerin açıldığını hissetti ve sadece bir an için parmakları amının içine daha da kayarak daha da derin bir zevk hissine neden oldu.

"Tanrılar, küçüğüm," diye hırladı kısık sesle. "İçinin açıldığını hissedebiliyorum. Keşke şu anda içinde benim dilim ya da sikim olsaydı, açılırken seni hissetseydim."

Sözleri, hepsi de bir öncekinden daha erotik görünen bir dizi zihinsel imgeyi harekete geçirdi. Ellina kendini onun altında, bacaklarını iki yana açmış, kalın shaftını gömmüş olarak gördü... tohumunu doğrudan onun gizli odasına fıskırtırken onu dövmüyor ama derinlemesine kayıyordu... onu alıyordu... ona sahip çıkıyordu... ikisini ömür boyu birbirine bağlıyordu...

Bir nefesle tekrar orgazm olduğunu hissetti; bu sefer daha derin bir orgazmdı, sanki içindeki bir şey onun dokunuşuna ezici bir ihtiyaç ve arzuyla karşılık veriyordu.

"Oh!" diye inledi, artık neredeyse kelimeleri söyleyemiyordu. "*Oh!*"

Devam edebilirdi, orgazm üstüne orgazm yaşayabilirdi, ama Ty aşırı yüklendiğini fark etmiş gibiydi. İkinci, daha derin spazm onu sarsmayı bitirdikten sonra, parmaklarını yavaşça geri çekti ve başparmağıyla klitorisini ovmayı bıraktı.

Ellina'nın başı adamın geniş omzuna düşerken, "Sakin ol küçüğüm," diye mırıldandı. Adamın iri ve sıcak elleri sırtını okşayıp onu yatıştırırken ve aldığı zevkin doruğundan aşağı indirirken Ellina nefes nefese kalmış, nefesini geri almaya çalışıyordu.

"Oh, Ty," diye fısıldadı nefes nefese, hâlâ nefese. "Oh, bu... bu *inanılmazdı.*"

"Sanırım deneyimiz başarılı oldu," diye mırıldandı. "Sana zevk alabileceğini söylemiştim Ellina."

"Haklıymışsın." Başını kaldırarak merakla ona baktı. "Buna inanamıyorum Ty, ama üçüncü bir göğüs ve ikinci bir kutsal ağız olmadan bile beni boşaltmayı başardın!"

"Hayır, *sen* gelebildin, ben sadece sana biraz yardım ettim." Ona tembel bir gülümseme verdi. "Ve ikimizin de bunu asla unutacağını sanmıyorum."

Ellina onunla aynı fikirde olmak istiyordu ama aniden üzerine derin bir yorgunluk çökmüştü. Hayatında hiç bu kadar güçlü bir zevk hissetmemişti ve şimdi derin bir halsizlik onu sürüklüyor, çaresizce esnemesine ve Ty'ın geniş göğsüne doğru sarkmasına neden oluyordu.

"Çok mu yoruldun ufaklık?" Sesi şefkatli ve eğlenceliydi. "Hadi, sanırım seni yatağa götürme zamanı geldi."

"Tamam... tamam," diye fısıldadı Ellina ve tekrar esnedi.

O geceye dair hatırladığı son şey, Ty'ın onu dikkatle uyku odasına götürmesi ve şefkatle yatağına yatırmasıydı.

"Tatlı rüyalar leydim," diye mırıldandı ve onun alnına bir öpücük kondurdu.

Ellina ona teşekkür etmek istedi ama kelimeler dudaklarından dökülemeden uyku onu ele geçirdi ve artık hiçbir şey bilmiyordu.

OceanofPDF.com

Yirminci Bölüm

"Peki bugünün gündeminde ne var? Umarım başka bir halka açık banyo değildir?" Ty ertesi gün onun dairesine girdiğinde sordu. "Yine de özel bir tane daha olsa fena olmazdı," diye ekledi daha düşük bir tonda, şehvetli ağzının köşeleri seğiriyordu.

"Oh, merhaba, Ty. Hayır, Alçakgönüllülük Ritüeli yılda bir kez yapılan bir etkinliktir."

Ellina onu kapıda karşıladı, biraz utangaç hissediyordu. O sabah bakanlarının imzalamasını istediği kâğıtlara ve bildirilere göstermesi gereken dikkatin sadece yarısını göstermişti. Bir önceki gecenin yoğun erotik olaylarını hatırlamakla meşgul olduğu için gerçekten konsantre olamamıştı.

Sonunda onları kovduktan sonra, güvenlik için yatak odasının kapısının dışında uyuyan ama Devlet işlerini yürütürken ona dairelerinin mahremiyetini sağlayan Ty ile yalnız vakit geçirmekte özgürdü. Sabahtan beri onunla konuşmak istiyordu... ama şimdi ne söyleyeceğinden tam olarak emin değildi.

Büyük Kindred onun kararsızlığını hissetmiş gibiydi.

"İyi misiniz leydim?" diye sordu daha resmi bir tonda. "Sizin için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Oh, hayır. Ben... Aklıma hiçbir şey gelmiyor." Tanrım, ona uzanmayı ve uzun, sıcak bir öpücük için onu aşağı çekmeyi nasıl da istiyordu! Ama bu uygun olmazdı, değil mi? Ne de olsa dün gece tek seferlik bir şey değil miydi?

Ellina emin değildi ama bu riski göze alabileceğini de düşünmüyordu. Ona uzanmamak için ellerini iki yanında kavuşturdu.

Ancak Lor böyle bir kısıtlama göstermedi. Küçük çiğneyici kafasından Kindred'ın geniş omzuna atladı ve onun kulağına mutlu bir şekilde gevezelik etti.

"Merhaba küçük dostum." Ty başını çevirdi ve minik tüylü yaratığa gülümsedi. Bir parmağını kaldırarak Lor'un kürkünü nazikçe okşadı.

"Sanırım senden hoşlanıyor." Ellina gülümsemekten kendini alamadı.

"Sanırım ben de ondan hoşlanıyorum." Ty'ın sesi kendi itirafına şaşırılmış gibiydi. "Yapabileceğimi düşünmemiştim. Arkadaşım Asher-"

"Evet, Büyükannemle beni taç giyme törenindeki suikast girişiminden kurtaran Kindred savaşçısı!" Ellina haykırdı.

"Evet, bu o." Ty başını salladı. "Her neyse, ona verilen chewchie söyleyebildiğim kadarıyla oldukça zorlayıcı. Ayrıca öyle görünüyor ki..." Kaşlarını çattı. "Bazı alanlarda onun üzerinde aşırı bir etkisi var gibi görünüyor."

Ellina kaşlarını çattı.

"Bazıları çiğneme oyuncaklarının kişiliklerimizin dışı vurumu olduğunu düşünüyor. Yani arkadaşınız güçlü bir kişiliğe sahipse, çiğnemesi de bunu yansıtıyor olabilir."

"Sanırım bunu anlayabiliyorum," dedi Ty düşünceli bir ifadeyle. "Belki de bu küçük adamı bu yüzden bu kadar çok seviyorum," diye ekledi, hâlâ omzunda mutlu bir şekilde oturan Lor'a başını sallayarak. "Çünkü o da senin gibi -sessiz ama gerektiğinde kararlı."

"Peki, teşekkür ederim." Ellina gülümsedi. "Biliyorsun," dedi utangaç bir ifadeyle, "çiğneme köpeklerimiz genellikle biz kendimiz yapamasak bile dürtülerimize göre hareket eder. Örneğin, iki chewchie'nin kavga ettiğini görürseniz, dış görünüşleri ne derse desin, bağlı oldukları kişilerin birbirlerine karşı pek de dostça hisler beslemediğinden emin olabilirsiniz."

"Dürtülerinle hareket ediyorlar, hmm?" Ty ona bir kaşını kaldırdı. "Bu sabah orada dikilmek yerine gelip bana sarılmak istediğin anlamına mı geliyor bu?" Aralarındaki resmi ve doğru mesafeyi işaret etti.

"Belki..." Ellina dudağını ısırıldı. "Dün gece olanlardan sonra... nerede durduğumuzdan emin değildim."

"Her zaman olduğumuz yerde duruyoruz," dedi Ty kararlı bir şekilde. "Siz Potentate'siniz ve ben de sizin korumanızım. Seni hayatım pahasına koruyacağım ve istediğin ya da arzuladığın her şekilde sana hizmet edeceğim."

"Ama ya arzuladığım şey... uygun değilse?" Ellina yumuşak bir sesle sordu. "Dün gece yaptığımız şey, Ty... bunu yapmamalıydık. Yapmamamız gerektiğini biliyorsun. Ve yine de... ve yine de bunu tekrar yapmak istiyorum," diye fısıldadı, ona bakarak. "Hepsini ve *daha fazlasını*."

Kaşlarını çattı.

"Ben de bunu istiyorum küçüğüm. Ama haklısın, bunu yapmamalıydık. Dünyadaki tüm bahaneleri uydurabilirim ama gerçek şu ki, kim olduğumuzu ve ne yapmamız ve yapmamamız gerektiğini düşünerek seninle yapmam gerekenden çok daha ileri gittim" diye ekledi.

Ellina, "Ben sadece... kendimi sana karşı çok *çekici* hissediyorum," diye itiraf etti. "Eğer senin de kendine ait bir çiğnemliğin olsaydı, neredeyse bizi çektiklerini düşünecektim."

Ty kaşlarını çattı. "Yani cinsel arzularınızı da etkileyebiliyorlar mı? Asher ve Lisa'dan sonra ben de öyle düşünmüştüm..." Boğazını temizledi. "Arkadaşımın evinde gördüklerimden sonra."

"Ah, evet." Ellina başını salladı. "Chewchie'ler duyguları emer ve yansıtırlar ve özellikle cinsel arzu söz konusu olduğunda onları büyütebilirler."

"Peki ya çiğnemeniz birlikte olduğunuz kişinin çiğnemesini sevmezse ne olur?"

Ellina titredi.

"Ugh! Lor'un çiğnemesini sevmediği biriyle çiftleşmeyi hayal bile edemiyorum! Bu sefil bir varoluş olurdu. Ve dürüst olmak gerekirse, en o chewchie'ye bağlı olan kişiden hoşlanacağımı sanmıyorum. Bu kendime karşı bölünmüş olmak gibi olurdu. İşe yaramazdı."

"Anlıyorum." Ty düşünceli bir ifadeyle Lor'a baktı. "Görünüşe göre bu küçük adamların sahipleri üzerinde büyük bir etkisi var."

"Öyle, ama bu yanlış bir kelime. Kimse kimsenin 'sahibi' değildir," diye düzeltti Ellina onu. "Bu bir ilişki - inanılmaz derecede yakın bir ilişki. Bir chewchie'ye sahip olmak... kalbinizin bir parçasının vücudunuzun dışında olması gibi bir şey." Başını iki yana salladı. "Bundan daha iyi açıklayamam."

Lor omzundan atlayıp Ellina'nın çenesinin altına sevgiyle sokulurken Ty, "Asher ve gelini Lisa çiğneme oyuncaklarından çok memnun görünüyorlar," dedi. "Aralarındaki bağı güçlendirmişe benziyor - en azından benim söyleyebildiğim kadarıyla."

"Evet, çünkü çiğnemeleri birbiriyle uyumlu bir çift!" Ellina haykırdı. Üzüntüyle iç çekti. "Keşke Lor da kendi eşini bulabilseydi ama bu asla olmayacak."

"Nedenmiş o? Bunun senin Potentate olmanla bir ilgisi var mı?" Ty sordu.

Başını iki yana salladı.

"Bu daha çok Lor'un nadir bir Kutsal Mavi chewchie olmasıyla ilgili," diye açıkladı. "Sadece kendi türünden başka biriyle çiftleşebilir ama onlar da neredeyse yok denecek kadar az. Şu anda, bildiğim tek diğer Kutsal Mavi çiğneme

Shel, büyükannemin çiğnemesi ve o *çok*
Lor ile çiftleşmek için çok yaşlı. O da ."

Ty kaşlarını çatı. "Madem bu kadar nadirler, şimdiye kadar nasıl ölmediler? Yani, Lor'la başka bir chewchie bulunamazsa, bu onların soyunun sonu anlamına gelmez mi?"

Lor onun başına hafifçe tünerken Ellina, "Şart değil," dedi. "Efsaneye göre bir Kutsal Mavi çiğneme, ancak ona sahip olmaya layık bir soylu veya kraliyet mensubu onu karşılamaya ve onunla bağ kurmaya hazır olduğunda yumurtadan çıkar. Yani..." Omuz silk. "İleride bir gün bir tane daha yumurtadan çıkacak. Umarım benim de Kutsal Mavi deriye sahip bir kızım olduğunda ve o da kendi çiğnemesine hazır olduğunda."

Ty, Lor'a sepmatik bir şekilde baktı.

"Yine de asla bir eş bulamayacak olması küçük adam için zor görünüyor. Sonunda eş olarak seçtiğin erkeğe ait olan çiğneyici ile otomatik olarak çiftleşeceğini sanıyordum."

Ellina bu fikre pek sevinmiş gibi görünmediğini düşündü, sanki doğru eş bulup yuva kurma fikri onu üzmüştü. Bu aptalcaydı, çünkü eninde sonunda -Isı Döngüsü başladığında- birleşmek için bir erkek seçmekten başka çaresi kalmayacaktı.

"Oh, hayır." Başını iki yana salladı. "Çiftleşmiş insanlar her zaman çiftleşmiş chewchie'lere sahip olmazlar - eşleşmiş bir çiftte sahip olmak aslında biraz nadirdir, bilirsiniz." İç çekti. "En fazla, eşim olarak seçeceğim kişinin Lor'un arkadaş olmak istediği bir chewchie'ye sahip olmasını umabilirim. Bu gerçekten de ikimiz için en iyi senaryo."

Ve uzanarak Lor'un yumuşak, tüylü kürkünü okşadı. Küçük arkadaşına ona zihinsel bir görüntü gönderdi - Kutsal Mavi kürklü dişi bir chewchie. Resme eşlik eden duygu, Ellina'nın neredeyse kalbini kırarak bir özlem ve umuttu.

"Özür dilerim Lor," diye gönderdi zihninden ona. "Ama ikimiz de bunun asla gerçekleşmeyeceğini biliyoruz."

Çünkü aniden başka bir Kutsal Mavi chewchie yumurtadan çıksa bile, Lor'un onunla çiftleşebilmesi için kendisinin eş olarak çağırabileceği bir erkekle eşleşmesi gerekirdi. Bir Potentate chewchie'sinin çiftleşmesi için başka bir yol yoktu. Ve uygun adaylar olarak görülen tüm soyluların zaten kendi chewchie'leri olduğu için, Lor'un bir eş bulma olasılığı hiç yoktu. Çünkü hiç kimsenin iki chewchie'si olamazdı - bu iki kalbe sahip olmak gibi bir şey olurdu.

Ancak Lor ısrar etti, görüntüyü daha da net bir şekilde gönderdi ve umut duygusu yoğunlaştı.

Ellina başını salladı.

"Hayır," diye mırıldandı ona. "Hayır, kendini kandırma canım. Bunun olamayacağını biliyorsun."

"Neyin biliyor musun?" Ty kaşlarını çatarak sordu.

"Ah, affet beni." Ellina içini çekti. "Sadece Lor, eşleşen chewchie çiftleri hakkındaki tüm konuşmalarımızı duyuyor ve bana tanışıp çiftleşmeyi umduğu dişi bir Kutsal Mavi chewchie'nin resimlerini gönderip duruyor. Tabii ki bu imkânsız." Lor'un kürkünü tekrar okşadı. "Üzgünüm Lor."

"Şey, eğer düşünüyorsa-" diye başladı Ty ama tam o sırada kapıya bir vuruş oldu ve dışarıdaki muhafız kafasını içeri uzattı.

"Bağışlayın Majesteleri," dedi Ellina'ya. "Ancak Thufar'ın Baş Rahibi bugün ilerleyen saatlerde Büyük Gezinti Yolu'nun düzenini görüşmek üzere burada."

Ellina iniltisini güçlkle bastırdı. Grand Promenade'in bugün olduğunu nasıl unutabilirdi? Tanrım, halkın karşısına çıkmaktan ne kadar yorulmuştu!

Yine de Baş Rahiple uğraşmaktan yorulduğu kadar yorulmamıştı.

Yine de onunla başka yapacak bir şey yoktu. Derin bir nefes alarak omuzlarını dikleştirdi ve çenesini kaldırdı.

"İçeri alın," dedi gardiyana.

OceanofPDF.com

Yirmi Birinci Bölüm

"Merhaba canım. Yani, Majesteleri." Lord Kikbax alçak sesle eğildi ve ayağa kalktığında gülümsüyordu. Sanki dün öğle yemeğindeki sahne hiç gibiydi, diye düşündü Ellina ekşiyerek. Belki de Başrahip, ona söz geçiremediği için, onu başka bir şekilde manipüle etmeye karar vermişti.

Bırakın denesin - şimdi tetikteydi. Ty'ın arkasında beliren, ona güç ve sessiz destek veren varlığından memnundu.

Kikbax'a başını sallayarak "Thufar'ın Baş Rahibi" diye mırıldandı. Bu, verebileceği en az ve en soğuk onaydı.

Lord Kikbax'ın gülümsemesi bir an için duraksadı ama sonra her zamankinden daha parlak ve neşeli bir şekilde geri geldi.

"Pekâlâ," dedi. "Umarım Ekselansları bugün iyidir. Grand Promenade'in bu gece olduğunu görünce, gelip sizi çevreleyecek adayların sırasını tartışmanın en iyisi olduğunu düşündüm - *hakkım* ve *görevim* olduğu gibi," diye ekledi vurgulayarak.

Ellina kaşlarını çattı.

"Adayların sırası mı?"

"Elbette," dedi Kikbax hızlıca. "Eş adayları." Ellina öfkesinin kaynamaya başladığını hissetti.

"Başrahip," dedi Lor başında öfkeyle gevezelik ederken ona ters ters bakarak. "Size daha önce de söylediğim gibi -aslında çok yakın bir zamanda- eşimi ben seçeceğim, siz değil."

"Tabii ki ! Evet, *evet-elbette* yapacaksın!" Kikbax yatıştırıcı bir şekilde haykırdı. "Bugün Büyük Gezinti Alanı'nda sergilenen adaylar sadece *gösteriş* için orada bulunuyorlar. Majesteleri durumun vehametini anlamalı - çiftleşmediğiniz ve çocuksuz olduğunuz sürece- krallık savunmasızdır. Bu durum sıradan halkı *tedirgin* ediyor, biliyorsunuz Ekselansları." Ona eriyen bir içtenlikle baktı. "En azından bir eş *düşünürlerse*, bu onları rahatlatacaktır."

Ellina kaşlarını çattı. Aynı fikirde olmamak isterdi ama Baş Rahip'in haklı olduğunu kabul etmekten de kendini . Kızgınlık Döngüsü başlayana kadar bir eş edinme zorunluluğu olmamasına rağmen, en azından gelecekteki muhtemel eşi olarak birkaç erkeği düşünüyor gibi görünmesi muhtemelen daha iyi olurdu. Tabii ki hiçbirini istemiyordu.

"Pekâlâ," dedi sonunda, düşündükten sonra. "Listede kimler var ve hangi sırayla yürümelerini istiyorsunuz?"

"Baron Hennessy Tolland var elbette," diye başladı Kikbax. "Ve evet, ilk tercihiniz olmadığını biliyorum," diye devam etti aceleyle, Ellina kaşlarını çatıp itiraz etmek için ağzını açtığı anda. "Ama tüm uygun soylular arasında teni Kutsal Mavi'ye en yakın olanı ve onu dahil etmek iyi *görünüyor*."

"Pekâlâ, onu benden mümkün olduğunca uzağa koyun," diye tersledi Ellina. "Derisinin rengi umurumda değil, onu yakınımda istemiyorum!"

Başrahip kaşlarını çattı.

"Ancak Majestelerinin de bildiği gibi, eşinizin ten rengi Kutsal Mavi'ye ne kadar yakınsa, sizin de Kutsal Mavi tenli bir varisiniz olma ihtimali o kadar yüksektir. Ayrıca asil kan da önemlidir; kan ne kadar asilse, varis sahibi olma ihtimaliniz de o kadar yüksek olur."

"Bunun doğru olduğunu sanmıyorum," diye itiraz etti Ellina. "Eski günlerde Thufar tarafından layık görüldükleri sürece halktan kişilerin bile eş olarak kabul edildiğini duymuştum."

Başrahip şok olmuş görünüyordu.

"Şüphesiz Majesteleri şaka yapıyor. *Halktan* biriyle çiftleşmek istemezsiniz. Ya da," ekledi Ty'a yan gözle bakarak, "İşsiz güçsüz biriyle."

"Hennessy Tolland yerine herhangi birini tercih ederim," diye tersledi Ellina. "Ve diğer soyluların hiçbiri daha iyi değil."

Baş Rahip, "Bu yine bir *optik* meselesi Majesteleri," dedi. "Etrafınızda neredeyse Kutsal Mavi tenli erkeklerin olması daha iyi *görünüyor*." Kaşlarını çattı. "Ayrıca, bahsettiğiniz 'eski zamanların' çok abartıldığına inanıyorum. Kimse avamdan birinin konsorsiyumda yer almasını istemez; bunun nasıl görüneceğini bir *düşünün*!"

Ellina onun daha çok nefret ettiği bir erkekle çiftleşmenin nasıl bir his olacağıyla ilgilendiğini düşündü ama bunu söylemedi.

"Pekâlâ," dedi kaşlarını çatarak. "Listeyi hazırlamaya devam edin. Grand Promenade'de yanımda başka kim yürüyecek?"

Kikbax, hepsi de Ellina'nın hiç hoşlanmadığı soylulardan oluşan ama görünüşe göre eş olmak için mükemmel adaylar olan bir isim listesi sıraladı.

Hiçbirine tahammül edemiyorum, diye hüznle fark etti. Uzak geçmişte, kendisini Potentate olarak hayal ettiğinde, bir şekilde sevdiği ya da en azından aktif olarak hoşlanmadığı bir adayın kendisine eş olarak bulunacağını da düşünmüştü. Ancak Baş Rahip konuştukça, böyle bir adamın var olmadığını, en azından bir soylunun olmadığını anladı. Kendisine bir eş bulmak için halktan birini mi araması gerekecekti?

Ama hiçbirini tanımazken bunu nasıl yapabilirim? diye düşündü Ellina, yarı umutsuzca. *Öylece insanların arasına karışıp kalabalığın içinden yakışıklı bir adam seçip onu yanımda olması için taçlandıramam. Yapabilir miyim?*

Aklına bir fikir geldi. Belki de Lor'un onu seçmesine izin vermeliydi - gelecekteki eşi kim olursa olsun.

Birden aklına, Ty'ın geniş omzuna atlayan küçük Kutsal Mavi Chewchie'sinin görüntüsü geldi.

Ama hayır, bu çok saçma, dedi Ellina kendine kararlılıkla. Eşi olarak asla kurt olmayan birini seçemezdi. Akraba olmayan biri, ona bir varis kazandırmak için çok önemli olduğu düşünülen masmavi tene sahip olamazdı. Ayrıca, akraba olmayan birinin damarlarında Chorkay soylularının kanının akmayacağını da söylemeye gerek yoktu.

"...yani beş aday Büyük Gezinti Yolu'nda önünüzde, diğer on aday da yürüyecek," dedi Başrahip ve Ellina onun bir süredir konuştuğunu ve söylediği hiçbir şeyi duymadığını fark etti. Tek kaşını kaldırarak, "Sorusu olan var mı?" diye sordu.

"Evet, bir sorum var," dedi Ty, onu çok rahatlatarak. "Bu erkeklerden herhangi biri savaş ya da koruyucu sanatlar konusunda eğitilmiş mi?"

Kikbax büyük Kindred'a boş bir bakış attı.

"Neden olsunlar ki? Onlar *soylu*," diye vurguladı. "Fiziksel meselelerle ilgilenmeleri gerekmiyor."

Ty öfkeyle, "Bu 'fiziksel meseleler' yeni Potentate'iniz için ölüm kalım anlamına gelebilir," dedi. "Şimdiden bir kez hayatına kastedildi ve biri onu *iki kez uyuşturmaya* çalıştı. Bu da demek oluyor ki etrafındaki erkeklerin kendilerini nasıl idare edeceklerini bilmeleri ve eğer ihtiyaç duyulursa Potentate'lerini korumaları gerekiyor."

"Sevgili Akraba'm, *elbette Tende*ki Tanrıça korunacak, sen de onun yanında olacaksın, değil mi?" Ellina, Kikbax'ın biraz fazla neşeli olduğunu düşündü. "Ama..." Kaşlarını çattı. "Birinin onu uyuşturmaya çalışması hakkında *ne* demiştin?"

Ty, "Tam olarak ne demek istediğimi söyledim-şarabında iki kez yabancı bir madde bulundu," diye homurdandı.

"Oh?" Başrahip şaşırmış görünüyordu. "Peki bu nasıl ortaya çıktı?"

"Bu önemli değil," diye tersledi Ty. "Mesele şu ki, birisi iki kez Majestelerini uyuşturmaya çalıştı ve şarabındaki madde etkisiz hale getirilmemiş olsaydı, ciddi şekilde hastalanabilir ya da iş göremez hale gelebilirdi." Kikbax'a ters ters baktı. "Ve şunu da eklemeliyim ki Baş Rahip, kadehinde uyuşturucu bulunduğu iki seferde de *siz de oradaydınız*."

Kikbax kendini toparladı, ağır yüz hatlarında derin bir kızgınlık ifadesi belirdi.

"Ne? *Beni*, Thufar'ın Baş Rahibini, Vekilharcımı zehirlemeye çalışmakla mı suçluyorsunuz? Hepimizin en alçakgönüllü ve hararetli bağlılığımızı borçlu olduğumuz Tende'ki Tanrıça'yı?" diye sordu, çiçek bozuğu yüzü öfkeden mosmor olmuştu.

"Ben öyle bir şey demedim," dedi Ty soğukkanlılıkla. "Sadece Potentate'in sürekli tehlike altında olduğunu ve büyük bir kalabalığın ortasında savunmasızken ve gerçek bir korumaya ihtiyaç duyarken bir grup işe yaramaz soylu züppenin etrafını sarması fikrinden hoşlanmadığımı belirtiyorum."

"Elbette kendi savaşçılarınızı adayların etrafında daha geniş bir halka oluşturacak şekilde yerleştirebilirsiniz," dedi Başrahip aynı soğukkanlılıkla. "Ancak halk Potentate'lerini görebilmeli ve onun bir eş seçmeye yakın olduğuna inanabilmeli. Bu onların zihinlerini rahatlatacak ve krallıkta barışın sağlanmasına yardımcı olacaktır."

" olacağım, Ty." Ellina bir elini Kindred'ının koluna koydu ve onun gerginlik ve öfkeyle dolup taşıtığını fark etti. "Sen yakınımda olduğun sürece, iyi olacağım," diye tekrarladı ona bakarak.

Başrahip ikisine de sert bir bakış attı ve sonunda başını salladı.

"Pekâlâ. İkinizle de bu gece geç saatlerde sarayın kapısında buluşacağım. Ana Koridor'a çıkmadan önce Büyük Gezinti Yolu için yürüyüş düzeninin son formalitelerini orada halledebiliriz. O zamana kadar iyi günler, Majesteleri."

Derin bir şekilde eğildi ama çiğnemesi Lor'a iğrenç bir şekilde tıslayınca büyük jesti biraz bozuldu.

Lor hırlayarak karşılık verdi ve Kikbax aceleyle kalkıp dairelerinden çıkmasaydı ikisi yumruk yumruğa gelebilirdi.

Ellina onun gidişini izlerken iç çekerek, *sanırım bunu atlatmaktan başka yapacak bir şey yok, diye* düşündü. *Etkinliği iptal edemem ki.*

Ama Grand Promenade'in ne kadar stresli ve tehlikeli olacağından haberi yoktu, yoksa farklı düşünebilirdi.

Bölüm Yirmi İki

Ty bir kez daha kendini hiç de hoşlanmadığı bir pozisyonda buldu. Bu kez sorun görünürlük değil, aralarına girmek üzere oldukları insan kalabalığıydı.

Şu anda o, Ellina, eşleri, muhafızlar ve çeşitli müzisyenler, dansçılar ve şarkıcılar uzun, altın saray kapısının arkasında dizilmiş . Ama birazdan tüm uzun alay geçit töreni şeklinde Ana Koridor'a -yeraltı krallığının tam ortasından geçen devasa caddeye- doğru yürüyecekti.

Ve Ty'ın söyleyebildiği kadarıyla, tüm şehirdeki her vatandaşın yanı sıra yeni Potentate'i görmeye gelen binlerce ziyaretçi de orada olacak, yol boyunca sıralanacak ve tezahürat yapacaktı.

Kindred muhafızlarının yanı sıra eğitmekte olduğu yeni Chorkay muhafız lejyonunu da Ellina'nın yürüyeceği merkezi mevzinin çevresine yerleştirmişti. Ama Ellina ile eğitilmiş savaşçıların temel güvenliği arasında, hepsi saray balosuna gider gibi giyinmiş ve çoğu Ellina'dan daha fazla makyaj yapmış bir grup işe yaramaz asilzadenin olması hoşuna gitmemişti.

Elbette, Potentate kendi sevdiğinden çok daha fazlasını giyiyordu -Ty onun hazırlanırken kraliyet stilistiyle tartıştığını duymuştu.

Ellina, "Beni bir karnaval sanatçısı ya da müstehcen bir sahne oyuncusu gibi gösterdiniz," diye itiraz etti. "Bu ben değilim!"

"İnsanlar yüz hatlarınızı seçebilmeli ve sizi Grand Promenade'deki diğerlerinden ayırt edebilmeli, Majesteleri," dedi stilist

karşılık vermişti. "Bazıları o kadar geride duracak ki sizi zar zor görebilecekler - bir etki yaratmak için öne çıkmanız gerekecek."

Sonunda stilist günü kazanmıştı, ancak Ellina hâlâ yüzüne uygulanan kozmetik miktarından memnun değildi, Ty bunu biliyordu.

Her ne kadar Ellina'yı stilistin ona sürdüğü şeyler olmadan da beğeniyor olsa da Ty, Chorkay kadının mükemmel bir iş çıkardığını içten içe kabul etmek zorundaydı. Ellina'nın narin yüz hatlarını vurgulamış ve Kutsal Mavi tenini neredeyse parlıyor gibi görünmesini sağlayan altın bir tozla öne çıkarmıştı. Üçüncü gözü aynı altın tozundan daha kalın bir katmanla vurgulanarak hem gizemli hem de sezgisel bir görünüme kavuşturulmuştu ve dudakları küçük beyaz dişlerini çerçeveleyen çilek kırmızısıydı.

Gülümsediğinde, onu gören her erkeğin gözlerini kamaştıracağı kesindir, diye düşündü Ty. Onunla hiçbir şey yapmak istemedikleri çok açık olan aptal soylular hariç.

Her biri seçilmiş konsorsiyum gibi görünmek için Ellina'ya mümkün olduğunca yaklaştırmaya çalışırken, aynı zamanda ona dokunmak zorunda kalmamak için dikkatli bir mesafeyi koruyorlardı.

Bunca yıldır kendini ucube gibi hissetmesine şaşmamalı, diye düşündü Ty öfkeyle, mavi tenli bir soylunun yanlılıkla Ellina'nın koluna dokunuşunu izlerken. Erkek, Ellina'ya dokunarak gizemli bir mikrop ya da hastalık kapacakmış gibi elini gizlice süslü altın brokar pantolonunun yan tarafına silmeden önce tiksintiyle titreyerek geri çekildi.

Ellina bunu fark etmemiş gibi görünse de Ty onun çenesinin sıkıştığını ve omurgasının sertleştiğini gördü ve bu küçük alışverişin her ayrıntısını gördüğünü anladı.

Kendini bu kadar çirkin hissetmesine şaşmamalı diye düşündü, daha da sinirlenerek. Bu erkeklerin nesi vardı ki zaten? Ellina *çok güzeldi*. İçlerinden herhangi biri ona sahip olduğu için şanslı olurdu ama yine de

sanki nadir görülen ama son derece bulaşıcı bir hastalığı varmış gibi davranıyorlardı, sanki ona bakmak bile iğrençti.

Ve tüm bunlar, onların tam olarak mükemmeliyet anlayışına uymadığı için - çünkü onlardan biraz farklı, diye düşündü Ty, ona dokunduktan sonra elini silen kişiye ters ters bakarak. Asilzade de kibirli bir şekilde ters ters baktı ve ardından küçük, elde taşınan bir görüntüleyicide görüntüsünü kontrol ederek makyajının tazelenmesi gerekmediğinden emin oldu.

Ve elbette farklılıkları Ellina'nın suçu değildi. Chorkay'ın yaptığı gibi, nesiller boyunca belirli bir özellik için yetiştirirseniz, bunun yansımaları olması kaçınılmazdı.

Ty onun için derin duygular besliyordu - belki de kendi DNA'sıyla da oynandığı için. Bir bakıma, her ikisi de genetik deneylerin ürünüydü - her ikisi de daha doğmadan önce iradeleri dışında değiştirilmişti.

O anda kısa bir itiş kakış oldu ve soyluların çığneme köpeklerinden ikisi birbirinin üzerine atlayıp tırmalamaya ve miyavlamaya başladı. Sesler yükseldi ve isimler söylendi, Ty'a küçük, aptal çocuklar arasındaki bir okul bahçesi kavgasından başka bir şey hatırlatmıyordu.

Chewchie'ler birbirinden ayrılırken ve öfkeli soylular birbirlerinden ayrılıp aralarına biraz mesafe koyarken başını salladı. Ellina, Isı Döngüsü kendisine geldiğinde ve bu aptallardan birini eşi olarak seçmek zorunda kaldığında ne yapacaktı?

Sığ, aptal soylulardan birini seçme düşüncesi -aslında *herhangi bir* erkeği eş olarak seçmesi- Ty'ın boğazının arkasında alçak bir hırıltının yükselmesine neden oldu. Toplanan erkeklerden tek biri bile ona layık değildi. Tek bir tanesi bile onu korumak ve kollamak için hayatını riske atmazdı. Ve hepsi o kadar bencil ve benmerkezciydi ki, hiçbirinin onun saltanatını desteklemek ve Helios Beta'yı yönetmesine yardımcı olmak için çalışmayacağından emindi.

Bütün bir gezegeni barış ve refah içinde bir arada tutabilmek için ne kadar güçlü olması gerekirdi! Eşi olarak seçilecek kadar şanslı olan her kimse, onun sırtını yaslayabileceği bir güç siperi olmalı, bazen özel hayatında zayıf olmasına izin vermeli ve sonra onu desteklemeli ve toplum içinde otoritesine saygı göstermeliydi.

Ty, soyluların hiçbirinin onun için bunu yapmayacağını düşündü. Muhtemelen Hennessy Tolland piçinin önerdiği gibi yapmak isteyeceklerdi - kumar oynarken, fahişelik yaparken, oyun oynarken ve sadece ara sıra Devlet Ziyafetlerinde Ellina'yı destekliyormuş gibi yaparken kraliyet hazinesi tarafından *desteklenen* sığ küçük hayatlarını yaşamak.

Aslında şimdi Tolland'ı görebiliyordu; burnunu havaya kaldırmış, yüzünde kötü bir koku almış gibi bir ifade vardı. Asilzade adayların ön sırasına yerleştirilmişti, böylece halktan insanlara en iyi şekilde gösterilebilecekti. Ellina'nın ondan hoşlanmadığı bu kadar açık olmasına rağmen, Başrahip'in yine de onun favorisini seçeceğini umduğu açıktı.

O anda tiz bir ıslık sesi düşüncelerini böldü ve sarayın yüksek altın kapıları açıldı. Ty kaşlarını çattı ve Ellina'nın grubunun çevresinde bulunan askerlerin hâlâ yerlerinde olduklarından ve etraflarına dikkatle baktıklarından emin oldu. İçinde bir kuşku vardı ama artık geri dönüşü yoktu.

Grand Promenade başlamıştı ve onlar da harekete geçmişlerdi.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Ellina, yeni Potentate'lerini görmeye gelen sıradan insan kalabalığının arasında yürürken otomatik olarak el salladı ve parlak bir şekilde gülümsedi. Giydiği elbise korkunç derecede ağırdı ve stilistinin onu ikna ederek giydirdiği gösterişli altın ayakkabılar ayaklarını sıkmaya başlamıştı bile.

Ama bu da işin bir parçası, diye hatırlattı kendi kendine, başını sallayıp önce sağa, sonra sola, yol dizilmiş insan kalabalığına el sallarken. Büyükannesi yıllarca bunu yapmıştı.

Yaşlı kadının sesini neredeyse kulağında duyabiliyordu, ona insanların önünde her zaman güler yüzlü olması gerektiğini, onlara güven vermesi ve hükümdarlarının onları önemseydiğini bilmelerini sağlaması gerektiğini söylüyordu. Daha önce Lor ile iletişime geçmeye çalışmış, birkaç bilgece söz istemişti ama Büyükanne uyuyordu. Yine de fark etmemişti; Ellina onu hâlâ yanında duruyormuş gibi net bir şekilde duyabiliyordu.

Kendiniz ne hissediyor olursanız olun, her zaman sakın ve özgüvenli olmalısınız. Siz sakın olursanız, insanlar da sakın olacaktır.

Bunu o kadar sık söylemişti ki Ellina bunu ezbere biliyordu. Büyükanne yıllardır bu şekilde yönetmişti ve Ellina da şimdi bu şekilde yönetmek istiyordu.

Aslında, büyükannesi kendi soylarındaki pek çok kişiden çok daha uzun süre Potentate olmuştu. Çünkü Ellina'nın annesi taç giydikten kısa bir süre sonra babasıyla birlikte suikasta kurban gitmişti. Bunun üzerine büyükannesi - hala tek kızının ölümünün yasını tutarken-

Halkının ve gezegeninin kaosa sürüklenmesini engellemek için tacı yeniden ele geçirdi.

Hayır, hayır, şu anda bunu düşünme! Suikastı düşünme! Ellina çaresizce kendine söyledi. O eski korkunun yeniden su yüzüne çıkması için en kötü zaman kesinlikle buydu. *Her şey yoluna girecek*, dedi kendi kendine kararlı bir şekilde, yanında ve biraz arkasında yürüyen Ty'a bir bakış attı. Büyük Kindred tezahürat yapan kalabalığı dikkatle tarıyor, bir eli blaster'ında, diğeri de sırtının küçük kısmında duruyordu.

Ellina kimsenin göremediği bu küçük dokunuş için minnettardı. Ty'ın elinin sıcaklığını altın ve mücevherlerle süslü elbisesinin ağır brokar kumaşında bile hissedebiliyordu. Bu, sadık korumasının ne olursa olsun onu güvende tutacağını hatırlatan bir sabitleyiciydi.

Ama hiçbir şey olmayacak, dedi Ellina kendine kararlılıkla. *Hiçbir şey, çünkü insanlar beni seviyor. Şu tezahürlara bir bakın! Eminim hiçbirisi bana zarar vermek istemiyordur.*

Tabii taç giyme törenindeki Tüm Duyguların Şöleni'nde olduğu gibi, Güney Kıtası'ndan onun ölmesini isteyen başka bir radikal yoksa.

Ellina bir kez daha endişeyi zihninden uzaklaştırmak için çabalamak zorunda kaldı. Eğer ona zarar vermek isteyen biri varsa, Ty onunla ilgilenecek ve onu güvende tutacaktı. Ve bu arada tek yapması gereken el sallamaya, gülümsemeye ve insanların onu sevmesini sağlamaya devam etmekte...

O da tam olarak bunu yaptı. Ve geçit töreninin sonuna varıp, sadece bu an için oraya dikilmiş yüksek platforma çıkana kadar her şey yolundaydı.

Bu noktada, Ellina'nın dik durması gerekiyordu, böylece Büyük Geçit Töreni sırasında onu kaçırmış olabilecek tüm sıradan insanlar ona iyice bakabilecekti. Bu aynı zamanda kısa bir dinlenme fırsatıydı. (Bu çoğunlukla

Bu kadar uzağa yürümeye alışık olmayan soylular, özellikle de herhangi bir pratik kullanımdan çok gösteriş için olan şık yüksek topuklu ayakkabılarıyla).

Dinlenmenin ardından Ellina, soylular ve muhafızlar platformdan müzisyenlerin ve dansçıların çalmaya devam ettiği yere iner ve hep birlikte Saray'a geri dönerlerdi.

Ellina, ağır altın rengi elbisesinin eteklerinin altında kimsenin fark etmeyeceğini düşündüğü ayakkabılarını gizlice çıkarmak ve çıplak ayaklarını platformun serin tahtasına bastırmak için bir an durduğunda, küçük bir kız öne doğru koştu. "Potentate! Potentate!" diye bağırdı ve Ellina kızın elinde bir Kollarında kocaman bir kucak dolusu canlı turuncu ve pembe çiçek vardı.

Ellina ilk başta kim olduğundan emin olamadı ama sonra bir gece önce Kutsal Sisler'den gelen küçük kızı tanıdı. Tutti, adı buydu.

Tutti belli ki kalabalığı engelleyen barikatları aşmış, müzisyenlerin ve dansçıların arasından geçerek platformun basamaklarını ikişer çıkmıştı. O ilerledikten sonra, şimdi Ellina'nın grubunun dış kenarındaki muhafızları geçmeye çalışıyordu.

Muhafızlar kendi açılarından buna izin vermeyecekti ama Ellina Başrahip'in yerdeki pozisyonundan talimatlar yağdırdığını duydu. Nedense, eş adayı olan soyluların önünde hak ettiği yeri almak için platforma çıkmak yerine, müzisyenler ve dansçılarla kalmayı tercih etmişti.

"Hayır, hayır," diye bağırdı muhafızlara. "Bırakın girsin, bırakın küçük kız girsin!"

Ve tüm insanlar bunu görsün."

Muhafızlar onay için ona baktıklarında Ty sert bir sesle "Bekleyin," dedi. "Önce onu bir kontrol edeyim."

Bir anlığına Ellina'nın yanından ayrıldı ve Tutti'yi kontrol etmeye gitti. Ellina'nın kucak dolusu çiçeğine özel bir ilgi gösterdi ama görünüşe göre

Her şeyin yolunda gittiğinden emin olduktan sonra muhafızlara bir yol açtırdı, böylece doğrudan Ellina'ya koşabilecekti.

Ellina'nın yanına vardığında küçük kız soluk soluğa, "Ah, Potentate!" dedi. "Size bu çiçekleri getireceğimi söylemiştim, söylememiş miydiniz?"

Kucak dolusu çiçeği Ellina'ya uzattı, Ellina da çiçekleri ondan alıp gülümsedi. Baş Rahip'in buna neden izin verdiğini gayet iyi biliyordu; neredeyse kendisinden daha büyük çiçek demetine sahip tatlı küçük kız, yeni Potentate ile eşleştirildiğinde büyüleyici bir görüntü oluşturunuyordu. Yine de Ellina, Tutti'nin yaptığı basit ve dürüst jestten hoşlanmayacak kadar bıkkın değildi. Eğilerek küçük kızı kucakladı.

"Teşekkür Tutti," dedi gülümseyerek. "Onları bana getirdiğin için çok tatlısın. Ama büyükanne endişelenmeyecek mi?"

Tutti sırtarak, "Hayır, o iyi, onu barikatın arkasında bıraktım," dedi. "Peki beğendin mi? Çiçekleri?"

"Çok güzeller," dedi Ellina içtenlikle. "Aslında bence bunlar en güzelleri-"

Ama tam o sırada aşağıdan gelen bir bağırış başını kaldırmasına neden oldu.

Saray soytarılarından biri merdivenlerde dans ediyordu. Rengârenk paçavralar giymişti ve gülerek platformda gösteriyi merakla izleyen kalabalığa bir gösteri sunuyordu. Onun ne yaptığını gören müzisyenler canlı bir jig çalmaya başladılar ve aptal neredeyse tepeye ulaşana kadar basamaklarda hafifçe dans etti. Sonra birkaç top çıkardı ve hokkabazlık yapmaya başladı.

Ellina bu sahnenin biraz beklenmedik olsa da büyüleyici olduğunu düşündü. Tutti ellerini çırpıp gülüyordu ve muhafızlar bile eğlenmiş görünüyordu. Soyluların da dikkati dağılmıştı ve bir an için onun etrafında yer kapma yarışını bıraktılar.

"Kim bu aptal?" Ellina içlerinden birinin diğetine sorduğunu duydu. "Oldukça komik bir adam ama onu daha önce gördüğümü sanmıyorum."

"ünkü son zamanlarda Court'a gitmediniz. Sanırım gezici bir gösteri grubunun parçası," diye cevap verdi. "Daha dün saraya geldiler ve o kadar eğlenceliydiler ki Grand Promenade'e katılmaları istendi."

Ancak hiç de eğlenmiş görünmeyen tek kişi Ty'dı.

"Buna kim izin verdi?" diye homurdandı, Ellina ile aptalın kalabalık için dans edip hokkabazlık yaptığı en üst basamak arasında yer açmak için hareket etti. "Bu programın bir parçası değildi! Sen!" diye bağırdı aptala. "Bunu yapmanı sana kim söyledi?"

Tanıdık bir ses, "Potentate'in şu Kindred koruması *tam* bir oyunbozan," diye mırıldandı. Ellina başını çevirdiğinde bunun Hennessy Tolland olduğunu ve soylulardan bir diğeri olan Jennor Peebles ile konuştuğunu gördü. "O da dayanılmaz derecede kendini beğenmiş! *Sırf* Potentate'i koruduğu için istediğı her şeyi yapabileceğini sanıyor."

Jennor züppece, "Bana sorarsanız, dünya dışından gelenlere Saray'da hiç izin verilmemeli," diye cevap verdi.

"Daha fazla katılamazdım." Hennessy burnunu çekti. "Ve inanın bana, olduğumda, yabancıları sarayımızdan ve dünyamızdan *uzak* tutmak ilk işim olacak."

Ellina ona *asla* eş olamayacağını söylemek için ağzını açtı... ama ilk patlama o zaman oldu.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Bir terslik , biliyorum! Burada bir terslik var.

Ty'ın tüm geçit töreni boyunca yüksek alarında olan içgüdüleri şimdi gülen, dans eden, hokkabazlık yapan aptala doğru ilerlerken ona bağıırıyordu.

"Hey!" diye bağırdı aptala. "Burada neler oluyor, seni kim gönderdi?"

Hâlâ gülmekte olan aptal ona doğru döndü ve hokkabazlık yaptığı renkli toplardan birini doğrudan Ty'ın kafasına fırlattı.

Sadece hokkabazlık toplarının üzerinde normalde yanıp sönen ışıklar olmazdı, değil mi? Yeşil renkte başlayıp havada kırmızıya dönen ışıklar.

Bu bir bomba! Tanrıça'nın lanetlediği bir madde yakıcı! Patlamadan önce bir şeye dokunursa, patlama yirmi kat daha büyük olur!

Ty'ın vücudu daha bu düşünce aklından geçmeden harekete geçmişti. Yılların içgüdüğü ve eğitimi devreye girdi ve blaster'ını kaldırdı - Tanrı'ya şükür çoktan çıkarmış ve hazırlamıştı - ve cihazı ona ulaşmadan havada vurdu.

Bomba parlak bir kıvılcım yağmuru ve dumanla zararsız bir şekilde patladı ama bu sadece Ty'ın zaten tahmin ettiği şeyi doğruladı. Bomba bir MID ya da madde yakıcı cihazdı. Hiçbir şeye temas etmediği ve sadece havada patladığı sürece çok az zarar verecek ya da hiç zarar vermeyecekti. Ancak yere inmesine ya da herhangi bir katı cisme temas etmesine izin verilirse -eğer patlarken herhangi bir katı maddeye temas ederse- neden olduğu yıkım zinciri felaket olurdu.

Bu küçük bombalardan sadece biri, üzerinde durdukları devasa ahşap platformun tamamını havaya uçurabilir ve geriye büyük bir kraterden başka bir şey bırakmayabilir.

aşğıdaki toprak.

Neyse ki, aptal olmadığı her belli olan aptal bombayı yüksek bir kavisle fırlatmıştı, bu yüzden patlama gürültülü olsa da kimseye zarar vermemiş gibi görünüyordu. Ancak Ty bombanın yüksekten atılmasının bir kaza olmadığını hemen fark etti.

Kafamın üstünden atmaya çalışıyordu, diye düşündü, farkına varınca midesi sıkışmıştı. Onu doğrudan Ellina'ya fırlatmaya çalışıyordu!

Ve sonra aptal bir bomba daha attı, bir tane daha, bir tane daha ve artık düşünecek zamanı yoktu, sadece tepki verecek zamanı vardı.

Küçük ama ölümcül bombaları teker teker havaya fırlatırken, platformdaki soyluların koşup çığlık attığının hayal meyal farkındaydı
-Ateş etmeye devam ederken dikkati dağılmış *bir şekilde, ürkmüş bir terga canavarı gibi* paniklediğini düşündü.

Sonra bazı akrobatlar da basamakları hızla tırmandı. Ty ilk başta onların aptalı alt etmeye çalışacaklarını umdu ama sonra, yüreği parçalanarak, onların da kendisiyle aynı çok renkli paçavraları giymiş olduklarını gördü. Platformdaki panik halindeki kalabalığın arasına daldılar ve muhafızlarla göğüs göğüse çarpışmaya başladılar.

Yine de Ty ateş etmeye devam etmekten başka bir şey yapamadı. Bombalardan birinin bile geçmesi halinde Ellina'nın ve tüm platformun paramparça olacağını farkındaydı. Bunun olmasına izin veremezdi - ne olursa olsun onu korumak zorundaydı.

"Potentate! Potentate'i koruyun, onu koruyun!" diye bağırarak arkasındaki muhafızlara ateş etmeye devam etti - gerçi dünyadaki tüm kalkanlar bir MID bile geçse ona hiçbir fayda sağlamayacaktı. Aptalın kendisine nişan almak istedi ama piçin elinde sınırsız sayıda küçük, top büyüklüğünde yangın çıkarıcı varmış gibi görünüyordu ve onları Ty'a fırlatmaya devam etti

-Arada bir de üstüne ya da etrafına çıkmaya çalışarak Ellina'ya ulaşmaya çalışıyor.

Ve sonra blaster'ı tıkladı ve midesinin çukurunda korkunç bir batma hissiyle, yetkisiz olduğunu fark etti.

Tanrım, hayır! !

Göz ucuyla baktı ama enerji çubuğu boştu. Hızlı ateş ettiği için boşalmış olmalıydı. İşin iyi tarafı, aptalın sadece bir bombası kalmış gibi görünüyordu ama Ty onu ateşlemek için daha fazla şarjı olmadığını biliyordu. Yedek bir blaster'ı vardı -tabii ki vardı- ama ona uzanmaya başladığında, aptal son bombasını doğrudan Ty'ın yüzüne fırlattı.

İçgüdüsel olarak hareket eden Ty onu yakaladı... ve olabildiğince sert bir şekilde havaya fırlattı.

Yapmayı düşünebildiği tek şey buydu, onu atabileceği tek güvenli yer. Bombayı kalabalığa doğru saptıramazdı ve Ellina'ya ulaşmasına izin veremezdi. Elbette kendini bombanın üzerine atabilirdi ama vücudunun bombaya temas etmesi, tüm platformu yerle bir edecek bir yıkım zincirini başlatırdı.

Bu yüzden onu dümdüz yukarı fırlattı ve kimseye zarar vermeyecek kadar yüksekte patlaması için dua etti, ancak Orta Koridor'un çatısı olan üstlerindeki sarp kaya tavana değecek kadar yüksekte patlamasın diye.

Lütfen, Tanrıça, diye dua etti. Lütfen! Lütfen!

Ve sonra son bomba patladı ve başının üzerinde alçak, uğursuz bir gümbürtü başladı.

Yirmi Beşinci Bölüm

Ellina, Ty'ın gözlerinin takip edemeyeceği kadar hızlı hareket etmesini uyuşmuş bir halde izledi. Parlak renkli paçavralar içindeki aptalın kendisine fırlatıp durduğu hokkabazlık toplarına ateş ediyor, onları kıvılcım yağmurları ve duman püskürterek havaya uçuruyordu.

Aşağıdaki kalabalık bunun gösterinin bir parçası olduğunu düşünüyor gibiydi - izlerken neşeyle tezahürat yapıyor ve bağırıyorlardı. Ama Ellina gerçeği biliyordu; bunun bir gösteri olmadığını biliyordu. Bu gerçektir ve eğer o bombalardan biri bile geçerse...

Birdenbire akrobat olmadıkları belli olan bir grup akrobat platforma saldırdı. Etrafındaki muhafızlar -hem Kindred hem de Ty'ın eğittiği özel Chorkay muhafız birliği- onlarla savaşmaya başladı ama çılgın atan, panikleyen soylular engel oluyordu.

Hepsi bir o yana bir bu yana koşturuyor, itişip kakışıyor, bombalardan ve suikastçılardan kaçmaya çalışıyor, kendilerinden başka kimsenin güvenliğini düşünmüyorlardı. Yüksek topuklu ayakkabıları ahşap platformda takırdıyor ve yüksek, panik çılgınlıkları genel kargaşaya ekleniyordu.

Ellina kendisi kaçmayı denemek isterdi ama nereye gidebilirdi ? Basamaklar tıkalıydı ve platformun tepesinden aşağıya doğru yirmi metre ya da daha fazla bir düşüş vardı. Ayrıca, ağır eteklerinin içinde donup kaldığını ve olduğu yere çakılıp kaldığını hissediyordu, her ne kadar panik içinde etrafını itip kakan asilzadeler tarafından bir ileri bir geri savrulsa da.

Ağır eteklerinde bir çekiştirme hissetti ve küçük bir ses bağırdı, "Potentate-neler oluyor? Bunlar kötü adamlar mı?"

Eğer onu yakınımda tutmazsam Tutti ezilecek! diye düşündü, kendine gelerek. Elindeki bir kucak dolusu çiçeği bıraktı ve hemen asilzadelerin yüksek topuklu ayakkabıları ve muhafızların botları tarafından çığneneden küçük kıza doğru eğilip kollarını korumacı bir şekilde sardı.

"Yanımda kal Tutti," dedi, sesini gürültünün üzerinde duyabilmek için yükselterek. "Her şey yoluna girecek."

"Ama adamlar! Kötü adamlar!" Tutti ağlamaya başlamıştı.

Ellina onu kucağına aldı ve Tutti'nin küçük bedenine sarılırken küçük kızın bacaklarının beline dolandığını hissetti.

"Her şey yolunda," dedi küçük kızın kulağına. "Her şey yolunda. Muhafızlar bizi koruyacak."

Ama yapabilirler miydi? Akrobatların hepsi, renkli paçavralarından çıkardıkları ve muhafızların blaster ve kılıçlarını savuşturmak için kullandıkları uzun, ölümcül katlanabilir sopalarla silahlanmış görünüyordu. Metal sıırıklar ince ve esnekti ve blaster atışlarını ve kılıç darbelerini aynı kolaylıkla savuşturabiliyor gibiydiler. Soylular tarafından itilip kakıldıkları için güçlükle döv şebilen muhafızların arasından sıyrılıp ona ve Tutti'ye ulaşmaları ne kadar sürerdi?

Kalbi hızla çarparak endişeyle Ty'a baktı. Büyük Kindred inanılmaz bir hassasiyetle ateş ediyor, her bombayı herhangi bir sert yüzeye değip yıkım zincirini yayamadan havaya uçuruyordu. Blaster'ı bir bulanıklıktı, top olmayan her renkli topu neredeyse aptalın elinden çıkmadan hedef alıyordu. Ama tek bir atışı bile kaçırmadan daha ne kadar devam edebilirdi?

Sonra patlayıcısında bir şeyler ters gider gibi oldu. Ellina onun silahına baktığını ve sonra da aptalın son bir bomba attığını gördü.

Ty blasterını bıraktı ve bombayı havada yakaladı, sonra da havaya fırlattı. Bir patlama oldu - önceki bombaların hepsinden çok daha gürültülü bir patlama, diye düşündü Ellina dikkati dağılmış bir şekilde - ve sonra tam tepelerinde bir gümbürtü başladı.

Hayatı boyunca bir yeraltı şehrinde yaşamış biri olarak Ellina bu sesin anlamını biliyordu.

Midesi bulanıyor, diye düşündü. *Hayır, göçük!*

Krallıkta kullanılan tünel ve koridorların çoğu o kadar iyi güçlendirilmişti ki, göçük korkusu hiç yaşanmıyordu. Ancak ara sıra, düzgün bir şekilde bakılmamış eski bir tünel çökerek dikkatsiz yolcuları tonlarca kaya ve molozun altına gömüyor ve tepedeki çorak dünyanın değişken yeşil kumları kötü ve istenmeyen bir yağmur gibi yağıyordu.

Etrafındaki çıgıllıklar yoğunlaştı; saray tüm Helios Beta'daki en iyi güçlendirilmiş yapı olduğu için soylular da seslerin ne anlama geldiğini biliyorlardı.

"Çekil yolumdan!" diye bağırdı biri kulağına. Hennessy olduğunu gördü. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı; özenle taranmış saçları savrulmuş, gözleri yuvalarında yuvarlanıyordu. Ellina'yı öyle bir itti ki neredeyse Tutti'yi düşürecekti ve olacaklardan kaçmak için çılgınca koşarak yanından geçti.

Devasa bir şey düştü -o kadar yakınına düştü ki Ellina rüzgârın geçişini hissedebiliyordu- ve sonra aniden büyük bir yemek masası büyüklüğünde bir kaya parçası doğrudan Hennessy'nin kafasına indi.

Aslında tüm vücudunun üzerine düştüğünü söylemek daha doğru olabilir, diye düşündü Ellina uyuşmuş bir halde. Çünkü kaya parçası onu ezip jöle haline getirdikten sonra platformun ahşap kaplamasına doğru ilerledi, sanki aşağıdaki zeminle acil bir işi varmış ve durmakla uğraşamamış gibi.

Sanırım artık Baş Rahip'in onu eşim yapmaya çalışması konusunda endişelenmeme gerek kalmayacak, diye düşündü ve çılgın, histerik bir kıkırdama boğazından yukarı yükselmeye çalıştı. Ellina zorlukla yutkundu. Sakin olmalıydı.

Ama koşullar göz önüne alındığında sakin olmak kolay değildi. Başının üzerinden daha fazla gümbürtü geliyordu; daha fazla kaya ve kaya parçası yağıyordu. Tutti kollarında çılgılık atıyor ve ona öyle sıkı sarılıyordu ki Ellina zorlukla nefes alabiliyordu ve Lor elbisesinin göğsüne doğru koşmuş ve üçüncü göğsünün olması gereken yere kıvrılmıştı - eğer bir tane olsaydı - ve orada çömelmiş, titriyordu.

Ellina yine kaçmak istedi; kendini ve Tutti'yi güvenli bir yere götürmek istedi. Ama kaçacak bir yer yoktu. Panikleyen soylular, dövüşen muhafızlar ve suikastçı akrobatlar merdivenlere giden yolu kapatmıştı ve Hennessy'nin parçalandığı arkasındaki büyük delik, üzerinden atlamak ya da arbedede kolayca etraftan dolaşmak için çok büyüktü. Aşağıdaki kalabalık da panik içindeydi; çılgınlık atıyor, bağırıyor ve kaçmaya çalışıyorlardı; elbette kimse bir mağarada yakalanmak istemiyordu.

Ty'ı aradı ama görünürde yoktu. Sonra tam başının üzerinde başka bir gürültü duydu ve başını kaldırıp baktı.

"Olamaz," diye nefes aldı. Tepesinde, neredeyse Hennessy'yi öldüren kaya kadar büyük, sivri bir kaya, yuvasındaki gevşek bir diş gibi sallanıyordu. Sonra koptu ve hızla aşağı indi; ona, Tutti'ye ve Lor'a doğru koşuyordu.

Kaçmak için artık çok geçti -kaçacak bir yer olsaydı bile. Bu yüzden Ellina yapabileceği tek şeyi yaptı. Vücudunu Tutti'nin çok daha küçük bedeninin üzerine eğerek çömeldi ve kaya onlara çarpmadan önce küçük kızı elinden geldiğince korumaya çalıştı.

"Dayan, Tutti!" diye bağırdı ya da bağırmaya başladı. Ama daha ilk kelimeyi söyleyemeden, başının üzerinde sertçe gümbürdeyen kayanın sesini duydu ve düşündü,

İşte bu, öleceğim!

OceanofPDF.com

Yirmi Altıncı Bölüm

Ama bir şekilde ölmedi. Taşın çarptığını duymasına rağmen ona dokunmadı.

Yukarı bakmaya cesaret edince, başının hemen üzerinde bir şekilde gölgelik gibi yayılan, parıldayan, akkor bir madde gördü. İçini görebiliyordu; garip kalkan aniden yoluna çıkmasaydı muhtemelen beynini parçalayacak devasa bir kayayı desteklediğini görebiliyordu.

Bir kaya parçası daha düştü ve kulağında bir ses duydu -çaba homurtusu ile acı çılgılığı arasında bir şey-. Geriye dönüp baktığında Ty'ın arkasında diz çökmüş olduğunu gördü - aslında Tutti'nin üzerine çömeldiği gibi onun da üzerine çömelmişti.

Ellina, büyük Kindred'ın kaslı kolunun başlarının üzerinde uzandığını ve onu koruyan parıldayan kalkanın bir şekilde ön kolunun üstünden geldiğini düşündü. Tek koluyla ne kadar ağırlık taşıdığını ancak tanrılar bilebilirdi ama o kolunu sabit ve hareketsiz tutuyor, taş ve moloz yükünün onu ezmesine izin vermiyordu.

"Ty?" diye nefes nefese kaldı, onu kurtarmaya nasıl bu kadar çabuk geldiğini merak ediyordu. "Sen iyi misin?"

"Sen öyleysen ben de öyleyim ufaklık," diye homurdandı, ona endişeyle bakarak. "Yaralandın mı?"

"Ben... Ben öyle düşünmüyorum," dedi Ellina. Yukarıdaki gümbürtü ve uğultu en azından şimdilik durmuş gibiydi. Belki de göçük nihayet sona ermişti.

"Sanırım bitmiş olabilir," dedi Ty, onun düşüncelerini yankılayarak. "Tanrıça'ya öyle olması için dua ediyorum, bu kadarını daha ne kadar tutabilirim bilmiyorum."

Yüzünde çabanın alaycı bir ifadesi vardı ve parıldayan şeffaf kalkanın üzerindeki taş ve moloz yığınının doğru sarsak bir baş hareketi yaptı.

Ellina ona, "At onları," dedi. "Tutti ve ben iyi olacağız." Küçük kız hâlâ Ellina'nın kollarındaydı. Gerçekten de Ellina'nın göğüs kafesine yaslanmış donmuş gibiydi, tek kelime bile etmiyordu ama Ellina onun hızlı, nefes nefese nefesini duyabiliyor ve çılgın kalp atışlarını hissedebiliyordu, birbirlerine o kadar yakınlardı ki.

"Her ihtimale karşı önce altından çıksan iyi olur," dedi Ty ona. "Dikkatli ol, kayaları bırakıp ayağa kalkar kalkmaz seni korumak için yanında olacağım."

"Pekâlâ." Ellina dikkatle kalkanın altından dışarı çıktı. Etrafına bakındı ama başka suikastçı akrobatlar ya da bomba atan aptallar yok gibiydi. Muhafızlar birkaç cesedin üzerinde duruyordu ve ahşap platform delik deşik olmuştu ama her nasılsa taş ve moloz yağmuruna dayanmıştı.

İyi inşa edilmiş, diye düşündü Ellina dalgınca. Bunu tasarlayan usta inşaatçıya kraliyet takdirnamesi vermem gerekecek. Suikastçılar grubunu Büyük Gezinti Yolu'nun tam ortasına kimin soktuğunu bulduktan hemen sonra.

Zahmetli bir homurtu ve ardından yere kayan devasa bir kaya yığınının sesini duydu. Taşların ağırlığı çirkin platformu biraz salladı ama dayanıyordu. Ve sonra Ty tam yanındaydı, parıldayan kalkan hâlâ ön kolundan uzanıyordu. Ona bakan Ellina kaşlarını çattı. Onun zırhının bir parçası olduğunu düşünmüştü ama bir şekilde doğrudan bedeninden geliyor gibiydi - bu nasıl mümkün olabilirdi?

Ty onun kulağına, "Bitti, artık onları görmüyorum ve tavan sabitlenmiş gibi görünüyor," diyerek konsantrasyonunu bozdu.

Ellina yukarı baktı ve onun haklı olduğunu gördü. Grand Promenade'in çatısında ince bir parlak güneş ışığını içeri alan sivri bir delik olmasına rağmen, başka kaya düşmüyordu ve görebildiği kadarıyla hiçbiri yerinden oynamamıştı.

"Thufar'a şükürler olsun," diye fısıldadı titrek bir sesle, kalbi küt küt atıyordu. Suikastçılar öldüğüne ve göçük sona erdiğine göre dizlerinin bağının çözülmesine izin vermeyi diliyordu ama hâlâ halkın içindeydi ve henüz böyle bir lüksü olmadığını biliyordu.

Ty'ın sonraki sözleri onun düşüncelerini doğruladı.

"Thufar'a henüz teşekkür etme," diye homurdandı kulağına. "Aşağıdaki kalabalığa bak, panik halindeler Ellina. Biri onları sakinleştirmeli."

Ellina onun işaret ettiği yere doğru baktı. Gerçekten de halk hâlâ barikatların arkasında itişip kakışıyor, kaçmaya çalışıyordu. Biri onları durdurmazsa kaç kişinin ezileceğini düşünmek istemiyordu ve bu kişinin kendisi olması gerektiğini fark etti.

Tutti hâlâ Ellina'nın boynuna sarılmıştı -küçük kolları Ellina'nın boynuna dolanmış ve bacakları bir sarmaşık gibi beline dolanmıştı- ve bırakma belirtisi göstermiyordu. Böylece Ellina küçük kızını yanına aldı.

İleriye doğru adım attığında, kendini doğrudan yukarıdan gelen parlak ışık huzmesinin altında buldu. Aşağıdaki kargaşadan sesini duyurabilmek için sesini yükselterek bağırdı: "Halkım! *HALKIM!*"

Büyükannesi ona küçük yaşlardan itibaren davranış ve hitabetin yanı sıra ses projeksiyonu dersleri de aldırılmıştı ve şimdi Ellina bundan memnundu. Etrafındaki taşın doğal akustiğini kullanarak, aşağıdaki neredeyse isyana dönüşen gürültüden bile sesini duyurabiliyordu. Yüzlerin kendisine döndüğünü gördü ve sonra parmaklar işaret etti ve bir fısıltı yükseldi.

"Potentate... Potentate'i dinleyin!"

"Halkım," dedi Ellina tekrar. "Sakin olun! Tehlike geçmişte kaldı!"

Bunu söylerken bile bunun doğru olduğunu umuyordu.

Hennessy'ye yaptığı gibi, büyük bir kayanın daha başıma düşüp beni ezerek jöle haline getirmesini izleyeceğim, diye düşündü acımasızca. Ama hiçbir şey düşmedi ve nefes nefese geçen bir anın ardından hiçbir şeyin düşmeyeceği anlaşıldı. Ve dahası, insanlar ona inanmış gibi görünüyordu. Çünkü artık itişip kakışma ve bağırış çağırış yoktu; onun yerine, sanki sesinin tınısından büyülenmiş gibi hepsi ona bakıyordu. Böylece Ellina konuşmaya devam etti.

"Korkunç bir saldırıya uğradık ama artık sona erdi ve her şey yolunda," diye devam etti. Yüzlerini daha net görebilmeyi isterdi ama yukarıdan üzerine vuran güneş ışığı çok parlaktı - omuzlarında altın bir ağırlık varmış gibi hissediyordu ve stilistin cildinin her tarafına sürdüğü altın tozunun parıldayıp ışıldadığını belli belirsiz fark ediyordu.

Ellina halka "Düzenli bir şekilde ayrılmalıyız," dedi. "Kimseyi incitmemeli ya da ezmemeliyiz. Aranızdaki yaşlılara, güçsüzlere ve gençlere güvenli bir yere gitmeleri için yardım etmelisiniz. Cesur olmalı ve kaçmamalı ya da paniğe kapılmamalısınız - bunu yapabileceğinizi biliyorum, çünkü siz benim halkımsınız. Cesaretinize güveniyorum."

Aşağıdan mırıltılar geldi ve insanlar -tıpkı onun istediği gibi- düzenli bir şekilde dağılmaya başladılar.

Ancak tam o anda biri barikatı aşarak platformun basamaklarına doğru geldi ve çılgınca bağırdı.

Yirmi Yedinci Bölüm

Ty hemen onun önüne geçti, herhangi bir şey yapmaya kalkışan herkesi öldürmeye hazırды. Tam yedek tabancasını kaldıracaktı ki Ellina onu durdurmak için küçük bir elini koluna koydu.

"Dur," diye mırıldandı onun kulağına. Sonra merdivenleri yarı yarıya inmiş olan muhafızlara bağırdı: "Hayır, sorun yok. Bırakın gelsin. Bırakın gelsin!"

Ty, endişeli yaşlı kadın yaklaşırken bunun küçük kızın büyükannesi olduğunu gördü. Gözleri çılgına dönmüştü, nefes nefese kalmıştı ama yine de merdivenleri tırmanmaya devam ediyordu, yüzü korkuyla doluydu.

"Tutti! Tutti!" diye bağırarak ona doğru uzandı. "Ah Tutti'm, kaybolduğunu ve gittiğini sanmıştım!"

"Büyükanne!" Küçük kız sonunda kollarını Ellina'nın boynundan çözdü ve büyükannesine uzandı. Yaşlı kadın minnetle onu kucakladı ve yüzünü öpücüklerle kaplayarak ona sarıldı.

"Thufar sizi korusun Majesteleri!" dedi sonunda, parlayan gözlerle Ellina'ya bakarak. "En küçüğünü bugün dedesiyle birlikte evde bıraktım ama Tutti size o *yalla* çiçeklerini getirmeye *kararlıydı*. Tüm o patlamaları ve göçüğü gördüğümde, ezilerek öleceğini düşünmüştüm. Ama siz onu kurtardınız, torunumu kurtarmak için kendi hayatınızı riske attınız! Tanrı sizi korusun, Majesteleri! Siz gerçekten de Tanrıça'nın ete kemiğe bürünmüş halisiniz!"

Eğilerek selam verdi, Tutti'yi hâlâ kendisine doğru tutuyordu ama sözleri, önlerindeki küçük sahneyi izleyen kalabalığın üzerine çöken soluksuz sessizliğe taşınmıştı.

Gerçekten *de* Ellina bir tanrıça gibi görünüyor, diye düşündü Ty ona bakarken. Yukarıdaki kırık tavandan üzerine erimiş bal gibi dökülen bir güneş ışığı altında duruyordu. Ilık ışık saçlarındaki ve tenindeki altın tozunu pırıl pırıl parlatıyor ve derin, parlak Kutsal Mavi ten tonlarının ihtişamını vurguluyordu. İlahi olmaktan başka bir şeye benzemiyordu ve halkı da bunu fark etmekten geri kalmadı.

"Bedendeki Tanrıça," diye tekrarladı bariyerlerin arkasındaki ön sıradan biri ve sonra diğerleri devam etti. *"Bedendeki Tanrıça... Bedendeki Tanrıça!"*

"Halkım," diye haykırdı Ellina, sessizlik için kollarını onlara doğru kaldırarak. "Övgüleriniz için teşekkür ederim ama hepsini hak etmiyorum. Kindred muhafızım Komutan Ty'rial az önce hem beni hem de küçük Tutti'yi ölümden kurtardı. O olmasaydı, karşınızda duruyor olamazdım."

İsteksizce öne çıkan Ty'ı işaret etti. Ellina'nın tüm övgüyü kendine istememesini takdir ediyordu ama o daha çok arka planda kalmayı tercih ediyordu. Ona göre fark edilmemek, istenmeyen bir sürü dikkat çekmekten daha iyiydi. Ama Ellina onu bu işe bulaştırdığı için, onun onayını kabul etmekten başka bir seçenek göremedi.

Kısa bir süre başını salladı ve bir kolunu kaldırdı, sonra tekrar geri adım atmaya başladı. Ama o daha adımını atamadan, Ellina'nın çiğnemesi Lor, hafifçe Ellina'nın omzundan onun omzuna atladı. Pofuduk küçük yaratık Ty'ın başının üstüne kadar tırmandı ve uyanık bir şekilde oturup kalabalığa baktı.

Bu durum Chorkay halkını heyecanlandırmışa benziyordu ve Ty içlerinden birkaçının "Bakın, Potentate'in kendi chewchie'si onu seçti!" dediğini duydu. Ve... "Görüyor musunuz? Kutsal Mavi Chewchie saygısını ve onayını gösteriyor!"

Birisi yeni bir ilahi başlattı ve kısa sürede büyüdü.

"Lan'Glaver!" diye mırıldandılar ve birçoğu şimdi onu işaret ediyordu, Ty gördü. *"Lan'Glaver...Lan'Glaver..."*

Kaşlarını çattı - bu ne anlama geliyordu? Bu görevi üstlenmeden önce Çorkay dilini iyice öğrenmeye özen göstermiş olmasına rağmen, bu kelime ona yabancı gelmişti. Yine de insanlar bunu söylemeye devam ediyordu.

"Lan'Glaver! LAN'GLAVER!"

Tanıdık olmayan bu kelime fısıltıdan bağırışa dönüştü ve ardından tüm Çorkaylar elleriyle işaretler yapmaya başladılar; dört parmaklarını havaya kaldırıp yavaşça sekiz şeklinde döndürüyorlardı.

"Ne diyorlar?" diye sordu kaşlarını çatarak Ellina'ya. "Ne yapıyorlar?"

"Bu bir saygı ve teşekkür jesti," diye cevap verdi, onlara el sallayıp jesti kendisi de tekrarlarlarken.

"Ama şu kelime-*'Lan'Glaver,'* Bu ne anlama geliyor? Bana ne diyorlar?" diye sordu.

"Tanrıça-kurtarıcı," diye yanıtladı Ellina. "Ya da Tanrıça-koruyucu, Eski Chorkaycadan nasıl çevirmek istediğinize bağlı. Bu-"

"Aptalca eski bir efsanenin anlamsız bir unvanından başka bir şey değil," dedi yanındaki yeni bir ses.

Aşağı bakan Ty, Baş Rahip'in de merdivenleri tırmandığını gördü. Şimdi onların yanında duruyordu, çıkmanın verdiği eforla oflayıp pufluyordu, yüzünde asık bir ifade vardı.

"Hadi ama!" diye bağırdı Ty'a ters ters bakarak. "Potentate'i bu kadar uzun süre açıkta tutmak da neyin nesi? Daha yeni bir saldırı oldu! Onu güvenli bir yere götürmeliyiz."

Ty, Lord Kikbax'ın Ellina'yı daha önce, savaş sırasında neredeyse her şeyi berbat eden o aptal asilzadelerle çevrili bu lanet geçit töreninde yürümesi için ısrar ettiğinde, onu gizli tutmaya bu kadar kararlı olmadığını belirtmek istedi. Ama istemeyerek de olsa kabul etmek zorundaydı ki

Başrahip en azından bu noktada haklıydı. Bir saldırının püskürtölmüş olması başka bir saldırının olmayacağı anlamına gelmiyordu.

Belli ki dışarıda Ellina'nın ölnesini çok isteyen biri vardı; onu koruyabileceği güvenli bir yere götürmenin zamanı gelmişti.

OceanofPDF.com

Yirmi Sekizinci Bölüm

Sarsıntı, saldırı bittikten saatler sonrasına kadar başlamadı. Ta ki Ellina, Ty ve Baş Rahip ile oturup Büyük Gezinti Yolu'nun planlanmasına dahil olan herkes sorgulanıp sorgulanana kadar.

Ancak Saray'da sadece bir ya da iki gün kalmış olan gezici gösteri grubunu geçit törenine katılmaya *kimin* davet ettiğini kimse bilmiyor gibiydi. Büyük Seneschal bunun Müzik Şefi'nin fikri olduğunu düşünüyordu. Ancak Müzik Şefi hatanın Eğlence Müdüründe olduğunu söyledi. O da Özel Etkinlikler Koordinatörünü suçladı ve Ty kükreyene kadar bu konu dönüp dolaştı,

"Durun! Bu cahil Saray'da hiç kimsenin bu suikastçıların kim olduğu, buraya nasıl geldikleri ya da onları kimin gönderdiği hakkında bir fikri yok mu?"

Görünüşe göre kimse bilmiyordu. Ve saldırının sonunda tüm suikastçılar öldürüldüğü için (Başrahip birini kendisi öldürmüştü, bombaları ilk atan aptal) sorgulayacak ve cevap isteyecek kimse yoktu.

"Özensiz," diye homurdandı Ty bariz bir tiksintiyle. "Gerçekten çok özensiz! Dikkatsizliğiniz yüzünden bugün az kalsın Vekilharcınız ölüyordu!" diye kükredi. "Yapılacakların ayrıntılı bir planını ve ilgili *herkesin* bir kontrol listesini almadığım sürece bir daha halkın karşısına çıkmayacaksınız! Yeterince açık olabildim mi?"

"Özür dilerim Komutan Ty'rial," diye homurdandı Başrahip, büyük Kindred'in ses tonundan hakarete uğradığı belliydi. "Ama aştığını düşünmüyor musun? Sen sadece basit bir korumasın ama yine de

Thufar'ın hatırı için Potentate'in eşı gibi davranıyor, herkese emir veriyorsun."

"Leydimi güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacağım," diye hırladı Ty, Lord Kikbax kızgınlıkla gözlerini indirene kadar ona dik dik baktı. "Potentate'i güvende tutmak ya da bu uğurda ölmek için yemin ettim ve bu yemini bozarsam lanetleneyeğim. Ellina, tekrar dışarı çıkması güvenli olana kadar kraliyet dairelerinde kalacak."

Odada toplu bir nefes alma sesi duyuldu ve Ellina bunun nedenini biliyordu: Thy ağzından kaçırmış ve onun ilk adını kullanmıştı, ki bu adı bırakın bu kadar aşına bir şekilde kullanmayı, bir yabancı olarak bilmemesi bile gerekirdi.

"Ty'rial'a, yani Komutan Ty'rial'a katılıyorum," dedi hızla, onun hatasını örtmek için konuşarak. "Bugünkü saldırıdan sorumlu olanlar yakalanana kadar tekrar dışarı çıkma konusunda kendimi son derece isteksiz buluyorum. Ve artık yorgunum," diye devam etti, kimse tartışmaya başlayamadan. "Korkunç derecede uzun bir gün oldu ve artık yatmak istiyorum. İyi geceler, beyler."

Titrek bacakları üzerinde kalkmış ve bir an için sallanmıştı. Güçlü olmaya çalışsa da, aniden hayatında hiç olmadığı kadar yorgun düşmüştü.

Ty hemen oradaydı ve kolunu uzattı. Ellina minnetle kolunu tuttu, teşekkürlerini mırıldandı ve Ty onu konferans salonundan çıkarıp dairesine götürdü.

"İyi misin?" diye sormuştu, onu ateşin önüne oturttuğunda.

-Havadaki soğuğa karşı koymak için gürül gürül yanan bir ateş yaktı.

Ellina sarsakça başını salladı. İyi olup olmadığından emin değildi ama kriz anında ya da kriz sonrasında bile sakın bir yüz ifadesi sergileme alışkanlığı

-Çok güçlüydü.

Ty kaşlarını çatarak ona baktı.

"İhtiyacın olan şey sert bir içki," dedi sonunda. "Gidip bir tane getireyim."

Adam gitti ve Ellina gözlerini ateşe dikti, titreyen alevler ızgaranın içinde yükseğe sıçırıyordu. İzin vermemeye çalışsa da, Büyük Gezinti Yolu'nda yaşananlar zihninde tekrar tekrar canlanıyordu.

Bomba fırlatan aptal... ölümcül bir niyetle sahneye fırlayan suikastçı akrobatlar... çılgık atan, itişip kakışan ve kaçmaya çalışan soylular... Hennessy'yi ezip jöle haline getiren devasa kaya...

Bunu düşünmek istemiyordu ama Ellina dev kaya üzerine düşerken adamın yüzünün nasıl hamur haline geldiğini bir türlü unutamıyordu. Her şey o kadar hızlı olmuştu ki bu kadar canlı detayları görememesi gerekirdi ama bir şekilde görmüştü - ya da beyni gördüğünü düşünmesini sağlıyordu - ve bunu aklından çıkaramıyordu...

İşte o zaman sarsıntı başladı.

Bu gece öldürülebilirdim... Bu gece neredeyse öldürülüyordum. Birileri ölmemi istiyor. Ve eğer yeterince çok isterlerse, er ya da geç elde edecekler - beni öldürecekler. Tıpkı annemi ve babamı öldürdükleri gibi.

Ty aniden üzerine eğilip yüzünde endişeli bir ifade belirene kadar ne kadar şiddetli bir şekilde titrediğinin farkında değildi.

"Küçüğüm?" diye sordu kaşlarını çatarak, sıcak ve güven verici ellerini kızın titreyen omuzlarına koyarken. "Küçüğüm, iyi misin?"

Ellina sonunda gerçeği söyleyerek, "Hayır, hayır," demeyi başardı. "Hayır, Ty.

Beni öldürmek istiyorlar. Beni öldürmek istiyorlar!"

Ve gözyaşlarına boğuldu.

"Sus, küçüğüm. Onlara izin vermeyeceğim. Ne olursa olsun seni güvende tutacağım. Yemin ederim."

Onu kollarının arasına aldı ve sanki sakinleştirmeye çalıştığı perişan bir çocukmuş gibi sıkıca tuttu. Ellina yüzünü onun geniş göğsüne bastırdı ve onu içine çekti -bir şekilde güvenlik ve ev gibi kokan sıcak, vahşi, baharatlı kokuyu içine çekti- ve gözyaşlarının gelmesine izin verdi.

Uzun gibi görünen bir süreden sonra bu sesler kesildi ve kolunu yüzünde -pek de işe yaradığı söylenemezdi. Hâlâ korkunç derecede ağır ve daraltıcı bir geçit töreni elbisesi giyiyordu ve kumaş mücevherler ve özenle işlenmiş nakışlarla o kadar sertti ki yüzünü silebileceği bir santimetrekare bile normal kumaş yoktu. Sonuç olarak makyajını kolayca bulaştırıyor, narin kolunda Baş Elbise Ustası'nın bir daha çıkaramayacağından emin olduğu bir pislik bırakıyordu.

"Şimdi hepsi ağladı mı?" Ty onu hâlâ kucağında tutarken sordu. Ellina cevap verecek kelime bulamayınca başını salladı.

"Bunu iç o zaman." Ona acı, tatlı ve çok güçlü bir şeyden bir yudum verdi. Ellina genelde içmemesine rağmen, yudum yudum içti ve içini ısıttı, bu da güzeldi. Ağır elbisesine ve sıcak ateşe rağmen içi üşüyordu... çok üşüyordu.

"Donuyorum," diyebildi, başını kaldırıp ona bakarak. "Isınamıyorum... ısınamıyor gibiyim. Ve bu berbat elbiseyle *nefes alamıyorum*."

Ona endişeyle baktı.

"Şoka giriyorsun, tüm bu çılgınlık bittikten sonra girebileceğini düşünmüştüm. Bu yüzden içkini doldurmaya gittiğimde sana sıcak bir banyo hazırladım. Şimdi her şey hazır olmalı. Hadi gel."

Onu bir oyuncak bebekten daha ağır değilmiş gibi kollarına alarak dikkatle ateşin önüne dikti ve ağır elbisesini çıkarmasına yardım etti.

Çıktığı anda Ellina ciğerlerine derin bir nefes çekti ve üzerine çöken ağırlığın bir kısmının kalktığını hissetti.

Ama her zamankinden daha çok üşüyordu. Şöminenin önünde çıplak ve titreyerek durdu, Lor başının üstünde endişeyle gıcırdıyordu.

Ty ona, "Merak etme küçük dostum, ben ona göz kulak olurum," dedi. Sonra Ellina'yı tekrar kollarına aldı ve onu banyo odasına taşıdı. Elbette, küvetin içi çoktan havayı sıcaklığıyla kokulandıran buharlı ve kokulu suyla dolmuştu.

Ty onu içine indirmeye başladı, ancak Ellina üniforma gömleğinin yakasına yapıştı, pürüzsüz, saten kumaş parmaklarının arasında serinledi.

"Bekle," dedi titreyerek. "Benimle içeri gelebilir misin? Sanki... küvet çok derin ve kendimi çok... çok *güçsüz* hissediyorum."

Ty hemen başını salladı.

"Tabii ki. Altından kaymana izin veremem."

Onu dikkatlice küvetin kenarına oturttu ve hızla gömleğini, pantolonunu ve botlarını çıkardı. Kendisi de çıplak kaldığında, onu tekrar kucağına aldı ve hala göğsüne yakın tutarak buharlı suya daldı.

Yerleştiklerinde, büyük Kindred sırtı küvetin bir ucuna, ayakları da diğer ucuna gelecek şekilde boylu boyunca uzandı. Ellina bacaklarının arasına uzandı, sırtı ve başı adamın geniş göğsüne yaslandı ve uzun kolları onu sıkıca sardı.

"böyle ," diye gürlledi kulağına. "Sadece rahatla ve ısın. Artık güvendesin ve hiçbir şey olmayacak. Söz veriyorum."

Yavaş yavaş, buharlı suyun rahatlığı ve onun çok daha küçük gövdesini saran büyük bedeninin güvenliği arasında, Ellina çözülmeye başladığını hissetti. Pekâlâ... her şey yoluna girecekti çünkü Ty buradaydı ve ona zarar gelmesine izin vermeyecekti. Ne olursa olsun onu güvende tutacaktı.

Yine de sonsuza kadar burada kalmayacak, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses.

Bir ara ayrılmak ve Kindred Ana Gemisi'ne geri dönmek zorunda.

Ama Ellina o huysuz küçük sesi itti. Büyük Kindred'ının onu terk edeceği düşüncesine katlanamıyordu, özellikle de bu gece. Bu gece, Ty sonsuza dek onunmuş ve yanından hiç ayrılmayacakmış gibi davranacaktı.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye mırıldandı sonunda kulağına. Ellina başını salladı ve bunun doğru olduğunu anladı.

"Daha iyi," diye . "Ama yüzümde hâlâ bu yapışkan madde var."

Bir elini yüzüne götürdü ve tiksintiyle geri çekti. Özenle yaptığı göz makyajı akıyor olmalıydı; kirpiklerinde ve kaşlarının altında topaklandığını hissedebiliyordu.

"Hadi seni temizleyelim o zaman," dedi Ty hafifçe.

Küvetin kenarındaki yığından yumuşak bir yüz bezi alarak ılık suya daldırdı ve sanki yıl ortası panayırında yapışkan bir şey yemiş ve temizlenmesi gereken bir çocukmuş gibi yüzünü yıkamaya başladı.

Ellina karşı çıkmayı düşündü ama yapmamaya karar verdi. Kendisiyle bu şekilde ilgilenilmesi hoşuna gitmişti, sanki yeniden küçükmüş gibi. Şu anda kendini Tutti kadar küçük ve kırılgan hissediyordu. Ve en azından şimdilik böyle hissetmek güzeldi.

Yüzünden sonra, Ty vücudunun geri kalanını tatlı kokulu *yina* köpüğü ile yıkadı. Göğüsleri, meme uçları ve bacak araları da dahil olmak üzere her yerini yıkamasına rağmen hiç de cinsel değildi. Ama Ty yıkamaktan başka bir şey yapmaya çalışmıyordu, her ne kadar kız ona nazıkçe dokunduğunda şaftının uzunluğunun arka tarafına doğru sertleştiğini hissetse de.

"Hepsi temiz," dedi sonunda. "Dışarı çıkma zamanı."

Onu küvete soktuğu kadar kolay bir şekilde küvetten çıkararak Ellina'yı ayağa kaldırdı ve tamamen havluyla kuruladı. Sonra yumuşak, temiz, beyaz bir geceliği kızın başından geçirdi ve onu tekrar kucağına alarak yatağına götürdü.

Onu çarşafların arasına sıkıştırdı ve eğilip alnından, üçüncü gözünün hemen üstünden öptü. Bu hareket eski muhafızı Guffin'in yapacağı bir şeye o kadar benziyordu ki, Ellina içinde bir şeylerin koptuğunu hissetti.

"Bekle..." Adam arkasını dönmeye başladığında kadın onun koluna uzandı. "Bekle lütfen, Ty."

Geri dönüp ona baktı, bu gece canlı mavi olan solgun gözlerinde şefkatli bir ifade vardı.

"Evet, ?"

"Gitme," diye yalvardı Ellina, yalvarışının kulağa onursuzca gelmesini umursamadan. "Bu gece benimle kal. Sarıl bana."

Ty hafifçe kaşlarını çattı.

"Bunun uygun olmadığını biliyorsun, Ellina. Potentate'in eşinden başka hiç kimse onun yatağında uyuyamaz. Belki ben de bir büyücü değilim ama bunu ben bile biliyorum."

Ellina, "Az önce yaptıklarımızın hiçbiri uygun değildi," diye belirtti. "Lütfen, Ty..." Dudağını ısırđı. "Bu gece yalnız kalmak istemiyorum. Korkuyorum... kabuslar görmekten korkuyorum. Grand Promenade hakkında."

Yüz ifadesi yumuşadı.

"Pekala, küçüğüm. Eğer gerçekten istiyorsan."

". Lütfen." Ellina hevesle, yalvarırcasına onun kolunu çekti. "Benimle yatağa gel," diye fısıldadı. "Gel bana sarıl."

"Nasıl karşı koyabilirim ki?" Ty'ın genellikle delici olan gözleri nazık ve sesi yumuşaktı.

Ve sonra onunla birlikte arşıfların arasından kayıyor ve onu kollarının arasına alıyordu. Ellina vücudunu onun uzun, sert bedenine yasladı ve yüzünü onun göğsüne yasladı. Onu saran kolları güvende hissettirdi... ev gibi hissettirdi ve kokusunun derin, erkeksi baharatı duyularını doldurdu, beraberinde huzur ve güvenlik getirdi.

Konuşmadılar, sadece ona sarıldı ve bu sorun değildi çünkü tam da ihtiyacı olan şey buydu.

Ellina derin, memnun bir iç çekti. Güvendeydi... Sonunda güvendeydi.

Sonunda rüyasız bir uykuya daldı ve bunun büyük Kindred'in sıcak, baharatlı kokusunun onu sarması ya da onun kollarını hissetmesi onu yakınında tutarken, gece boyunca hiçbir kabus onu rahatsız etmedi.

OceanofPDF.com

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

"Uyan, Ty! Uyan! Geç oldu ve uyuyakalmışsınız. Bakanlar yakında burada olur ve seni yatak odamdan çıkarken görürlerse..."

Ellina cümlesini bitirmedi, bitirmek zorunda da değildi. Ty, Ellina'nın sabahlarının çoğunu bildirileriyle ve politikalarıyla geçiren kendini beğenmiş bakanların, yaşlı korumasının yatak odasından gizlice çıktığını görseler ne düşüneceklerini çok iyi biliyordu.

Birlikte yattığımız sonucuna varacaklardır.

Bu doğrudu ama sadece gerçekten birbirlerinin kollarında uyudukları anlamında. Daha doğrusu Ellina onun kollarında uyumuştı.

Bunu yapmamalıydı, geceyi onun yatağında geçirmemeliydi. Ama dün gece çok kırılgan, çok yaralı görünüyordu, diye düşündü, ona endişeli bir bakış fırlatarak. Onu kendine yakın tutmaktan ve onun küçük, yumuşak bedeninin kendisinden çok daha büyük olan bedenine sarıldığını hissetmekten kendini alamadı. Onu kollarının arasına almak her nasılsa *doğru* gelmişti.

Tanrıya şükür, bu sabah daha iyi görünüyordu. Ama dünkü suikast girişimi yıllarca gözünün önünden gitmezse hiç şaşırmayacaktı; bu onun için korkunç bir deneyimdi. Birinin onun ölmesini istediğini ve onu öldürmek için her türlü yola başvurmaya hazır olduğunu bilmek daha da kötüydü.

Bunun olmasına izin vermeyeceğim, diye kendi kendine şiddetle yemin etti. *Ne pahasına olursa olsun onu güvende tutacağım! Ve dünkü saldırıyı planlayan o piçi bulacağım.*

Aslında, Ellina konsey üyeleri ve bakanlarıyla birlikte güvenli bir şekilde dairelerinde kalırken, suçlu tarafı avlamaya bugün başlamayı planlıyordu. Ty

onları zaten iyice kontrol etmişti ve onlarla bir sorunu olmadığını biliyordu, ayrıca kapısının önünde hem Kindred hem de Chorkay muhafızları vardı. Yani o devlet meseleleriyle uğraşırken, adam da onu öldürmeye çalışan piçin izini sürmeye çalışacaktı...

Çabucak giyindiler ve tam dairenin ön kapısı çalındığı sırada yatak odasından çıktılar. Ellina bir tomar kâğıtla kanepede otururken Ty da hemen şöminenin bir yanında yerini aldı; bakanlarının sabahki toplantıları için incelemesini istedikleri son tekliflerdi bunlar.

Ty, baş muhafız kafasını içeri uzatıp, "Affedersiniz Majesteleri, ama Thufar'ın Baş Rahibi burada-" dediğinde gayet doğal görünüyorlardı diye düşündü.

Ama sözünü bitiremedi çünkü Lord Kikbax sabırsızlıkla odaya girmeye başlamıştı bile.

Ty'a "Acele et!" dedi. "Hemen gelmelisin, yumurta çatlamak üzere."

"Yedi Cehennem'de neden bahsediyorsun? Ne yumurtası?" Ty olduğu yerde kaldı, kollarını göğsünde kavuşturmuş Chorkay rahibine bakıyordu. Kikbax'a güvenmiyordu ve Ellina'nın yanından ayrılmaya da niyeti yoktu.

"*Çiğneme yumurtanız, tabii ki!*" Baş Rahibin sesi öfkeli çıkıyordu. "Chorkay yasalarına göre, Tendeki Tanrıça'nın hayatını kurtaran bir off-worlder'a kendi chewchie'si verilmelidir ve sizinki yumurtadan çıkmak üzere!"

"Ne? Ama ben chewchie *istemiyorum*." Ty reddetmek için ellerini kaldırdı. "Demek istediğim, Potentate'in küçük arkadaşı yeterince hoş," dedi ve Ellina'nın başının üzerinde oturan ve ona dikkatle bakan Lor'a başını salladı. "Ama ben kendime ait bir tane istemiyorum."

"*Reddedemezsin!*" Ellina şok olmuş görünüyordu. "Bu konuda Lord Kikbax'a katılmak zorundayım - dün beni kurtardınız - tüm krallık gördü

sen yap."

"Öyle yaptılar," diye tersledi Başrahip kaşlarını çatarak. "Ve bir dahaki sefere toplum içinde bir yere gittiğinizde kendinize ait bir çiğnemlik yoksa, insanlar Potentate'in size bir tane vermediği için nankör ve cömert olmadığını söyleyecekler."

Ty kendini bir ikilem içinde buldu. Elbette kimsenin Ellina hakkında böyle şeyler söylemesini istemiyordu ama aynı zamanda ömür boyu sorumluluk alacağı bir evcil hayvan da edinmek istemiyordu. Kindred Elite Espionage Corps için gittiği görevlerin çoğu tam olarak evcil hayvan dostu değildi.

Bir an için nasıl bir şey olacağını düşündü - bir düşman ajanının arkasına gizlice yaklaşp onu öldürmeye niyetlenmişti ki, kafasının üzerinde oturan çiğneme çubuğu aniden çılgılık atmaya başladı... Hayır, hayır - bu asla işe yaramazdı! Reddetmek için zarif bir yol düşünmeye çalıştı.

Ellina'ya bakarak, "Ne kadar onur duyduğumu bilmelisin," diye dikkatle söze başladı. "Ama sizden ayrılıp Kindred Ana Gemisi'ne döndüğümde bu küçük yaratığa ne olacak?"

Ellina'nın yüzü, onun nihai ayrılışından bahsedildiğinde belirgin bir şekilde soldu, ancak çenesini kaldırdı ve soğukkanlılıkla konuştu.

"O zaman beni-bizi hatırlayacağın bir şeyin olacak. Helios Beta'da geçirdiğin zamanı hatırlamak için."

"Ama... ama bunu bir sonraki görevimde yanımda götüremem," diye itiraz etmeye çalıştı Ty ama Ellina ayağa kalkarak onu kolundan tuttu.

"Komutan Ty'rial," dedi sertçe. "Korkarım bu reddedemeyeceğiniz bir onur. Eğer yanımda kalıp beni korumak istiyorsanız, hayır."

Ty yere baktı ve bakışlarında çelik gördü - açıkça ciddiye.

"Bu senin için gerçekten bu kadar önemli mi?" diye sordu, gözlerini onun gözlerine dikerek ve Baş Rahip'ten gelen sinirli ve sabırsız homurdanmaları duymazdan gelerek.

Ellina başını salladı.

"Bu benim için her şey demek. Lütfen Ty," diye devam etti daha yumuşak bir tonda. "Kendi chewchie'ne sahip olmanın ne kadar faydalı hakkında hiçbir fikrin yok. Kutsal Mavi olmasa da Lor'un onunla bir bağlantı kurması mümkün. Ve sonra iletişim kurabiliriz, hatta..." Sertçe yutkundu ve gözleri birden şüphe uyandıracak kadar parladı. "Sen gittikten sonra bile," diye neredeyse fısıltıyla bitirdi.

Ty birdenbire anlamıştı. Chorkay'ın uzun menzilli iletişim yöntemi hakkında çok şey duymuş ve Ellina'nın Lor'u kullanarak büyükannesi yaşlı Potentate ile nasıl tüm konuşmaları yapabildiğini kendi gözleriyle görmüştü. Aynı şey onlar için de mümkün olabilir miydi? Kendine ait bir chewchie'si olması, sahiplenici ve koruyucu hissettiği kıvrımlı küçük dişiyle iletişimini asla kaybetmemesini sağlayacak mıydı?

Eğer öyleyse, bir tane olması gerekiyordu.

"Pekâlâ," dedi başını sallayarak. "Beni yumurtadan çıkmak üzere olan yumurtaya götür. Ama sadece yol güvenliyse ve halka açık bir yerde değilse," diye ekledi, gözlerini Ellina'dan ayırmadan. Dünkü felaketin tekrarlanması riskini göze alamazdı.

Ellina ona, "Merak etme Ty, kraliyet çiğneme kuluçka alanları özeldir," diye güvence verdi.

Baş Rahip, "Ve bir dinleyici kitlemiz olsa da, onlar patlayıcı geçirmez camın arkasında olacaklar," dedi. "Telaşlanmayın," diye ekledi Ty kaşlarını çatınca hemen. "Her ne kadar bazı sıradan insanlar bizi izleyecek olsa da, onlar sizin kendi Kindred muhafızlarınızdan biri olan Komutan Yorn tarafından özenle seçildi ve dikkatle tarandı."

Yorn istikrarlı, güvenilir bir Canavar Kindred'dı - Ty'ın dolaylı olarak güvendiği biri. İsteksizce başını salladı.

"Pekâlâ. Ama neden bir izleyiciye ihtiyacımız olduğunu anlamıyorum - sadece bir yumurtanın çatlamasını izleyeceğim."

"Chewchie'nizle eşleşmek bundan çok daha fazlası," diye haykırdı Ellina.

"Neden bir dinleyiciye ihtiyacımız olduğuna gelince, insanların yasalara uyulduğunu bildiğinden emin olmalıyız," dedi Kikbax ekşiyerek. "Potentate'in küçük çiçekçi kızı kurtarması ve senin ikisini de kurtarman hikayesi bugün herkesin konuşabileceği tek şey olduğu için," diye ekledi.

Ty, Baş Rahibin bu durumdan hiç de memnun olmadığı fikrine kesinlikle kapılmıştı. Ve bu sadece Ty'ın, bir yabancının, kendi çiğnemesini alması değildi. Bir gün önceki olayların Ty'a getirdiği şöhret ya da Ellina'ya getirdiği sıradan insanların hayranlığı da hoşuna gitmemişti.

Saçlarında ve Kutsal Mavi teninde parıldayan altın tozuyla güneş ışığında yıkanan kızın nasıl görüldüğünü hâlâ hatırlıyordu...

Gerçekten bir Tanrıça gibi, diye düşündü. Her ikisinin de üzerine bir kaya düşecekmiş gibi görünürken Tutti'yi kendi bedeniyle koruyarak gösterdiği cesarettten sonra onu sevmekten kim kendini alıkoyabilirdi? Yaşanan travmatik ve korkutucu olaylardan sonra bile dimdik ve güçlü durduğunu ve halkıyla bu kadar sakin konuştuğunu gördükten sonra ona tapınmayı istemekten kim kendini alıkoyabilirdi?

Görünüşe göre kraliyet chewchie kuluçka alanına giden özel bir koridorda yürürlerken ona bakarak, *çok güzel,* diye düşündü. *Ama bundan çok daha fazlası. Cesur, özverili, sevgi dolu ve zeki...*

Dikkatli ol Ty, diye fısıldadı beyninin içindeki küçük bir ses. Şu anda Sahibesine baskı yapan bir köle gibi konuşuyorsun. DNA'nı ve bunun seni ne kadar savunmasız yaptığını unutma.

Ty bu düşünceyi huzursuzca bir kenara itti. Küçük Potentate'i bu kadar önemsemesinin nedeni elbette sadece DNA'sı değildi. O kadar çok iyi özelliği vardı ki, sadece onları takdir ediyordu, hepsi bu.

Değil mi?

Kendi sorusuna tam olarak cevap veremedi, Ellina ve Kikbax'la birlikte chewchie'leri ve yumurtaları gösteren özenli oymalarla kaplı yüksek bir taş kapıya ulaştılar ve Chorkay hem yumurtaları hem de onlardan çıkan chewchie'leri tutuyordu. Burası o yer olmalı.

Kapının dışında bir Çorkay muhafızı vardı ama Ellina'yı görünce eğilerek selam verdi.

"Bedendeki Tanrıça," dedi alçakgönüllülükle. "Varlığınızla bizi onurlandırdınız."

O da Baş Rahip'i selamladı ve ardından Ty'yı şaşırtan bir şekilde Chorkay muhafızı da onu selamladı.

"*Lan'Glaver,*" diye mırıldandı saygıyla. "Chewchie'nizi alacağınız gün nöbetçi olmaktan büyük onur duyuyorum."

"Ah, teşekkür ederim," dedi Ty. Göz ucuyla Kikbax'ın kaşlarını çatıldığını gördü, sanki bu garip ismin kullanılması onu üzmüştü. Bu eski efsane ve Chorkay halkının ona taktığı unvan hakkında daha fazla şey öğrenmesi gerekiyordu.

Ama şimdilik başka bir işi vardı. Muhafız ağır taş kapıyı açtı ve bir kenarda durarak onları içeri aldı. Derin bir nefes alan Ty içeri adım attı.

Chewchie'siyle tanışma vakti gelmişti.

OceanofPDF.com

Otuzuncu Bölüm

Kraliyet chewchie kuluçka alanının içi Chorkay krallığının üzerindeki alana çok benziyordu. Helios Beta'nın yüzeyinde hüküm süren çorak araziler ve koyu yeşil kum tepelerinden oluşan sert, acımasız çöl nedeniyle tüm uygarlıkları yeraltında bulunuyordu.

İşte Ty'ın kendini içinde bulduğu ortam tam da buydu. Koyu yeşil kumlar ayak altında sıcaktı, muhtemelen tepedeki ısı lambaları her yere bırakılan çok sayıda, farklı renkteki yumurtalara ışık tuttuğu için.

Kuluçka alanının geniş bir yaşam alanı kadar büyük olduğunu düşündü ve dış çevresinde tabandan tavana cam bir duvar gördü. Duvarın arkasında insanlar toplanmış, bir gösterinin başlamasını bekleyen seyirciler gibi merakla izliyorlardı.

Ty ilgi odağı olmaktan hoşlanmıyordu, bu yüzden onları fark etmemeye çalıştı. Ancak izleyenlerden ikisinin Tutti ve büyükannesi olduğunu görmeden edemedi.

Küçük kız Ellina'yı görünce heyecanla el salladı, Ellina da gülümseyerek ona el salladı. Cam duvarın sesi bastırıcı bir özelliği olmalıydı ama Ellina'nın "Bakın, Potentate!" diye seslenişini hâlâ belli belirsiz duyabiliyordu. *Lan'Glaver* da orada!"

Ty, bu önemli olayı izlemeye gelen sıradan insanların giderek daha fazlası onu işaret etmeye ve ismini söylemeye başladıkça rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "*Lan'Glaver...Lan'Glaver...*" Dün Ellina'yı kurtarmış olması dışında bunun onlar için ne anlamı vardı ki?

Tekrar yer değiştirdi. Ne zaman ki? Bu ne kadar erken başlarsa, o kadar erken bitebilirdi. Ve sonra umarım işine geri dönebilirdi - geręi yumurtadan yeni ıkmiş bir chewchie'nin ne kadar zaman ve dikkat gerektireceğinden emin değildi...

Kikbax ona ters ters bakarak, "Koca ayaklarını nereye koyduğuna dikkat et, Kindred," diye tersledi. "Bir kraliyet iğneyicisini incitmek ölümlle cezalandırılabilir bir suçtur."

"Ben burada kalacağım. Başka bir yere gitmem gerekmiyorsa tabii?" Ty, Ellina'ya kaşlarını kaldırarak sordu.

Başını iki yana salladı.

"Hayır, sadece olduğunuz yerde kalın. Görevliler yumurtayı size getirecek." Etrafındaki tüm benekli yumurtalara baktı ve nostaljik bir şekilde iç çekti. "Biliyor musun, Lor'la eşleştiğimiz günü hâlâ hatırlıyorum. Hayatımın en mutlu günüydü." Omzuna tünemiş ve dikkatle yumurtalara bakmakta olan küçük iğneyiciyi okşadı. "Gözlerinin içine baktığım anda, sonsuza dek kalbimin bir parçası olacağını biliyordum."

Gözlerindeki bakış o kadar içten ve sevgi doluydu ki, Ty küçük Kutsal Mavi çiğneme'yi biraz kıskanmaktan kendini alamadı. Ellina'nın da kendisi hakkında böyle hissetmesini istiyordu.

Eninde sonunda ayrılacağı için bunun aptalca olduğunu biliyordu. Ama en azından kendine ait bir chewchie almak onunla iletişim kurmaya devam etmesini sağlayacaktı. Bu küçük yaratık yaşayan bir telsiz gibi olacak diye düşündü. Sırf bu yüzden bile, görevlerde yanında götürmek zorunda kalsa bile, sahip olmaya değerdi.

"Ah, Majesteleri ve Papa Hazretleri." Beyaz cüppeli bir görevli yeşil kumların üzerinden süzölerek onlara doğru geliyordu. Yüzünde mutlu bir ifade vardı ve elinde benekli bir çiğneme yumurtası vardı. Durdu

Ty'ın önünde eğildi ve başını eğdi. "Ve *Lan'Glaver*, yumurtanızı size sunmaktan büyük onur duyuyorum."

Oldukça küçük bir yumurtaydı, diye düşündü Ty kaşlarını çatarak. Kumların üzerinde gördüğü diğer yumurtaların çoğu devekuşu yumurtası büyüklüğündeydi ve çoğunun üzerinde parlak, zıt benekler veya lekeler olan canlı renkli kabuklar vardı. Mavi benekli kırmızı, mor benekli pembe ve bunların arasında gökkuşağının tüm renklerini gördü.

Ancak görevlinin ona uzattığı yumurta diğerlerinin yarısı kadar bile değildi ve üzerinde sadece birkaç kir-kahverengi çil bulunan düz beyaz bir kabuğu vardı.

"Um... bunun özellikle *benim* yumurtam olduğunu nasıl bilebiliriz?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Belirli bir çiğneme yumurtasının belirli bir kişi için olup olmadığını anlamanın bir yolu var mı?"

"Gerçekten de var - Thufar'a yakın olanlar, o kendilerine bilgeliğini aktardığında, hangi yumurtanın hangi kişi için olduğunu bilirler," diye cevap verdi görevli. "Sizin durumunuzda, Baş Rahip sizin için yumurtanızı kendisi seçti. Ne büyük bir onur!" Ve derin bir şekilde eğildi.

Kikbax'a yan gözle bakan Ty, rahibin kalın dudaklarında bir gördüğünü sandı. Belli ki yaşlı piç en küçük, en sade yumurtayı seçmiş ve onu Ty'ın yumurtası olarak etiketlemişti.

Muhtemelen kraliyet mensupları için üretilmiş birinci sınıf bir çiğneme oyuncağını kötü niyetli birinin almadığından emin olmak istemiştir, diye düşündü ekşiyerek. *Sanırım nadir bir tane alsaydım bana çok fazla statü kazandıracaktı, bu yüzden onun yerine bana yavruların en küçüğünü verdi.* "Ben olsam bunu asla düşünmezdim," diye devam etti görevli, cılız yumurtaya sevgiyle bakarken düşüncelerini bölerek.

"Gerçeği söylemek gerekirse, bu ufaklık güneş ayları boyunca uykuda kaldı, Hiç yumurtadan çıkacağını düşünmemiştim. Ama Thufar'ın Baş Rahibi onu senin olarak adlandırdığı *anda* sallanmaya başladı."

O konuşurken, avuçlarının içinde tuttuğu yumurta titremeye ve sallanmaya başladı.

"İşte gördün mü?" Görevli Ty'a muzaffer bir edayla gülümsedi. "Çiğnemenin seninle tanışmak için ne kadar hevesli olduğunu görüyor musun? Yakında iki kalbe sahip olmanın mutluluğunu tadacaksın!"

Ty böyle bir şeyi bilmediğinden emindi ama Ellina'nın yüzünde umutlu bir ifadeyle onu izlediğini görünce, görevli ona yumurtayı uzatırken en azından heyecanlıymış gibi *davranması* gerektiğini biliyordu.

Yere baktı, içindeki her neyse serbest kalmak için mücadele ederken avuçlarının içindeki küçük titreşimleri hissetti.

"Um, ne kadar sürer-"

Sözleri, kabuğun düzgün bir şekilde ikiye ayrıldığı yüksek sesli bir ile kesildi.

"Hatch," diye bitirdi şaşkın bir sesle.

Çünkü yumurta kabuğundan minik, mükemmel biçimli bir çiğneme çıktı.

Kendini silkeleyip ona baktığında Ty kürkünün mükemmel, canlı bir Kutsal Mavi olduğunu gördü.

Otuzbirinci Bölüm

Onun bir kadın olduğunu hemen anladı çünkü ona öyle söyledi.

Büyük, sıvı gözler onunkilere baktı ve zihninde yüksek, narin bir ses duyuldu.

*"Ben Tisa'yım ve seninim," dedi ona sanki kulağına konuşuyormuş gibi net bir şekilde. "Sen de benimsin," diye ekledi bir an sonra. "Ama bana gelmen neden bu kadar uzun sürdü? **Aylardır** bekliyorum!"*

Ty'ın bu küçük uzaylı yaratık tarafından bu kadar sıkı bir şekilde sahiplenilmesiyle ilgili hissetmiş olabileceği herhangi bir belirsizlik veya dehşet, ona karşı hissettiği şaşırtıcı ve tamamen ezici sevgi dalgası tarafından reddedildi.

"Tisa," diye mırıldandı, büyük, sıvı siyah gözlerine bakabilmek için onu daha da yaklaştırdı. "Seninle tanıştığıma çok memnun oldum. Ben Ty."

*"Bunu biliyorum!" diye otoriter bir tavırla onu bilgilendirdi, hâlâ biraz nemli kürkünü kabartarak. "Tabii ki biliyorum. Dediğim gibi, **aylardır** seni ."*

Ty, her ne kadar aptalca görünse de, geç kaldığı için özür dilemek üzereyken Baş Rahip'in irkilerek haykırmasıyla sözünü kesti.

"Bu da ne? Burada ne oldu böyle? Bu olamaz!" diye öfkeyle bağırdı. "Bir halktan biri, hele de bir yabancı Kutsal Mavi çiğnemeye sahip *olamaz*! Bu bir küfürdür! Thufar'ın kendisine karşı bir saygısızlık!"

"Ama Papa Hazretleri, *Lan'Glaver* için yumurtayı siz seçtiniz." Görevlinin sesi şaşkındı.

"Sen!" Kikbax talihsiz kadının üzerine yürüdü ve titreyen bir parmağını ona doğrulttu. "Ben gittikten sonra yumurtaları değiştirmişsin!"

Geri çekildi, belli ki kırılmıştı.

"Papa Hazretleri bunu asla yapmayacağımı biliyor!" diye soğuk bir şekilde haykırdı. "Kuluçka görevlisi olarak bir yumurtayı diğeriyle değiştirmek kutsal yeminimi ihlal etmek olur. Ayrıca, Kutsal Efendimiz de en az benim kadar iyi bilir ki, hiç kimse bir Kutsal Mavi çiğnemeyi önceden tahmin edemez. Herhangi bir yumurtadan çıkabilirler ve sadece bir tanesine sahip olmaya layık biri bulunduğunda ortaya çıkarlar."

Baş Rahip öfkeyle, "Bir kurtadam buna layık *değil!*" dedi. "Onu götürün ve başka bir yumurtanın çatlamasını bekleyelim."

"Bunu yapamazsın!" Ellina haykırdı ve başının üzerinde oturan Lor bu fikir karşısında öfkeyle gevezelik etti. "Hiç kimse -Başrahip ya da Potentate bile- bir chewchie'yi kendisinden ayıramaz! Bu bizim en kutsal yasamızdır."

Görevli, "Ayrıca, çoktan bağ kurdular," dedi. "Sadece bakın -"Küçük olan zaten *Lan'Glaver* ile konuşuyor."

Gerçekten de Tisa konuşuyordu.

"*Kim o?*" diye sordu Ty ve Ellina'nın omzunda esas duruşta oturan Lor'a ilgiyle baktığını gördü. "*O benim eşim mi?*"

"Bilmiyorum," diye mırıldandı dürüstçe. Sonra Ellina'nın Lor'la konuştuğunu duydu.

"O zaman ona git, canım," diyordu hevesle titreyen çiğnemesine. "Hadi git ve merhaba de."

Lor hemen kolundan aşığıya doğru koşarak Ty'ın avuçlarına atladı. Yumurta kabuğunun kırık yarısını iterek yoldan çekti ve Tisa'nın doğrudan gözlerinin içine baktı.

"Ne yapıyorlar bunlar? Bunu yapmalarına izin vermeyin!" diye bağırdı Baş Rahip.

"Ne yapmak?" Ty kızgınlıkla Chorkay rahibine baktı. Burada özel bir şey oluyordu -hayatı boyunca asla tekrarlanmayacak eşsiz bir şey- bunu tüm benliğiyle hissediyordu. Ama aptal Kikbax çenesini kapatıp bunun tadını çıkarmasına ve özümsemesine izin vermiyordu.

"Çiftleşmelerine izin vermeyin!" diye haykırdı Baş Rahip. "Potentate'in chewchie'si yalnızca eşinin chewchie'siyle çiftleşmelidir! Halktan birinin, bir yabancı ile çiftleşmesine izin verilemez! Bu olmamalı!" Kendi chewchie'si başının üzerine oturdu ve uludu - Baş Rahip'in duygularını yansıtan öfkeli, ürkütücü bir ses.

Kuluçka görevlisi yumuşak bir sesle, "Korkarım çoktan oldu, Papa Hazretleri," dedi. "Birbirlerini tımar edişlerine bir bakın, çoktan bir bağ oluşturdıkları çok açık."

Gerçekten de Lor ve Tisa uzun pembe dilleriyle birbirlerini yalıyorlardı ve Ty her ikisinden de gelen mutlu bir memnuniyet mırıltısını duyabiliyordu.

"Hayır! Olamaz!" Kikbax beklenmedik bir şekilde Ty'ın ellerinde mutlu bir şekilde duran iki çiğnemeyi kapmak için hamle yaptı.

Ty hemen geri çekildi, koruyucu içgüdüleri alarma geçmişti ama çiğneme yavruları Baş Rahip'in yakalayıcı elleri onlara yaklaşımadan çoktan onun omzuna kadar tırmanmıştı bile. Oradan ikisi hafifçe zıplayarak Ellina'nın başının üstüne çıktılar ve birbirlerinin etrafında kıvrıldılar. İki iri siyah göz kümesi de Kutsal Mavi kürk yuvasından Kikbax'a güvensizce bakıyordu.

Ty'ın üzerine bir öfke dalgası geldi -neredeyse Ellina'nın kendisi tehdit edilmiş kadar güçlü. Öne doğru bir adım attı ve Kikbax'ı zengin altın cüppesinin bol ön kısmından yakaladı.

"Seni orospu çocuğu!" diye hırladı diğer erkeğin yüzüne doğru. "Eğer bir daha Tisa'ma *yaklaşırsan seni öldürürüm! Anladın mı?*"

"Beni tehdit etmeye nasıl cüret edersin Kindred?" Kikbax yüzü solgun olmasına rağmen hiddetle bağırdı. "*Ben Thufar'ın Baş Rahibiyim!*"

"Ve *ben* de Potentate'im!" Ty, Ellina'nın sesinin öfkeyle titrediğini ve küçük ellerinin öfke yumrukları halinde iki yanında toplandığını gördü. "Ne *cüretle* başka birinin çiğnemesine el sürmeye kalkarsın?" diye çıkıştı ona. "Özellikle de ete kemiğe bürünmüş Tanrıça'nınkine? *Bu ne cüret?*"

Başrahip, Ellina'nın öfkesi karşısında şaşırılmış görünüyordu.

"Neden... Majesteleri," diye huzursuzca başladı. "Ben sadece çok... çok uygunsuz bir durumu düzeltmeye çalışıyordum. Eminim ki, kendi çiğneğinizin eşiniz olmayan bir yabancının çiğneğiyle çiftleştirilemeyeceğini görmelisiniz!"

"Neden olmasın!" Ellina haykırdı. "Kendi tatlı Lor'umun eşine sahip olmak için hayatımı kurtaran adamdan daha iyi kim olabilir? *Lan'Glaver'dan daha iyi?*"

O konuşurken, Ty kuluçka alanının sonundaki yüksek cam duvarın arkasından gelen bir ilahi sesi duydu.

"Lan'Glaver...Lan'Glaver...Lan'Glaver..."

Şaşkınlıkla başını kaldırıp baktı. Tisa'yla ilk kez karşılaşmanın mutluluğu ve onu savunmanın getirdiği şaşkınlık içinde, kuluçkayı izleyen seyircileri tamamen unutmuştu. Şimdi yukarı baktı ve

onu ve hâlâ Ellina'nın başının üstünde birbirine sarılmış olan Lor ve Tisa'yı işaret ettiklerini gördü.

"O *Lan'Glaver*, değil mi Büyükanne?" diye sorduğunu duydu Tutti.

"Evet, tatlı kızım." Büyükannesi başını salladı. "Kesinlikle öyle. Thufar ona bir Kutsal Mavi çiğneme verdi, bundan daha güçlü bir işaret olamaz!"

"Bu, Potentate'in onunla birleşeceği ve onu eşi yapacağı anlamına mı geliyor?" Tutti bilmek istiyordu. "Bunun anlamı bu olmalı, değil mi? Çikletleri çiftleştigiğine göre?"

"Potentate'in iradesini bilmiyorum, tatlım," diye cevap verdi büyükannesi. "Ama öyle görünüyor, değil mi?"

Baş Rahip'in de bu konuşmayı Ty kadar açık bir şekilde duyduğu belliydi çünkü üç gözünde de öfkeli bir ışıkla Ty'a doğru döndü.

"Burada asla eş olamayacaksın Kindred!" diye tersledi. "*Aklından* bile geçirme bu konuda!"

", " dedi Ty kaşlarını çatarak. "Memnun olamazsın, değil mi Kikbax? Önce benim için bulabildiğin en küçük, en sıradan yumurtayı seçiyorsun ve *sonra* onu benim için seçen sen olduğun halde içinden Kutsal Mavi bir çiğnemlik çıkınca üzülüyorsun. Sonra da benim çiğnememle Ellina'nın çiğnemesinin birbirlerinden hoşlandıklarını görünce neredeyse kendini kaybediyorsun. Yedi Cehennem'de senin sorunun ne?"

"Benimle bu kadar tanıdık terimlerle konuşmaya nasıl cüret edersin?" Kikbax bariz bir öfkeyle ayağa kalktı. "Bu ne *cüret*, seni sıradan dünya dışı *pislik*!"

"Bu kadar *yeter*!" Ellina'nın sesi bir kırbaç gibi şakladı ve herkesin çekti. Cam duvarın arkasında ilahi söyleyen Chorkay bile

sessizleşti, Potentate ve Baş Rahip arasındaki nadir tartışmayı izlerken gözleri büyüdü.

Ellina onların da kendisini izlediğini ve dinlediğini fark etmiş olacak ki sesini alçalttı ve konuşurken yüzünü dikkatle boş tuttu.

"Lord Kikbax," dedi buz gibi bir sesle. "Hayatımı kurtaran adamla, *Lan'Glaver'la* böyle aşağılayıcı bir şekilde konuşmamalısınız."

"O *Lan'Glaver değil!*" Baş Rahip'in burun delikleri öfkeyle alevlenirken, elleri yumruk haline geldi. "Bu saçma sapan eski bir efsane ve bu konuda tek bir kelime daha duymak istemiyorum!"

"Eski Metinler'e *saçmalık* mı diyorsun?" Ellina talep etti. "Bence dilinize dikkat etseniz iyi olur, Lord Kikbax."

"Belki de sen kendininkine dikkat etmelisin," diye . "Kutsal geleneğimizi bozma tehlikesiyle karşı karşıya olan sensin, canım! Baş Rahip olarak bu yabancıyı gezegenimiz için bir tehlike olarak ilan edip uzayın derinliklerine attırmak tamamen benim hakkım."

Ellina ona ters ters baktı, gözlerinde öfke dans ediyordu.

"Lord Kikbax, olağanüstü durumlarda bir Potentate'in bir Baş Rahibi görevden alma ve yerine daha layık olduğunu düşündüğü bir adayı getirme yetkisine sahip olduğunu hatırlasanız iyi olur. Ve şu anda aklıma böyle *on* adam geliyor!"

Ty, bu ifadenin ardından gelen şaşkın sessizliğin şimşek dolu bir bulut kadar yüklü olduğunu düşündü. Kikbax uzun bir süre sadece ona baktı, ağzında şaşkınlıktan sarkmış bir "O" vardı.

Sonra başka bir şey söylemeden topuklarının üzerinde döndü ve kuluçka alanının dışına açılan ağır taş kapıyı itti.

Ty, bu kez Potentate ile Baş Rahibi arasındaki kırılmanın iyileştirilemeyeceğine dair kötü bir hisse kapılmıştı. Yaşlı piçin kendisinden hoşlanmasa da durumun hiç iyi olmadığını görmekten kendini alamıyordu.

"Hayır, tabii ki değil," dedi Tisa, tekrar omzuna atladı ve dikkatini çekmek için keskin küçük dişleriyle kulak memesini ısırıldı.

"Ah!" Ty haykırdı ama kalbini tamamen ele geçirmiş olan bu küçük, kabarık yaratığa kızamayacağını anladı. Şimdi memnun bir şekilde kendini tımar ediyor, onun üzerine, sahip olduğu bir sandalyeye oturur gibi rahatça oturuyordu.

"Elbette bana kızamazsın," dedi Tisa, hâlâ onun düşüncelerini anladığı belliydi. *"Artık kalbinin bir parçasıyım,"* diye ekledi kendini beğenmiş bir tavırla ve ona bir şekilde memnuniyet dolu bir bakış atmak için tımarına bir an ayırdı.

Ty onun haklı olduğunu inkâr edemezdi. Hayatının yoldaşını ve sevdiği kadınla iletişim kurmasına yardımcı olabilecek bir yaratık kazanmıştı.

Ancak Ellina ve Kikbax arasındaki çatlağı merak etmekten kendini alamadı. Potentate ve Baş Rahip arasındaki fırtınalı son karşılaşmanın sonuçlarının ne olacağını.

Bölüm Otuz İki

"Lor seninle konuşuyor mu? Yani, kafanın içinde konuştuğunu duyabiliyor musun?" Ellina'nın dairesinde birlikte dinlenirken Ty sordu. Ty kanepede oturuyordu ve Ellina da onunla birlikte oturuyor, onun çok hoşuna giden rahat ve kolay bir şekilde göğsüne yaslanıyordu. Lor ve Tisa kanepenin arkasında birbirlerini tımar ediyorlardı, en az Ellina ve onun kadar rahatlardı.

"Lor benimle çoğunlukla resimlerle konuşuyor - zihnimde oluşan imgelerle," dedi Ellina, Ty'a bakmak için çenesini eğerek. "Ama tabii ki farklı çiğneyenler farklı şekillerde iletişim kurmayı seçiyor. Onlar da en az insanlar kadar bireysel ve farklılar, biliyorsunuz."

"Bunu anlamaya başlıyorum," diye mırıldandı Ty, karşılığında ona sakın bir memnuniyet ve mutluluk hissi gönderen Tisa'ya bir bakış atarak. "Bir şeyi - herhangi *birini*- bu kadar çabuk ve tamamen sevebileceğimi hiç düşünmemiştim," diye alçak sesle itiraf etti. "Dürüst olmak gerekirse bu biraz korkutucu."

"Neden korkutucu olsun ki?" Tisa kafasının içinde soruyordu. *"Ben de seni seviyorum, Ty. Korkunç derecede büyük olsan bile,"* diye ekledi biraz eleştirel bir tonda. *"Daha küçük olmayı denedin mi hiç? Sana tırmanmak bir dağa tırmanmak gibi!"*

Ty ona eğlenerek, "Üzgünüm küçük kız, korkarım olduğumdan daha küçük olamam," dedi. Ellina'ya baktı. "Şimdiden bu kadar çok şey bilmesi şaşırtıcı. Sanki yumurtadan tamamen olgunlaşmış olarak çıkmış gibi."

Ellina başını sallayarak, "Evet, öyle," dedi. "Chewchie'ler kabuğun içinde öğrenir ve yumurtadan çıkmak için kendi zamanlarını seçerler. Bilgi toplamak için

Diğer çiğneme zihinlerinden oluşan geniş ağ da dahil olmak üzere çevrelerindeki herkes."

Ty kaşlarını çatdı. "Ama birbirleriyle telepatik olarak iletişim kurabilmeleri için eşleşmiş bir çift olmaları ya da bir bağlantıya sahip olmaları gerektiğini sanıyordum?"

Ellina başını salladı.

"Bu ancak yumurtadan çıktıktan ve kalıcı bağlar kurduktan *sonra* olur. Hala kabuğun içindeyken -ve genellikle bir süre sonra- chewchie'ler galaksinin herhangi bir yerindeki başka bir chewchie ile iletişim kurabilirler. En azından bizim söyleyebildiğimiz kadarıyla."

"İnanılmaz," dedi Ty ve bunu gerçekten kastetti. "Bu, Tisa'nın şu anda herhangi bir yerdeki herhangi bir chewchie ile iletişim kurabildiği anlamına mı geliyor?"

Ellina başını salladı. "Evet ve yumurtadan yeni çıktığı için muhtemelen bu yeteneğini en azından bir süre daha koruyacak. Ve zaten ne kadar güçlü bir iletişimci olduğunu biliyoruz," ekledi kuru bir sesle, bu da Ty'ın Lor'la olan bağlantısı aracılığıyla Tisa'nın onunla olan iletişiminin bir kısmına kulak misafiri olduğunu düşünmesine neden oldu. Aklına ani bir düşünce geldi.

"Belki de Lor'un sana sürekli dişi bir Kutsal Mavi çiğneme görüntüsü göndermesinin nedeni budur," diye önerdi. "Çünkü Tisa da *ona* aynı düşünceleri gönderiyordu."

"*Tabii ki !*" Tisa kafasının içinde haykırdı. "*Lor'un işleri aceleye getirmesini çalışıyordum. Yumurtamın içinde gelip beni almanı çok yoruldum.*" Burnunu çekti ve uzun kuyruğunun tüylerini karıştırdıktan sonra küçük pembe diliyle tekrar düzeltti.

"Patronluk taslayan küçük şey, değil mi? Daha bir ay öncesine kadar Helios Beta'da bile değildim," diye itiraz etti Ty. "Kuluçkadan çıkabilmek için gelip onu almakta geç kaldığım için beni suçluyor," diye açıkladı onların konuşmalarını izleyen Ellina'ya.

"Oh, biliyorum." Gülümsemesini bastırdı. "Lor beni durumdan haberdar ediyor."

"Görünüşe göre dördümüzün arasında bir tür döngü var," dedi Ty. "Çok yakın ve samimi bir döngü." O kadar uzun süredir yalnız olduğunu ve şimdi diğer üç zihinle yakından bağlantılı olduğunu düşünmeden edemiyordu, ki bu kesinlikle bu görevi aldığında olmasını hiç beklemediği bir şeydi. Yine de rahatsız edici değildi - aslında, bu şekilde bağlı olmak şaşırtıcı derecede rahat hissettiriyordu. Sıradan bir Kindred savaşçısı bir gelin alıp onu kendisine bağladığında da böyle mi oluyordu? Ve bu yeni, tuhaf ama inanılmaz derecede rahat bağdan rahatsız olmaması onu rahatsız etmeli miydi?

Tisa yine kuyruğunu yalayarak, *"Ne kadar da saçma,"* dedi. *"Her şeyi bu kadar çok mu düşünürsün? Ben sana aitim ve sen de bana aitsin ve Lor da Ellina'ya ait ve o da ona ait ve sen ve Ellina birbirinize aitsiniz. Hepsi bu kadar."*

Tisa'yla konuşan ama Ellina'nın Lor aracılığıyla konuşmayı takip ettiğini bilen Ty, *"Aslında hepsi bu değil,"* diye itiraz etti. *"Ben Ellina'nın eşi değilim, onun korumasıyım. Ben sadece ona hizmet etmek ve onu korumak için buradayım. Değil..."* Boğazını temizledi. *"Başka bir şey var mı?"*

"Eğer ona cinsel olarak hizmet etmemen gerektiğini kastediyorsan, bu çok saçma," diye itiraz etti Tisa. *"Sen onun Lan'Glaver'ısın, ona istediği şekilde hizmet etmen gerekiyor."*

"Uh..." Ty, Ellina'ya bir bakış attı ve yanaklarının kızararak morardığını gördü. Onu bu kanepede tuttuğunu ve yumuşak, ıslak amını okşarken ve parmaklarken meme uçlarını emdiğini hayal etmemek için çok uğraştı ama bir şekilde anı yine de aklına girdi.

Kes ! Kendine sıkıca söyledi. Artık bunu yapmayacağımız konusunda anlaşmıştık. Bunun doğru olmadığını. İçinde bulunduğumuz durumu göz önünde bulundurduğumuzda uygun değildi.

Statüler. Ben ona varis olarak asla Kutsal Mavi bir bebek veremeyecek olan sıradan bir köylüden başka bir şey değilim ve o tüm bu gezegenin kraliçesi.

"Kendini yetersiz hissediyorsan, hissetme," dedi Tisa. Kendi kürkünü tımar etmeyi bitirmiş ve Lor'unkine başlamıştı. "Lor bana Ellina'nın seni tanıdığı diğer tüm erkeklerden daha çok sevdiğini söyledi. Şaftının onun kutsal ağzına sığmayacak kadar büyük olduğunu düşünse bile."

"Tisa!" diye yüksek sesle haykırdı Ellina'nın kızarması derinleşirken.

*"Şahsen, bence yanılıyor," diye devam etti yeni çiğneyicisi acımasızca. "Bence biraz zaman tanısa her şey yoluna girecek. Ne de olsa, onun Lan'Glaver'ı olarak, onunla birlikte olmak için yaratılmışsın. Ne kadar büyük ve beceriksiz olurlarsa olsunlar, **elbette** parçalarınız birbirine uyacaktır."*

"Ahem." Ellina boğazını temizledi. "Sanırım Lor'un benimle çoğunlukla resimlerle iletişim kurmasından memnunum," dedi, kızarması daha da derinleşti.

"Tisa'nın da öyle olmasını dilemeye başlıyorum," diye homurdandı Ty. "O çok... sözlü. Ama söyle bana," diye ekledi hızla, konuyu değiştirmeye çalışarak. "Lan'Glaver tam olarak nedir? Yani, bu özel terimin arkasındaki hikâye nedir?"

Ellina hevesle, "Küçükken hemşiremin bana anlattığı eski bir efsaneydi," dedi. Konuyu değiştirmekten de memnun görünüyordu. "Eski zamanlarda kendisine eş olarak çağırmak istediği bir erkeği bulamayan bir Potentate hakkında."

Ty'ın zihninde Ellina'nın kederli bir görüntüsü oluştu ve Ellina da çiğnemesine baktı.

"Evet, tıpkı benim gibi canım," dedi Lor'a ve Ty, Lor'un Tisa'nın sözlerini Ellina'ya aktardığı gibi, Tisa'nın da Lor'un düşünce resimlerini ona aktardığını anladı. Bu biraz karmaşıktı ve

kafa karıştırıcıydı ama bunun anlamı çok dikkatli olması gerektiği gibi yoksa elinde hiç sır kalmayacaktı.

"Ne sırları?" Tisa sordu. Ty başını salladı.

"Seni küçük kız," dedi nazikçe. "Bu konuda endişelenme, aklımdan geçen her düşüncüyü bilmene gerek yok."

"Neden olmasın?" diye sordu. Onun buyurgan sesi Ty'a erken gelişmiş bir çocuğu hatırlattı.

Ellina'nın bir kahkahayı bastırmaya çalıştığını gördü.

"Tisa daha çok genç," belirtti adam kaşlarını çatınca. "Bir süre kabuğundan çıktıktan sonra daha ihtiyatlı olmayı öğrenecektir."

Ty konuya geri dönmeye çalışarak, "Bana *Lan'Glaver'dan* biraz daha bahset," dedi. "Bir eş bulamayan Potentate ne yaptı? Kutsal Mavi'ye en yakın ten rengine sahip erkekle evlenmek zorunda değil miydi?"

"Oh, hayır." Ellina başını salladı. "O zamanlar pek çok insan Kutsal Mavi ten rengine sahipti, hatta bazı halktan insanlar bile; yani bugünkü kadar nadir bir durum değildi." Lor'un kulaklarının arkasını kaşıdı ve sonra Tisa'yı da kaşıdı, çünkü diğer çiğneyici elini dürtmüştü. "Sadece son birkaç nesildir, bu renk için üremeye çalıştığımızdan beri, bu renk bu kadar nadir hale geldi. Bazıları Kutsal Mavi'yi kaybetmemizin nedeninin dikkatli ve seçici üreme yoluyla onu elde etmek için çok uğraşmamız olduğunu söylüyor. Thufar'ın bu tür uygulamalardan hoşlanmadığını, Kutsal Maviyi bahşedecek olanın *kendisi* olduğunu ve bizim bu konuya karışmamızı umursamadığını söylüyorlar."

"Lord Kikbax'ın böyle düşünmediğini tahmin ediyorum," dedi Ty kuru bir sesle. "Sana tene yakın bir eş bulma konusunda bu kadar ısrarcı görüldüğüne göre

Mümkün olduğunca Kutsal Mavi."

"Baş Rahip için her şey nasıl *göründüğüyle* ilgili," dedi Ellina. "Sıradan insanlara, onlar için bir varis yetiştirmek için elimden geleni yapıyormuşum gibi görünmesini istiyor, böylece ben ölürsem gezegen yoksul kalmayacak..." Sertçe yutkundu. "Eğer ölürsem."

"Yapmayacaksın." Ty onun ince elini tuttu ve nazikçe sıktı. "Seni güvende tutacağım, küçüğüm."

"Biliyorum yapacaksın." Minnettarlıkla ona baktı. "Her neyse, bir soyluyla evlenmem gerektiğini söylemek çok saçma. Eğer eski efsaneler doğruysa, herhangi biriyle çiftleşebilir ve Kutsal Mavi renkte küçük bir kızım olabilir."

"Herhangi biri başka bir *Chorkay*'ı kastediyor, değil mi?" Ty bir kaşını kaldırarak şöyle dedi.

"Şey...evet." Ellerine baktı. "Başka herhangi bir *Chorkay*. Başka birini bilmiyorum."

"Saçmalama," diye araya girdi Tisa. "Ty elbette seninle çiftleşecek ve sana bir sürü güzel Kutsal Mavi bebek verecek. Aynı şekilde Lor da beni çiftleştirecek ve ben de bir sürü yumurta bırakacağım. İşler böyle olmak zorunda."

Ty kaşlarını çatarak, "Tisa, bu kadar üreme muhabbeti yeter," dedi. Burada işler karışmaya başlamıştı; keşfetmemeleri gereken bir alana dalıyorlardı. "İstediği eşi bulamayan Potentate'in ne yaptığını söyle bana," diyerek tekrar *Lan'Glaver* efsanesine dönmeye çalıştı.

"Bir turnuva düzenledi." Ellina gözlerini ateşe dikti. "Hangi erkeğin ona en layık olduğunu görmek için bir dizi güç, hız ve zekâ testi yaptı. Ve pek çok soylu erkek testlerden en az birini geçti. Bazıları ikisini geçti. Ama sadece bir erkek üçünü de geçti. O da halktan biriymiş."

Ty homurdandı. "Eminim yönetici sınıf *bundan* hoşlanmamıştır."

"Hayır, hiç de değil." Ellina başını salladı. "Aslında, birçoğu özel olarak bir araya geldi ve Potentate'in en başta testleri yapmakla aptallık ettiği sonucuna vardı. Halktan birinden kurtulmaya ve onu esir almaya karar verdiler. Sonra da içlerinden hangisinin onun yanında eş olarak oturacağını belirlemek için kura çekeceklerdi."

"Bir darbe!" Ty kaşlarını çatı. "Bunu yapmaya gerçekten cesaret edebildiler mi?"

"Evet, en azından efsaneye göre." Ellina başını salladı. "Böylece Potentate'i yakaladılar ve eğer taleplerini kabul etmez ve isteklerini yerine getirmezse onu... öldüreceklerini söylediler." Yumuşak sesi bir an duraksadı ama sonra devam etti. "Ama onun ölümü Thufar'ın isteği değildi. Hepimize rehberlik eden ve koruyan O, Helios Beta'yı yalnızca Kutsal Mavi tenli bir kadın Potentate'nin yönetmesini emretti."

"Evet, biliyorum." Ty başını salladı. "Peki ne oldu?"

Ellina, "Halktan biri, yani Potentate'in kurduğu tüm testleri yenen kişi onu kurtardı," dedi. "Ona karşı komplo kuranları öldürdü ve onu ait olduğu yere, tahta geri oturttu. Bunun üzerine ona '*Lan'Glaver*' -Tanrıça'nın Muhafızı ya da Koruyucusu- unvanını bahşetti ve hemen onu eşi yaptı." Omuz silkti. "Ve görünüşe göre, tüm günleri boyunca mutlu yaşamışlar."

Ty düşünceli bir ifadeyle, "Halkın bu efsaneyi neden bu kadar benimsediğini anlayabiliyorum," dedi. "Bu gerçek bir mazlum hikayesi - zengin soylulara karşı zafer kazanan fakir halktan biri."

"Kesinlikle." Ellina başını salladı. "Düşündüm de... halktan bir eş arayabilirim, biliyorsun," dedi ona bakarak. "Ama... nasıl başlayacağımı bilemiyorum."

Onun başka bir erkekle -hangi sınıftan olursa olsun herhangi bir erkekle- birlikte olduğu düşüncesi Ty için neredeyse dayanılmazdı. Sesini korumak için çabaladı

"Anlıyorum" derken yüzü nötrdü.

"Herkesin benden Baş Rahip'in aday olarak öne sürdüğü soylular arasından seçim yapmamı beklediğini biliyorum," diye devam etti Ellina, bir süre sonra başka bir şey söylemeyince. "Ama kendime engel olamıyorum, hepsinden nefret ediyorum!" "Tabii ki istiyorsun, sana davranışlarından sonra," dedi Ty. "Kim seni suçlayabilir mi?"

"Mesele *sadece* çocukken bana kötü davranmaları değil. Gerçekten öyle değil," diye itiraz etti Ellina. "Ama hepsi o kadar boş kafalı ve sığ ki! Bir sonraki partide giyecek doğru kıyafetleri ve istedikleri kadar kumar oynamaya yetecek paraları olduğu sürece Helios Beta'ya ne olduğu hiçbirinin umurunda değil. Grand Promenade'deki saldırı sırasında nasıl davrandıklarını gördünüz mü?"

"Bir sürü aptal gibi," diye homurdandı Ty. "Bir tanesi bile suikastçılara karşı yardımcı olmadı. Çoğunlukla onlarla savaşmaya çalışan muhafızların yoluna çıktılar."

"En azından Hennessy Tolland'ın eşim olması konusunda endişelenmeme gerek yok, çünkü saldırıdan sağ çıkamadı," dedi Ellina ve sonra bir elini ağzına götürdü. "Ah tanrılar ve tanrıçalar, bunu söylememeliydim! Çok kötüydüm!"

Ty ona, "Ne düşünüyorsan bana her zaman söyleyebilirsin, seni yargılamam," dedi. "Ve bu korkunç bir şey değil. Tolland bir deri israfıydı - onunki neredeyse Kutsal Mavi *olsa* bile."

Ellina iç çekti. "Ten renginden çok Lord Kikbax'ın planlarına uymaya istekli olması onu Baş Rahip'in gözdesi yaptı mı bilmiyorum."

"Baş Rahip kendine dikkat etse iyi olur," diye homurdandı Ty. "Yoksa işinden olacak. Kuluçka alanında ona haddini bildirme şeklin hoşuma gitti, biliyorsun. Bunu hak etmişti."

Ellina sıkıntılı görünüyordu.

"Bunu yapmak iyi hissettirdi ama bundan sonra ne olacağını merak etmekten kendimi alamıyorum. Lord Kikbax uzun zamandır Thufar'ın Baş Rahibi - onu değiştirmekle tehdit etmemi hoş karşılamayacaktır."

Ty kaşlarını çatı. "Sence bir şey dener mi?" Bu onun da kendi endişesiydi. Kikbax kadar uzun süredir iktidarda olan hiçbir erkek kolayca ya da sessizce tahttan indirilemezdi.

"Bilmiyorum. Umarım değildir," dedi Ellina. "Ben sadece... Ben sadece..." "Başını sallayarak sözünü kesti ve bir eli yanağına gitti. "Ah, neyim var benim? Kendimi çok *tuhaf* hissediyorum."

"Sen iyi misin?" Ty endişeyle ona baktı. " var?"

"Önemli bir şey değil. Sadece öyle hissediyorum ki... öyle..." Sanki açıklamaya çalışıyormuş gibi bir el hareketi yaptı. "Sana bazı bölgelerimde *karıncalanma* hissettiğimi söylediğimi hatırlıyor musun?"

Ty ona bir kaşını kaldırdı.

"Kesinlikle hatırlıyorum. O küçük karıncalanma sorununu nasıl çözdüğümüzü de hatırlıyorum."

Yine onun kucağına oturmuş, amını iyice açmış ve içini okşarkenki görüntüsü zihnini doldurdu.

"Yine öyle hissediyorum. Sadece çok *daha fazlası*." Ellina bir eliyle kendini yelpazeledi. "Oh! Kendimi çok *sıcak* ve *karıncalanmış* hissediyorum."

Aslında Ty, kendisinin de bir tür "karıncalanma" hissettiğini fark etti. Aslında, şaftı kalçalarının arasında bir kaya gibi sertleşmişti ve tek yapmak istediği Ellina'yı kucağına sürüklemek ve onu anlamsızca öpmekti.

Kaşlarını çatı. Yedi Cehennem'de neler oluyordu? Neden birdenbire bir ergen kadar azgınlaşmıştı?

Çevresel görüş alanındaki bir hareket cevabı verdi. Başını çevirdiğinde, kanepenin arkasında birbirlerine sokulmuş olan Tisa ve Lor'un şimdi sokulmaktan çok daha fazlasını yaptıklarını gördü.

Ellina aynı anda sorunu görmüş gibiydi.

"Aman Tanrım!" diye haykırdı. "Çiftleşiyorlar - ilk kez!"

"İlk sefer... bir sebepten dolayı daha mı kötü?" Ty onu öpmek ve öpmekten *çok daha fazlasını* yapmak için can atarken normal konuşmaya çalışarak sordu.

Ellina sonunda, "Bu... çok yoğun," diyebildi. "Ve... ve eşleşen bir grup chewchie'nin çiftleşmesinin insanları üzerindeki etkileri... olabilir..."

Ama sözleri bir iniltiyle sona erdi ve Ty onun ellerinin kucağında yumruk olduğunu ve kalçalarının sıkıca kenetlendiğini gördü, sanki o da kendisiyle aynı şehvetle savaşıyordu - hızla onu alt eden bir şehvetle.

"Allah belanızı versin, siz ikiniz!" diye hırladı çiğneyenlere ama Lor ve Tisa ona hiç aldırış etmedi. Belli ki halkları üzerindeki etkisi ne olursa olsun biyolojik dürtülerini yerine getireceklerdi.

Ve şu anda, etkileri oldukça dayanılmaz hissediliyordu.

Otuz Üçüncü Bölüm

"Oh! Ne yapacağız?" Ellina inledi. "Buna dayanamıyorum, Ty! Neredeyse Isı Döngümün üzerindeymişim gibi, sadece acıtmıyor - sadece seni istememe neden oluyor... seni çok istiyorum!"

"Ben de seni istiyorum ufaklık." Ty'ın derin sesi şehvetten pürüzlüydü ve dişleri uzun ve keskin görünümlüydü.

Birdenbire Ellina o uzun, sivri uçların etinin derinliklerine gömülmesinden başka bir şey istemedi; onun kendisini ısırıldığını, aynı anda hem ısırıp hem de üremesini hissetmek...

"Tanrılar!" Ty inledi ve Ellina dileğinin -ihtiyacının- Chewchie'lerle olan bağlantıları aracılığıyla ona gönderildiğini fark etti. "Beni böyle kışkırtma, Ellina!" diye hırladı. "Şu anda seni ısırıp çiftleşmeyi ne kadar çok istediğimi bilemezsin!"

"Evet, istiyorum, çünkü ben de istiyorum!"

Birdenbire, tıpkı ona dokunduğu ve boşalmasını sağladığı gece olduğu gibi, onun kucağındaydı.

Kollarını onun boynuna dolayıp derin, aç bir öpücük için onu kendine çekerken, *ihtiyacım olan şey bu*, diye düşündü. *Boşalmam lazım, tıpkı geçen gece yaptığım gibi. Belki bu, arzusunu dindirebilirdi.*

"Haklısın," dedi Ty, öpüşmelerini keserken nefes nefese. "Gelmen gerek, ikimizin de."

"O zaman doğur beni!" Ellina kendini ona sürterek yalvardı. Uzun etekleri yukarı doğru çekilmişti ve giydiği küçük külotun hemen altında, adamın şaftının sert çıkıntısının amına sürtündüğünü hissedebiliyordu. Tanrılar ve

Tanrıçalar, ona böyle srtnmek iyi hissettirdi! Adam çok ateşli, sert ve hazırđı; Ellina da en az onun kadar hazır olduğunu düşündü. Daha önce adamın aletinin kutsal ağzına sığmayacağından endişe etmişti ama şimdi tüm bu endişeler eriyip gitmiş gibi ydi. Tek istediği büyük Kindred'in içinde olması, kalınlığının onu doldurması, amının derinliklerine doğru ilerlemesi ydi...

"düşünmeyi bırak, *lütfen* Ellina!" Ty hışımla yalvardı. "Sevişemeyiz - yapamayacağımızı biliyorsun! İkimiz için de bundan geri dönüş olmaz."

"O zaman ne yapabiliriz?" diye sordu. "Sana *ihtiyacım* var, Ty! Ve burası çok *sıcak*!"

Elbisesinden sıyrıldı ve giydiği ince külot dışında çıplak kaldı. Geçmişte vücudundan utanırdı ama Ty'ın yanında utanmıyordu. Kendisini olduğu gibi güzel bulunduğunu bildiği için onun gözünde kendini son derece güvende hissediyordu.

"ok güzelsin," diye homurdandı, onun düşüncelerini mükemmel bir şekilde yankılayarak. "Tanrım, tatlı, dolgun göğüslerin..."

Kadının dolgun tepelerini avuçladı ve yüzünü onlara doğru bastırdı, sanki bir şekilde kendi bölgesini işaretliyormuş gibi ona sürtündü. enesinin kızın hassas tepe noktalarına değen sertliği, kızın içinde karıncalanmalara yol açtı.

Adam bir meme ucunu ağzına alıp sertçe emerken Ellina inledi ve başını geriye attı, sanki onda bir iz bırakmak istiyordu. Bu onun için sorun değildi, onun tarafından işaretlenmek *istiyordu*. Daha sonra tenine bakmak ve kime ait olduğunu bilmek istiyordu.

Ty onun diğer meme ucunu emerken, kadın utanmadan ona sürtündü. Hâlâ deri pantolonunu giyyordu ama pantolonun içindeki şişkinlik her geçen saniye daha da sertleşiyor gibi ydi. Kendini onun sırtına doğru bastırdı

ve kalçalarını salladı, kedi dudaklarının külotunun ince panelinin altında ayrıldığını ve şişmiş klitorisine karşı lezzetli sürtünmeyi hissetti.

Birden Ty geri çekildi.

"Hayır," dedi kısık sesle. "Hayır, böyle olmaz. Eğer bana sürtünmeye devam edersen, kendime engel olamayacağım - o küçük, yumuşak amcığına girip seni doldurmak isteyeceğim."

"Ben de tam olarak bunu istiyorum!" Ellina inledi. "Lütfen, Ty-I'm so *Sıcak!*"

"Bana sürtünmeden boşalmanı sağlamalıyım," diye mırıldandı, sesi hâlâ şehvetle titriyordu. "Yoksa kontrolümü kaybedeceğim."

"Peki ne-" diye sormaya başladı ama birden dünya tersine döndü ve adamın onu sırt üstü çevirdiğini fark etti. "Ty?" Kararsızca ona baktı. "Ne... ne yapıyorsun?"

"Seni tatmak." Adamın gözleri arzudan faltaşı gibi açılmıştı ve çoktan külotunu kalçalarından aşağı indirmeye başlamıştı.

"Oh... um, gerçekten mi?" Hâlâ içinden akıp giden yoğun, çiğnemedi ilham alan şehvete rağmen Ellina bu konuda biraz tereddütlü hissetmekten kendini alamadı. Bir erkeğin ağzını bir dişinin kutsal ağzına dayaması onun kültüründe genellikle yapılan bir şey değildi. Ty'ın bundan hoşlandığını anlasa *da, kendisiyle* birlikte bundan hoşlanacağından pek emin değildi. Ya aşağıda bir şekilde yetersizse? Ya kokusundan ya da tadından hoşlanmadıysa? Ya...?

Ty bacaklarının arasına diz çöküp kaba yanağını kutsal ağzının şişmiş dudaklarına bastırduğunda endişeli düşünceleri aniden durdu. Derin bir nefes aldı ve boğazından alçak sesle inledi, sanki onun kokusuyla yıkanmak istiyormuş gibi ona sürtündü.

"Tanrım, çok *güzel* kokuyorsun ufaklık," diye homurdandı usulca, ona bakarak. "Sadece kokundan bile neredeyse boşalabilirim. O kadar sıcak, ıslak ve hazırsın ki..."

"Hazır... ne için?" Ellina fısıldadı. Onu doğurmasına izin vermeye hazır olduğunu kastettiğini düşünmüş olabilirdi ama adam bunu yapmamaya kararlı görünüyordu.

Ty ona "Buna hazırım," dedi ve sonra başını eğip dilini onun üzerinde gezdirdi - amının yarığı üzerinde uzun, yavaş bir yalama.

Ellina, adamın ağzının sıcaklığını böylesine hassas bir bölgede hissettiğinde nefesi kesildi ve istemsizce kalçalarını salladı.

"Oh...oh, Ty," diye nefes nefese ona baktı. "Bu çok... yoğun hissettiriyor. Çok *iyi*."

"Bir dakika içinde daha da iyi hissedeceksin," diye söz verdi ona ve yukarı bakmadan önce tekrar yaptı. "Yumuşak küçük amının sadece dışını yalıyorum. Seni açana ve tatlı, kremi iç amcığını tadana kadar bekle."

Ellina gerginlik ve arzunun karışımıyla ürperdi. "Sen... bunu gerçekten yapmak istiyor musun?"

"Kendin gör." Uzun parmakları şişmiş amcığını paranteze alırken sesi alçak ve aç bir hırıltıya dönüştü. Yavaşça, başparmaklarını kullanarak, onu genişçe açtı, parlayan iç kıvrımlarını ortaya çıkarmak için dış dudaklarını açtı. "Tanrılar, çok sıcak ve ıslak," diye inledi ve sonra onu tekrar yalamak için başını eğdi - dilini onun en hassas ve gizli etinin üzerinde uzun, yavaş bir şekilde sürükledi.

Ellina elektrik çarpmış gibi hissetti. Birden elleri adamın kalın, siyah saçlarına dolandı ve onu ileri doğru çekmeye başladı.

"Daha fazla!" diye nefesini tutmayı başardı. "Tanrılar ve tanrıçalar, bana daha fazlasını ver, Ty! Tekrar yap!"

Solgun gözleri zevkten ağırlaştı.

"Leydimin isteği benim için emirdir. Ama nerenizi yalamamı istediğinizi söyleyin. Ya da daha iyisi, göster bana."

"Göstereyim mi?" Ellina nefes nefese sordu.

Hâlâ saçlarına gömülü olan parmaklarına başıyla onay verdi.

"Gösterin bana leydim," dedi kısık sesle. "Beni ihtiyacınız olan yere koyun ve beni zevkiniz için kullanın. İhtiyacınız olanı size vermem için bana rehberlik edin."

Sonunda Ellina anlamıştı. Yani ona rehberlik etmesini mi istiyordu? Sıcak dilini tam olarak en çok ihtiyaç duyduğu yere koymasını mı? Bunu kesinlikle yapabiliirdi.

Tüm suskunluğu ve belirsizliği, büyük Kindred'i amına geri götürüp ona doğru iterken, sıcak, ıslak diline ahlaksızca sürtünürken eriyip gitmiş gibiydi. Ty, yüzünü sürerken, kalçalarını iterken ve onu doğru noktaya getirmek için saçlarını çekerken boğazında düşük zevk inlemeleri yaptı.

"İşte!" diye inledi onun zevk düğmesini yaladığını hissettiğinde. "Oh, Ty evet! Orada, tam *orada!*"

Kısa bir süreliğine başını kaldırdı, gözleri ateş ışığında neredeyse siyaha dönmüştü. "Emrinize amadeyim leydim."

Sonra eğilip onun kutsal incisini dudaklarının arasına aldı ve sadece dilinin ucunu kullanarak şişmiş tomurcuğun etrafında tekrar tekrar dönmeye başladı.

"Oh...*Oh!*" Ellina inledi ve parmakları Ellina'nın saçlarında sıkılaştı, Ellina tutuşunun Ellina'nın canını yaktığını düşündü ama Ty buna aldırıyor gibiydi. Aslında, daha sert emdi ve yaladı, sanki yapamıyormuş gibi ileri doğru bastırdı.

Sanki onu o kadar çok istiyordu ki, onu tatmak için acıya katlanmayı bile göze almıştı.

Ellina o gümüş telin karnının içinde bir kez daha sıkılaştığını hissetmeye başlamıştı ve yakında kopacağını ve tüm vücuduna zevk saçacağını biliyordu, o kadar sıcak ve tatlı bir sel ki erimiş bal gibi hissettiriyordu.

Ama sonra aklına bir şey geldi.

Ty, karşılıklı şehvetlerini dindirmek için onun boşalması gerektiğini kabul etmişti ama sonra *kendisinin de* boşalması gerektiğini söylemişti. Peki onun amını bu şekilde yalamak ve kutsal ağzıyla diliyle sevişmek nasıl yardımcı olabilirdi?

"Ty..." diye inledi, saçlarını çekiştirerek bir an durmasını sağladı. "Ty, bekle..."

Nefes nefese yukarı baktı. Ağzı ve çenesi kızın sularıyla parlıyordu ve gözleri şehvetten kararmıştı.

"Evet, Hanımefendi?" diye hırladı. "Başka ne yapmamı istiyorsun? Bir sorun mu var?"

"Evet... hayır... bilmiyorum," diye itiraf etti Ellina. "Ty, beni boşaltmak üzeresin..."

"Evet, ben de bunu istiyorum. Her şeyden önce sizin zevkinizi istiyorum Hanımefendi," dedi kısık sesle. "Senin boşalmaya ihtiyacın var ve benim de seni boşaltmaya ihtiyacım var. Bu bir sorun mu?"

"Pek ... Peki ya sen?" Ellina sordu. "Senin de gelmen gerekiyor - şehvetimizi dindirmenin tek yolu bu."

"Bunun için endişelenmeyin." Ty başını salladı. "Sadece boşalmanı sağlamak - sen yüzüme boşalırken yumuşak, küçük amının dilime karşı kasıldığını hissetmek - beni de uçurumun kenarına itecek."

"Öyle mi olacak?" Ellina iri gözlerle ona baktı. "Emin misin?"

"Şu anda çok yakınım," diye homurdandı, kendine bakarak. Kadın kanepede uzanırken o hâlâ önünde yerde diz çöküyordu ama siyah deri pantolonundaki şişkinlik açıkça görülüyordu. "Çok yaklaştın. Ağzıma boşaldığın an, bir roket gibi patlayacağım, bunu biliyorum."

"Bu... rahatsız edici olmaz mı? Pantolonunun içine girmek?" Ellina nefes nefese sordu. "Sence de pantolonunu daha iyi olmaz mı? Böylece daha rahat fışkırtabilirsin?"

Ty kararsız görünüyordu.

"Onları çıkarmamalıyım. İçinde bulunduğumuz durumda, aynı anda çıplak olmak çok kötü bir fikir."

"Pantolonunu aç o zaman," diye önerdi Ellina. İtiraf etmedi ama adamın uzun, sert shaftının tohumunu boşalttığı anda açıkta olması fikri hoşuna gitmişti, hem de çok.

Ty sonunda başını salladı.

"Leydim nasıl isterse," diye mırıldandı. Aşağı uzanarak pantolonunun paçasını açtı ve deriyi sıyrıp aşağı indirdi.

Ellina aşağı bakınca devasa shaftının serbest kaldığını gördü. Tanrılar ve Tanrıçalar, adam kalındı! Adamın sikinin içinde parmakları ve dili kadar iyi hissedip hissetmeyeceğini merak etti.

"düşünme," diye hırladı Ty kısıp sesle. "Beni kışkırtma, Ellina
-Sana yalvarıyorum!"

"Elimde değil," diye itiraz etti. "Hâlâ çok ateşliyim. Eğer durmamı istiyorsan, beni boşalt," dedi ona, neredeyse emrediyordu. "Ve... kendini de boşalt," diye ekledi. "Ben de senin boşalmanı istiyorum."

"Leydim nasıl isterse," diye homurdandı Ty. Eğilerek devasa kollarını Ellina'nın kalçalarına doladı ve onu yana ayırdı. Ellina'nın zorlukla

Bu yeni pozisyon onu daha da savunmasız, daha da ateşli ve muhtaç hissettirirken, adam onu tekrar yalamaya başlamadan önce nefes nefese kaldı.

Dilinin uzun, yavaş turlarıyla başlamıştı ama şimdi daha hızlıydı... daha aç. Dili amcığının okşuyor, bir an balını tatmak için kutsal ağzına giriyor, sonra da zevk incisinin etrafında çılgınca dönerek tüm vücuduna elektriksel arzu kıvılcımları gönderiyordu.

Tel karnında tekrar gerilmeye başladı ve Ellina başını geriye atıp inledi. Sadece kürek kemikleri kanepeye değene kadar sırtını dikleştirdi, pelvisini yukarı kaldırdı, büyük Kindred'a amını o da onu hevesle yalayıp tadına baktı. Chewchies'le olan bağlantısı sayesinde onun arzusunu hissedebiliyor ve ona ne kadar ihtiyacı olduğunu, tadını ve kokusunu ne kadar sevdiğini ve onu tatmak onu çok azdırdığı için patlamaya hazır hissettiğini duyabiliyordu...

"Ty!" diye nefesini tuttu, adam onu yaladıkça onunla buluşmak için eğildi.
"Daha fazla!

İşte böyle! Yala beni...*orayl...*"

Saçlarından tutarak onu ihtiyacı olan yere itti, böylece sıcak, ıslak dili şişmiş klitorisini tekrar tekrar yıkıyordu.

"Oramı yala, *Lan'Glaver'*ım!" diye inledi.

Ty buna mecbur kaldı, dilinin düz kısmını hassas küçük yumrunun üzerinde gezdirdi ve sonunda Ellina kendini zirvede hissetti, boşalırken gümüş telin koptuğunu hissetti ve daha önce hiç hissetmediği kadar büyük bir zevkle doldu.

Ve bunun sebebinin tüm zevkin kendisine ait olmaması olduğunu fark etti. Ty da geliyordu, uzun, derin zevk spazmları onun orgazmını atlatırken bile vücudunu sarıyordu, dili hala Tanrıça incisiyle meşguldü. Aşağı baktı ve uzun, kalın shaftının kremsi beyaz tohum ipinden sonra ipi fişkırttığını gördü.

Ah tanrılar ve tanrıçalar, keşke içimde olsaydı! diye düşündü çılgınca. *Keşke beni tohumuyla doldursaydı... beni üretseydi...*

"Geldiğinde böyle düşünmeyi bırakmalısın, daha fazla düşünmemelisin!" Ty ona bakarak homurdandı. "Tek bir orgazmla tatmin olmayacağını görebiliyorum."

"Ben...ama...sen..."

Adam onu tekrar yalamak için eğildiğinde, dilinin düz kısmını bir kez daha şişmiş klitorisinin üzerine sürttüğünde protestoları inlemelerle sona erdi. Ellina parmaklarını adamın saçlarının arasından geçirdi ve onunla tekrar buluşmak için eğildi.

Görünüşe göre henüz işleri bitmemişti.

OceanofPDF.com

Bölüm Otuz Dört

Daha sonra Ty, yüzünü onun bacaklarının arasına gömüp tatlı amını yalayarak ve onu tekrar tekrar boşaltarak ne kadar zaman geçirdiğini bilmiyordu. Kızın balı özgürce akıyordu ve Ty onu yalayıp daha fazlasını yapması için onu ikna etti. Ve kadın her boşaldığında, o da boşalıyordu; her spazmda onu zevkle sarsan sıcak tohum fışkırmaları.

Yine de her zaman daha fazlasını istiyor gibiydi ve Ellina'nın da daha fazlasını istediğini hissediyordu.

Elbette Tisa ve Lor'du. İki çiğneyici ilk çiftleşmelerini bitirene kadar, o ve Ellina ezici şehvetten kurtulamayacaktı. Ama chewchie'ler ne kadar dayanabilirdi?

Hiçbir fikri yoktu ama sanki sonsuza kadar sürmüş gibiydi.

Her ikisinin de yaşadığı çoklu orgazmlara rağmen, ihtiyaç hiç azalmamış gibi görünüyordu. Zaman zaman, dizlerinin üzerinden kalkıp sadece dilini kullanmak yerine şaftını Ellina'nın amının derinliklerine sokmaktan kendini alıkoymak için yapabileceği tek şey buydu. Ellina'nın inlemeleri, yalvarışları ve onun kendisine tam olarak bunu yaptığını hayal etme şekli - Lor'dan Tisa'ya, Tisa'dan Ty'a zihninden canlı zihinsel resimlerle aktarılmıştı - onu kendisine bağlama ihtiyacıyla neredeyse çıldırtıyordu.

Ama bir şekilde kendini onu almaktan alıkoymuştu. Bilinmeyen bir süre sonra şehvet nihayet azalmaya başladı.

"Oh..." Ellina sonunda inledi ve kanepeye doğru sarktı. "Tanrılar ve tanrıçalar, Ty. Kendimi *bitkin* hissediyorum..."

"Ben de küçüğüm," diye homurdandı yorgun bir sesle. Tanrıça, istekli bir dişinin altına yatmayı seviyordu ama daha önce hiç böyle bir maraton seansı yapmamıştı

daha önce! Devam ettiği süre boyunca şehvet onu tüketmiş, onu memnun etmek için her şeyi yapmak, onu memnun etmek için her şeyi yapmak istemesine neden olmuştu.

Hanımefendi için her şeyi yaparım, diye fısıldadı kafasının içindeki alaycı küçük ses. *Hissetmek için programlandığın şey bu değil mi? Onun istediği her şeyi yapmaya ve ne olursa olsun bunu tekrar yapmak için yalvarmaya?*

Ama bu adil değildi, değil mi? Sanki ona istediği şekilde hizmet etmek için yalvarıp yakarmış gibi...

Yine de ona "Hanımefendi" dedin, diye alay etti küçük ses. *Dikkatli olsan iyi olur, Ty - kendini onun içinde kaybetmeye çok yakınsın - tüm kimliğini Beden Kölesi rolünde kaybetmeye çok yakınsın, ki sen bunun için yaratıldın ve eğitildin.*

Bu fikri uzaklaştırmaya çalıştı ama şekilde gitmek istemedi.

"Bu... inanılmazdı." Ellina'nın yumuşak, yorgun sesi onu içsel düşüncelerinden uzaklaştırdı ve başını kaldırıp Ellina'nın kendisine sevgi ve umut dolu bakışlarla baktığını gördü. "Böyle bir zevk hissedebileceğimi hiç bilmiyordum," dedi ona. "Geçen sefer sadece parmaklarını kullandığın zamankinden bile daha iyiydi."

"Benim için bir zevkti ufaklık," dedi Ty ve bunda ciddiydi. Dudaklarını yalayarak onun tuzlu-tatlı balının son izlerini aldı. "Tanrım, tadın çok güzel."

"Tüm yaptığın bu , sadece tadına bakmak mı?" Tisa kafasının içinde sordu.

Ty başını kaldırdığında yeni çiğneme oyuncağının yine kanepenin arkasında oturduğunu gördü. Lor onun yanında yatıyor, sanki hiç durmadan maraton koşmuş gibi nefes nefese kalıyordu ama Tisa her zamanki gibi taze ve enerjik görünüyordu. Kendini beğenmiş bir şekilde kuyruğunu tımar ederken muazzam bir memnuniyet duygusu yayıyordu.

"Bu seni ilgilendirmez, Tisa," diye hırladı, küçük yaratığa olan sevgisine rağmen sinirlenmişti. "Ve daha dikkatli olman gerekiyor. Sen ve Lor neredeyse Ellina ve beni ikimizin de pişman olacağı bir şey yapmaya itiyordunuz."

"*Neden pişman olasın ki?*" Tisa görünüşe göre hiç pişmanlık duymadan sordu. "*Neden onu çiftleştirmeyesin ki?*"

Ty kaşlarını çatarak, "O kadar basit değil," dedi. "Ben dünya dışından biriyim. Ayrıca, bir Kindred bir dişiyi öylece 'çiftleştiremez'. Bizim için tam, penetratif seks neredeyse her zaman kırılmaz bir ruh bağıyla sonuçlanır."

"Öyle mi?" Ellina gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Yani eğer biz... bilirsin işte... sen beni bırakamaz mıydın?"

"*Elbette onu terk etmeyeceksin,*" diye haykırdı Tisa. "*O senin eşin!*"

Pantolonunu yeniden bağlarken Ty, bunun gerçekten de çok yapışkan bir bölgeye girdiğini düşündü.

"Biliyorsun," diye dikkatle başladı, Tisa'yla değil Ellina'yla konuşuyordu. "Bunun *geçici* bir görev olması gerekiyordu, sadece muhafızlarınız eğitilene ve siz güvende olana kadar kalmam gerekiyordu."

"*Ama şimdi sen bana sahipsin, ben Lor'a sahibim, Lor Ellina'ya sahip ve Ellina da sana,*" diye belirtti Tisa, Potentate'e cevap verme şansı tanımadan. "*Yani tabii ki kalmak zorundayız.*"

Ty ne söyleyeceğinden emin değildi, bu yüzden bir şey söylemedi. Ama bu, yeni çığneyicisine suçunu itiraf etmek kadar iyi görünüyordu.

"Ty!" diye haykırdı zihninde, kanepenin arkasında dimdik oturuyor ve iri, siyah gözleriyle ona bakıyordu. "*Aklından ne geçiyor? Beni Lor'dan uzaklaştırmaya çalışmazsın, değil mi? Eşimi elimden alıp kendi eşini bırakmazsın, değil mi?*"

Ty, "Tisa, anlamıyorsun," diye söze başladı ama küçük çiğneyicinin üzgün olduğu belliydi.

*"Bunu bana yapamazsın!" diye bağırdı kafasının içinde. Ty zihninden gelen sesin gücü karşısında irkildi ve Ellina'nın da irkildiğini gördü. "Yapamazsın! Onca ay boyunca seni bekledim -sadece **seni**- Lan'Glaver'ı. Ve Lan'Glaver Vekilharcını terk edemez! Yapamaz!"*

"Tisa, lütfen!" diye yalvardı. "Başka bir kariyerim var, sen ya da Ellina hayatıma girmeden çok önce verdiğim başka taahhütlerim var."

"Hiçbiri bana, Lor'a ve Ellina'ya yaptıkların kadar önemli değil!" Tisa suçlayıcı bir şekilde konuştu. "Kalmak istememenin başka bir nedeni olmalı, bunu söyleyebilirim!"

Ty onun kendisini dürttüğünü hissetti, tıpkı anahtarı olan birinin karanlıkta bir anahtar deliği bulmaya çalışması gibi. Bir an içinde onun geçmişini keşfedecekti.

-Manipüle edilmiş DNA'sının ve erken dönem eğitiminin utancını kendisinden bile uzak tutmayı tercih ediyordu - en azından elinden geldiğince.

"Dur!" diye kükredi. "Kes şunu, Tisa-anlayacak kadar büyük değilsin ama bunu yapamazsın. Birini sırlarından vazgeçmeye zorlayamazsın."

Dört yönlü bağlantıdan gelen bir anlaşma ve sakinlik duygusu hissetti ve bunun Lor olduğunu, onunla aynı fikirde olduğunu fark etti.

"Lor, Tisa'ya senin özel hayatına saygı göstermesi gerektiğini söylüyor," dedi Ellina sessizce. "Ona ayrılmak için kendi nedenlerin olduğunu söylüyor."

"Gitmem gerektiğini biliyorsun," diye itiraz etti Ty. "Biz farklı türleriz, Ellina. Kindredlar genetik tüccarlar olsa da, bizim genlerimiz baskın olma eğilimindedir. En azından erkek Kindred yavruları için öyledir - ki çoğunlukla sahip olduğumuz şey budur çünkü genetik profilimiz, baba olduğumuz çocukların yüzde doksan beşinin olmasını sağlar. Mirasınızı devam ettirmek için erkek bir çocuğa değil, Kutsal Mavi tenli bir dişiye . Bir *varise ihtiyacınız var.*"

"Anlıyorum." kaçırdı. "Senden kalmanı hiç istemedim."

"Ama bunu istediğini hissedebiliyorum - Tisa ve Lor aracılığıyla," dedi Ty - ki bu doğrudu. Ellina'nın yalnızlıktan ve onu özlemenin verdiği kederden ağlarken çekilmiş fotoğraflarını görüyordu. Belli ki bu görüntü Lor'dan geliyor ve Tisa tarafından aktarılıyordu.

"Bana bir varis verebileceğini düşünmediğini biliyorum," dedi Ellina alçak bir sesle. "Ama, şey... ya bunu benim için başka biri yapsaydı? Paradan başka hiçbir şeyi önemsemeyen bir soylu mu? O... beni hamile bırakabilirdi ve ben de ona sadece devlet yemeklerinde görünmesi için para verirdim ve sen de gerçek eş olurdun ve..." Sözlerini yarıda kesti ve belirsiz bir şekilde ona baktı. "Ty?"

"Gerçekten de," dedi yavaşça, ellerini yumruk yaparak, "oturup başka bir erkeğin seni hamile bırakmasına izin verebileceğimi mi sanıyorsun? Ellina, seni başka bir erkekle bile beni öfkeliendiriyor! Kindred'ler *aşırı derecede* sahiplenicidir; eğer başka bir erkek sana dokunursa, onu öldürmek isterim!"

"Ağzından çıkanı kulağın duysun, kalmak *istiyorsun*," diye itiraz etti Ellina. "Beni başka bir erkekle görmek istemiyorsun! Başka birinin benim eşim olmasını istemiyorsun çünkü benim eşim olmak istiyorsun, Ty!"

"Ama olamam!" diye kükredi. "Bu *imkansız*!"

Ellina ondan uzaklaştı, gözleri onun ani patlaması karşısında korkudan irileşmişti.

O anda Ty kendinden nefret etti.

"Özür dilerim," dedi başını sallayarak. Tanrım, her şey nasıl bu kadar çabuk bu kadar karmaşık ve dağınık hale gelmişti? "Tanrım, küçüğüm, çok özür dilerim! Seni korkutmak istememiştim."

"Senden korkmuyorum." Ellina hızlı, sarsak hareketlerle elbisesini geri çekiyordu. "Hiç de bile. Ama şimdi gitsen daha iyi olur diye düşünüyorum."

"Evet, git buradan. Yapmak istediğin bu, git ve bizi yalnız bırak," dedi Tisa kafasının içinde. Zihnindeki seste keder vardı - keder, öfke ve acı.

"Tisa-" dedi, ona doğru uzanarak.

Ama küçük Kutsal Mavi çiğneme onun için çok hızlıydı. Onun elinden kurtuldu ve bir sandalyenin arkasına oturmak için koştu. Sonra dönüp ona tüylü sırtını verdi.

"Git buradan Ty," dediğini duydu, eğer bir insan olsaydı ve yüksek sesle konuşsaydı hıçkırıklarla dolu bir ses tonuyla. *"Git buradan, sana saygı duymuyorum."*

Ve sonra zihninin içinde bir tür bariyerin yıkıldığını hissetti - Tisa'nın aniden aralarına yerleştirdiği bir duvar.

Küçük Chewchie'yle olan bağlantısı olmadan, Lor ya da Ellina'nın ne düşündüğünü ya da hissettiğini de duyamıyor ya da hissedemiyordu. Ama buna gerek yoktu; Ellina'nın yüzündeki incinmiş ifade bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu.

"Gideceğim," dedi ağır bir sesle, hem Ellina'ya hem de Tisa'ya seslenerek. "Ama Potentate'in güvende olduğundan emin olmadan Helios Beta'dan ayrılamayacağımı biliyorsunuz. Görevimi yerine getirmeliyim."

"Elbette yapmalısın." Ellina ellerine baktı. "Görevinizi yerine getirin Komutan Ty'rial. O zaman gitmekte özgür olacaksınız."

Onun resmi unvanını kullanması, kalbine saplanan keskin bir çivi gibiydi.

"Ellina-" diye başladı yalvarırcasına. Ama tam o anda dairenin kapısı üstünkörü çalındı ve kapı açıldı.

"Ne oldu?" Chorkay muhafızlarından biri kafasını içeri uzattığında Ty tersledi. Neyse ki o ve Ellina kıyafetlerini geri giymişlerdi!

Muhafız heyecanla, "Rahatsız ettiğim için bağışlayın, ete kemiğe bürünmüş Tanrıça," dedi. "Ama onu buldular!"

"Kimi buldun?" Ellina şaşırmış görünerek sordu. "Kimden bahsediyorsun, muhafız?"

"Suikastçı! Ya da müstakbel suikastçı!" diye haykırdı muhafız. "Majestelerine Grand Promenade'de saldırı planlayan kişi! Lord Kikbax onu zindanda tutuyor ve Majesteleri ile *Lan'Glaver'in* gelip sorguya tanıklık etmesini istiyor!"

OceanofPDF.com

Bölüm Otuz Beş

Ellina, sarayın yaşam alanlarının birkaç kat altında bulunan zindana doğru ilerlerken adımlarını takip eden kederin ağırlığını hissetmekten kendini alamadı.

Kalbinde Ty'ın onunla kalamayacağını biliyordu ve aslında ondan bunu istememeye dikkat etmiş, onun yerine Ty'ın kendisinden bunu istemesini ummuştı. Gerçekten bu kadar yanlış olur muydu? Onun eşi olması çok mu kötü olurdu? Ne de olsa halk onu çoktan sevmiş ve *Lan'Glaver'i* olarak kabul etmişti. Ve dün Grand Promenade'de herkesin önünde onu kurtardıktan sonra, büyük Kindred yanlış yapamazdı. Onu bu şekilde ilan ederse eşi olarak kabul edileceğinden emindi.

Ama o sadece sıradan biri değil - o bir off-worder, kafasındaki küçük bir ses ona hatırlattı. Peki ya bir varis? Soyu devam ettirecek ve bir gün tacı alacak bir Kutsal Mavi kız çocuğuna sahip olmaya ne dersiniz?

Ellina küçük sesin haklı olduğunu biliyordu ama bu konuda içini kemiren bir şey vardı; tam olarak anlayamayacak kadar genç olduğu bir zamanda duymuş olabileceği bir bilgi. Eğer bunu hatırlayabilirse, bu son zorluğu çözebileceklerini ve Ty'ın onun eşi olarak kalabileceğini hissediyordu.

Ama o istemiyor, diye işaret etti acımasız küçük ses. Tisa haklıydı - başka bir şey var - seninle birlikte olmak istememesinin başka bir nedeni var. Ve bu her neyse, neredeyse aşılamayacak kadar büyük.

Umutsuz bir iş gibi görünüyordu. Ellina bundan vazgeçmesi ve saçmalamayı bırakması gerektiğini biliyordu. Ne de olsa daha birkaç gün önce Kindred korumasının sert ve yaklaşılmaz olduğunu düşünmüştü ve onun

Eşi ve onunla bağlayıcı ve ömür boyu sürecek bir bağ kurmak asla aklına gelmezdi.

Hâlâ böyle hissetmeyi ve düşünmeyi ne kadar isterdi! Bunun yerine, kalbi ağrıyan bir diş gibi ağrıyordu; ne yaparsa yapsın geçmeyen, donuk, sürekli bir zonklama.

Ty gitmek istiyor, beni terk etmek istiyor, dedi kendi kendine sertçe. Buradaki görevinin geçici olduğunu hep biliyordum. Bunu aşmalıyım, gitmesine izin vermeliyim.

Ama bu tavsiyeyi vermek, almaktan çok daha kolaydı.

Gardiyanlardan biri, "İşte " deyince Ellina başını kaldırdı ve ağır demir ahşap bir hapisane kapısının önünde durduğunu gördü.

Zindanların girişi.

"Güvenli olduğundan emin olmama izin verin Majesteleri," dedi Ty kaşlarını çatarak ve kapı açılırken onun önüne geçti. "Sarayın bu kısmını sevmiyorum - çok izole bir yer."

Ellina tehlikede olduklarından şüpheliydi -yeni Kraliyet Muhafızları olarak eğittiği Chorkay askerlerinin tamamını yanına almakta ısrar etmişti. Yeni muhafızları, suikast girişimi olarak adlandırılan "Grand Promenade Savaşı "nda hem sadakatlerini hem de cesaretlerini kanıtlamış tecrübeli gazilerdi. Böylesine yetkin savaşçılar tarafından kuşatıldıklarında zindanların derinliklerinde bile güvende olacakları kesindi.

Ama itiraz edecek kadar umursamadığını fark etti. Bunun yerine başını salladı ve kenara çekilerek büyük Kindred'in önden gitmesine izin verdi.

Ty öyle yaptı, arkasından gelmeden önce yolun açık olduğundan emin olmak için dikkatle izledi. Sadece parlayan meşalelerin aydınlattığı dik taş merdivenlerden indiler ve sonunda aşağıya ulaştılar.

"Yani Potentate'e saldırı planladığınızı kabul ediyorsunuz?" Tanıdık bir ses karanlık ve nemli mekânın yankılanan taş koridorlarında süzülüyordu.

"Neden inkâr edeyim ki?" diye tısladı cılız bir ses ve Ellina Güney Kıtası'ndan birinin kusursuz aksanını tanıdı.

Köşeyi döndüklerinde kendilerini ortasında tahta bir masa bulunan taş bir hücreye bakarken buldular. Masa yere vidalanmıştı ve mahkûm da Lord Kikbax'ın karşısında otururken masaya zincirlenmişti.

Baş Rahip, gerçekten de Güney Kıtası'ndan gelen mahkûma ters ters bakıyordu - Allina sadece ona bakarak bile bunu anlayabilirdi.

Güney Kıtası'nda neredeyse ilk yerleşildiği andan itibaren muhalifler ve isyancılar olmuştu. Ellina bunun sebebinin muhtemelen orada barınacak bir yer olmaması olduğunu düşündü. Helios Beta'nın Kuzey Kıtası gibi uçsuz bucaksız bir çöl olmaktan ziyade, Güney Kıtası büyük bir bataklıkta.

Bataklık arazi, orada yaşayanların, Chorkayların nesillerdir yaptığı gibi toprağın altına girip yüzeyin altında inşaat yapmalarına izin vermiyordu. Sonuç olarak, orada yaşayan insanlar sürekli olarak Helios Beta'nın yörüngesinde döndüğü mavi dev güneşin zararlı radyasyonuna maruz kalıyorlardı.

Zararlı ultraviyole ışınlar Chorkay derisini mavi ve yeşil tonlarından çirkin, kahverengimsi bir mora dönüştürdü ve üçüncü gözü de kör etti. Güney Kıtası'nın chewchie'leri bile etkilenmiş, tüm kürklerini kaybetmiş ve acımasız ısı ve yıkıcı radyasyona karşı savunma olarak pullar geliştirmişlerdir.

Ellina'nın büyükannesi Güney Kıtası'ndaki yerleşimcilerin güvenli ve korunaklı olan Kuzey Kıtası'na geri dönmelerini sağlamaya çalışmıştı. Ancak barış teklifi sert bir şekilde reddedilmişti.

"İlk başta neden ayrıldığımızı sanıyorsun?" diye sormuştu lider-Azurel Ekopane büyükannesine. "Çünkü bir kadın tarafından yönetilmeye dayanamıyoruz!" Ayaklarının dibinde yere tükürmüştü; bu, büyükannesi hoşgörölü davranmasaydı ölüm anlamına gelebilecek bir hakaretti. "Güneyde kalıp sıcaktan kavrulmak ve radyasyondan mahvolmak, kadın yönetimi altında bir dakika daha yaşamaktan daha iyidir!" diye ilan etmişti.

Büyükanne onun Güney Kıtası'na dönmesine izin vermişti ama belki de bu kadar merhametli olmamalıydı, diye düşündü Ellina şimdi. Çünkü o zamandan beri Güney Kıtası'ndan beladan başka bir şey gelmemişti.

Kesin olarak bilinmemekle birlikte, anne ve babasına düzenlenen suikastın arkasında Ekopane'nin şüpheleniliyordu. Ve taç giyme töreninde hem kendisini hem de büyükannesini öldürmeye teşebbüs eden Güney Kıtası'ndan bir suikastçı olduğu için, Ellina sorgu odasında masaya zincirlenmiş mahkuma baktığında pek de hoşgörölü hissetmeye meyilli değildi.

"Majesteleri!" Kikbax, Ellina'yı kapıda görünce ağır ağır ayağa kalkarak haykırdı. "Bakın ne bulduk: Grand Promenade'de en asil ve soylu kişiliğinizi öldürme planının arkasındaki beyni!"

"Ve onu öldürecektim -ve hâlâ öldüreceğim- ilk fırsatta!" diye tükürdü mahkûm. Kahverengimsi mor derisi tüm vücudunu kaplayan bir yara gibi görünüyordu, diye düşündü Ellina tiksintiyle ve üçüncü gözü büzüşmüş ve bulanıktı - açıkça onunla hiçbir şey göremiyordu. Mahkûmun kafasından ona nefretini haykıran çiğneme kuşu, gerçek bir çiğneme kuşunun olması gerektiği gibi kabarık değil pulluydu. Rengi çamur ile çöp arasında bir yerdeydi ve Güney Kıtası'ndan gelen mahkûmun ona duyduğu tüm nefreti yayıyor gibiydi.

"Ölecek olan tek kişi sensin, pislik!" Lord Kikbax gürledi, parmağıyla mahkûmu işaret ederken çiğnemesi zıpladı ve kafasının üstünde çığlık attı. "Bedendeki Tanrıça hakkında böyle konuşmaya nasıl cüret edersin?"

"Yalan!" diye tükürdü mahkûm. "*Siz Dördüncü*, bir başka bir şey değilsiniz! Herkes bir kadının etkili ya da iyi bir şekilde yönetemeyeceğini bilir! Helios Beta bir erkek tarafından yönetilmeli, benim efendim Azurel Ekopane tarafından! Çok yaşasın!"

Ty yaklaştı, yumruklarını ahşap masaya dayadı, gözleri öfkeden kıpkırmızı parlıyordu.

"Sana kimin çok uzun yaşamayacağını söyleyeyim, o da *sensin*, seni pis piç," diye hırladı. "Seni şimdi ve burada deşmemi istemiyorsan Leydimin adını ağzına alma!"

Mahkûm irkilerek geri çekildi ama pişmanlık duymadan Ty'a baktı.

"Kimsin sen, orman kaçkını mı?" diye tükürdü. "Buradaki 'Tanrıça'nın kendi muhafızlarına güvenemediği için tuttuğu yabancı bir paralı asker misin? Belki de gerçek erkeklerin başka bir erkek tarafından yönetilmesi gerektiğini bildikleri içindir! Zayıf, hastalıklı bir fahişe kadın değil! O-"

Ama daha nefret dolu sözlerini bitiremeden, kafası aniden mor, kırmızı ve griden oluşan bir sıçramayla patladı ve Ellina'nın sıçrayıp soluk soluğa kalmasına neden oldu.

İlk başta onu vuranın Ty olduğundan emindi ama daha yakından baktığında, patlayıcıyı tutanın Lord Kikbax olduğunu gördü.

"Bağışlayın beni Majesteleri," dedi onun baktığını görünce. "Ama o iğrenç pisliğin Vekilharcım hakkında böyle konuşmasına izin veremezdim." Ve sanki sadece işini yapıyormuş gibi alçak sesle eğildi.

"Bu gerçekten çok aptalcaydı," diye homurdanan Ty, mahkumun beynini yanağından silerken rahibe ters ters baktı.

sıçradı. "Ya yardımcıları varsa? Haklı gazabını, ondan alabileceğimiz tüm bilgileri alana kadar saklamalıydın, rahip!"

Başrahip öfkeyle ayağa kalktı.

"Bu ne *cüret*?" diye haykırdı. "Potentate'e karşı bu şekilde saygısızca konuşmanın ölümle cezalandırılan bir suç olduğunu bilmiyor musun? Ben sadece suçlunun hak ettiği cezayı yerine getiriyordum. Ayrıca onu sorguladık, hem de en ince ayrıntısına kadar," diye devam etti Ty itiraz etmek için tekrar ağzını açtığında. "Büyük Gezinti sırasında saldıran suikastçı grubunun son kalıntısıydı ve Potentate'in şarabını iki kez zehirlemeye çalışan oydu. Muhafızlar onu doğrudan Güney Kıtası'na giden bir yan yoldan gizlice krallıktan çıkmaya çalışırken yakaladı ve o da tüm bunları itiraf etti. Suçluluğu daha açık olamazdı."

Ellina onun muhtemelen haklı olduğunu düşündü. Ama burada, boynundan hâlâ kan damlayan başsız bir cesetle aynı odada durmak onu hasta hissettiriyordu.

Kikbax'a resmi bir şekilde, "Asil şahsıma yönelik bu tehdidi etkisiz hale getirdiğiniz için size teşekkür ederim, Baş Rahip," dedi. "Gerçekten, bugün bana büyük bir hizmette bulundunuz."

"Elbette, Potentate'im." Baş Rahip genişçe sırıtarak eğildi. Yukarı çıkarken Ty'a muzaffer bir bakış fırlattı, o da bu bakışa sertçe karşılık verdi.

Görünüşe göre Baş Rahip, Kindred korumasını alt etmek istiyordu ve onun canını almaya çalışan suikastçıyı öldürerek açıkça bu raundu kazandığını düşünüyordu.

En azından bir endişe gitti, diye düşündü Ellina. Aslında iki. Suikast girişiminin kaynağını biliyoruz ve son suikastçı da yakalanıp öldürüldü.

Ayrıca Başrahibi de onu devirmek ya da yıkmak için komplo kurmak yerine, anlaşılan geçinmenin en iyi yolunun iyilik yapmak olduğuna karar vermişti. Ellina bunun bir darbe girişiminden kesinlikle daha iyi olduğunu düşündü.

Sevinmeliyim, diye düşündü. Kikbax hizaya geliyor ve artık güvende olduğumu biliyorum.

Ama tabii ki bu Ty'ın gidebileceği anlamına geliyordu. Buradaki görevi bitmişti.

Acaba ondan bir daha haber alabilecek miyim? diye düşündü göz ucuyla onu izlerken. *Yoksa gidecek ve bir daha dönmeyecek mi?*

İkincisi çok daha olası görünüyordu, diye düşünmeden edemedi. Ve hepsi merdivenlerden yukarı, zindandan dışarı doğru yürürken, kalbini o karanlık, nemli, soğuk yerde geride bırakmış hissetti - onu geride bırakmış ve bir daha asla ışık görmeyecekmiş gibi hissetti.

Otuz Altıncı Bölüm

"Majesteleri, beni ettiğiniz için teşekkür ederim."

Ty, Ellina'nın oturduğu altın tahtın önünde garip bir şekilde duruyordu. Kavgalarından sonra aralarındaki ilişkiyi resmi tutmak istediği için onu suçlayamazdı ama yine de onu bir an bile özel olarak görmek istememesi canını yakıyordu.

Onun yerine, etrafını bakanlarıyla sarmıştı ve en iyi saray elbiselerinden birini giymişti - çok rahatsız olduğu için nefret ettiğini bildiği sert, mücevherli bir elbise.

Ama görünüşe göre onunla yalnız kalmak kadar rahatsız edici değil.

"Elbette Komutan Ty'rial. Kraliyet huzurumuzda her zaman hoş karşılanırsınız." Ellina başını zarifçe eğdi, yüzü tamamen boştu. "Gitmeden önce bize söylemek istediğiniz bir şey var mıydı? Sizi dinliyoruz." Ty üzüntüyle, *"Biz" kelimesini bile kullanıyor, diye* düşündü. Gerçekten de Ellina aralarına koyabileceği her türlü engeli koyuyordu. Muhtemelen Ty'ın onu bir kez incitmişti ve tekrar incinmek .

"Sadece söylemek istedim..."

Sadece senin refakatçin olmak istediğimi, seni sevmek, sana sarılmak ve seni sonsuza dek güvende tutmak istediğimi söylemek istedim. Senin yanından asla ayrılmak istemediğimi.

Ama ağzından çıkan şey şuydu,

"Sadece size hizmet etmenin büyük bir onur ve ayrıcalık olduğunu söylemek istedim, Majesteleri."

"Nazik sözleriniz için teşekkür ederiz Komutan Ty'rial. Ve size evinize güvenli ve mutlu bir yolculuk diliyoruz." Ellina bir kez daha başını salladı. "Lütfen amiriniz Komutan Sylvan'a teşekkürlerimi ve saygılarımı iletin."

Ty donuk bir ifadeyle, "Elbette," dedi. "Gerçekten de öyle, Majesteleri."

"Peki o zaman, eğer başka bir şey yoksa, gidebilirsiniz." Ellina'nın sesi hafifçe kısılmış mıydı? Ty bilmiyordu ama üçüncü gözünün ya da *umlu*'sunun şüpheli bir şekilde parlak görüldüğünü düşünüyordu. Ellina'nın ona sadece bir Chorkay büyük bir üzüntü ve kayıp yaşadığında üçüncü gözünden yaş geldiğini söylediğini hatırlıyordu.

Söyle ona! diye bağırdı kafasının içindeki küçük bir ses. *Ona gerçekten nasıl hissettiğini söyle!*

Ama ona karşı ne hissediyordu? Onu boğmakla tehdit eden umutsuz aşk ve kayıp sadece değiştirilmiş DNA'sı ve sıkı erken eğitiminden mi kaynaklanıyordu? Onu her ne pahasına olursa olsun hizmet edilmesi gereken "Metresi" olarak düşündüğü için mi onu her zaman memnun etmek ve ona hizmet etmek istiyordu? Kendi genlerinden ve geçmişinden kaynaklanan böylesine kör bir bağlılık gerçek aşk olamazdı, değil mi?

Ty bilmeyi diledi. Ayrıca Ellina'nın kendisinin ne hissettiğini de bilmek isterdi. Eğer chewchie rehberliğindeki bağlantıları hâlâ elinde olsaydı, bunu bilebilirdi. Ancak Tisa zihinleri arasına bariyer koyduğu için Potentate'den gelen hiçbir şeyi hissedemiyordu.

Aslında Tisa'nın şu anda nerede olduğunu bile bilmiyordu. Kraliyet dairelerinin arkasında bir yerde saklandığından şüpheleniyordu. Onunla gitmek zorunda kalmamak için saklanıyordu.

Kalbi bu düşünceyle parçalanmıştı; başka bir varlıkla hiç bu kadar çabuk duygusal bir bağ kurmamıştı, Ellina'yla bile. Ama küçük chewchie'yi kendi gezegeninde kalıp eşiyle birlikte olmak istediği için suçlayamazdı. En azından Lor'a sahip olacaktı. Ve belki de Ellina için ayrılışının acısını biraz olsun hafifletebilirdi.

Bir kez daha sessizce eğildi ve gitmek için döndü. Dinleyici salonunun sonundaki büyük altın çift kapıya doğru attığı her adımda, kadının onu durdurmasını diledi. Aralarına mesafe koyarak attığı her adım, zaten ağır olan kalbinin üzerine bir taş daha yığılması gibiydi.

Ama geçmişim aramıza girmese ve benden kalmamı istese bile, yapamam, dedi kendi kendine. Çünkü ona başarılı bir şekilde hükmetmesi için gereken şeyi nasıl verebilirdim? Ona nasıl Kutsal Mavi bir kız, bir varis verebilirdim?

Cevap elbette yapamayacağıydı. Bu yüzden Ty uzun altın kapılardan geçene ve kapıların arkasından kapandığını duyana kadar yoluna devam etti. Kapılar kapandığında, gerçekten gittiğini biliyordu - artık geri dönüş olmadığını biliyordu.

Pişmanlıktan boğazı yandı ama korumaya yemin ettiği dişiye yalnız bırakarak uzaklaşırken başını dik tuttu.

Onu bir daha asla göremeyeceğini düşünüyordu.

* * * * *

Ellina seyirci salonunun altın kapıları kapanana kadar bekledi ve ardından altın tahttan aşağı atladı. Kendini kaybetmeden önce buradan hemen çıkmalıydı! Gözleri yanıyordu - üçünün de
-Ve boğazı dökülmemiş gözyaşlarıyla doldu.

"Leydim, iyi misiniz?" Arayan yeni Kraliyet Muhafızlarının başı Yüzbaşı Kiyda'ydı ve yüzünde endişeli bir ifade vardı.

"İyiyim, iyiyim," diye boğuk bir sesle konuşmayı başardı. "Sadece... bir süreliğine daireme geri dönmem gerekiyor."

Bakanlardan biri, "Ama Majesteleri, bu sabah halletmemiz gereken çok iş var," diye itiraz etti. "Neden sadece evrak işleri-"

"Gitmem gerektiğini söyledim!" Ellina, Saray'dayken olması gerektiğini bildiği gibi, düzgün bir şekilde edepli olamayacak kadar üzgün bir şekilde haykırdı. "Ben... Ben geri döneceğim

Kısa bir süre sonra," diye ekledi, kendisine ikinci bir kafası çıkmış gibi bakan şaşkın bakana. "Bağışlayın beni. Ben... iyi değilim."

Kaptan Kiyda diplomatik bir tavırla, "Majestelerine eşlik edeceğim," dedi.

"Evet...evet, elbette." Ellina dikkati dağılmış bir şekilde başını salladı. "Teşekkür ederim, Kaptan."

"Bedende Tanrıça'ya hizmet etmek benim için her zaman bir zevktir," diye karşılık verdi onu dinleyici salonundan çıkarıp kraliyet dairelerine doğru götürürken.

Bu uygun bir yanıttı -resmi ve saygılı- ama onun dirseğinin dibindeki varlığı Ellina'ya kaybettiklerini hatırlattı.

Ty'ın yanında olmasını özliyordu; onun uzun boyunu ve büyük Kindred bedeninin rahatlatıcı kaslı cüssesini özliyordu. Onunla konuşmak için başını kaldırmayı ve onun da kendisine doğru eğilerek karşılık vermesini özlemişti. Onun *kokusunu* özlemişti - nedense ona evi ve güvenliği düşündüren *o* koyu, baharatlı erkeksi misk *kokusunu*. Kulaklarına dolan derin sesini ve ona değer verdiğini, onu güvende tutacağını ve asla terk etmeyeceğini söylerken kollarının onu sarmasını özlemişti...

Hayır, buna asla söz vermedi, dedi kendi kendine şiddetle, kraliyet dairesine adımını atıp nihayet yalnız kaldığında. *Benden ayrılmak zorunda olduğunu, görevi bittiğinde gitmek zorunda olduğunu her zaman açıkça söylerdi. Bana asla yalan söylemedi.*

Onu hiç sevmemişti de. Gerçekten sevmemişti. Eğer onu sevseydi, nasıl terk edebilirdi?

"Nasıl gidebilir ki?" Ellina, şöminenin önündeki kanepeye, büyük Kindred'ın son günlerde onu sık sık kucakladığı, rahatlattığı ve zevk verdiği yere uzanırken düşüncesini yüksek sesle tekrarlayarak fısıldadı. "Ah tanrılar ve tanrıçalar, *nasıl gidebilir ki?*"

Başını ellerinin arasına aldı ve ağlamaya başladı, kalbi daha önce hiç kadar acıyordu. Bir omzunda Lor'un kederle inlediğini, diğer omzunda ise Ty'ın çıkış görüşmesi sırasında saçlarının arasına saklanmış olan Tisa'nın acıyla ağladığını belli belirsiz fark etti.

Hepsi onu kaybetmişti, diye düşündü Ellina kendi kendine. Üçü, yani büyük Kindred, sadece ölümle kopacak kadar kutsal bir bağı bırakıp gitmişti.

Bizi nasıl bu şekilde bırakırsın? diye düşündü yeni hıçkırıklar onu sararken.
Oh, Ty-nasıl yaparsın?

OceanofPDF.com

Bölüm Otuz Yedi

Yukarıya, yer üstündeki yanaşma alanına çıkan koridor çok uzun görünüyordu. Ty eşyalarını çoktan toplamıştı ve gemisi uçmaya hazırdı. Burada konuşlanmış olan Kindred muhafızlarının geri kalanı çoktan ayrılmıştı. Chorkaylar durumlarını kontrol altına almış görünüyordlardı ve artık Kindred müttefiklerinin yardımına ihtiyaç duymuyorlardı.

Sanırım Komutan Sylvan başka bir diplomat gönderecek.

-Burada kalmak ve halklarımız arasındaki siyasi ilişkiyi sürdürmek, diye düşündü Ty umutsuzca. Ellina'yı benim kadar tanımayan biri. Muhtemelen ona bilgi vermem istenecek.

Ama yerine geçecek kişiye ne diyebilirdi ki? Saygılı ol ve geleneklerine uy. Baş Rahip'e dikkat edin, kaypak bir piçtir. Oh, ve Potentate'e aşık olmadığınızdan emin olun.

Ne şaka ama!

Sadece şaka ona yapılmış gibi hissediyordu. Ellina'yı bu şekilde bırakarak ne yapıyordu?

Yapabileceğim tek şeyi yapıyorum, diye hatırlattı kendine. Mantıklı olan tek şeyi.

O zaman gidişi neden bu kadar anlamsız geliyordu?

Ty'ın verecek cevabı yoktu. Yukarı ve yukarı çıkan uzun, dar geçidi tırmanırken ayaklarına baktı. Helios Beta'ya ilk geldiğinde, yer altında yaşamaya alışmanın zor olacağını düşünmüştü. Şimdi yüzeye çıkıyor olmak garip hissettiriyordu. Ellina, Tisa ve Lor'dan ayrılmak garipti...

"Ah!"

Boynunun yan tarafına saplanan keskin bir acıyla suratsız düşüncelerinden sıyrıldı. Otomatik olarak yukarı uzandığında, etine gömülmüş sert ve keskin bir şey hissetti.

Çekip çıkarmak daha da çok acıttı ama Ty mırıldandığı bir lanetle başardı. Keskin ucuna hâlâ kendi kanından bir damla yapışmış olan küçük, dikenli dikenini inceledi.

"Yedi Cehennem'de neler oluyor?" diye mırıldandı. "Bu da nereden çıktı?"

Etrafına baktığında ana koridordan çıkan dar bir tünel gördü.

Tam içinde, karanlık bir gölge hareket etti. Ama Ty kim olduğunu görmeye çalıştığında,

gözlerinin odaklanmak istemediğini fark etti. Bu garipti.

"Hey! Kimsin sen? Ne istiyorsun?" diye sordu. Ama neden kelimeleri bulanık çıkıyordu?

Tünelin ağzındaki bulanık şekle bir adım daha yaklaştı ama dizlerinin bağı çözüldü. Ağır bir şekilde yere düşerken, beyni ona ne olması gerektiğini yavaşça bildirdi.

Uyuşturucu... Uyuşturuldum!

Ty el yordamıyla blasterını bulmaya çalıştı, onu zehirli okla vuran her kimse onu öldürmeye kararlıydı. Ama şimdi elleri de doğru çalışmıyordu. Silahını kavrayamıyor gibiydiler ve her şey gittikçe bulanıklaşıyordu...

Konuşamıyorum, göremiyorum, yürüyemiyorum ya da silahıma ulaşamıyorum. Bu kötü... çok kötü, diye düşündü. Ama düşünceleri bile halsiz görünüyordu, beyninde yavaş akan çamur gibi hareket ediyordu.

Bulanık bir figür gelip onun üzerinde durdu. Ty odaklanmaya çalıştı ama hâlâ kim olduğunu göremiyordu; sadece koyu mavi ten tonları ve altının sessiz parıltısından oluşan bir karmakarışıklı.

"Kim... ne...?" diye sormaya çalıştı ama dili ağzının içinde bir kurşun yumağı gibiydi.

"Güzel, neredeyse çıktı," dedi tanıdık bir ses. "Onu zindanlara götürün, cesur *Lan'Glaver*'ımız için planlarım var."

Ty itiraz etmeye çalıştı ama şimdi ağzı hiç çalışmıyordu. Aslında hiçbir şey çalışmıyordu. Sonra etrafındaki her şey bulanıklaşarak karanlığa gömüldü ve artık hiçbir şey bilmiyordu.

OceanofPDF.com

Otuz Sekizinci Bölüm

Ellina hüngür hüngür ağladıktan sonra kanepeye kıvrılıp oturdu ve kendini korkunç derecede yalnız hissetti. Kalkıp yüzünü yıkaması ve yönetme işine devam etmesi gerektiğini biliyordu, ama bir şekilde kendini hareket ettiremiyordu.

Çok yorgunum, diye düşündü, sanki biri başına kurşun bir battaniye örtmüş gibi hissediyordu. *Hareket edemeyecek kadar yorgunum. Biraz kestireceğim...*

Birkaç saat sonra kapısının çalınmasıyla uyandı. Gelen yine Yüzbaşı Kıyda'ydı ve iyi olup olmadığını soruyordu.

"İyiyim," diye mırıldandı ve sonra boğazını temizleyip tekrar denedi. "Ben gayet iyiyim Kaptan," diye seslendi kapalı kapıdan. "Bakanlar beni hâlâ Sabah Mahkemesi'nde mi bekliyorlar?"

Garip bir sessizlik oldu ve sonunda Kraliyet Muhafızlarının yeni kaptanı cevap verdi.

"Hayır, Majesteleri. Artık akşam oldu. Bakanların hepsi bir süre önce ayrıldı. Ben sadece Majesteleri'nin akşam yemeğinizin dairenizde mi yoksa Yemek Salonu'nda mı servis edilmesini istediğinizi soruyordum."

"Oh..." Ellina elini başına götürdü. Bütün günü nasıl böyle uyuyarak geçirebilmişti? Bakanları şimdi onun hakkında ne düşünüyor olmalıydı? Ve daha da kötüsü, sarayda ne gibi dedikodular dolaşıyor olabilirdi? Soyluların dedikodu yapmayı ne kadar sevdiklerini çok iyi biliyordu. O gün Saray'da bulunmamasına ne gibi hain sebepler atfedebileceklerini kim bilebilirdi?

Artık bu konuda yapılacak bir şey yok, dedi kendi kendine acımasızca. Ertesi gün erkenden saraya gidip kraliyet görevlerini elinden geldiğince en iyi şekilde yerine getirmek dışında. İçten içe parçalanıyormuş gibi hissetse de her şey normalmiş gibi davranmaktan başka yapacak bir şey yoktu.

Ve yapabileceği ilk normal şey yemek yemektir. Ya da en azından yiyormuş gibi yapmak.

"Teşekkür ederim Yüzbaşı Kiyda," diye seslendi kapıdan. "Akşam yemeğimi bu gece daireme gönderebilirsiniz."

Yüzünü kurtarmaya ne kadar ihtiyacı olursa olsun, Yemek Salonu'ndaki resmi yemeğe gitmeye dayanamayacağını hissetti. Yarın Potentate olma işine devam edecekti. Ama bu gece için dairesinde kalmak ve yaralarını sarmak istiyordu.

"Evet, ey ete kemiğe bürünmüş Tanrıça," diye yanıtladı Kiyda. "Dediğin gibi olacak."

Adam gitti ve bir süre sonra gümüş yemek tepsisi geldi.

Ellina masada tek başına oturdu ve üzgün bir şekilde masaya baktı. Yemekler lezzetli görünüyor ve kokuyordu ama hiç iştahı yoktu. Tek düşünebildiği, Ty'ın zehirli ya da uyuşturulmuş olmadığından emin olmak için her şeyden biraz tatması ve şimdi onun için tatmak ve dişlerindeki özle onu güvende tutmak için burada olmamasıydı.

Elbette, şu anda ona ihtiyaç olmadığını kendine hatırlattı. Zehirleyen yakalanmıştı; Büyük Gezinti sırasında saldırıyı planlayan Güney Kıtalı erkeklerle aynıydı. Lord Kikbax'ın blasterıyla kafasını uçurduğu aynı erkek...

Ama bunun anısı -zindandaki sorgu odasının duvarına sıçrayan parlak kan ve beyinler- midesini bulandırdı.

Ellina tepsiyi tadına bakmadan itti. Bu gece hiçbir şey yiyemezdi. Sadece aç değildi.

Tepsiyi mutfaklara geri gönderdi ve bacaklarını altına kıvrarak tekrar kanepeye keyifsizce yerleşti. Lor ve Tisa dışında konuşacak birilerinin olmasını diledi. İki chewchie kanepenin arkasına birlikte kıvrılmış, birbirlerini teselli ediyorlardı. Düşünceli bir şekilde çiftleşmiyorlardı ama Ellina çiftleştiklerinde bununla nasıl başa çıkacağından emin değildi. Ne de olsa şu anda iki çiğnemenin yarattığı yoğun cinsel şehveti bastıracak bir Ty'ı yoktu. Bir dahaki sefere bir araya gelmeye karar verdiklerinde muhtemelen ihtiyaçtan çıldıracaktı. Keşke Ty hâlâ burada olsaydı...

Ty, Ty, Ty - Ty'ı düşünmeyi bırak, dedi kendi kendine öfkeyle. Seni terk etti ve geri dönmeyecek, bu yüzden onu unutmanın zamanı geldi! O-

"Ah çocuğum, çalkantı içindesin. Bunu Shel'den hissedebiliyorum."

Lor'un ağzından çıkan büyükannesinin sesi Ellina'nın düşünce akışını aniden böldü.

"Büyükanne?" Sanki karşısında duran yaşlı kadını görebilecekmiş gibi başını kaldırdı. Büyükannesi hâlâ hastaydı; Ellina'ya göre son suikast girişimi haberiyle rahatsız edilemeyecek ya da korkutulamayacak kadar hastaydı. Günde iki ya da üç kez onu kontrol ediyordu ama genellikle sadece hizmetçisi Ellina'ya büyükannesinin yavaş da olsa iyileşmekte olduğunu söylüyordu. Şimdi, sevgili sesini duyduğuna çok memnun olduğunu fark etti.

"Büyükanne," dedi yine gülümseyerek. "Nasılsın? Senin için çok endişelendim!"

Yaşlı kadının kendisini gayet iyi hissettiğini ve Ellina'nın kendisi için endişelenmemesi gerektiğini söylemesini bekliyordu. Bu yüzden sonraki sözleri büyük bir şok etkisi yarattı.

Lor, büyükannesinin sesiyle, "Ellina, çocuğum," dedi usulca, "ölüyorum."

OceanofPDF.com

Bölüm Otuz Dokuz

Ty uyandığında nerede olduğunu anlayamadı. O kadar karanlıktı ki, ilk başta gözlerinin açık mı kapalı mı olduğunu bile anlayamadı. Ve daha da korkuncu, hareket edemiyordu.

Paniklemek istediğinde kendine sertçe *sakin ol* dedi. *Yapılması gereken ilk şey Yedi Cehennem'in neresinde olduğunu bulmak. Diğer her şey bunu yapana kadar bekleyebilir.*

Gözlerini kapatarak -en azından öyle sanıyordu- derin bir nefes aldı ve tutarak dinledi.

Yakın bir yerden, suyun yavaşça damladığını duydu... *damladığını... damladığını*. Sanki derin bir odada, taş bir boğazın içine düşen nem tanecikleri gibi yankılanıyordu. Ardından rutubet ve çürüme kokusunun farkına vardı. Burnu kırıştı - bu kokuyu daha önce nerede duymuştu?

Sonunda aklına zindan geldi. Daha önce bu sesleri duyduğu ve bu kokuyu aldığı yer orasıydı. Sarayın altındaki zindanlarda olmalı.

Ama Yedi Cehennem'de buraya nasıl gelmişti?

Birdenbire karanlıkta zayıf bir ışığın ve ardından kendisine doğru gelen iki çift ayak sesinin farkına vardı.

"Hâlâ dışarıda olduğundan emin misiniz, Papa Cenapları?" diye sordu bir ses.

"Oldukça eminim," diye cevap geldi. "O darta bir *terga* canavarını bir gün ve bir gece boyunca uyutmaya yetecek kadar toksin vardı. Ben hazır olana kadar uyanmayacaktır."

"Yine de anlamıyorum," dedi ilk ses ışıık yaklaşırken. "Neden onu hemen öldürüp bu işi bitirmediniz? Neden onu bu şekilde zindana kilitlediniz?"

"Fundreg, seni aptal, hiçbir zaman bir halt planlayamadın," dedi çok tanıdık gelen ikinci ses. "Onu öldüremem çünkü ona koz olarak ihtiyacım var, tabii ki!"

Fundreg? Ty kaşlarını çatı. Bu Ellina'nın eski muhafız yüzbaşısının adı değil miydi? Hani şu taç giyme töreninde kendisine karşı düzenlenen suikast planını engelleyemediği için görevden alınan?

Öyle olduğuna emindi. Ve tabii ki "Hazretleri" Baş Rahip olmalı.

Kahretsin, onun kaypak bir piç olduğunu biliyordum! Hizaya gireceğine ve Ellina'ya hizmet edeceğine asla güvenmemeliydim, asla!

Ty dişlerini sıkmak istedi ama hâlâ gözleri dışında hiçbir yerini oynatamıyordu. Görünüşe göre ona verdikleri ilaç bir tür felç ediciydi. Tek yapabildiği burada uzanıp rahip ve uşağının planlarını dinlemektir, oysa ayağa fırlayıp ikisinin de yalancı boğazlarını sıkmak için can atıyordu!

"Ama onu nasıl koz olarak kullanabilirsin?" Işıık Ty'ın hücresinin parmaklıkları arasından parlarken Fundreg'in sesi sordu. "Sonuçta o sadece eski koruması."

Ty, hâlâ dışarıda olduğu yanılsamasını korumak için dinlerken gözlerini zar zor araladığından emin oldu. Hareket edemediği ya da konuşamadığı sürece duyabileceği her şeyi duyabilirdi. İki hainin planlarına kulak misafiri olduğunu bilmesine izin vermenin bir anlamı yoktu.

"O sadece onun koruması değil, seni aptal!" Kikbax haykırdı. "O onun Lan'Glaver! Onu seviyor ya da sevdiğini sanıyor, küçük aptal."

Baş Rahibin Ellina hakkında bu şekilde konuştuğunu duymak Ty'ın öfkeden bağırarak istemesine neden oldu. O noktada, hâlâ felçli olması muhtemelen iyi bir şeydi, yoksa Kikbax Ty'ın kafesini oluşturan parmaklıkların diğer tarafında güvende olsa bile kendini harekete geçmekten alıkoyamazdı.

"Eğer onu seviyorsa, neden gönderdi?" Fundreg şüpheyle sordu.

"Kim bilir?" Kikbax bir eliyle sabırsız bir hareket yaptı. "Ama öyle ya da böyle ona geri döneceği kesin. Chewchie'leri arasındaki bağ onu kendine çekecektir. Lafı açılmışken, onun çiğnemesini bulabildiniz mi?"

"Korkarım hayır, Papa Hazretleri." Fundreg'in sesi diğer adamın cevabından endişelenmiş gibiydi. "Onu götürdüğümüz geçit ile zindanlar arasında bir yere kaçmış olmalı. Adamlarım onu hiçbir yerde bulamıyor."

"O zaman daha sıkı dene!" Kikbax tersledi. "Alarmı çalmasına izin verilmemeli! Söylentilere göre Potentate bu sabah Saray'dan çok üzgün ayrılmış ve dairesinde uyuyormuş. Eğer uykusundan uyandıysa bir şeylerin ters gittiğinin çoktan farkına varmış olabilir. Eğer o lanet Yüzbaşı Kiyda'ya Kindred'in esir alındığını söylerse, Potentate'i asla gafil avlayamayız!" Öfkeli bir şekilde boğazını temizler gibi bir ses çıkardı. "Kendi muhafızlarımı akşam yemeğinden sonra onun kapısındakilerin yerini alacak şekilde ayarladım ve onun hiçbir şeyden şüphelenmesini istemiyorum."

"Ama yeni Kraliyet Muhafızları gitmeyi kabul edecek mi?" Fundreg şüpheyle sordu. "Söylentilere göre Potentate'e sarsılmaz bir sadakatle bağlılar ve onun sözü dışında hiçbir söz için geri çekilmeyecekler."

"Benim için geri çekilmeliler, ben Thufar'ın Baş Rahibiyim!" Ama Kikbax'ın sesi tam olarak emin gelmiyordu, bu da Ty'ı memnun etti.

Akıllıca bir seçim yapmış ve şimdi Ellina'yı iyi koruyan Chorkay muhafızlarını eğitmişti.

Fundreg yatıştırıcı bir tavırla, "Elbette Papa Hazretleri, Kraliyet Muhafızlarını kendi muhafızlarınızla değiştirmekte hiçbir sorun yaşamayacağınıza eminim," dedi. "Peki Kindred'ı yakaladığımda size getireyim mi?"

"Bana mı getireceksin? Tabii ki hayır!" Kikbax haykırdı. "Öldürün şu lanet şeyi!"

Tisa'yı öldürmek mi? Ty soğuk bir elin boğazından aşağı uzandığını ve kalbini buz gibi bir yumrukla kavradığını hissetti.

Onu çok kısa bir süredir tanıyor olmasına, ona kızgın olmasına ve kendi deyimiyle "ona saygı göstermeyi" reddetmesine rağmen, şu anda hala pofuduk küçük çiğneme kalbinin bir parçasıymış gibi hissediyordu. Baş Rahip'in onu öldürmekten bahsettiğini duyduğunda, sanki o piç kurusu çocuğunu öldürmekten bahsediyormuş gibi hissetti.

Tanrıça, hayır! diye düşündü, midesi bulanmıştı. *Tisa olmaz!*

Görünüşe göre Fundreg de Baş Rahip'in Tisa'ya yönelik soğukkanlı planından en az Ty kadar dehşete düşmüştü.

"Bir chewchie'yi öldürmek mi?" diye sordu belli belirsiz, sesi şok olmuş gibiydi. "Bir *Kutsal Mavi Çiğneme* mi? Ama Papa *Hazretleri*, bu *küfür* üstüne *küfürdür*. Ben böyle bir şey yapamam!"

"Sadece yap şunu!" Kikbax tersledi. "Ve bunun bir günah olduğu konusunda endişelenme - seni kendim affedeceğim. Ben Thufar'ın Baş Rahibiyim, unuttun mu? O lanet olası çiğneyiciyi öldürmek, Potentate ile Soydaşları arasındaki bağı koparmanın tek yolu!"

"Ama bir başkasının çiğnemesini öldürmek... hem de Kutsal Mavi bir çiğnemeyi..." Fundreg başını sallıyordu, yüzünde dehşet dolu bir ifade vardı.

Kikbax, "Sana söylüyorum, seni ruhani bir şekilde affedeceğim," diye ısrar etti. "Ve Thufar'ın işini yapıyor olacaksın. Potentate'in bir başkasını eş olarak almakta özgür olabilmesi için bağın koparılması gerekir. Chewchie'si bir başkasının chewchie'sine bağlıyken asla bir erkekle tam olarak bağ kuramaz -en azından ondan bir çocuk doğuracak kadar değil-."

Fundreg kendini rahatlatmak istercesine yavaşça, "Hepsi bir varisi olduğundan emin olmak için," dedi. "Bir varisi olması Thufar'ın vasiyetiydi ve onun gibi bir yabancıyla bunu asla yapamazdı."

Hâlâ baygın numarası yapan Ty'a başıyla işaret etti. Kikbax, "Aslında herhangi biriyle bir varisi olabilir," diye belirtti.

"Kutsal Mavi her zaman doğruyu üretir - hem renk hem de cinsiyet için."

"Ne? Yoldan çıkmış biriyle bile mi?" Fundreg talep etti.

Kikbax başını salladı. "Öyle bile olsa - eğer DNA'sı uyumlu bir türse. Ve bu lanet olası Kindred'ler genetik tüccarlar - evrendeki hemen hemen her iki ayaklı türle uyumlular, lanet olsun onlara!"

"Ama ben her zaman Potentate'in eşinin bizim insanlarımızdan biri olması gerektiğini düşünmüşümdür - bir Chorkay. Damarlarında asil kan taşıyan ve teni mümkün olduğunca Kutsal Mavi'ye yakın olan biri," diye itiraz etti Fundreg.

"Elbette öyle düşündünüz," dedi Baş Rahip küçümseyerek. "Çünkü sizin ve Helios Beta'daki diğer herkesin buna inanmasını *istedik*. Potentate'in herhangi birini -herhangi birini- seçebileceği ve yine de bir Kutsal Mavi dişi varis üretebileceği gerçeği, biz rahiplerin nesillerdir bildiği bir şeydir. Potentate'in yetiştirilmesini ve eşinin seçimini yavaş yavaş kendimiz üstlendiğimiz için gizli tutmaya çalıştığımız ve tüm arşivlerden sildiğimiz bir gerçek."

"Ama... neden?" Fundreg'in kafası karışmış gibiydi.

"Çünkü Thufar Rahipliği'nden bizler *tahtın* arkasındaki gücüz - Helios Beta'nın gerçek yöneticileri bizleriz!" diye haykırdı Kikbax. "Gezeganimiz için doğru kararları alması için Potentate'e 'rehberlik' edebilmemiz için yolumuzdan çekilecek eşleri dikkatle seçtiğimiz için nesiller boyunca böyle oldu." Kaşlarını çatı, tombul yüzü onaylamaz bir ifadeye büründü. "Sadece son birkaç nesildir bir şekilde kontrolü kaybettik."

Fundreg, "Eski Vekilharç'ın kendine has bir aklı vardı," diye belirtti. Kikbax test edencesine, "Öyle yaptı," diye itiraf etti. "Çünkü o taç giymişti selefim zamanında zayıftı ve onun seçim yapmasına izin verdi. Kararlarını etkilemek için rahiplikle çalışmayı reddeden bir eş istiyordu. İktidara geldiğimde böyle bir şeyin bir daha olmayacağına dair yemin ettim. Bu yüzden eski Potentate'in kızı tavsiyelerimi dinlemeyi ve onun için seçtiğim eşi seçmeyi reddettiğinde, bir şeyler yapılması gerekiyordu."

"Sen... sen eski *Dördüncü Y'res*'in suikastının arkasında mıydın?" Fundreg'in sesi dehşete düşmüş gibiydi.

"Gerçekten de öyleydim." Kikbax başını salladı. "Güney Kıtası'ndaki muhaliflerin de küçük bir yardımıyla tabii ki. Hepimiz aynı şeyi istiyoruz, biliyorsun, bir erkeğin Helios Beta'yı yönetmesini. Sadece bu aptallar bu konuda çok açıklar - bir Baş Rahibin Potentate *aracılığıyla* da onsuz da etkili bir şekilde yönetebileceğinin farkında değiller - bu da sıradan halkı üzmemekten kaçınıyor elbette. Batıl inançlı aptallar!"

"Ama annesinin unvanını alan şu anki Potentate-"

"Şu anki *Dördüncü Y'res de* en az annesi ve büyükannesi kadar inatçı," diye homurdandı Baş Rahip. "Yıllarca Yaşlı Potentate'in emekli olmasını ve torununun görevi devralmasını bekledim, böylece gezegene bir kez daha rehberlik edebilecektim, ki bu benim kaderim ve Baş Rahip olarak hakkımdı.

Thufar. Peki o ne yaptı? Eş adayımı hemen reddetti!" Başını öfkeyle salladı. "Hayır, kurnazlık yapma zamanı geçti. Helios Beta'yı genç Potentate aracılığıyla yöneteceğim ve o da ona söylediğim her şeyi yapacak! Aksi takdirde soydaşları ölecek!"

Ty'ın yüzünün yakın olduğu parmaklıkların hemen dışında yere tükürdü. Sıcak tükürüğün bir kısmı kirli taş zemine sıçradı ve yanağına bulaştı.

Ty'ın bir kez daha hâlâ felçli olduğuna sevinmesi için bir nedeni vardı. Aksi takdirde irkilir ve tiksintiyle yanağını silerdi. Bunun yerine, o piç Kikbax ve uşakları Ty'ın sevdikleri için ağza alınmayacak planlar yaparken, orada kıpırdamadan yatmak zorunda kaldı.

"Pekâlâ, yola koyulsak iyi olur," dedi Kikbax sonunda. "Kindred'ın güvende olduğundan emin olmak istedim ama artık güvende olduğunu bildiğime göre, ilgilenmem gereken başka meseleler var. Ve *sen* de o chewchie'yi bulmalısın!"

"Emredersiniz, Papa Hazretleri." Fundreg itaatkâr bir şekilde eğildi.

"Ve onu bulduğunda ne yapacağını biliyorsun," dedi Kikbax. "Bana itaatsizlik etme Fundreg, senin yerini almak isteyecek pek çok kişi var." Fundreg tekrar, "Evet, Papa Hazretleri," dedi ve sonra ikisi birlikte ışığı da yanlarına alarak Ty'ı karanlık ve umutsuzluk içinde bırakarak gitmek üzere döndüler.

Sevdiği herkes tehlikedeydi ve bunu atlatmasının hiçbir yolu yoktu. onları kurtar.

Asla olmaz.

Kırkınıc Bölüm

"lmek mi? Ciddi olamazsın!" Ellina çoktan ayağa fırlamış ve terliklerini bulmaya çalışıyordu. "Büyükanne, lütfen öyle olmadığını söyle!"

"Seni zmek istemezdim çocuğum," dedi bykannesesi, Lor'un ağzından konuşarak. "Ama korkarım ki benim zamanım yaklaştı. Seninle son bir kez konuşmak ve seni ne kadar çok sevdiğimi, seni her zaman ne kadar çok sevdiğimi söylemek istedim."

"Büyükanne hayır, lütfen beni bırakma! şimdi olmaz. Seni de..." Ellina'nın sesi son kelimedede kesildi ve bir hıçkırığa dönüştü.

"Canım, Thufar beni çağırdığında gitmeliyim," dedi bykannesesi. "En azından yanında güçlü bir koruyucuyla tahtta iyi bir şekilde yerleştiğini bilmenin rahatlığını yaşıyorum. Bu yüzden sana veda ediyorum. Yakında gitmiş olacağım."

"Güzel... hoşça kal, büyük anne. Seni seviyorum!" Ellina kelimeler boğazında düğümlendi, gözlerinin yaşlarla dolduğunu hissetti.

Büyükannesinin Ellina'nın "koruyucusundan" bahsederken Ty'dan bahsettiğini biliyordu ama büyük Kindred'ın onu terk ettiğini ve geri dönmeyeceğini açıklamaya dayanamıyordu.

Ama aniden fark etti ki, bykannesesi ölürken burada öylece oturmaya da dayanamazdı. Eski ve yeni Potentate'lerin aynı anda aynı yerde bulunmasını yasaklayan yasaya rağmen, gideceğini biliyordu.

Elbette kraliyet dairesinin n kapısından dışarı çıkamazdı; sadık Yüzbaşı Kiyda böylesine çılgınca bir macerayı asla onaylamazdı. İyi bir muhafızdı ama hayal gücünden yoksun olduğunu fark etmişti. O gitti

ve şartlar ne olursa olsun büyükannesini görmeye gitmesini hiç onaylamayacaktır.

Ama başka bir yol daha vardı.

Cesaret edebilir miyim? Ellina küçüklüğünden beri gizli geçidi kullanmamıştı ve annesi taç giydikten kısa bir süre sonra ve suikasta kurban gitmeden önce bu dairelerde kalmıştı. Ellina bu geçidi, kraliyet daireleri ile büyükannesinin süiti arasındaki uzun ve karanlık yolda koşmak için kullanmıştı. O zamanlar çok daha küçüktü ve daha hızlıydı. Ama belki hâlâ sığabiliyordu.

Yatak odasına giderek derin dolabın arkasına geçti ve orada yetişen yosun halının kalın bir parçasını kaldırdı. Altında, karanlığa açılan bir kapak vardı.

Ellina uzun bir süre orada oturup boşluğa baktı. Yasaları çiğnemiş olacaktı ve bunu biliyordu. Ama büyükannesinin diğer tarafta olduğunu ve bunun Ellina'nın onu görmek için son şansı olabileceğini kendine hatırlattı.

Lor ve Tisa'nın başının üzerinde güvenli bir şekilde tünediğinden emin olduktan sonra kendini deliğe indirdi.

Dayan büyükanne, işte geliyorum! Lütfen oraya vardığımda hala hayatta ol!

Ve karanlığa gömüldü.

Bölüm Kırkbir

Oh Tanrıça, affet beni. Ne kadar körmüşüm, ne kadar aptalmışım!

Ty artık biraz hareket edebiliyordu; kollarını ve bacaklarını yeniden hissetmeye başlamıştı ve bu da onu rahatlatmıştı. Baş Rahip'in Ellina ve Tisa için yaptığı planları duyduktan sonra özgür kalmak için çıldırıyordu. Vücudu sürekli Öfke'ye girmek istiyordu -sevdikleri tehdit edildiğinde tüm Kindredlerin girdiği çıldırtıcı öfke hali- ve Ty öfkeyi savuşturmak için sürekli derin nefesler almak zorunda kalıyordu.

Ama dürüst olmak gerekirse, Öfke'ye girmenin bile buradan çıkmasına, Ellina'yı ve yeni çiğneyicisini kurtarmasına yardımcı olacağından tam olarak emin değildi.

Kikbax ve Fundreg ellerinde ışıkla orada dururken, kendini içinde bulduğu kafesin parmaklıklarını ve kilidini incelemişti. Parmaklıklar pazusu kadar kalındı ve görünüşe göre sağlam plastik çelikten yapılmıştı. Kilit mekanizması eski ve paslıydı ama sağlam görünüyordu - belki de kırılmayacak ya da açılmayacak kadar sağlam.

Ya ilacın etkisi tamamen geçtiyse ve tek yapabildiği öfkeyle bağırıp çağırmak ve parmaklıkları çekmekse? Ya Ellina ve Tisa'yı kurtarmak için zamanında çıkamazsa?

Ya Tanrıça'nın lanet olası bir aptalıysa?

Sen tam olarak busun, diye fısıldadı kafasının içindeki iğrenç, alaycı bir ses. *Sevdiğin kadını korumasız bıraktığın için lanet bir aptalsın. Kendi kirli geçmişin yüzünden ona gerçekten aşık olamayacağına inandığın için bir aptal.*

Bu doğrudu ve Ty bunu biliyordu. Kendini kandırıyordu - kıvrımlı, küçük Potentate'e olan aşkıdan şüphe ediyordu. Kendine onu gerçekten önemseyemeyeceğini söylüyordu.

ve duyguları sadece değişmiş DNA'sının ve erken şartlanmasının bir sonucuydu.

"Duyguların bu tür şeylerin sonucu değil savaşçı, her ne kadar geçmişin tarafından güçlendirilmiş olsalar da."

Güçlü kadın sesi onu hazırlıksız yakaladı.

"Ne... nerede...?" Ty zindanın karanlığında tamamen kör bir halde etrafına bakındı. Kindredlerin gece görüşü mükemmeldi ama onlar bile görebilmek için biraz ışığa ihtiyaç duyarlardı. Burada hiç ışıık yoktu ve bu yüzden onunla kimin konuştuğunu ya da sesin nereden geldiğini anlayamadı. Sanki konuşan kişi aynı anda her yerdeymiş gibi onu çevreliyor gibiydi.

"Ben, Tüm Yaşamın Anası'yım," dedi ses ona. "Korkmamalısn savaşçı, kendini anlamana yardım etmek için geldim."

"Kendimi... anlıyor muyum?" Ty olanlara inanmakta güçlük çekerek mırıldandı. Diğer savaşçıların Tanrıça ile konuştuğunu duymuştu ama kendisinin bu kadar kutsanmış ve ayrıcalıklı olduğunu hiç düşünmemişti.

"Kendinle ilgili yanlış düşüncelerini düzeltmene yardımcı olmak için seni seçtim," diye güvence verdi Tanrıça ona. "ünkü derinlerde bir yerde kendini küçümsüyorsun. Olduğun şeyden nefret ediyorsun çünkü başka biri seni o hale getirdi -başka biri seni mükemmel bir koruma ve yoldaş olman için genetik olarak tasarladı- ve sonra da seni güçlü bir dişiye hizmet etmen ve onu tutkuyla sevmen için eğitti. Bu nedenlerle Ellina'ya karşı hissettiklerinizin gerçek olamayacağını düşünüyorsunuz."

"şey... evet," diye itiraf etti Ty, biraz şaşkındı. "Ben de tam olarak böyle hissediyorum."

"Ama görmüyor musun oğlum, yaratıcıların sende yaptıkları değişiklikleri kötü niyetle yapmış olsalar da, ben onları iyiye çevirdim?" diye sordu Tanrıça . "ünkü ben senin ana rahmine düştüğünde oradaydım - onlar

DNA'nızı değiştirerek sizi daha g, daha hızlı ve zehirlere karşı dirençli hale getirdi. Eğitiminiz boyunca hepinize rehberlik ettim ve onayladım."

"Ama... nasıl yapabildin?" Ty şaşkınlıkla Tanrıça'nın kararını sorgulayarak sordu. "Yani, o piçlerin kendi çocuklarınızdan birini alıp onu bir ucubeye dönüştürmesini nasıl onaylarsınız?"

"Sen bir ucube değilsin, doğal yollardan doğanlar gibi benim eserimsin," diye haykırdı, ***"Geleceği görebileceğimi ve seni neyin beklediğini bilebileceğimi düşünmüyor musun? Çünkü sen Yonnie Six'in şımarık bir Sahibesine hizmet etmek için doğup bymedin. Senin zel yeteneklerin ve ateşli bağlılığın her zaman Dördüncü Y'res'e hizmet etmek içindi. Onun sana ihtiyaı var Ty'rial, hem de çok ihtiyaı var. Ve ona hizmet etmek -onu sevmek- senin kaderin. Onu kucakla."***

Ty'ın içine anlayış doldu. Tanrıça haklıydı, Ellina'yı sevmeye ve ona hizmet etmeye odaklanmalıydı, onu sevmek ve ona hizmet etmek için *yaratılmıştı*, hayatını ona adamak için *yaratılmıştı*.

Keşke ona ulaşabilseydi.

Tanrıça yumuşak bir sesle, ***"Sonunda anladığınızı görüyorum,"*** dedi. ***"Ve böylece senden ayrılıyorrum, savaşçı."***

"Bekle!" Ty kükredi, sesi taş duvarlarda yankılandı. "Bekle Tanrıça, kurtulmama yardım etmeyecek misin? Kilidi kırıp Ellina'ya ulaşmama yardım etmeyecek misin?"

"Ne yazık ki savaşçı, ben böyle açık yollarla alışmıyorum." Sesi artık çok uzaklardan geliyordu ve Ty yeniden umutsuzluğa kapılmaya başladı. ***"Ama asla korkma, yardım alacaksın. Ve eğer leydini tüm kalbinle seviyorsan, her şey yoluna girebilir."***

Ve sonra ses ortaya çıktığı gibi aniden kayboldu ve Ty'ın kalkıp Ellina'yı bulmak için çabalarken karanlıkta nefes nefese kalmasından başka ses yoktu.

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk İki

"Ah büyükanneçim, ne kadar yorgun görünüyorsun!" Ellina büyükannesinin başucunda oturup yaşlı ve zayıf elini tutarken ağlamak istiyordu.

"Çocuğum... burada olmamalısın." Büyükannesi yorgunca iç çekti. Üçüncü gözü alnının derinliklerine gömülmüştü; bu kötüye işaretti. Umum geri çekildiğinde, yaşam gücü de onunla birlikte giderdi. "Ama geldiğin için üzgün olamam. İtiraf ediyorum, aynı yerde birlikte olmamızın yanlış olduğunu bilsem de, seni son bir kez görmek istedim."

"Lütfen bunun son kez olduğunu söyleme!" Ellina yalvardı, sesi bastırılmış hıçkırıklarla boğulmuştu. "Lütfen büyükanne, o kadar uzun süredir hasta değilsin. Eminim yakında iyileşirsin."

"Elimden gelse yapardım, çocuğum-eğer sadece senin hatırın için." Yaşlı Vekilharç başını salladı. "Ama Thufar çağırdığında gitmeliyim."

"Ama henüz seni kaybetmeye hazır değilim!" Ellina fısıldadı. "Neredeyse Hazır, Büyükanne!"

"Sevdiklerimizi kaybetmeye asla hazır değiliz canım," dedi büyükannesi nazikçe. "Ama onları kaybetmek zorundayız. Korkma, Thufar isterse diğer tarafta tekrar buluşacağız."

Ellina bunu yapmak istemediğini söylemek istedi -büyükannesini tekrar görmek için bu kadar uzun süre beklemek. Ama yaşlı Potentate'in elinden kayıp gittiği açıktı ve bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Dediğim gibi, burada olmana sevindim," dedi büyükannesi. Konsantrasyon içinde kaşlarını çattı. "Sana söylemek istediğim bir şey vardı... önemli bir şey. Neydi o?"

"Ben... Bilmiyorum." Ellina başını salladı ve büyükannesinin aklının başka yerlerde olduğunu düşündü.

Ama birden yaşlı kadının soluk mavi gözleri ıslıl ıslıl parlamaya başladı.

"Şimdi hatırladım!" diye haykırdı Ellina'nın elini sıkarak. "Bana Isı Döngüsü'nü soruyordun ve ben seninle konuşamadım - odada başkaları da vardı, biliyorsun."

"Artık bunların hiçbir önemi yok," diye itiraz etti Ellina. Büyükannesi ölecekse hiçbir şeyin önemi yoktu.

"Evet-evet, öyle." Yaşlı Potentate sertçe başını salladı. "Bana döngünü sordun, işte sana bu konuda söyleyeceklerim: Döngün sana geldiğinde, eşini seçmelisin."

Ellina yaşlı kadının zihninin yine dağınık olduğunu düşündü. "Evet, büyük anne, biliyorum," dedi nazikçe.

"Hayır, hayır, anlamıyorsun!" diye haykırdı büyükannesi. "Eşini *sen* seçmelisin. Başkasının senin yerine seçmesine izin verme ve istemediğin ya da sevmediğin bir erkeği seçmek için kendine zorbalık edilmesine izin verme. Çünkü o seni bir kez doğurdu mu, ömür boyu ona bağlı kalırsın!"

"Ben... Ben mi?" Ellina gözlerini kocaman açarak ona baktı.

Büyükannesi başıyla onayladı. "Öyleyse, *sana* uygun erkeği bulacağından emin olmalısın.

hayatınızı birlikte geçirmek istersiniz."

"Ama ya uygun olmayan birini istersem?" Ellina sormaya cesaret etti. "Halktan birini mi? Ya da... hatta... halktan olmayan birini?"

Yaşlı kadın ona sertçe baktı, kırıışmış ağzının kenarlarında küçük bir gülümseme oynayıyordu.

"O yakışıklı Kindred istiyorsun, değil mi canım?" "Oh, şey..." Ellina büyükannesinin üstünü örten battaniyeye baktı, cevap vermeden bulanık mavi kumaşı amaçsızca karıştırdı. "Evet, istiyorsun. Onu istiyorsun," diye açıkladı büyükannesi. "Şey, bu Pekala canım, eğer istediğin kişi oysa, o zaman onu almalısın."

"Ne?" Ellina gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Ama Büyükanne, o bizim türümüzden bile *olmayan* bir *kurtadam*! Bırakın Kutsal Mavi'yi, teni mavi bile değil."

"Fark etmez." Yaşlı Potentate başını sertçe salladı. Kim olduğu önemli değil, canım. Çünkü Kutsal Mavi her zaman doğruyu doğurur."

"Emin misiniz?" Ellina kaşlarını çattı. "Ama her zaman mavi tenli bir eşim olması gerektiğini düşünmüşümdür; Kutsal Mavi'ye ne kadar yakın olursam o kadar iyi."

"Senin böyle düşünmeni *istiyorlar*," dedi büyükannesi, kırışık bir parmağını Ellina'nın yüzüne doğru sallayarak. "Özellikle de Thufar Rahipleri. Çok hilekârlar," diye devam etti, hâlâ parmağını sallayarak. "Özellikle de şu Lord Kikbax'ı. Ondan hiç hoşlanmadım, biliyorsun. Ne yaparsan yap, eşini *onun* seçmesine izin vermemelisin. O Helios Beta için en iyisini istemiyor, *kendisi* için en iyisini istiyor. Ve güvenilir bir memur kendi çıkarlarını hizmet ettiği ulusun çıkarlarının önüne koyarsa, bu *ihanettir*, bu kadar basit."

"Katılıyorum." Ellina başını salladı. "Ama Büyükanne, o zaten benim eşimi seçmeye *çalıştı*." Ve Thufar'ın Baş Rahibi'nin tekrar deneyebileceğinden biraz daha fazla korkuyordu.

Yaşlı Potentate gözlerini kıstı.

"Ona izin verme çocuğum!" diye haykırdı. "Eşini seçmesine ya da hayatını yönetmesine izin verme. Bunu annenle de denedi, biliyorsun, ama ona da sana söylediğimin aynısını söyledim - *senin* için doğru olanı yap."

"Evet, büyük anne." Ellina başını salladı ama içinden ölecekmiş gibi hissediyordu. Çok geçti - tüm bunları çok geç öğreniyordu. Çünkü Ty çoktan gitmişti ve bir daha asla geri gelmeyeceğini biliyordu. Keşke büyükannesi bu bilgiyi ona sadece birkaç gün önce söyleseydi! Keşke...

"Canım, korkarım Thufar'ın çağrısını duyuyorum."

Büyükannesinin sözleri onu şimdi ve burada olduğu ana geri döndürdü. Yaşlı Potentate'in az önce o kadar canlı olan yüzü şimdi çökmüş ve grileşmişti. Gözleri tamamen kapanmıştı ve nefesi hızlı ve kısa geliyordu.

"Hayır, Büyükanne," diye yalvardı Ellina, kendi elinde soğumaya başlamış olan zayıf eli tutarak. "Hayır, lütfen-lütfen beni bırakma!"

"Yapmalıyım...sevgili çocuğum. Ama her zaman ruhen seninle olacağım. Seni seviyorum."

Ve yaşlı Potentate'in diğer gözleri de nefesi tamamen kesilirken kapandı.

"Büyükanne, hayır-hayır, lütfen!"

Büyükannesinin hemşiresinin koşarak geleceğini bilmesine rağmen Ellina'nın dudaklarından acı dolu bir çığlık döküldü. Gerçekten de bir anda yaşlı Potentate'in yatak odasının kapısı açıldı ve Lullabella gözleri faltaşı gibi açılmış, telaşlı bir şekilde orada durdu.

Önce yaşlı Potentate'in durgun, gri yüzüne, sonra da Ellina'nın kederli yüzüne baktı ve ne olduğunu hemen anlamış gibiydi.

"Ah canım!" diye bağırdı ve yaşlı hanımının yanına koştu. "Ah benim sevgili tatlı Potentate'im! Oh, hayır!"

"O gitti." Ellina hıçkırmaktan güçlükle konuşabiliyordu. "O... bana beni sevdiğini söyledi ve sonra... ve sonra o... gitti."

O zaman tamamen çöktü, hıçkırıklar tüm vücudunu sararken alnını büyükannesinin soğuk eline bastırdı.

Sonunda onu geri getiren Lullabella'nın omzundaki sert eli oldu.

"Vekilharcım," dedi üzüntüyle. "Burada olmamanız gerektiğini biliyorsunuz. Sebeplerinizi anlıyorum ve sizi suçlamıyorum ama başkaları olsa suçlardı. Eski Potentate'in ölümünün duyurulduğu yerde bulunmamalısınız."

Ellina doğruldu ve gözlerini ovuşturdu.

"Biliyorum," diye fısıldadı boğuk bir sesle. "Aynı anda aynı yerde olmamamız gerektiğini biliyorum. Ama onu görmeliydim, Lullabella. Ona veda etmeliydim!"

"Elbette yaptın, tatlım." Büyükannesinin hizmetçisi onun omzunu nazikçe okşadı. "Ama şimdi gitmelisiniz. Eğer biri yeni Vekil'in eski Vekil'i görmeye gelerek gezegenin güvenliğini riske attığını öğrenirse..."

"Haklısın." Ellina daha dik oturdu ve burnunu çekti. "Tabii ki haklısın. Ben... Ben gitmeliyim."

Ayağa kalkarak el yordamıyla yatak odasının kapısını aradı. Buradan uzaklaşmalıyım, dedi kendi kendine. Ve gizli geçidi tamamen unutarak ön girişten çıktı, tek isteği kederinden olabildiğince uzaklaşmaktı.

Bölüm Kırk Üç

"Vay, vay, Majesteleri - işte tam da size ulaşmak için kraliyet dairelerinize girmekten ümidimi kesmişken dışarıdasınız. Bana gelmeniz ne büyük *incelik*."

"Ne?" Ellina kararsızca başını kaldırdığında tanıdık bir yüzün kendisine baktığını gördü. Kim olduğunu gördüğünde kaşlarını çatı.

"Kaptan Fundreg? Burada, sarayda ne işiniz var? Görevden alınıyorsunuz."

Kraliyet Muhafızları'nın yaşlı yüzbaşı on ters ters baktı ve yüzü giderek soğudu.

"Evet, gerçekten de öyleydim. Taç giyme törenindeki Tüm Duyguların Ziyafeti sırasında Ekselanslarını güvende tutamadığım için suçlandım."

"Şey, suikast girişimi..." Ellina birden eski kaptanının yalnız olmadığını fark etti -aslında yanında bir bölük muhafız vardı- çoğu taç giyme töreninden sonra görevden alınmış ve gözden düşmüştü. Ayrıca Ellina'nın kolunu sıkıca kavramıştı.

Büyükannesi için duyduğu ezici keder duyguları yerini korku ve belirsizliğe bırakmaya başlamıştı. Fundreg'in sarayda ne işi vardı? Ve bu nedenle, geceleri koridorlarda ve geçitlerde dolaşarak ne yapıyordu? Geldiği yoldan geri dönmeli, gizli geçidi kullanmalıydı. Neden yapmamıştı? Muhtemelen bunu düşünemeyecek kadar üzgün olduğu içindi; büyükannesinin ölümünden başka bir şey düşünemeyecek kadar üzgündü.

Bu düşünce onu tekrar gözyaşlarına boğmak istedi ama kendini elindeki meseleyi düşünmeye zorladı.

"Bırakın beni," dedi Fundreg'e soğuk bir ifadeyle, kolundaki eline bakarak. "Biz Potentate'iz - bizi hemen teslim edin!"

Ama Fundreg ona sadece dudak büktü.

"Hiç sanmıyorum, Majesteleri. Gördüğünüz gibi, artık başka bir efendinin emirlerine itaat ediyorum. Ve şu anda onun emirleri sizi zindanlara götürmek."

"Ne? Sen neden bahsediyorsun?" Ellina çılgınca etrafına bakındı. Kraliyet dairesinden ne kadar uzaktaydı? Yeni kraliyet muhafızı neredeydi? Ah, neden kederle dikkatinin dağılmasına izin vermiş ve gece vakti sarayda dolaşmaya çıkmıştı? "Kiyda!" diye seslendi, sesini bir haykırışa yükseltti. "Yüzbaşı Kiyda, Potentate'inizin size ihtiyacı var!"

"Şimdi bunların hiçbirisi olmayacak!" Fundreg nemli bir eliyle kızın ağzını kapattı ve kolunu kızın beline doladı. "Onu yakaladım," dedi yanında getirdiği diğer adamlardan birine, "Şimdi Kindred'a ait olan chewchie'yi bulmalıyız. Onu arayın - belki de onu terk ettiğinde Potentate'e geri dönmüştür."

Ellina'ya baktılar ama buldukları tek çiğneyici Lor'du; Lor'un Tisa olmadığı çok açıktı çünkü ondan çok daha büyüktü. Onlara öfkeyle tısladı ve hain muhafızların bile onu çıkarmaya cesaret edemediği Ellina'nın elbisesine saklandı.

"Üzgünüm efendim, küçük Kutsal Mavi Çiğneme burada değil," dedi sonunda arama görevlilerinden biri.

"Lanet olsun!" Fundreg homurdandı ve başını salladı. "Önemli değil, ihtiyacımız olanı aldık. Hadi gidelim."

Ellina tekmeleyip çığlık atsa da ve elini ısırmaaya çalışsa da, onu kucağına alıp koridordan zindanlara doğru götürdü.

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Dört

"Ty? Ty, beni duyabiliyor musun?"

Küçük ses başının etrafında vızıldayan bir arı gibiydi. Hayır, kafasının içinde vızıldıyordu, Ty fark etti.

Karanlıkta kim olduğunu anlamaya çalışarak etrafına bakındı. Sonunda ona verdikleri ilacın içindeki felç edici etkinin de üstesinden gelmişti ve son beş dakikasını kilidi kırmaya ya da parmaklıkları bükmeye çalışarak geçirmişti. Ama ilk değerlendirmesi doğrudu - içinde bulunduğu kafes paslanmış ve sertti - eğer kırılırsa kaçması mümkün olmayacaktı.

"Bundan kurtulmana gerek yok, ben buradayım, aptal!" diye haykırdı ses. "Sana yardım etmek için buradayım."

Ty aniden o küçük sesi tanıdı.

"Tisa, burada ne yapıyorsun?" diye sordu. "Burası güvenli değil küçük kız, burada olmamalısın!"

"Saçmalık." Tisa'nın zihinsel sesi canlıydı. *"Şu anda seninle ilgili olmasam da, bağlantımız aracılığıyla başının dertte olduğunu hissettim. Bu yüzden Ellina ve Lor'u bırakıp seni bulmaya geldim. Buraya nasıl düştün?"*

"O piç Kikbax beni uyuşturdu ve zindanlara sürükledi," diye hırladı Ty. "Ama dinle Tisa, burası senin için güvenli değil. O istiyor ki..." Devam edebilmek için sertçe yutkunmak zorunda kaldı. "Kikbax seni öldürmek istiyor."

"Beni öldürmek mi? Bu adamın yüzsüzlüğü!" Tisa'nın sesi bu fikir karşısında korkmuş olmaktan çok öfkelenmiş gibiydi. *"Ben bir Kutsal Mavi çiğneyiciyim! Lan'Graven'in yoldaşı olmam için Thufar'ın kendisi tarafından gönderildim. Böyle bir şeyi düşünmeye nasıl **cüret** eder? Bu kutsala saygısızlık! Küfür!"*

"Kaptan Fundreg de aynen böyle söyledi," dedi Ty ona. "Ama Kikbax onun Baş Rahip olduğunu belirtti ve seni öldürmesi için ona bir tür ruhani izin vereceğini söyledi. Bu yüzden onlar buraya geri gelmeden önce buradan ayrılmanız gerekiyor."

"O canavarlar tarafından yaralanması ya da öldürülmesi için beni yalnız mı bırakacaksın? Hiç sanmıyorum!" Tisa haykırdı ve Ty onun tüylerini kabarttığını ve öfkeyle kuyruğunu düzelttiğini zihninde canlandırdı.

Belli ki kalıp dövüşmek istiyordu ama Kikbax ve uşağı, küçük çiğneyiciden yaklaşık yüz kat daha büyük olduğu için, bu kaçınılmaz olarak kaybedeceği bir dövüş olacaktı.

Ty onun için gerçekten korkmaya başladı.

"Dinle küçük kız," dedi ikna edici bir şekilde. "Yanımda kalmak istediğini biliyorum ama şu anda bana yardım etmenin en iyi yolu onlar geri gelmeden buradan gitmek. Lütfen..." Yumuşak kürkünü okşamak için uzandı. "Sana bir şey olursa buna dayanamam," dedi alçak bir sesle.

"Ama seni bırakamam Ty!" diye itiraz etti. *"Eğer yardım edebileceğim bir yol varsa, hayır."*

Ty başını salladı.

"Nasıl olduğunu anlamıyorum, küçük kız. Özür dilerim."

Birdenbire küçük yaratıktan gelen bir ilham patlaması hissetti.

", Ty-ne yapacağımı çok iyi biliyorum!" diye haykırdı.

Ve Ty ne hakkında konuştuğunu sormadan, karanlığa doğru kaçıp gitmişti.

Bir an Ő pheyeye d Ő t . Hücresinin anahtarlarını çalmaya mı  alıŐ acaktı? Anahtarlar Fundreg'in elinde olduğ  ve onu öldürmek için emir aldığı için kesinlikle öyle olmamasını umuyordu.

Onu koru, Tanrıça, diye dua etti. Küçük kızımı güvende tut; ona, Ellina'ya ve Lor'a da göz kulak ol, lütfen!

Hiçbir cevap alamadı ve kafesin içinde volta atıp beklemekten baŐ ka yapabileceğ  bir Ő ey yoktu.

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Beş

Ellina zindanın merdivenlerinden aşağı sürüklenirken burun deliklerinden rutubet ve çürüme kokusu yükseliyordu. Buraya son gelişi, Baş Rahip'in Güney Kıtası'ndan geldiği söylenen mahkûmla oynadığı ustaca oyuna tanık olmak içindi.

Şimdi onun bunu nasıl başardığını merak ediyordu. Mahkûm bir rolü canlandırması için para ödenen bir aktör müydü? Ya da belki de gerçekten Güney Kıtası'ndandı ve her şeyi söyleyecek kadar deliydi. Orada insanların emdiği radyasyon onları değiştiriyor, tuhaf ve deli yapıyordu. Yani aslında her iki senaryo da mümkündü ama adamın Kikbax'ın kafasını uçuracağını bildiğinden .

Bu sıradan şiddetin düşüncesi şimdi boğazına safra getiriyordu. Baş Rahip onu öldürmeye kalkarsa ne yapardı? Böyle bir şeye cesaret edebilir miydi? Yapacağını tahmin ediyordu. Ne de olsa onu yakalayıp zindana sürüklemeleri için peşinden adam göndermeye cüret etmişti. Merdivenlerin dibine ulaştığında onu nasıl bir dehşet bekliyordu?

Karanlıkta parlayan bir meşale gözüne ilişip de onu Kikbax'tan başkasının tutmadığını gördüğünde sorusu çok geçmeden cevaplanmış oldu. Meşalenin titrek alevleri altın göğüs zırhının üzerinde parlıyordu ve yüzünde hiç de hoş olmayan bir gülümseme vardı - sanki çok hoşuna gideceğini umduğu bir zalimlik yapmak üzereymiş gibi.

Korkusuna rağmen Ellina omurgasını dikleştirdi ve çenesini kaldırdı.

"Bunun anlamı nedir Lord Kikbax?" diye sordu en yüksek, en buyurgan sesiyle. "Ne cüretle bu adamların ellerini üzerime koyup beni buraya sürüklersin? Ben ete kemiğe bürünmüş Tanrıçayım!"

"Evet, yakında bedenin Tanrıçası olacaksın," dedi sıkılı yumruğunu kaldırarak.

Ellina ilk başta onun kendisine vuracağını düşünerek geri çekildi. Ancak Baş Rahip bunun yerine parmaklarını açarak avucunun ortasında küçük bir pembemsi toz tepciği ortaya çıkardı. Derin bir nefes alarak tozu doğrudan Ellina'nın yüzüne üfledi.

"Ne... ne yapıyorsun?" diye sordu Ellina, ciğerlerindeki ve ağzındaki tozu çıkarmaya çalışırken öksürüyor ve boğuluyordu. Tuhaf, hastalıklı ve tatlı bir tadı vardı ve hemen hoşlanmadı.

"Bu sefer Isı Döngünüzün başlayacağından emin oluyorum, sevgili Potentate," dedi Kikbax, ona yine o zalim gülümsemesini vererek. "Şehvet tozunu şarabınıza koyduğumda neden işe yaramadığını bilmiyorum - ki bu genel uygulama - ama bu kusursuz olmalı. Solumak kan dolaşımına karışması için en hızlı yoldur."

"Şehvet tozu mu?" Sonra sözlerinin geri kalanı aklına geldi ve Ellina ani bir farkındalık yaşadı. "O iki seferde şarabıma ilaç katan *sendin!* Bunu yapan sendin!"

"Gerçekten, bunu inkâr etmiyorum." Eğildi ve ona alaycı bir gülümseme verdi. "Ve sen bariz soruyu sormadan önce -neden- açıklamama izin ver. Senin için neyin ve kimin iyi olduğunu kabul etmekten başka çaren kalmasın diye Isı Döngünü'nü başlatmaya çalışıyordum. En iyi kararıma göre bu Hennessy Tolland'dı."

"Beni manipüle ediyordun! Ya da en azından deniyordun!" Ellina haykırdı. "Bu ne cüret? Sana Hennessy ile hiçbir şey yapmak istemediğimi söylemiştim."

Kikbax kuru bir sesle, "Bunu çok açık bir şekilde ifade ettin, canım," dedi. "Ama merhum Barron Tolland öldüğüne göre bu artık tartışmalı bir konu. Bu yüzden sana başka bir eş seçmeyi kendime görev edindim."

"Sana söyledim, *kendi* eşimi *kendim* seçeceğim!" Ellina tersledi. "Benim için seçtiğin soyluların hiçbirisiyle işim olmaz. Her birinden nefret ediyorum!"

Kikbax, "O zaman sevin canım, çünkü senin o küçümsediğin soylulardan hiçbirini seçmedim," dedi. "Oldukça farklı birini seçtim. Isı Döngün nihayet devreye girdiğinde seni tamamen tatmin edebilecek birini - ki bu çok uzun sürmez."

"Sanki senin seçtiğin herhangi birini kabul edecekmişim gibi," diye tükürdü Ellina. "Sen kimi seçtin?"

"Neden, *ben*, elbette." Kikbax bir selam daha verdi. "Lord Kikbax, Thufar'ın Baş Rahibi hizmetinizde, Leydim."

Ellina midesinin yuvarlandığını hissetti ve öğürmemek için mücadele etmek zorunda kaldı. Bu iğrenç piç kurusunun, bu korkunç insan müsveddesinin kendisini yetiştirmesine izin mi verecekti? Bir an için konuşamadı bile, o kadar iğrenmişti ki.

"Elbette, Başrahip'in Potentate'in eşi olması olağan bir uygulama değil," diye devam etti Kikbax, açıkça onun sessizliğini yükseliş olarak algılayarak. "Ama duyulmamış bir şey de değil. Ve sana bir varis bulduğumda, bunun nasıl gerçekleştiği kimsenin umurunda olmayacak..."

"Hastalıklı bir *toldr* tarafından yetiştirilmeyi tercih ederim," dedi açıkça. "Yani bunu unutabilirsin, Kikbax."

"Ah canım..." Başını üzüntüyle salladı ve diliyle *tıslama* sesi çıkardı. "Bence Isı Döngüsü hızlanmaya başladığında fikrini değiştireceksin canım. kez başladığında, içindeki şaftım için yalvaracaksın.

-Korkunç üreme sancılarını durduracak herhangi bir şey, bilirsin. Ama sen

Şu anda saygılı olma eğiliminde değilsin, sanırım seni biraz daha *işbirlikçi* hissedene kadar bir süreliğine uzaklaştırmalıyız."

Eliyle Fundreg'i işaret etti, o da Ellina'yı tekrar kolundan yakaladı. Baş Rahip'in önderliğinde Ellina'yı koridordan aşağıya, köşeyi dönerek zindanların derinliklerine doğru sürüklediler.

"Bırakın beni! Bırakın beni!" diye bağırdı ve çırpındı ama sonra başka bir muhafız onu kolundan tuttu ve kaçma şansı olmadan çaresizce sürüklenmeye başladı.

Fundreg onu kalın, paslı plastik çelik parmaklıklardan oluşan küçük bir hücreye iterken Kikbax, "Burada güvende olacaksın," dedi. "Kısa bir süre sonra senin için geri geleceğim - tozun işe yarama şansı olduğunda."

"Seni piç kurusu, çek ellerini onun üzerinden!" diye homurdandı tanıdık bir ses.

Ellina başını çevirdi ve titreyen fener ışığında bir daha görmeyi hiç beklemediği bir yüz gördü.

"Ty!" diye bağırdı. "Burada ne yapıyorsun?"

"Ona kaldıraç diyelim," dedi Kikbax yumuşak bir sesle. "Şu anda sizi tam olarak istediğim yerde tutuyorum *Majesteleri*." Unvanı ağzında çamur tadı varmış gibi tükürdü. "Şu andan itibaren sana yapmanı söylediğim her şeyi yapacaksın. Yapmazsan, Soydaşın ölür. Anladın mı?"

Ellina midesinin çukurunda bir batma hissetti. Görünüşe göre Baş Rahip, gezegeni onun aracılığıyla yönetmenin çok daha kolay olacağına karar vermişti, eğer onun başının üzerinde sallandıracağı biri varsa - sevdiği biri.

Kafesinin parmaklıkları arasından Ty'a bakarken umutsuzca, *onun haklı olduğunu* düşündü. *Ty'ı ona zarar gelmesine izin vermeyecek kadar çok seviyorum. Ama ne ki? O korkunç Kikbax'ın beni çiftleştirmesine ve eşim olmasına izin veremem! Önce ölmeyi tercih ederim!*

Ama artık korkması gereken ölüm değil, kendi bedeniydi; Isı Döngüsü başladığında korkunç acılar çekecek ve erkek tohumuna hasret kalacaktı. Yakında sevdiği adam ile nefret ettiği bir şeyi yapmak arasında bir seçim yapmak zorunda kalacaktı.

Tanrılar ve tanrıçalar, ne yapacaktı?

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Altı

"Ellina, iyi misin?"

Kikbax ve Fundreg meşaleyi ve mevcut tek ışığı da yanlarına alarak gitmiş olsalar da, Ty parmaklıkların arasından ona doğru uzandı. Bir süre sonra kızın küçük ellerini kendi ellerinde hissetti.

"Ty? Burada ne işin var? Gittiğini sanıyordum." Ellina onun ellerini sıkıca kavarken sesi üzgün ve endişeliydi.

"Yapacaktım," diye itiraf etti. "Ama o piç Kikbax birine beni zehirli bir okla vurdu ve sonra beni buraya sürükledi. Ama sen iyi misin? Senin için çok endişelendim ufaklık!"

"Bana öyle deme." Ellina aniden ellerini geri çekti. "Şimdi olmaz. Ayrılma şeklimizden sonra olmaz."

"Ayrıldık çünkü ben lanet olası bir aptalım," dedi Ty sert bir şekilde. "Bunu artık biliyorum. Senden beni affetmeni isterdim ama bunu yapamayacağını hissedersen anlarım."

"Her şeye rağmen benim eşim olabileceğini öğrendim, biliyorsun." Ellina'nın sesi karanlığın içinde kederliydi. "Büyükannem bana Kutsal Mavi geninin her zaman doğru üreyeceğini söyledi - yani eşim olarak seçtiğim herhangi birinden Kutsal Mavi bir kızım olacak - hatta bir yabancıdan, Ty'dan bile."

"Kikbax ve Fundreg'in de aynı şeyi söylediğini duydum," dedi Ty ona. "Görünüşe göre Thufar Rahipliği, Potentate'in eş seçimine rehberlik edebilmek için nesillerdir bu bilgiyi gizliyormuş. Büyükannen sana başka ne söyledi?"

"Bu... beni sevdiğinin dışında söyleyecek tek zamanı vardı, o da..." Ellina küçük bir hıçkırık çıkardı. "Ölmeden önce."

"Oh, tatlım, hayır! Çok özür dilerim!" Ty ona sarılmayı ve onu rahatlatmayı çok istiyordu. Diğer hücreden gelen hıçkırık sesleri neredeyse dayanamayacağı kadar fazlaydı. "Lütfen biraz daha yaklaş - şu anda bana kızgın olduğunu biliyorum ve buna hakkın var, ama en azından elini tutmama izin ver," diye yalvardı yumuşakça, parmaklıkların arasından uzanarak.

Bir süre sonra Ellina'nın elini tekrar kendi elinde hissetti. Elini sıktı, onu rahatlatmaya çalıştı, hıçkırıklar onu sararken sadece elini tutmak yerine onu kollarında tutabilmeyi diledi.

Sonunda konuşabilecek kadar ağlamayı bıraktı.

"Özür dilerim. Bir anda oldu ve ben... nasıl hissedeceğimi bilmiyorum. Onu şimdiden çok özledim ve ne yapacağımı bilmiyorum."

Ty ona nazikçe ama kararlı bir şekilde "Bunu da atlatacaksın," dedi. "İkimiz de atlatacağız."

"Ama nasıl?" Ellina talep etti. "Burada kilitli kaldık Ty. Ve seni çoktan kaçmaya çalıştığını bilecek kadar iyi tanıyorum ama bu parmaklıklar senin bile bükemeyeceğin kadar güçlü."

"Bu doğru," diye isteksizce itiraf etti Ty. "Kilit mümkün gibi görünüyor, keşke içeri uzanıp kilit mekanizmasını oynatacak kadar küçük bir şeyim olsaydı. Ama şu ana kadar doğru aleti bulamadım. Sende bir şey var mı?" Umutla sordu. "Saç tokası ya da onun gibi bir şey?"

"Korkarım hayır." Ellina'nın sesi pişmanlık doluydu. "Tam Saray kıyafetimi giymiş olsaydım üzerinde çalışabileceğim çok sayıda iğne ya da resim olurdu ama bugün Saray'a geri dönmeyeceğime karar verdiğimde saçlarımı açtım ve daha rahat olan gece kıyafetlerimi giydim."

"*Bir şeyler* yapmak zorundayız. Burada öylece durup Kikbax'ın geri gelmesini bekleyemeyiz. Dışarı çıkmalı ve geldiğinde onu alt etmeye hazır olmalıyız," dedi Ty şiddetle.

"Sonra ne olacak?" Ellina'nın sesi donuktu. "Onu yenecek, darbeyi durduracak, beni hakkım olan tahtıma geri döndürecek ve sonra en başta planladığın gibi beni terk mi edeceksin?"

"Hayır!" Bu ünlem, karanlıkta yankılanan şiddetli bir fısıltıyla dudaklarından döküldü. "Hayır, seni bir daha asla terk etmek istemiyorum," dedi ona.

Ellina'nın elini sıkıca kavradı.

"Bunu mu demek istiyorsun? Kutsal Mavi'nin gerçek olduğunu bildiğin için mi? Artık birlikte olabileceğimizi bildiğin için mi?"

"Bundan daha fazlası var," diye itiraf etti Ty. "Bu benim geçmişimle ilgili..."

Derin bir nefes alarak ona kendisiyle ilgili her şeyi anlattı. Doğmadan önce genetik olarak nasıl değiştirildiğini, mükemmel bir Vücut Kölesi olmak için nasıl şekillendirildiğini ve eğitildiğini.

Ellina'ya "Yıllarca -on dokuz döngü yaşına kadar- sonunda beni satın alacak olan Sahibeye tapınmaya ve onu korumaya şartlandırıldım," dedi. "Kindred beni kurtardıktan sonra bu şartlanma kırıldı. Ama aklımın bir köşesinde hep buna geri dönebileceğime dair bir korku vardı - sadece Sahibesinin zevki için onun seçtiği herhangi bir kapasitede kullanılmak isteyen akılsız bir köle olmaya."

Ellina'nın şok olmuş bir nefes aldığını duydu.

"Benimle kalmak istememene şaşmamalı," diye fısıldadı. "Birlikte olmamızın imkânsız olduğunu düşünmene şaşmamalı."

"Sana olan aşkımın gerçek olup olmadığından emin değildim... yoksa Köle İstasyonu'nda tutulduğum sırada bana şartlandırılmış bir şey miydi?"

itiraf etti. "Kendimden nefret ediyordum, manipüle edilip yetiştirildiğim için kendimi bir ucube gibi hissediyordum. Sanırım..." Boğazını temizledi. "Sanırım yakınlaşmaya başladığımızda seninle bu kadar güçlü bir şekilde özdeşleşmemin nedeni buydu - çünkü sen de kendin için aynı şeyi hissediyor gibiydin."

"Öyleydi," diye fısıldadı Ellina. "Ta ki sen bana kendimi güzel hissettirene kadar."

"Çok güzelsin," dedi şiddetle. "Tanıdığım en güzel kadınsın ve seni seviyorum."

"Bunu mu demek istiyorsun?" Sesi kuşkulu geliyordu. "Beni gerçekten seviyor musun yoksa bu sadece erken dönem şartlanmalarının bir ürünü mü?"

"Gerçekten seviyorum," dedi Ty kararlılıkla. "Koşullanmalarına gelince, sana olan aşkımı artırabilir, ama ilk etapta onu yaratamaz." Öne doğru eğildi ve Ellina'nın elini daha sıkı kavradı. "Anlamıyor musun, Ellina? Artık *biliyorum*. Neden mükemmel bir Beden Kölesi, mükemmel bir eş olmak için yaratıldığımı şimdi anlıyorum. Çünkü Tanrıça bana ihtiyacın olacağını biliyordu."

"Kindred Tanrıçası mı?" Sesi kuşkulu geliyordu.

"Evet." Ty başını salladı ama karanlıkta onun bu hareketi göremeyeceğini biliyordu. "Ben burada, bu hücrede kendimden nefret ederek yatarken kısa bir süreliğine yanıma geldi ve bana bunu söyledi. Bana onun kutsamasıyla bu hale geldiğimi söyledi; tüm bunlar bir gün sana hizmet edebilmem ve seni koruyabilmem içindi. Ve seni *sevebileceğimi*, küçüğüm," diye ekledi. "Ki seviyorum, *hem de çok*."

"Gerçekten mi?" Sesi umut ve duyguyla titriyordu. "Beni gerçekten seviyor musun, Ty? Benimle kalmak ve eşim olmak istiyor musun?"

"Tek istediğim bu," diye usulca yemin etti. "Bu iş biter bitmez komutanımı arayacağım ve Elit Casusluk Birliği'ne istifamı vereceğim. Hayatımın sonuna kadar senin yanında kalacağım, tabii beni kabul edersen."

"Oh, Ty, evet---evet, elbette sana sahip olacağım." Kız parmaklıkların arasından olabildiğince eğildi ve Ty'ın kalbi onu kollarına alma arzusuyla kabardı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı duygu dolu yumuşak bir sesle. "Tanrılar ve tanrıçalar, Ty-seni *sonsuz* dek seviyorum."

"Ne kadar dokunaklı bir sahne değil mi?"

Alaycı ve tanıdık bir ses ortamı cam gibi paramparça etti ve yeni gelen meşale ışığı Lord Kikbax ve Kaptan Fundreg'in yüzlerini gösterdi.

"Görünüşe göre yukarıda bazı sorunlar var," dedi Baş Rahip, gözleri açgözlülükle Ellina'nın üzerinde Ty'ın hiç hoşlanmadığı bir şekilde geziniyordu. "Bu yüzden biraz erken döndüm. Korkarım işleri oldukça hızlandırmamız gerekecek."

Bölüm Kırk Yedi

Hücresinin kapısı açıldığında Ellina geri çekildi. Kikbax ona doğru gelirken titrek bacakları üzerinde durdu ve geri çekildi.

"Ne istiyorsun?" diye sordu titreyerek. "Benden uzak dur! Üzerime üflediğin toz henüz etkisini göstermedi. Bunun için beklemek istediğini sanıyordum."

"Beklemek isterdim - şehvet tozu gebe kalmayı sağlıyor," dedi Kikbax. "Ama dediğim gibi, yukarıda bazı sorunlar yaşadığımız ve her an bulunabileceğimiz için, *şimdi* bana bağlı olduğundan emin olmalıyım - *böylece* daha sonra başka bir eş seçemezsin."

"Ama, Papa Hazretleri, toz etkisini gösterdiğinde Bunun için *yalvarıyor*," diye itiraz etti Fundreg. Hâlâ Ellina'nın evinin önünde duruyordu.

Meşaleyi kaldırmış ve yüzünde belirsiz bir ifade olan hücre. "Onu zorla götürmekle ilgili bir şey söylemediniz. O *Potentate*."

"Evet, yakında o *benim* olacak, istediğimi yapabileceğim." Kikbax'ın gözleri meşale ışığında açgözlülükle parlıyor, Ellina'nın midesini bulandırıyor. Fundreg'e, "Olduğun yerde kal ve meşaleyi tut ki ne yaptığımı görebileyim," dedi.

"Ondan uzak dur, Kikbax." Parmaklıkların diğer tarafından gelen Ty'ın sesi alçak bir hırıltıydı. "Ona dokunursan ölürsün, yemin ederim!"

"İstediğin kadar atıp tutabilirsin," dedi Başrahip ona alaycı bir tavırla. "Bunun sana hiçbir faydası olmayacak. Sen, sevgili Kindred'im, hayatının geri kalanını zindanlarda geçireceksin ve tatlı küçük Ellina'nın hizada kalmasını ve ona söylediklerimi tam olarak yapmasını sağlayacaksın. Ama *önce*, ona hayatının ilk ve gerçekten önemli olan tek terbiyesini verişimi izleyeceksin. Onu bir kez aldığında, sonsuza dek benim olacak ve bu konuda kimsenin yapabileceği bir şey yok!"

"Seni piç!" Ty kendini parmaklıklara attı, gözleri titrek fener ışığında Öfke'den kıpkırmızı parlıyordu. "Ona dokunma!"

"Oh, ona *dokunmaktan* çok daha fazlasını yapacağım," diye mırıldandı Kikbax. "Ve şanslısın ki bunu yaparken beni *izleyeceksin*."

Adam ona doğru gelirken Ellina kendini kötü hissetti.

"Benden uzak dur, uzak dur!" Başrahip hücreğine girip ona doğru gelirken nefesi kesildi. "Fundreg!" diye bağırdı hâlâ hücrenin dışında duran ve elinde meşaleyle yüzünde belirsiz bir ifadeyle duran muhafızlarının yaşlı yüzbaşısına. "Bir zamanlar beni korumaya yemin etmiştin. Bana saldırılmasına nasıl seyirci kalabiliyorsun?"

Ama diğer adam, sanki olacakları görmeye dayanamıyormuş ama durdurmaya da niyeti yokmuş gibi gözlerini kaçırды.

"Ellina! Seni öldüreceğim, Kikbax! *Seni öldüreceğim!*" Ty küfrederek kendini tekrar parmaklıklara doğru fırlattı ve parmaklıklar takırdadı. Sesi taş kaplı zindanda sert bir şekilde yankılandı.

Baş Rahip onu görmezden gelerek Ellina'ya doğru hamle yaptı ve Ellina geri sıçradı. Ellina ondan kaçmak için bir yol aradı ama adam onunla birlikte daracık hücrenin içindeydi ve cüssesi olası bir çıkışı engelliyordu. Tanrılar ve tanrıçalar, kapana kısılmıştı! Ne yapacaktı ki?

Bir hamle daha yaptı ve bu kez onu bileğinden yakaladı. Ellina adamın pençesinde kıvrıldı ve erkeklerin en savunmasız olduğu bacaklarının arasına tekme atmaya çalıştı. Ancak Başrahip böyle bir hamleyi bekliyor gibiydi çünkü kolayca savuşturdu ve aniden Ellina'nın üstüne çıktı, onu parmaklıklara o kadar sert bastırdı ki soğuk plastik çelik sırtını keserken Ellina nefes alamadı.

"Hayır! Hayır! Tanrıça, hayır!" diye bağırdığını duydu Ty, parmaklıkların arasından uzanabildiği kadar uzanırken. Ama aradığı parmakları *neredeyse* Kikbax'a ulaşacak olsa da, onu tam olarak yakalayamadı. "Seni orospu çocuğu, onu rahat bırak!" diye kükredi.

Ellina mücadele etmeye çalıştı; Baş Rahip'in pençeleri arasında tekmeledi ve iki büküm oldu. " ne cüret? Bırakın beni, benden uzak durun!" diye bağırdı.

Lor

Başının üstünden cesurca atladı ve onu tırmalamaya çalıştı, ancak Onun yerine hemen Baş Rahip'in çiğnemesi ile karşılaştı - kendisinden daha büyük ve daha yaşlı bir yaratık. Kikbax saldırısına devam ederken, iki çiğneyen yere düştü, ısırmaya ve tırmalamaya başladı.

"Şimdi, şimdi, tatlım," diye mırıldandı, gözleri şehvetle açgözlüydü. "Sadece rahatla, neden yapmıyorsun? Bu şekilde çok daha kolay olacak..."

"Rahatla ve bana tecavüz etmene izin vereyim mi? Hiç sanmıyorum!" Ellina bağırdı, hala tüm gücüyle mücadele ediyordu. "Bırak...beni...*gideyim!*"

"Hadi ama, teslim olursan tecavüz etmek zorunda değilsin." Başrahip sanki onu öpmeye çalışıyormuş gibi daha da yaklaştı.

Ellina onun yüzüne tükürdü. Bu içgüdüsel bir tepkiydi; midesi çalkalanıyor, kalbi çarpıyordu. Aynı anda hem kızmış, hem korkmuş, hem de iğrenmişti. Ondan uzaklaşmak için her şeyi yapabilirdi, ne olursa olsun. Ama Kikbax kaşlarını çatarak geri çekilmesine ve tombul yüzünü silmesine rağmen onu tutuşunu gevşetmedi.

"Ellina, yeni eşine böyle mi davranılır?" diye sordu. "Kibar ol yoksa korkarım yan hücredeki Kindred'in bağırsaklarına bir blaster atışı yiyecek." Omzunun üzerinden baktı. "Potentate'e ciddi olduğumu göstermek için bir uyarı ateşi aç. Belki bir kolunu koparır ya da bacağından vururum."

Ellina içinin soğuduğunu hissetti. Ty'a zarar verecekti. Bunun olmasına izin veremezdi - sevdiği adamın incinmesine ya da sakatlanmasına seyirci kalamazdı! Ama aynı zamanda Kikbax'ın savaşımadan ona tecavüz etmesine de izin veremezdi - içinde böyle bir şey yoktu.

Oh, lütfen! diye dua etti, kime dua ettiğini bile bilmeden. Lütfen, yardıma ihtiyacım var! Lütfen onu durdurun, lütfen!

Ama duasına cevap gelmedi ve Ellina ne yapacağını bilemedi.

Ya
p.

* * * * *

Ty ne yapacağını çok iyi biliyordu. Bu lanet hücre! Öfke, ruhunu saf bir hiddetle tutuşturan bir ateş gibi içinde yükseldi. Fırsatını bulduğu anda Kikbax denen o piçi öldürecekti. Ellerini Baş Rahip'in boğazına dolayacaktı, tıpkı şu anda hücresinin kapısının parmaklıklarına doladığı gibi ve sıkacak, sıkacak ve sıkacaktı...

"Peki, ne ?" dedi küçük bir ses kafasının içinde. "Ellina'yı kurtarmak istiyorsan, şimdi gitsen iyi olur."

"Ne?" Ty öfkeyle öylesine doluydu ki soruyu zar zor oluşturabildi. Ama sonra aşağı baktı ve Tisa'nın parmaklıkların çapraz parçalarından birinin üzerinde oturduğunu gördü. Uzun mavi kuyruğu kendi etrafında kıvrılmıştı ve küçük sivri yüzünde endişeli bir ifade vardı.

"Devam et," dedi ona. "Herkes bağışlamakla meşgulken ben senin için kilidi açtım. Acele et Ty, sanırım Ellina'nın başı gerçekten belada!"

Sorularla daha fazla zaman kaybetmedi. Hücresinin kapısının parmaklıklarını daha sıkı kavrayarak tüm gücüyle itti.

Fundreg orada durmuş bir blaster'ı belirsiz bir şekilde ona doğrultuyor ama daha çok diğer hücrede olanları izliyordu. Bu yüzden ağır metal kapının açılıp suratına çarpması onu şaşırtmıştı.

Bir çığlık atarak blasterini düşürdü ve geriye doğru düştü, iki eliyle de ağır parmaklıklardan birine sıkışmış olan akan burnunu ve yaralı üçüncü gözünü tutmaya çalıştı.

Ty sırtüstü yatan bedeninin üzerinden geçmek dışında onunla uğraşmadı. Öfke artık görüşünün üzerinde kırmızı bir perde gibiydi; hedefi dışında her şeyi gizliyordu. İntikamcı bir melek gibi Ellina'nın hücreğine daldı ve parmaklarını Baş Rahip'in kalın boğazına doladı.

Öldü - dışısının yanına yaklaşmaya cüret ettiği için o piçi ölene kadar boğacaktı!

Yavaşça sıkmaya başladı.

* * * * *

Kikbax bir dizini bacaklarının arasına koyup eteklerini kaldırmaya başladığında Ellina'nın nefesi kesildi. İlk üremesi gerçekten de böyle mi olacaktı, bir tecavüz olarak mı?

Gerçekten de iğrenç Lord Kikbax'a ömür boyu bağlı kalacak mıydı? Tanrılar ve tanrıçalar, *ölmeyi* tercih ederdi.

Ama sonra Ty orada, Baş Rahip'in omzunun üzerinde belirdi ve büyük elleri Kikbax'ın boğazını sardı.

Baş Rahip'in gözleri şaşkınlıkla açıldı -üçünün de- ve sonra boğulmaya başladı. Nefes nefese kaldı ve Ellina'yı bıraktı, onun yerine soluk borusunu sıkkan güçlü parmaklara doğru uzandı ama yapabileceği hiçbir şey yoktu. Üç gözü de yuvalarından fırladı ve yüzü morarmaya başladı.

Ellina kalbi küt küt atarak onu izlerken, Ty hâlâ onu boğmaya devam ederken dizlerinin üzerine çöktü. Büyük Kindred'ın solgun gözleri ateş kırmızısına dönmüştü ve yüzündeki öfke görülmeye değerdi. Baş Rahip'in anlamsız yakarışlarını ve vahşi çırpınışlarını duymazdan gelerek onu acımasızca sıktı. Belli ki hiçbir şey onu Kikbax'ı ölü görme hedefinden alıkoyamayacaktı.

Ellina, kendisine neredeyse tecavüz edecek olan o piçi öldürmesinden başka bir şey istemiyordu ama aklının pratik, Kudretli kısmı uyandı ve düşünmeye başladı.

"Dur!" diye bağırdı Ty'a, büyük Kindred'ın dikkatini öldürücü öfkesinden uzaklaştırmaya çalışarak. "Dur Ty, ona canlı ihtiyacım var. Halka açık bir duruşma yapmalı ve onun yerine geçmeliyiz. Eğer onu öldürürseniz, rahipliğin başı otomatik olarak bir sonraki komutana geçer ve o rahibin komponun içinde olup olmadığını bilmiyoruz. Bu işin aslını öğrenmemiz gerekiyor. Bu yüzden *onu öldürmeyin!*"

Sonunda sözleri ona ulaşmış gibi görünüyordu, çünkü Ty'ın Baş Rahip'in boynunu kavrayışının gevşediğini gördü. Kikbax nefesini tuttu ve yere düştü, baygındı ama ölmemişti, Ellina öyle umuyordu. Gerçekten de tüm bu komponun temeline inmeleri gerekiyordu - krallığını ihanetten sonsuza dek arındırmalıydı.

"Ah, Ty..." diye soluk soluğa ona doğru gitti ve bunu yapmak için Baş Rahip'in yere düşmüş halinin üzerinden geçti.

"Ellina, benim Potentate'im. Benim *Tanrıçam*." İri Kindred'in gözlerindeki öfke silindi ve onu kollarının arasına alarak öyle bir sarıldı ki Ellina zorlukla nefes alabildi.

Yine de umurunda değildi; tek istediği ona yakın olmaktı. Onun sıcak, baharatlı kokusunu içine çekmek ve onu bir daha asla terk etmeyeceğini bilmek.

Ama yüzünü adamın geniş göğsüne bastırıp derin bir nefes aldığıında, yeni bir ses onları böldü.

"Şey," dedi. "Bana buraya bir kurtarma görevi için gelmem söylendi ama görünüşe göre siz kendinizi çoktan kurtarmışsınız."

OceanofPDF.com

Kırk Sekizinci Bölüm

Arkalarından gelen ses Ty'ın dönmesine neden oldu, Ellina hala kollarındaydı ve ikisi de Kindred Elite Espionage Corps'tan Komutan Asher'ın yüzünde alaycı bir gülümsemeyle orada durduğunu gördüler.

Ty eski dostuna baktı ve içindeki son Öfke'nin de tamamen boşaldığını hissetti.

"Asher?" dedi boş boş. "Burada ne yapıyorsun?" Asher başıyla onu onayladı.

"Dediğim gibi, seni kurtarıyorum. Geciktiğim için özür dilerim," diye ekledi. "Taç giyme törenindeki suikast girişimini durdurmadıkları için Kraliyet Muhafızları'ndan ihraç edilenler olduğunu düşündüğüm bir grup Chorkay askeriyle savaşmak zorunda kaldık."

"Evet, hepsi Baş Rahip'in yanında." Ellina başını sallayarak hücrenin zeminine düşmüş olan figüre baktı. "Onlarla ilgilendiniz mi? Ve nasıl oldu da tam da bu kadar ihtiyacımız olduğu bir anda gelebildin?"

"Şey..." Komutan Asher'ın yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Bu biraz garip bir hikaye..."

"*Onları aradım,*" dedi Tisa ve Ty, Ellina'nın onu duyabildiğini biliyordu. Bağlantıları yeniden kurulmuştu, bu yüzden sözleri Ellina'nın zihnine, Baş Rahip'in çiğneyicisiyle olan savaşını kazanmış olan ve eşinin yanında oturup yaralarını yalayan Lor tarafından aktarılıyordu.

"Sen mi yaptın?" Ty şaşkınlıkla küçük yaratığa baktı. "Onları *sen mi* çağırdın, Tisa?"

"Kesinlikle öyle," dedi Asher sırtıtarak. "Ve bu kadar küçük bir yaratığa göre çok gür bir sesi var... Lisa'yla beni gecenin bir yarısı altmış ışık yılı öteden uykumuzdan uyandırdı." Başını iki yana salladı. "Neler olduğunu anlayana kadar evrenin sonunun geldiğini düşünmüştüm."

Tisa'nın aynı anda hem kendi çiğneme köpeği Gruff'la (şu anda başının üstünde oturuyordu) hem de arkadaşı Lisa'nın çiğneme köpeği Isabel'le nasıl konuştuğunu anlattı.

"Gelip sana yardım etmemi istedi," dedi. "Elimden geldiğince hızlı geldim ama Baş Rahip'in muhafızları yoluma çıktı."

*"Bu yüzden kilidi açarak **tekrar** yardım etmek zorunda kaldım,"* dedi Tisa kibarca. Başını Ty'a doğru eğdi. *"Bir de işe yaramayacak kadar küçük olduğumu söylemiştin."*

Ty ona isteksiz bir gülümseme verdi.

"Bu konuda yanılmışım küçük kız," diye itiraf etti. "Tanrıça yardım göndereceğini söylediğinde, Asher ya da diğer Kindred savaşçılarından bahsettiğini sanmıştım. Ama sanırım ne yaptığını biliyordu, önce seni gönderdi."

Tisa uzun pembe diliyle kuyruğunu titizlikle tımar ederken, *"Kutsal Mavi bir çiğneme her zaman her türlü yardım için ilk tercihtir,"* diye onu bilgilendirdi. *"Aslında-"*

Ancak konuşması Ellina'dan gelen alçak bir iniltiyle kesildi.

Ty endişeyle ona baktı. Asher'ı görüp tehlikenin geçtiğini anladığında onu tekrar ayağa kaldırmıştı ama şimdi iki olmuştu ve başını kaldırdığında güzel yüzünde acı dolu bir ifade vardı.

"Ty," diye fısıldadı, ona doğru uzanarak. "Bu...bu *acıtıyor*."

Ve sonra yere yığıldı.

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Dokuz

"Ellina? Tanrım, Ellina! Neyin var? Ne oldu?" Lor ve Tisa omuzlarına oturtmak için çabalarken Ty onu kollarının arasına aldı. Her iki çiğneyici de alçak sesle, endişeli tedirginlik sesleri çıkarıyordu ve aralarındaki bağlantı sayesinde Ty sevdiği kadının içinden geçen korkunç acıyı hissedebiliyordu.

"Ellina?" dedi tekrar. "Lütfen, ufaklık, konuş benimle!"

Ellina'nın göz kapakları titreyerek açıldı ve adam onun Kutsal Mavi bakışlarında ıstırap gördü.

"Üreme... sancıları," diye soludu ve elleri bacaklarının arasındaki noktaya gidip yumruk haline geldi. "Şehvet... toz... benim... Isı Döngümü'mü getiriyor, sanırım."

"Ne tür bir toz? Neden bahsediyor bu?" Ty, Tisa ile konuşarak talep etti.

"Lor, Kikbax'ın Ellina'nın yüzüne bir tür toz üflediğini söylüyor," diye hızlıca cevap verdi çiğneyicisi. "Daha önce Ellina'nın şarabını uyuşturmak için kullandığı şeyin aynısı, ama sen onu dişlerinle etkisiz hale getirmişsin."

"Tisa haklı," diye fısıldadı Ellina, yüzü acıdan solmuştu. "Beni bağışık kılmaya yetecek kadar... özünü içtiğimi sanmıştım - ummuştum. Ama sanırım... sanırım öyle olmadı," diye bitirdi sözlerini bir başka acıyla irkilerek. "Oh tanrılar ve tanrıçalar, Ty-acıyor!"

"Ne ?" Ty umutsuzca sordu. "Söyle bana Ellina, seni götürebileceğim bir doktor ya da şifacı var mı?"

Başını iki yana salladı.

"Hayır... şu anda hiçbir doktor bana yardım edemez. Sadece... sadece sen."

Lor, sözlerini açıklamak istercesine, Ty ve Ellina'nın birlikte... yani, Ellina için endişelenmekten aklını kaçırmış olmasaydı, şaftını taş gibi sertleştirecek şeyler yaparken çekilmiş bir fotoğrafını gönderdi.

"Bunu şimdi yapamam!" diye itiraz etti, saçlarını yüzünden geriye doğru okşayarak. "Canın çok yanıyor, küçüğüm!"

"Bu... tek yol bu," diye inledi Ellina. "Lütfen, Ty!"

"Ne oldu? Nasıl yardımcı olabilirim?" Asher omzunun üzerinden sordu. "Komutan Sylvan'ı arayayım mı? O bir doktor."

"Hayır, Sylvan artık ona yardım edemez, sadece ben edebilirim," dedi Ty acımasızca. Eski arkadaşına baktı. "Buradaki mahkûmların güvenliğini sağla ve kimsenin kaçmadığından emin ol. Ellina'yı kraliyet dairesine geri götürmeliyim."

Onu kollarına alarak ayağa kalktı. Onu göğsüne bastırarak olabildiğince hızlı bir şekilde zindanın merdivenlerine doğru yürüdü ve Asher'ı ortalığı toparlaması için yalnız bıraktı. Şimdilik yapabileceği tek yardımın onu çiftleştirmek ve kendisine bağlamak olduğunu biliyordu.

Acısını dindirmenin tek yolu buydu, hayatını kurtarmanın tek yolu.

Bölüm Elli

Adam onu yatağa yatırdığı anda Ellina acı içinde kıvrandı. İçindeki ihtiyaç çok *büyük* - bunaltıcıydı. Bu o kadar yoğun bir arzuydu ki tüm vücudunun kasılmasına neden oldu. Rahmi, tıpkı çok acıktığında midesinin yaptığı gibi içinde dönüp duruyordu. Ama hiçbir yiyeceğin bu arzuyu tatmin edemeyeceğini biliyordu.

Tohum, erkek tohumuna ihtiyacım var, diye düşündü. Ama ona içimde, gizli odamın derinliklerinde ihtiyacım var.

Üreme hakkında öğrendiği her şeyi hatırlamaktan kendini alamadı - kutsal ağzının derinliklerinde yatan o odanın kapısının kırılarak açılması gerekecekti ve bu acı çok şiddetli olacaktı.

"Hayır, hayır, tatlım," dedi Ty ciddiyetle, kendi giysilerini çıkarıp onunkileri çıkarmasına yardım ederken. "Hayır, canının yanmasına gerek yok. Sana dokunduğum zamanı hatırlıyor musun? Okşadığımda gizli ağzının girişinin nasıl açıldığını hatırlıyor musun? O zaman bana kolayca, zevkle açılmıştın, acıyla değil."

Ellina onun düşüncelerini ve korkularını, yatağın ayakucunda oturup endişeyle onları izleyen iki çiğneme köpeğinden aldığını fark etti.

Başını iki yana salladı.

"Daha önce bana dokunduğunda... Isı Döngümde ," dedi ona. "Bu sefer o kadar kolay açılabilceğimi sanmıyorum."

Gerçekten de, içi sıkılmış bir yumruk gibi hissediyordu - hiçbir okşamanın çözemeyeceği bir düğüm.

"Kendimi senin içine öylece sokmayacağım!" Ty'ın sesi bu fikirden dolayı kızgın ve üzgün geliyordu. "Sen bir bakiresin ufaklık, ilk seferini zorlama ve acıyla yapmayacağım."

"Ty, lütfen... tek yolu bu!" Yeni bir ihtiyaç spazmı onu vurduğunda tekrar inledi. Tanrım, büyükannesi haklıydı. Acı o kadar kötüydü ki, ondan kurtulmak için her şeye katlanmaya hazırdı - daha yoğun bir ıstırap bile - eğer sadece bitecekse.

Ama Ty açıkça gerekli olan şeyi yapmamaya kararlı görünüyordu. "Önce başka bir şey deneyeyim," dedi ona, yatağa tırmanarak onunla birlikte. "Bir şey denememe izin ver Ellina."

Ellina, bacaklarının arasına girip onu açarak tohumuyla doldurmasından başka hiçbir şeyin işe yaramayacağını haykırmak istedi ama sonra adamın iri, sıcak elleri vücudunu okşamaya başladı.

İlk başta çıplak ve korkmuş bir halde titreyerek yattı ama yavaşça... çok yavaşça... vücudunun sakinleşmeye başladığını hissetti. Sanki büyük Kindred'ın dokunuşunun neredeyse hipnotik bir etkisi vardı ve korkunç titreme hafiflemeye başladı. Acı hâlâ oradaydı ama kendini o kadar da düğümlenmiş hissetmiyordu.

"İşte şimdi... yavaşça," diye mırıldandı Ty, iri elleri çıplak göğüslerini, yanlarını ve kalçalarını okşarken. "Yavaş ol ufaklık."

"Ben... Yapabilir miyim bilmiyorum," dedi yüksek ve kararsız bir sesle.

"Sadece dene," diye onu teşvik etti. "Vücudun yetiştirilmek için can ama zevk almak için de can atmıyor mu?"

"Emin değilim," diye itiraf etti Ellina. "Ben... üreme hakkında pek bir şey bilmiyorum ama... acıtması dışında."

"Buna inanmıyorum." Parmaklarıyla meme uçlarının sıkı noktalarında nazikçe dolaştı ve kadının içinden şaşırtıcı bir zevk titremesi geçirdi. "I

Acıyla değil, zevkle açılabilceğine inan. Bunu denememe izin verecek misin, küçüğüm? Sadece denemek mi?"

Ellina dudağını ısırdı.

"Tamam," diye fısıldadı sonunda. "Ama işe yaramazsa geleneksel yöntemle yapacağına söz verirsen..."

Yüzü karardı.

"Yani kendimi içine sokacağım ve seni tohumlarımla doldurmadan önce şaftımı gizli odana sokacağım mı demek istiyorsun?"

"Sadece söz ver," dedi Ellina ona. "Lütfen Ty, bana söz ver."

Son derece isteksiz görünüyordu ama sonunda başını salladı.

"Pekâlâ, öyle ya da böyle seni çiftleştireceğime yemin ederim. Ama önce zevki denemek istiyorum. Bu da seni tekrar tatmam gerektiği anlamına geliyor."

Ellina içinden, acıyla ilgisi yokmuş gibi görünen bir ürperti geçtiğini hissetti.

"Sen... sen biliyor musun?" diye fısıldadı, ona bakarak.

Başını salladı. "Sanırım yardımı olacak. Sanırım vücudun bana açılmak istiyor."

-Şu anda o kadar gerginsin ki rahatlayamıyorsun. Belki seni dilimle birkaç kez boşaltırsam rahatlayabilirsin."

"," dedi Ellina yumuşak bir sesle. "Eğer... eğer gerçekten istiyorsan" Solgun gözleri aniden ağırlaşmıştı.

"Seni her zaman tatmak istiyorum küçüğüm," diye usulca homurdandı. "Senin kedi balının tatlı-tuzlu tadı dünyada en sevdiğim lezzet. Tüm evrende."

"," diye tekrar fısıldadı. "Sanırım denemeye değer." "Tabii ki değer."

Ty onu özenle yastıkların üzerine yatırdı, başının ve boynunun onu izleyebileceği şekilde durduğundan emin olduktan sonra bir destek yerleştirdi

onu doğru pozisyona getirmek için kalçalarının altında da.

"Mükemmel," diye mırıldandı, Ellina onun için tamamen açıldığında, bacaklarının arasında diz çökerken uylukları açıldı. "Tanrım, küçüğüm, senin tatlı amını tatmayı ne kadar çok sevdiğimi bilmiyorsun!"

Ellina'nın bunu öğrenmek üzere olduğuna dair bir fikri vardı. Rahmi hâlâ erkek tohumuna ihtiyaç duyduğu için kasılıyor olsa da, adam onu öpmeye başladığında rahatlamaya çalıştı.

Ty'ın hiçbir şeyi aceleye getirmeyeceğine güvenin, diye düşündü, önce yanaklarını ona sürttü ve sonra Ellina yumuşak bir şekilde inlemeye başlayana ve kalçalarını onunla buluşmak için yukarı itene kadar şişmiş dış kedi dudaklarını hafifçe yaladı. Tanrılar ve tanrıçalar, bu iyi *hissettirdi* - gerçekten. Ve onun sıcak ağzını üzerinde hissettikçe vücudu biraz daha sakinleşiyor gibiydi.

Ty ipucunu aldı ve başparmaklarıyla onu dikkatlice açtı. İç kıvrımlarının nasıl parladığını görünce şehvetle inledi.

"Tanrım, küçüğüm," diye hırladı kısık sesle. "Ne kadar sıcak ve ıslak olduğuna bir bak. Bak o küçük tatlı klitorisin nasıl da öpülmek için yalvarıyor... yalanmak için yalvarıyor." Kısa bir süreliğine ona baktı, bakışları aç bir şehvetle doluydu. "Yüzümün her yerine boşalana kadar amını yiyeceğim. Bunu yapmama izin vermeye hazır mısınız?"

Ellina zar zor konuşabiliyordu. Midesi şehvetle burkuluyordu ama aynı zamanda içindeki kramplı acı biraz daha yatışmış görünüyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, Ty'ın acıdan çok zevk alma yöntemi işe yarıyor gibi görünüyordu - en azından şimdilik.

"Evet, Ty," diye fısıldadı ve uzanıp parmaklarını onun kalın, siyah saçlarında gezdirmeye cesaret etti. "Evet, hazırım, yap şunu. Tadıma bak."

"Zevkle, tatlım." Ve başını eğerek, amının girişinden başlayıp dilini yarığının tepesine kadar sürükleyerek uzun, yavaş bir yalama yaptı.

"Ohhhh!" Ellina inledi ve parmakları onun saçlarında sıkılaştı. "Oh, Ty...evet!"

Adam cevap vermedi ama kadın aralarındaki bağdan gelen aşk, şehvet ve arzuyu hissedebiliyordu.

"Oh, Tanrım!" diye inledi adam onu tekrar yaladığında. "Oh lütfen, Ty, *evet!*"

Acele etmeden biraz daha yaladı ve diliyle kızın açık amının tamamını yıkadı.

Ellina daha fazla acı ve gerginliğin eriyip gittiğini hissetti ve kısa süre sonra kalçalarını kaldırarak onu karşıladı ve saçlarını kavrayarak ona rehberlik etti, içinde zevkinin arttığını hissedene kadar ağzını tam doğru noktaya koydu. Karnında gerilen bir telin tanıdık hissi başladı ve bir kez koptuğunda, sıcak, karıncalanma zevkinin her yere yayılacağı ve daha da iyi hissetmesine yardımcı olacağı konusunda bir fikri vardı.

"Ty!" diye inledi, kalçalarını onun diline doğru kaldırdı ve saçlarını daha da sıkı kavradı. "Oh, Ty evet! Yala beni-lütfen yala beni!"

Ellina ağlayıp ritm tutturana, kendini tamamen onun nazık, acımasız yalamasına bırakana kadar küçük, hassas klitorisini tekrar tekrar yalayarak karşılık verdi. Tanrılar ve tanrıçalar, gittikçe kenara yaklaşıyordu... gelmeye gittikçe yaklaşıyordu...

Aralarındaki çiğneme bağı sayesinde Ty'ın kendisine olan arzusunu hissetti... zevki arttıkça Ty'ın ihtiyacının da arttığını hissetti. Ty onun kendisi için boşalmasını istiyordu; kadın zirveye ulaştığında onun tadına bakmak istiyordu. Bunu kendi zevkinden daha çok istiyordu, her ne kadar Ellina'nın doruk noktası kendi zevkini de beraberinde getirebilecek kapasitede olsa da. Ancak bu sefer, Ellina biliyordu ki, o boşalırken kendisi de boşalmamaya dikkat edecekti. Tohumunu Ellina'nın gerçekten ihtiyaç duyduğu yere, onun içine saklıyordu.

"Bu doğru, küçük olan-içine derinlemesine boşalacağım. Ama önce dilimin üzerine geldiğini hissetmek istiyorum," Ty'ın yanıtı geldi

bağlantıları.

Adamın sıcak sözleri onu en az amındaki dili kadar heyecanlandırdı ve Ellina karnındaki telin yeniden gerildiğini hissetti. Çok yakındı... çok yakındı. Onu sınırın ötesine itmek için sadece biraz daha fazlasına ihtiyacı vardı...

Ty onun neye ihtiyacı olduğunu hissetmiş gibiydi çünkü klitorisinin şişmiş tomurcuğunu ağzına aldı ve dilini etrafında gezdirmeye başladı, önce bir daire çizerek yaladı ve sonra Tanrıça incisinin sağ tarafını nazıkçe ama acımasızca ovaladı - açık ara en hassas tarafı.

Aynı zamanda, iki uzun parmağının ona girdiğini ve kanalının sonuna kadar kaydığını hissetti. Yavaş, sert bir hareketle Ty, gizli odasının sıkı girişini okşamaya başladı ve daha önce olduğu gibi açmaya çalıştı.

Ellina kendini açık hissetmiyordu ama aniden bu acımasız erotik uyarıma daha fazla dayanamadı. Karnındaki tel koptu ve zevki zirve yaptı, düşük bir feryatla nihayet boşalmaya başladı.

"Doğru, tatlım," diye Ty'nın bağlantıları aracılığıyla ısrar ettiğini duydu. "İşte böyle, bırak hepsini gitsin. Her şeyi bırak ve benim için gel - yüzümün her yerine gel ve bunu yaparken benim için açıl."

Ellina hâlâ gizli odasının açıldığını hissetmiyordu ama adam içini okşarken ve klitorisini emip yalayarak orgazmını uzatırken biraz daha az sıkı hissettiğini düşündü, ta ki Ellina nefesini tutup onunla buluşmak için kalçalarını sallayana kadar.

Ona yaşattığı orgazm derin, uzun süreli ve inanılmazdı ama yine de tam olarak ihtiyacı olan şey değildi.

"Ty!" diye inledi titremesi nihayet durduğunda ve zevk azalırken. "Ty, lütfen-şimdi içimde sana ihtiyacım var. Beni doldurduğunu hissetmeye ihtiyacım var

- "Beni al, beni yetiştir!"

Başını kaldırdı, ağzı ve çenesi kızın sularıyla parlıyordu, gözleri yarı kapalı ve altın alev rengindeydi.

"Elbette küçüğüm," diye hırladı kısık sesle. "Ama önce benim için açmanı denemek istedim."

Ellina dudağını ısırды. "Sanmıyorum... sen içime girene kadar açılabilceğimi sanmıyorum. Lütfen Ty, sana *ihtiyacım var!*"

"Leydim nasıl isterse," diye mırıldandı ve sonra bacaklarının arasından kalkıp onu kollarının arasına aldı.

Onu öpmek için eğildi ve Ellina onun ağzında kendi gizli lezzetini tadarken inledi. Hevesle onu geri öptü, dudaklarındaki balın tadının tadını çıkardı. Ve onlar öpüşürken, Ty uyluklarını ayırdı ve şaftının başını kutsal ağzının girişine yerleştirdi. Yavaşça, nazikçe ona yaklaştı, sikinin sadece geniş başını içine kaydırды.

Ellina hemen, susuzluktan ölmek üzere olan ve sonunda kendisine bir bardak su ikram edilen bir kadın gibi hissetti. Kalçalarını eğerek, daha fazlasını içine almak için geleni yaptı.

"Yavaş ufaklık," diye usulca homurdandı Ty, kaşlarını çatarak. "Sen henüz bakiresin

-"Benim üzerimde kendini incitmeni istemiyorum."

Ama Ellina bekleyemedi. özlemi, kalınlığının iç duvarlarını gerdiğini hissetme arzusu neredeyse dayanabileceğinden fazlaydı. Kalçalarını tekrar eğdi, ihtiyaçtan usulca ağladı.

"Lütfen Ty," diye yalvardı, onu içine alma hevesiyle geniş sırtını tırnaklarıyla çizdi. "Lütfen, *sana ihtiyacım var!*"

Sonunda yumuşar gibi oldu.

"Yeterince ıslak görünüyorsun," diye itiraf etti. "Ama bu kadar zorlamayı bırak, ufaklık. Sadece kalçalarını benim için aç ve ben de o küçük, yumuşak amına sonuna kadar gireyim. Ama rahatlamalı ve bunu yapmama izin vermelisin."

İhtiyaç ve beklentiyle titreyen Ellina yatağa uzandı ve onun emrettiği gibi yaptı. Uyluklarını geniş tutarak kendini olabildiğince açtı, daha fazlasını arzuladı, kalın uzunluğu tarafından tamamen doldurulmak için çaresizdi.

Ty onu hayal kırıklığına uğratmadı. Sonunda, uzun, yavaş bir hamleyle, kendini kabzasına kadar içine soktu ve onu tamamen doldurdu.

Neredeyse.

Çünkü Ellina hâlâ gizli odasının girişinin sıkı sıkıya kapalı olduğunu hissedebiliyordu. Tanrım, neden onun için açılmıyordu? Açılana kadar, uzun, kalın şaftı istekli, aç amının derinliklerine gömülmüş ve hatırı sayılır genişliğiyle iç duvarlarını geriyor olsa da, kendini sadece yarı dolu-yarı tatmin olmuş hissediyordu.

"Ty," diye yalvardı usulca, "daha fazla bekleyemem. Beni şimdi doğurmalısın-içime girmeden önce... beni sonuna kadar açmalısın. *Lütfen!*"

"Seni doğuracağım," diye söz verdi. "Ama nazikçe, küçüğüm. Bu hâlâ ilk seferin."

Ellina ihtiyacını hafifletmek için nazik bir sevişmeden daha fazlasına ihtiyacı olduğunu söyleyerek itiraz etmek istedi ama sonra adam neredeyse tamamen içinden çekip tekrar soktu ve şaftının başı gizli odasının girişine bastırırken onu bir kez daha doldurdu.

"Tanrılar ve tanrıçalar, Ty!" diye inledi ve tekrar yapmasını sağlamak için kalçalarını eğdi. "Lütfen daha fazla!"

"Leydimin istediği gibi," diye homurdandı ve sonra tekrar yaptı, sonra tekrar ve tekrar. Ellina onu doldururken inledi, bacaklarını kalçalarının etrafına sararken açık amının derinliklerine doğru itti ve ona daha fazlasını vermesi için onu çağırdı... daha sert... daha derin...

Ama zevki yeniden artıyor olsa da -bu sefer çok daha derin bir zevk- gizli odasının girişı hâlâ açılmıyordu. Ellina ihtiyaçtan neredeyse çıldırmış gibi hissetmeye başlamıştı. Vücudu onun tohumunu içinde arzuluyordu ama sadece doğrudan rahmine fişkirtılırsa. Daha fazlasını almak için çılgınca iterek onun altında dönmeye ve kıpırdanmaya başladı.

"Daha sert!" diye yalvardı ona, tırnaklarını sırtına geçirerek. "Daha sert, Ty -Eğer beni tamamen açacaksan daha sert itmen gerekecek. Lütfen!"

Ty kaşlarını çatarak başını salladı.

"Sakin ol tatlım," diye mırıldandı kulağına. "Seni çiftleştireceğime ve ihtiyacın olanı vereceğime söz verdim. Yine de sertleşmeden önce bir şey daha izin ver. Sana gerçekten sert davranmak istemiyorum."

Ellina başını salladı.

"Pekâlâ, bir şey daha. Ama işe yaramazsa, beni gerçekten çiftleştirmek zorunda kalacaksın, yapabildiğin kadar sert bir şekilde!"

Ty ona cevap vermedi - en azından kelimelerle. Bunun yerine, Ellina başını çevirip ona savunmasız boğazını verene kadar boynunun yan tarafını okşadı. Ty bir süre onu yaladı ve öptü, içine girmeye devam ederken eriyormuş gibi sağladı.

Sonra alçak bir hırıltıyla onu ısırdı; uzun, keskin dişlerini boğazının derinliklerine batırdı ve özünü doğrudan kan dolaşımına enjekte etti.

Ellina aniden zevkten elektrik çarpmış gibi hissetti. Yoğun his tüm vücudunu kapladığında neredeyse feryat ediyordu, vücudundaki her kas inanılmaz, ezici his nedeniyle aynı anda geriliyor ve kasılıyor gibi görüldüğü için her yerinde sıcak ve soğuk hissetmesine neden oldu.

Biri hariç hepsi...

Ty'ın özü kan dolaşımına karıştığında, sonunda gizli odasının girişinin açıldığını ve şaftının geniş başının içeri kaydığını hissetti.

"OH, TY!" diye bağırdı, kendini onun etrafına olabildiğince sıkı sararken sırtı kamburlaştı. "Oh evet-içimdesin-sonunda tamamen içimdesin! İçimde çok derin! Şimdi içime gir, beni tohumunla doldur!"

Ona iki kez söylemesine gerek yoktu. Düşük bir iniltiyle -dişleri hâlâ boğazına gömülüydü- boşalmaya başladı. Ellina bunu açıkça hissetti - doğrudan rahmine giden ve Kikbax'ın şehvet tozu etkisini gösterip Isı Döngüsünü başlattığından beri orada şiddetlenen korkunç ateşi yatıştırıyor gibi görünen sıcak, ıslak tohum fişkırımları.

Onu sıkıca kavrarken kalçaları yukarı doğru pompalandı, tekrar boşaldı ama bu sefer çok daha sertti, şimdi çok daha derine iniyordu çünkü adam sonunda onu besliyordu. İç kasları ritmik bir şekilde kasıldı, sanki onu sağıyormuş gibi - susamış amcığına umutsuzca ihtiyaç duyduğu içeceği vermesi için ona yalvarıyordu. Vücudu bir sünger gibi hissediyordu, ona verdiği her sıcak kremi hevesle emiyor ve sonra daha fazlası için yalvarıyordu.

Tanrım, onun tohumunun içimde olması çok iyi hissettiriyor, diye düşündü çığınca. Muhtemelen şu anda beni hamile bırakıyor - kalın şaftıyla rahmime bir varis yerleştiriyor.

Vücudunun tam da ihtiyacı olan şey buydu.

"Ben de tam olarak bunu yapıyorum ufaklık," diye mırıldandığını duydu Ty'ın - dişleri hâlâ boynuna gömülü olduğu için zihniyle konuşuyordu. "Seni dolduruyorum ve hamile bırakıyorum. Yakında Kutsal Mavi tenli, tıpkı sana benzeyen güzel bir kızımız olacak."

"Evet... evet bir varis," diye mırıldandı Ellina, adam içine fişkırtmaya devam ederken hâlâ ona karşı geriliyordu.

Sonra büyük Kindred'in sesini, çiğneme filtrelerinden geçmeden doğrudan kafasının içinde duyduğunu fark etti. Ve orada

Artık zihinsel iletişimde yeni bir samimiyet vardı. Daha önce sanki çok uzak bir mesafeden konuşuyorlarmış gibi görünüyordu. Şimdi ise iletişim, Ty'ın onu kollarına alıp kulağına fısıldaması kadar samimiydi. Neler oluyordu?

Ty ona yeni ve daha güçlü zihinsel bağlantıları aracılığıyla, *"Artık birbirimize bağlıyız ufaklık,"* dedi. *"Sonsuza dek bağlıyız ve gitmene asla izin vermeyeceğim."*

Ellina ona, *"İyi, bunu yapmanı istemiyorum,"* dedi. *"Bir daha asla sensiz olmak istemiyorum - eşim."*

"Ve asla sensiz olmak istemiyorum, Potentate'im," diye karşılık verdi Ty. *"Düşünsene, buraya sadece seni korumak için gelmiştim. Görevimin bu şekilde sona ereceğini asla bilemezdim."*

"Ben de bilmiyordum ama öğrendiğime çok sevindim," diye gönderdi Ellina.

"Ben de öyle, tatlım." Dişlerini geri çekti ve onun yüzüne baktı, gözlerinde sonsuz bir şefkat vardı. *"Seni günlerim boyunca seveceğim ve el üstünde tutacağım, Ellina. Tanrıça'yı Koruma görevi bana verildiği için çok mutluyum."*

Sonsöz

"Yani Helios Beta'da her şey yoluna girdi mi?" Lisa, Asher'la birlikte yorganın altına girip ilk kez sevişmeyi bitirdikten sonra sordu. İkinci kez olacağını biliyordu ve büyük olasılıkla bu gece üçüncü ve dördüncü kez de olacaktı. Ama şimdilik, arkadaşına yardım etmek için ilk kez aşık oldukları gezegene geri döndüğünde yaptığı kurtarma görevi hakkında konuşmak için ara veriyorlardı.

"Ah evet." Onu kolunun kıvrımına daha rahat bir şekilde yerleştirdi ve alnına bir öpücük bıraktı. "Ty'rial çoktan Komutan Sylvan'a haber verdi. O ve Potentate -Ellina- birbirlerine bağlılar ve onun eşi olarak kalmaya devam edecek."

"Bence bu harika." Lisa hülyalı bir şekilde iç çekti. "Ama ona zarar vermeye çalışan o korkunç Baş Rahip'e ne oldu?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Ona hiç güvenmedim, biliyorsun. Helios Beta'dan ilk ayrıldığımızda, onun kontrolü elinde tutmak istediğini ve Ellina'nın işleri yürütmesine izin vermemesinden hoşlanmadığını düşünmüştüm."

"Eh, bu konuda haklıydın," dedi Asher ağırbaşlı bir ifadeyle. "Görünüşe göre Thufar Rahipleri çok uzun bir süredir perde arkasından işleri yürütüyorlarmış - çeşitli Potentate'leri manipüle ederek ayak bağı olmayacak eşler seçiyorlar ve el altından başka şeyler de yapıyorlarmış."

"O Kikbax tam bir pislikti!" Lisa kararlı bir şekilde söyledi. "Umarım onu parmaklarından asarlar ve herkesin ne kadar hain olduğunu öğrenmesini sağlarlar!"

"Halka açık bir duruşma olmuş, ya da Ty bana öyle söyledi," dedi Asher. "Kikbax'ın unvanı elinden alındı ve zindanlarda ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı." Kaşlarını çatı. "Ty'ın onun idam edilmesini istediğinden eminim ama Ellina merhametli bir hükümdar.

Ayrıca, sarayın altındaki karanlık ve rutubetli hapishanede yaşamasının, anında ölmesinden daha büyük bir ceza olacağını düşündü."

Lisa ürperdi. "Hayatımı orada geçirmeyi kesinlikle istemezdim! Onun yerine kimi seçtiler?"

"İşin iyi tarafı da bu; Potentate bundan böyle Baş Rahipliğin paylaşılan bir pozisyon olacağına karar verdi. Ve bu atadığı ilk kişiler Natillus ve Lambada oldu."

"Oh, bu harika!" Lisa heyecanla ellerini çırpı. Natillus ve Lambada ona ve Asher'e sponsor olan ve onları Helios Beta'da gezdiren soylulardı. Bu güzel Chorkay çiftine böylesine prestijli bir görev verildiği için çok mutluydu.

"Rahiplerin çoğunun bu fikirden pek hoşlandığını sanmıyorum," dedi Asher. "Ama onların bu konuda bir söz hakkı yoktu - Kikbax'ın hayatının geri kalanını zindanlarda geçirme konusunda bir söz hakkı olmadığı gibi."

Lisa memnuniyetle, "Sanırım hak ettiğini buldu," dedi.

"O ve onunla işbirliği yapan tüm muhafızlar - Ty ve Ellina'yı kurtarmak için ilk geldiğimizde saldırımızdan kurtulanlar," dedi Asher ayık bir sesle. "Gerçi sayıları çok fazla değildi. Sadece bir avuç kadar."

"Eve sağ salim döndüğün için çok mutluyum." Lisa ona iyice sokuldu. "Tisa gecenin bir yarısı bizi uyandırdığında ve sen o şekilde gitmek zorunda kaldığında çok korkmuştum." Ona çekici bir şekilde baktı. "Lütfen bir süre daha tehlikeli görevler almayacağını söyle. Sanırım sana evde ihtiyacım olacak."

Ty kaşlarını çatarak, "Komutan Sylvan beni nereye gönderirse oraya gitmek zorundayım," dedi. "Ama neden bana evde ihtiyacın olacağını düşünüyorsun?"

"Şey, çünkü..." Adamın elini tutan Lisa, elini hafifçe karnının üzerine koydu ve ona gülümsedi. "Sanırım yakında küçük bir Asher'ımız olacak. Ve bir çocuğun babasına ihtiyacı vardır, biliyor musun?"

Asher'ın yeşil gözleri büyüdü. "Ne kadar eminsin?"

"Yaklaşık yüzde doksan dokuz," dedi Lisa ona sırtarak. "Yarın Liv'le bir test yapacağız ve pozitif çıkacağından neredeyse eminim. Asher, hamile olduğumdan oldukça eminim."

"Ah, tatlım!" Asher onu kendine doğru çekti ve Lisa onun sevincinin içinden taşıdığını hissetti. Aynı anda çiğneme köpekleri Gruff ve Isabel de mırıldanmaya başladılar - küçük ailelerine yeni bir üyeyi karşılamaya hazırlanırken saf bir sevinç sesiydi bu.

"Bir tek sen değilsin," diye Lisa'ya bilgi verdi Isabel. "Ben de yumurtlamak üzereyim."

Ve chewchie'lerde her zaman olduğu gibi, duyguları ikiye, sonra üçe katlandı, ta ki Lisa saf sevinçten patlayacakmış gibi hissedene kadar. Tanrıça'ya şükran duası gönderirken, bekleyen tek kişinin kendisi olmadığını biliyordu. Helios Prime'da bir yerlerde, kendi sevincinin bir yankısının Komutan Ty'rial'ın çiğnemesi Tisa'dan geldiğini hissetti. Potentate-Ellina- da hamileydi. Kaderinde kendisinden sonra gezegeni yönetmek olan Kutsal Mavi bir kız çocuğuna hamileydi.

"Senin adına çok mutluyum" diye fısıldadı ve çok kısa bir süre önce tanıştığı ama şimdi çok yakın hissettiği kıza bir sevgi ve şefkat patlaması gönderdi.

Ve ışık yılları öteden gelen bir mutluluk ve şefkat patlamasını hissettiğinde Lisa, Tanrıça tüm çocuklarıyla ilgilenirken hem Ana Gemide hem de Helios Beta'da her şeyin yolunda gideceğini biliyordu.

Son mu?

Tabii ki hayır! Her zaman yeni Kindred Tales romanları yolda. Ama şimdi sizi Nocturne Akademisi adında yazdığım yeni bir seriyle tanıştırmak istiyorum. Bu serinin ilk kitabı Kilit ve Anahtar şu anda BURADAN ön [siparişe](#) açık. Satın alabilir veya [KU](#) okuyucusuysanız, yaklaşık bir hafta çıktıktan sonra KU'dan alabilirsiniz. Sadece beklemek isteyip bağlı.

Tanıtım yazısı ve Reese Dante'nin muhteşem kapağı için aşağıya bakın, ancak önce, Tanrıçayı Korumaktan hoşlandıysanız, lütfen [BURAYA](#) bir yorum bırakmak için [bir dakikanızı](#) ayırın. Yorumlar bu çılgın, aşırı kalabalık e-kitap pazarında çok önemli. Diğer okurların yeni bir yazara ya da seriye şans vermelerinde bir sakınca olmadığını bilmelerini sağlıyorlar. Ayrıca beni de heyecanlandırıyorlar :)

Kucak dolusu sevgiler ve harika bir okuyucu olduğunuz için teşekkürler! Evangeline

OceanofPDF.com

Nocturne Akademisi serisinin 1. Kitabı ile tanışın: [Kilit ve Anahtar de](#) Ocak 2020'Çıkıyor

Gizemli bir kolye, yasaklanmış Kan Büyüsü ritüelleri ve düşmüş bir meleğin yüzüne sahip alaycı bir Nocturne çocuğun ortak noktası nedir? Görünüşe göre ben.

Nocturne Akademisi'nde okula başladığımdan beri başıma garip olaylar geliyor. Bit pazarında bulduğum anahtar şeklindeki tuhaf kolye, onu her çıkarmaya çalıştığımda beni boğuyor. Ayrıca, uzun boylu, güzel ve alaycı bir Nocturne'de ona uyan bir kilit var.

Adı Griffin Darkheart ve tıpkı bu ucube kolye gibi, gizemli suçlar nedeniyle Sansür altında olmasına rağmen ondan uzak duramıyorum. Vampirler, cadılar, ejderhalar ve perilerden oluşan bir öğrenci topluluğunun arasında geleceğimin ne getireceğini artık bilmiyorum.

Onur derecesiyle mezun olmanın canı cehenneme. Sadece sağ salım mezun olmayı umuyorum. Nocturne Akademisi ölümcül tehlikelerle dolu. Ve zaten sırtımda bir hedef var.

Yazarın Nocturne Akademisi/Kilit ve Anahtar Hakkında Notu

Eğer Amazon okuyucusu değilseniz, Kilit ve Anahtar'ın kısa bir süre için Amazon dışındaki satıcılarda satışa sunulacağını bilmenizi isterim. Yayınlandıktan çok kısa bir süre sonra Kindle Unlimited'a girecek ve Amazon'a özel olacak.

Bunca yıl sonra neden KU'yu tekrar denediğimi merak edebilirsiniz. Büyük A'nın bana başka seçenek bırakmadığını hissediyorum. Son algoritma değişikliğinden sonra, yeni okuyucular artık geçmiş listemi bulamıyor, bu da daha az kitap satışı anlamına geliyor - ÇOK daha az. (KU olmayan diğer yazarlardan da aynı sorunu yaşadıklarını duydum). Faturalarımı ödemek zorunda olduğum için, yeni serim Nocturne Academy'yi Kindle Unlimited'a koyacağım ve nasıl olduğunu göreceğim. Lütfen, kötü e-postalar atmayın-- bu benim ailemin geçimini sağlamaya çalışmam. Eğer Amazon okuyucusu değilseniz ve Kilit ve Anahtar'ın bir kopyasını satın almak istiyorsanız, lütfen şimdi [buradan](#) ön sipariş verin, böylece ~~çıkış~~ gününde size ulaşacaktır. Daha sonra Amazon'dan başka bir yerden alamayacaksınız.

Sevgiler ve Mutlu

Okumalar, Evangeline

OceanofPDF.com

Bir Arkadaşınıza sıcak bir Kindred savaşı hediye edin!

Kindred'ı seviyor musunuz? Arkadaşlarınız deli olduğunuzu düşünmeden Ana Gemi'de yaşamayı dilediğinizden bahsetmek ister misiniz? Artık onları Kindred evrenine sokmak çok kolay.

Brides of the Kindred serimin ilk kitabı olan Claimed'i

ÜCRETSİZ indirmek için bu [LİNKİ](#)

<https://dl.bookfunnel.com/bbomfmojv9> onlarla paylaşmanız yeterli. Hiçbir şartım yok - bültenim için e-posta adreslerini bile almak istemiyorum. Sadece Kindred dünyasını en yakın arkadaşlarınızla paylaşabilmenizi ve bunu yaparken eğlenmenizi istiyorum.

Sevgiler ve Mutlu Okumalar! Evangeline

OceanofPDF.com

Evangeline Anderson tarafından da

Kindred'in Gelinleri Serisi (Bilimkurgu / Aksiyon-Macera /Romantik)

Claimed (Sesli Sesli Sesli olarak da mevcuttur) Hunted (Sesli olarak da mevcuttur) Sought (olarak da mevcuttur) Found (olarak da mevcuttur) Revealed (Sesli Sesli Sesli Sesli olarak da mevcuttur) Pursued (olarak da mevcuttur) Exiled (olarak da mevcuttur) Shadowed olarak da mevcuttur) _____
Zincirli (Sesli olarak da mevcuttur)
Divided (Sesli Olarak da Mevcuttur)
Devoured (Sesli olarak da mevcuttur)
Geliştirilmiş (Sesli Olarak da Mevcuttur)
Lanetli (Sesli Olarak da _____
Mevcuttur) Enslaved _____
_____ (Sesli olarak da mevcuttur)
Hedeflenen (Sesli olarak da mevcuttur)
Forgotten (Çok yakında Audio'da)
Switched
Kesfedilmemiş
Bağlanmamış
Teslim Olmuş
Kaybolmuş
Hapsedilmiş
Bükülmüş
Aldatılmış

**Kindred Tales serisi (Kindred'ın Gelinleri'nde ana hikaye örgüsünün dışında kalan yan hikayeler. Bunlar şu şekilde okunabilir
STAND ALONE romanları)**

Metresin Efendisi Sesli olarak da mevcuttur) _____

[Canavarla Bağ Kurmak](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Kalp ile Görmek](#) ([Sesli](#) [Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Tutsağı Serbest Bırakmak](#) olarak da mevcuttur)
[Healing the Broken](#) (*bir Kindred Noel romanı*) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Taming the Giant](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Mücevheri Bulmak Asmak Bir Yabancıyı Sevmek](#)
([Sesli](#) olarak da mevcuttur) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Kazayla Bağlanmak](#) ([Sesli](#) [Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Ejderhayı Serbest Bırakmak](#) (olarak da mevcuttur)
[Bir Eşi Paylaşmak](#) — ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Acemi'yi Eğitmek](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Dev Tarafından Uyandırılmak](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Hedefi Vurmak Etmek](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Melezi İdare](#) (Çok yakında [Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Zamana Hapsolmek](#)
[İyileşme Zamanı](#)
[Koruyucu ile Eslesmek](#)
[Akraba Clausa Aşık Olmak](#)
[Tanrıçayı Korumak](#)

Karanlığın Doğuşu serisi (Paranormal/Aksiyon-Macera/Romantik)

[Crimson Debt](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Scarlet Heat](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Ruby Shadows](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
Cardinal Sins (Çok Yakında)
[Dessert](#) (Scarlet Heat'i takip eden kısa roman) ([Sesli](#) olarak da)

Uzaylı Eş Dizini serisi (Bilimkurgu /Aksiyon-Macera /Romantik)

[Abducted](#) ([Basılı](#) ve [Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Protected](#) ([Basılı](#) ve [Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Descended](#) ([Basılı](#) [Basılı](#) ve [Sesli](#) [Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Severed](#) ve olarak da mevcuttur)

Cougarville Serisi

(Paranormal/Aksiyon-Macera/Romantik/)

(Yaşlı Kadın/Genç Erkek)

[Buck Naked](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Cougar Bait](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Stone Cold Fox](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) Big

Bad Wolf (yakında)

Enstitü serisi (Baba-Dom/Yaş Oyunu Romantizmi)

[Enstitü: Baba Sorunları](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Enstitü: Mishka'nın Şaplağı](#)

Mina Carter ile CyBRG Dosyaları

(Bilimkurgu /Aksiyon-Macera

/Romantik) [Birim 77: Kırık](#)

[Birim 78: Bred](#)

Swann Kardeşler Günlükleri

(Çağdaş Peri/Fantastik/Romantik)

[Wishful Thinking](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Ne Dilediğinize Dikkat Edin](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

Nocturne Akademi

(Genç Yetişkin Paranormal Aksiyon-Macera/Romantik)

[Kilit ve Anahtar](#) Dış

ve Pençe Taş ve Sır

Compendiumlar ve Kutu Setleri

[Kindred'ın Gelinleri Birinci Cilt](#)

Sahiplenilen, Avlanan, Aranan ve Bulunan İçerikleri

[Kindred'ın Gelinleri Cilt İki](#)

İfşa Edilmiş, Takip Edilmiş ve Sürgün Edilmiş'i içerir

[Kindred'ın Gelinleri Üçüncü Cilt](#)

Shadowed, Chained ve Divided'i içerir

Kindred'in Gelinleri Dördüncü Cilt

Devoured, Enhanced ve Cursed içerir

Akraba Gelinleri Besinci Cilt

Köleleştirilmiş, Hedeflenmiş ve Unutulmuş'u içerir

Kindred'in Gelinleri Altıncı Cilt

Switched, Uncharted ve Unbound'u içerir

Akraba Gelinleri Yedinci Cilt

Teslim Olan, Kaybolan ve Hapsedilenleri İçerir

Kindred Tales Birinci Cilt

Metresine Hakim Olmak, Canavarla Bağ Kurmak, Kalbiyle Görmek kitaplarını içerir.

Kindred Tales Cilt İki

Tutsağı Özgür Bırakmak, Kırılmışı İyileştirmek, Devi Evcilleştirmek

Kindred Tales Cilt Üç

Mesafeyi Aşmak, Bir Yabancıyı Sevmek, Mücevheri Bulmak kitaplarını içerir

Kindred Tales Cilt Dört

Kazayla Bağlanan, Ejderhayı Serbest Bırakmak ve Bir Eşi Paylaşmak kitaplarını içerir

Uzaylı Es Dizini Birinci Cilt

Kaçırıldı, Korundu, Alçaltıldı ve Koparıldı'yı içerir

Karanlığa Doğmak Kutu Seti

Crimson Debt, Scarlet Heat ve Ruby Shadows'u içerir

***Sıcak Bir Cadılar Bayramı**

Kızıl ve Kurt, Çingene Ayı ve Canavarı Evcilleştirmek kitaplarını içerir

***Kendine Seksi Küçük Bir Noel Yaşa**

Noel İçin Kaçırılanlar, Cougar Noel'i ve Mevsimlerin Şaplakları'nı içerir

***Bağlı ve Kararlı**

Nicolett ve Koğuşunun Cezalandırılmasını İçerir

Tek Başına Romanlar

(Bilimkurgu VEYA Paranormal Aksiyon-Macera/Romantik)

[Saflık](#) (Şimdi [Sesli](#) Olarak [Mevcut](#))

[Stres Giderici](#)

[Dünyadaki Son Adam](#)

[İstedğin Herkes](#)

[Gölge Düşler Açlık Ayı](#)

[Yükseliyor Puma Noel](#)

[Planet X](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[Deal with the Devil](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)

[The Sacrifice](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Blood](#)

[İkinci Çekim](#)

[Zevk Sarayı](#)

[Dünyadaki Son Adam Bir](#)

[Vampirle Kör Randevu](#)

[Kurt Gibi Gözler](#) (Foster Brother romanı)

*Defiled

*Üçlü Seremoni

*Str8te Boys (M/M romantizm)

* Sonsuza Kadar Kırık (M/M romantizm)

* Kırmızı ve Kurt

*Çingene Ayı

*Son Isırık (M/M romantizm)

*The Assignment (M/M romantizm)

*Yabancılarla Seks

*Sevgililer İçin Bir Şaplak

*Antlaşma

*Tandem Ünite

** sadece Evangeline'in Uzaylılar ve Alfalar Kitabevi'nde bulunan kitapları gösterir*

Yaramaz Masallar (Sizi Kısa Okumalar)

*Günah Yiyici

[Bir İc Camasırı Modelinin İtirafları](#)

[Bay Sivah Eve Geldiğinde Hız Cezası](#)

[*Gösteri Yapmak](#)

YA Romanları

[Akademi](#) (Şimdi [Sesli](#) Olarak Mevcut)

**1. Tüm Kindred romanları artık BASILI olarak mevcuttur Amazon'da hem e-kitap hem de basılı formatları bulmak için aşağıdaki bağlantıları takip edin.*

**2. Ayrıca, tüm Kindred ve Kindred Tales romanları Sesli olarak yayınlanma yolunda, [Sesli Kitap](#) Bültenime katılarak ne zaman yayınlanacaklarından haberdar olabilirsiniz.*

Dışarı çık.

**3. Lütfen dikkat - bunlar Amazon/Kindle linkleridir. Nook veya başka bir okuma cihazınız varsa, lütfen diğer tüm formatların bağlantıları için [web sitemi](#) kontrol edin*

**4. Bağlantıları olmayan kitaplar kendi web mağazama özeldir - bağlantıları buraya koyamam yoksa büyük A ile başım derde girer ama web siteme <http://evangelineanderson.com/> özel kitapların*

bulunduğu web mağazası bağlantısını bulabilirsiniz. Sadece

logosunu arayın! :)

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında

Evangeline Anderson, Brides of the Kindred, Alien Mate Index, Cougarville ve Born to Darkness serilerinin New York Times ve USA Today Best Selling yazarıdır. Kırk yaşlarında ve Florida'da bir koca, bir oğul ve iki kediyile birlikte yaşıyor. Birkaç yıldır kendi zevki için erotik kurgu yazıyordu ve bunun için para almayı denemek aklına gelmişti. Keyifle, kirli bir zihne sahip olduğu için para almanın gerçekten mümkün olduğunu keşfetti ve o zamandan beri sürekli olarak paranormal ve bilimkurgu erotik yazıyor.

Onu <http://evangelineanderson.com/> adresindeki web sitesinde bulabilirsiniz.

Bazı ücretsiz okumalar için ziyaret edin. Ya da yeni kitaplardan ilk siz haberdar olmak için haber bültenine katılın.

[Bülten Web](#)

[Sitesi](#)

[FaceBook](#)

[Twitter](#)

[Pinterest](#)

[Goodreads](#)

[Sesli kitap bülteni.](#)

[Instagram](#)

[Beni da edin Beni](#)

[Amazon'da](#)

[edinBookbub'takip takip](#)

Keep up with your favorite series
Join my NEWSLETTER today

**Bülten kaydı -- katılmak için BURAYA
tıklayın.**

True Love starts with a
Whisper

Join my
Audiobook Newsletter
today

*Sesli kitap bültenime katılmak için [BURAYA](#)
tıklayın.*

OceanofPDF.com

VIP misiniz?

VIP Bültenime bugün katılın...

Üyeler alır:

Yeni kapak resmine özel ön bakışlar

Sadece A&A Kitabevi'nde bulunan erken sürümler hakkında bilgilendirme

Mağazaya Özel Yarışmalarda Ödül Kazanma Şansı

Bir sonraki kitabın ne olacağına dair oylama

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

